

ஸ்ரீமதேசுவர நுஜாட நமா .

தீரவிடவேதமாதிய

நாலாயிரப்பரபத்தங்களுள்

திருமங்கையாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஷ். பிரபந்தத்துள்

பெரியதிருமொழி

திருக்குருந்தாண்டகம்

திருநெடுந்தாண்டகம்

இதனை

காலநிஷ்பபஸ்வாமிகள் முன்னிலையில்

பலஸிபாங்கியானங்களுக்கிணங்க

ஆலுவர்

வரதாச்சாரியவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டே

கிந்தாக்திரிப்பேட்டை

நாராயணசாமி முதலியார்

அன்றிரை அவர்களால்,

சுமது.

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

45393-3

த.உ.அ.அ.அ. 1889

—(*)—

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ

திருமங்கைமன்னன் அருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழியிலிருக்கும்

திவ்யதேசவிஷய அட்டவணை,

முதற்பத்து,

பக்கம்.

பாசரம்

சு	{ திருமந்திரப்பாவம்-திருக்குடந்தை திருதஞ்சை }	௧௦
	{ மாமணிக்கோயில். }	௧௦
யக	திருப்பிரிதி கண்டவிஷயம்.	௧௦
ய௨	பதீகாச்சு மவிஷயம்.	௧௦
ய௪	இதுவுமது.	௧௦
ய௬	சாளக்கிராமவிஷயம்.	௧௦
ய௭	நைமிசாரண்யவிஷயம்.	௧௦
ய௮	சிங்கவேழஞ்ஞன்மநரஹிம்மன் விஷயம்.	௧௦
௨௦	திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்.	௧௦
௨௧	இதுவுமது.	௧௦
௨௩	இதுவுமது.	௧௦

இரண்டாம் பத்து.

௨௬	இதுவுமது.	௧௦
௨௭	திருளவ்வுள் ஞர்வீரராகவன் விஷயம்.	௧௦
௨௮	திருவல்லிக்கேணிபார்த்தசாரதி விஷயம்.	௧௦
௨௯	திருநீர்மலைக்கராதன் விஷயம்.	௧௦
௩௧	திருக்கடன்மல்லைதலைசயனத்துறைவார் விஷயம்.	௧௦
௩௩	இதுவுமது.	௧௦
௩௪	திருவிடந்தை நித்தியகல்யாணர் விஷயம்.	௧௦
௩௬	அஷ்டபுயம்சக்கிராயர் விஷயம்.	௧௦
௩௮	பரமேச்சுரவிண்ணகரம்பரமநாதன் விஷயம்.	௧௦
௩௯	திருக்கோவலூர் திருவிக்கரமர் விஷயம்.	௧௦

மூன்றாம் பத்து.

௪௧	திருவயிந்திரபுரம் தேவநாயகர் விஷயம்.	௧௦
௪௩	திருச்சித்ரகூடம் கோவிந்தராஜர் விஷயம்.	௧௦
௪௪	இதுவுமது.	௧௦
௪௬	காழிச்சீராமவிண்ணகரம் தாடாளாவிஷயம்.	௧௦
௪௮	திருவாரேநகர் வயலாளிமணவாளப்பெருமாள் விஷயம்.	௧௦

கடகம்.

பாகரம்.

கா	இதுவுமது.	க0
ரு	இதுவுமது.	உ0
ரு	திருநாங்குடம்மணிமாடக்கோயிலந்தாவிளக்குப்பருமாண்விஷயம்.	உ0
ரு	செயற்குந்தவிண்ணொசைமனமுநகராசன்விஷயம்.	க0
ரு	திருநாங்குடம்மணிமாடக்கோயிலந்தாவிளக்குப்பருமாண்விஷயம்.	க0

நான்காம்பத்து

ரு	திருத்தேவனார் கொடைதேவநாயகப்பெருமாண்விஷயம்.	உ0
ரு	திருவாண்புருடோத்தமம்புருஷோசம்பிரமாண்விஷயம்.	உ0
கா	திருச்செம்பொன்செய்கோயில்கோயிலாளப்பெருமாண்.	உ0
கா	திருநாங்குடத்திருக்கெத்தியாபலம் கொங்கா யிலன் விஷயம்.	உ0
கா	திருமணிச்சுடம்மணிச்சுடநாயகப்பிரமாண்விஷயம்.	உ0
கா	திருக்காவளம்பாடி கோபாலகவாமின் விஷயம்.	உ0
கா	திருவெள்ளக்குளமகண்ணன் விஷயம்.	உ0
கா	திருப்பார்த்துனபள்ளி தாமரையாண்டேன் விஷயம்.	உ0
எ	திருவிந்தநாந் சுகந்தவானா தன் விஷயம்.	உ0
எ	திருவெள்ளியங்குடி கோலவல்லீராமன் விஷயம்.	உ0

ஐந்தாம்பத்து

எ	திருப்புள்ளம்பூதங்குடிவல்லீராமன் விஷயம்.	உ0
எ	திருக்கூட ஓர்வையங்குடத்தெருமாண்விஷயம்.	உ0
எ	திருவெள்ளநாற்புண்டரீசர் விஷயம்.	உ0
எ	திருவரங்கம்புரீரங்கநாதன் விஷயம்.	உ0
அ	இதுவுமது.	உ0
அ	திருக்கென்னரங்கம்புரீரங்கநாதன் விஷயம்.	உ0
அ	திருவரங்கமாநகரம்புரீரங்கநாதன் விஷயம்.	உ0
அ	இதுவுமது.	உ0
அ	திருப்பேரநகர் ஆப்பகோடத்தான் விஷயம்.	உ0
அ	நத்திபுரவிண்ணாகரங்கநாதன் விஷயம்.	உ0

ஆறாம்பத்து

அ	திருவிண்ணகரம் உப்பலியப்பன் விஷயம்.	உ0
கா	இதுவுமது.	உ0
கா	இதுவுமது.	உ0
கா	திருக்காறுபூர் கம்பிவிஷயம்.	உ0
கா	இதுவுமது.	உ0
கா	இதுவுமது.	உ0
கா	இதுவுமது.	உ0

பக்கம்.

பாசரம்.

௭௭௭ திருநவநாயுர் கம்பிவிஷயம்
 ௭௭ இதுவுமது
 ௭௭௨ இதுவுமது

ய
 ய
 ய

ஏழாம்பத்து.

௭௭ இதுவுமது
 ௭௭ இதுவுமது
 ௭௭ இதுவுமது
 ௭௭௮ திருச்சேறைசா ரநாதப்பெருமா ன்விஷயம்
 ௭௭௯ திருவழுந்தூர் ஆமருவியப்பன்விஷயம்
 ௭௭௯ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ திருச்சிறுபுலி பூர் ஆருண்மாத் தலநாயகன்விஷயம்
 ௭௭௮ திருக்கண்ணமங்கைபக்தவத்சலப்பிரானவிஷயம்

ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய

எட்டாம்பத்து.

௭௭௯ திருக்கண்ணபுரம்சுவுரிசா ஜப்பெருமா ன்விஷயம்
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ இதுவுமது

ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய

ஒன்பதாம்பத்து.

௭௭௮ திருக்கணங்குடிசாமளமேனிப்பெருமா ன்விஷயம்.
 ௭௭௮ திருநாகைசௌந்தர்யசாஜப்பெருமா ன்விஷயம்
 ௭௭௮ திருபுல்லாணிகல்யா ணஜெகநாயகன்விஷயம்
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ திருக்குறுக்குடிவைஷ்ணவரம்பிவிஷயம்
 ௭௭௮ இதுவுமது
 ௭௭௮ திருவல்லவாழ்கோலைப்பிரான்விஷயம்
 ௭௭௮ திருமாளிருஞ்சோலைஅழகர்விஷயம்

ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய
 ய

பக்கம்.

பாகரம்.

ஈ சு சு
ஓ ச அ

இதுவுமது

திருக்கோட்டியூர்ச் சுவியநாராயணன் விஷயம்

ய
ய

பத்தாம்பத்து.

ஈ ச சு

{ திருகேர்மலை-திருக்கண்ணமங்கை-திருத்தன்கா-திழிவெள்
ளைய-திருமெய்யம்-திருக்குடங்கை-திருவெல்கேர்-திருநீ
ண்ணகர்-திருநாவாய்-திருப்பேரை-பெருமாள்விஷயம் }

ஈ டி க

புள்ளம்பூககுடிவல்லிசீராமன்விஷயம்

ய

ஈ டி கூ

இதுவுமது

ய

ஈ டி ச

மாயன்றிருவிளையாட்டு

ய

ஈ டி ஞ

சப்பாணிப்பருவரும

ய

ஈ டி ன

மாயன்வெண்ணெயுண்டமாட்சிமை

ய

ஈ டி கூ

ஆய்ச்சியர்கண்ணனைக்குறித்துமுதையிடல்

யச

ஈ சு க

ஆய்ச்சினாடற்றிறம்

ய

ஈ சு உ

புற்றாய்கண்ணனைவேண்டல்

ய

ஈ சு ச

பறவைகளைநோக்கிமாயனை அழையெனல்

ய

பதினொரம்பத்து.

ஈ சு ந

தலையிசீரங்கல்

ய

ஈ சு கூ

தலைவிவருந்தல்

ய

ஈ சு அ

இதுவுமது

ய

ஈ சு ஞ

தசாலதாரங்களிளசிறப்பு

ய

ஈ சு க

{ எம்பெருமாள் திருச்சாழல் அவதாரச்சிறப்புகளை
விளைவிடையாகக்கூறல். }

ய

ஈ சு உ

உலகரைநோக்கிமாயனைவணங்குகெனல்

ய

ஈ சு ச

கண்ணனைக்காணுக்கள்முதலியனபயனில்வெனல்

ய

ஈ சு ஞ

நம்பியைநோக்கிஉய்யும்வகையருளெனல்

ய

ஆக-திருமொழி-ஈ அ-க்கு-பாகரம்-ஈ அச.

ஈ எ எ

திருக்குருந்தாண்டகம்

உய

ஈ எ கூ

திருநெடுந்தாண்டகம்

கூய

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-ப்ரபந்தம்-கூ-க்கு-பாகரம்-ககநச.

பெரியதிருமொழியின் அட்டவணை.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமா நஜாயநமஃ.

த னி ய ன் க ள்.

*

சுலபாடிகவிபுலஸ்கவிஹொகவிவாகாஸு
பஸ்கொவிபுலகாஸாவிபாவிபுலநிஹதநஜி
கலயாமிகலிதவம்ஸம்-கவிலேகதிவாகரம்
யஸ்யகோபிபரகாசாபி-ராவித்யம்ரிஹதந்தமஃ.

நேரியைவெண்பா:

வாழிபரகலன்வாழிகலிதன்
வாழிகுளாயிலூர்வாழுவேந்தன்-வாழியரோ
மாயோனாவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
துயோன்கடர்மனவேல்.

க லி த் து னை.

நெஞ்சுக்கிருள்கடிதிபமடங்காநெடும்பிறவி
நஞ்சுக்குநல்லமுதந்தமிழ்நன் னூற்றுறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியமாசனசாரம்பசரமயப்
பஞ்சுக்களலின்பொறிபரகாலன்பனுவல்களே.

நேரிசைவெண்பா.

என்கள்கதியேயிராமா நசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்டதவாராச-பொக்குபுகழ்
மங்கையர்கோனிந்தமறையாபினவனைத் தும்
தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா.

சார்ங்கரம்சரான திருமங்கை ஆழ்வார் திருக்கூகதிரம்.

(கார்த்திகையி் இருத்திகை-)

ஸ்ரீமதேராமாறுஜாயநமஃ
 திரவிடவேதமாதிய நாலாயிரப்பரந்தர்தன்
 திருமங்கையாழ்வார்
 திருவரயம்லரந்தருளிய
 வேதாங்கங்களின்ஸாரமாதிய

பெரியதிருமொழி.

முதற்பத்து

க-வதுவாடினேன்.

பகவதவிஷயிகாரம் பிறந்தபின்னர் கீற்றின்றவிலையை
 அநுஸந்தித்து அநுதபித்துயாவருமறிந்து
 உஜ்ஜீவிபுங்களென்று மந்திரப்பரவத்தை
 அருளிச்செய்கிறார்.

எழுசர்க்கழிநெழில்ஆசிரியவிருத்தம்

வாடினேன்லாடிவருந்தினேன்மனத்தாற்பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்
 கூடினேன்கூடியினையவர் தம்மோடவர்தருக்கல்வியேகருதி [து
 ஓடினேனேனடியுய்வதோர்பொருளானுணர்வெனும்பெரும்பதந்தெரிந்
 நாடினேன்நாடிநான்சண்டிகொண்டேன்நாராயனாவென்னும்நாமம்[து
 ஆவியேயமுதெயெனநினைந்துருகியவரவர்பனைமுலைதுணையாப்
 பாலியேனுணராதெத்தனைபகலும்பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள்
 தூவிசேரன்னந்துணையொடும்புணருஞ்சூழ்புன்றகுடந்தையேதொழு
 தேன்,நாவினூலுய்யநான்கண்டுக்கொண்டேன்நாறையனாவென்னும்நாமம்

சேமமேவேண்டித் தீயினைப் பெருக்கித் தெரிவைமாறுருவமேமருவி
உண்டனார் கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தனகழிந்தவந்நாள் கள்
காமனார் தாதைநர்முடையடிகள் தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார்
நாமம்நா னுய்யநா ன்கண்டுக்கொண்டேன்நா ராயனாவென்னும்நாமம்(௩)

வென்றியேவேண்டிவீழ்பொருட்கிரகிவேற்கணூர்கலவியேகருதி
நின்றவா நில்லாநெஞ்சினையுடையேனென்செய்கேனெடுவிசும்பணவும்
பன்னியாயன் றுபராகங்கீண்டபாழியா னுழியானருடே
நன்றுநா னுய்யநா ன்கண்டுக்கொண்டேன்நா ராயனாவென்னும்நாமம்(௪)

கள்வனேனானேன்படி றுசெய்திருப்பேன்கண்டவா திரிதந்தெனே
லும், தெள்ளியேனானேன்செய்கதிக்கனமந்தேன்கிக்கெனத் திருவருள்
பெற்றேன்; உள்ளெலாமுருகிக்குரல்தழுத்தொழிந்தேனுடம்பெலாங்
கண்ணநீர் சோர, நள்ளிருளளவுபகலும்நானழைப்பன்நாராயனா வெ
ன்னும்நாமம். (௫)

எம்பிரானெந்தையென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாழ்நாள்
அம்பினுலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கியவருயிர் வெகுத்தவெம் மண்ண
வம்புலாஞ்சோலைமாமதிட்டஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி
நம்பிகா னுய்யநா ன்கண்டுக்கொண்டேன்நா ராயனாவென்னும்நாமம். (௬)

இழிப்பநியிரிவரவொன்றிநின்னதேர்தன்மைமென்றுணர்
கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுலகிற்கண்டவா தொண்டரைப்பாடும் [மு
சொற்பொருளாளீர் சொல்லுகென்வம்மின் குழ்புனர் குடந்தையேதொ
மின், நற்பொருள்காண்மின்பாடி நீருய்துன்நாராயனாவென்னும்நாமம்

கற்றிலேன்கலைகளைம்புலன்கருதுங் கருத்துளேதிருத்தினேன்மனத்த
ப், பெற்றிலேனதனும்பேதையேனன்மைபெருநிலந்தவாருயிர்க்கெல்லா
ஞ், செற்றமேவேண்டித்திரிதருவேன்றவிரந்தேன் செல்கதிக்குய்யுமா
றெண்ணிநற்றனையாகப்பகறினேனடியேன்நாராயனாவென்னும்நாமம்

குலந்தருஞ்செல்வந்தந்திமெடியார்படுத்துயராயினவெல்லாம்
நிலந்தரஞ்செய்யும்நீள்விசும்பருளும் அருளொடுபெருநிலமளிக்கும்
வலத்தரும்மற்றுந்தந்திம்பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும் [ம்
நலந்தருஞ்சொல்லென்கண்டுக்கொண்டேன் நாராயனாவென்னும்நாமம்

மஞ்சலாஞ்சோலைவண்டரைமாரீர்மங்கையார்வாட்கலிகன்றி [ண்மர்
செஞ்சொலாலெடுத்ததெய்வநன்மலை யிவைதொண்டிக்கெனத்தொ
துஞ்சும்போதழையின் துயர்வரினினை மின்துயரினிற்சொல்லிலும்நன்
றும், நஞ்சுதான்கண் டர்நம்முடவினைக்குநாராயனாவென்னும்நாமம்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-க்கு-பரசுரம்-௨௦.

பெரியதிருவாய்மொழி

௨௪

உ-வதுவாலிமாவலம்

(*)

மந்திரமுபதேசித்து அதற்குத் தமானதத்புருஷ பஹுவரீ ஹிஸ
மாஸப்ரசித்தமானஸ்வாமித்வ ஸௌஸ்ப்யகளுக்குக் கெல்லேநில
மான அர்ச்சாவதாரங்களை ஆச்சரியிக்கும்படி உபதேசிக்கக்கோ
வியுகந்தருளின நிலங்களுக்கெல்லே நிலமான இமவான்நி
லத்தில்திருப்பிரிதியளவுஞ் சென்று அவ்விடமனுப
விப்பதாகத் திருவுள்ளத்துக் கருளிச்செய்கிறார்.

*

ஆறுசாக்கழிநெழிலாசிரியவிற்குத்தம்.

வாலிமாவலத்தொருவனதுடல்கெடவரிசிலைவளைவித்தன்
தேலநாறுதண்டடம்பொழிலிடம்பெறவிருந்தநல்லிமயத்துள்
ஆலிமாமுசிலதிந்தரவருவனாயகடுமுகடேறிப்
பீலிமாமயில்நடஞ்செயுந்தடஞ்சுனைப்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (க)

கலங்கமாக்கடலரிசுலம்பணிசெய்யவருவனாயனைகட்டி
இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்தவடிகள்தாமிருந்தநல்லிமயத்து
விலங்கல்போல்வனவிறவிருஞ்சினத்தனவேழங்கள் துயர்சூறப்
பிலங்கொள்வா ளெயிற்றறியவைத்திரிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (உ)

துடிகொள்ளுண்ணிடைச்சுரிசுமுற்றளங் கெயிற்றிளங்கொடித்திறத்தாய
இடிகொள்வெங்குரவினைவிடையடாத்தவனிருந்தநல்லிமயத்துக்
கடி கொள் வேங்கையின்றறுமலரமளியின்மணியறைமிசையேழம், பிடி
யினோடுவண்டிசைசொலத்துயில்கொளும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (ஈ)

மறங்கொள்ளாரியுருவெனவெருவரவொருவனதால்மார்பம்
திறநதுவானவர்மணிமுடிபணிதரவிருந்தநல்லிமயத்துள்
இறங்கியேனங்கள்வளைமருப்பிடந்திடகிடந்தருகெரிவீசும்
பிறங்குமாமணியருவியொடிபிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (ச)

ககாசெய்மார்க்கடல்கிடந்தவன்களைகடலமரர்கள் தொழுதேத்த
வகாசெய்மேகலையலர்மகளவனொடுமமர்தநல்லிமயத்து
வகாசெய்மாக்களிநிளவெதிர்வளர்முளையனைமிகுதென்றேயுத்து
பிரசைவாரிதன்னிளம்பிடிக்கருள்செய்யும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (ஐ)

பணங்களாயிரமுடையநல்லரவனைப்பள்ளிகொள்பரமாவென்று
இணங்கிவானவர்மணிமுடிபணிதரவிருந்தநல்லிமயத்து, மணங்கொள்
மாதவிரெடுங்கொடிவிசும்புறநிமிர்ந்தவைமுகில்பற்றியிணங்குபூம்போ
ழில் துழைந்துவண்டிசைசொலும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (ஐ)

கார்டொள்வேங்கைசுள்களவனாதமுடியகரிவளர்கொடி துன்றிப்
போர்கொள்வேங்கைகள் புனவனாதமுடியபூம்பொழி லீமயத்துள்
ளர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம்படிந்தினமலரெட்டுமெட்டி மையோர்கள்
பேர்களாயிரம்பரயிரின்றிதொழும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. [௭]

இரவுகூர்ந்திருள்பெருகிபவனாமுழையிரும்பசியதுகூர
அரவமாவிக்ருமகம்பொழில்சமுடியவருவரையிமயத்து
பரமனாதிமெய்ப்பனிமுதில்வண்ணனென்றெண்ணிரின்றிமையோர்கள்
பிரமனோமிசென்றடிதொழும்பெருந்தகைப்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

ஐதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்குறு துயரடையாமல்
ளதடின்றியின்றிருளுநம்பெருந்தகையிருந்தநல்லிமயத்து
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலாகின்றதழல்புரை யெழில்நோக்கிப்
பேதைவண்ணிகளெரியெனவெருவருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. [௯]

கரியமா முறிப்படலங்கள் மிடந்தவைமுழங்கிடக்களிமென்று
பெரியமாசுணம்வரையெனப்பெயர்தருபிரிதியெம்பெருமானை
வரிகொள்வண்டதைபைம்பொழில்மங்கையர்க்கியனகொலிமாலை
அரியவிண்ணிசைபாடுநல்லடியவர்க்கருவினையடையாவே. [௧௦]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௨-க்கு-பாசரம்-௨0

க-வது, முற்றமுத்து

செய்கிறோமென்று நெஞ்சாரியிருக்கச் சரீராஸ்திரத்தையும் வார்
த்திகதோஷத்தையுஞ் சொல்லிக்கொண்டுபதரியைச்சீக்கிரத்
திலாசரயிப் போமென்று அருள்செய்கிறார்

அறுசீர்க்கழநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

முற்றமுத்துக்கோல்துணையாமுன்னடிநோக்கிவளைந்து
இற்றக்கால்போல்தள்ளிமெள்ளவிஞந்தக்கிணையாமுன்
பெற்றதாய்போல்வந்தபேய்ச்சிபெருமுலையுமியினா
வற்றவாங்கியுண்டவாயாவதரிவணங்குதுமே [௧]

முதுகுபற்றிக்கைத்தாலமுன்னொருகோ லுன்றி
விதிர்விதிர்ந்துக்கண்சுழன்றுமேற்கினைகொண்டிருபி
இதுவென்னப்பாமுத்தகரேன்னிணையவரோசாமுன்
முதுவுன்னவண்மேய்கம்பாடுமவநிலவணங்குதுமே [2]

பெரியதிருமொழி

105

உறிகள் போல்மெய்கரம்பெழுந் துள்ளதளர்ந்துள்ளமெழுநி
நெறியையநோக்கிக்கண் சுழன்றுநின் றுநடுக்காழும்
அறுதியாகில்கெஞ்சமண்பா யிரநாமஞ்சொல்லி
வெறிக்கொள்வண் டிபண்கள் பாடுமவதரிவணங்குதுமே

[௩]

பினைசோரகாணணிடுங்கிப்பித்தெழுமத்திருமித்
தாள்கனோவத்தம்மில்முட்டித்தள்ளிடவாழ்முன்
கானையாடுக்கன்று மேய்த்துக்குன்றெடுத்தன் றுநிலுள்ள
வனோபாயுத்தண்டடஞ்சுவதரிவணங்குதுமே.

[௪]

பண்டுகாமரானவாறும்பாவையர்வாயமுதம்
உண்டவாறுமவாழ்த்தவாறுமொக்கவுரைத்திருமித்
தண்டுகாலாழ்நிறியுன்றித்தள்ளிடவாழ்முன்
வண்டிபாடுத்தண்டிழாயாவதரிவணங்குதுமே.

[௫]

எய்த்தசொல்லோடனை யேக்கியிருமினைத்துடலம்
பித்தர்போலச்சித்தம்வேறாய்ப்பேசியபராமுன்
அத்தனெந்தையாதிழர்த்ததியாழ்கடலைக்கடைந்த
மைத்தசோதியெம்பெருமாள்வதரிவணங்குதுமே

[௬]

பப்பவப்பாமுத்தவாறுபாழ்ப்பதுசுத்திரனை
ஒப்பவைக்கள்போதவுந்தவுன்றமர் காண்மினென்று
செப்புநேர்மென்கொக்கைநல்லார்தாஞ்சிரியாதமுன்னம்
வைப்புநங்கள்வாழ்வுமாணவதரிவணங்குதுமே

[௭]

நசிபோமினீங்கிகோல்மினிருமினைத்திருள்ளம்
கூசியுடீடெரென்றுபேசுங்குவனையகண்ணியர் பால்
நாசமானபாசம்விட்டுநன்னெறிநோக்கலுநில
வாசம்மல்குதண் டிழாயாவதரிவணங்குதுமே,

[௮]

புலன்களையெய்யில்முத்துப்போந்திருத்துள்ளமெளகிக
கலங்கவைக்கள்போதவுந்திக்கண்டுபித்தற்றமுன்
அலங்கலாயதண் டிழாய்கொண்டாயிரநாமஞ்சொல்லி
வலங்கொள்ளதொண்டர்பாடியாடுமவதரிவணங்குதுமே,

[௯]

வண்டிதண்டேனுண் டிவாழும்வதரிநெடுமாலைக்
கண்டல்வேலிடங்கைவேந்தனகலியனொலிமாலை
கொண்டுதொண்டர்படியாடகூடிடில்லீள்விசுமபில்
அண்டமல்லால்மற்றவர்க்கோராட்சியறியோமே,

[௧௦]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருமொழி-௩-க்கு-பாசரம-௩-0

பதிகாரம்மத்தை ஆச்சரிப்போமென்று அருளிச்செய்கிறார்
எழுதிக்கழித்தெழுல், ஆமிரியவிரும்பம்;

எனமுனாதிருபிலமிடந்தன் றிணையடியினையவர்வணங்கத்
தானவெனந் தாணியிற் புரளத்தடஞ்சிக் குனித்தவென்றலைவன்
தேனமர் ரோலைக்கற்பகம்பயந்ததெய்வான் றுமலர் கொணர்ந்து
வாளவாவணங்குங்குகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே,()

காணிடைபுருவச்சுசொந்துந் துக்கண்மெழுன் கொடுத்தொழிலுரவோன்
ஊனுடையகலத்தமிகணைகுளிப்படியிற் கவர்ந்துகந்தவெம்மொருவன்
தேனுடைகமலத்தயனோடுதேவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சிடப்பெருகும்
வாணிடைமுதுநீர்க்குகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே,()

இலங்கையுங்கடலுமடலருந்துப்பிலிருந் திக் கிறைவனுமர்க்கர்சுழன்று
சுலங்குநங்கெடமுன்கொடுத்தொழில்புரிந்தகொற்றவன்கொழுஞ்சுடா
யிலங்கலிலுந்ஞ்சிமேல்நின் றுனிகம்பில்வெண்டுகிண்கொடியெநனிரிந்து
வலந்தருமணிநீர்க்குகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே(௩)

துணியினியுனக்குச்சொல்லுவன்மனமே கொழுதெழுதொண்டர்கள்
தமக்குப், பிணியொழித்தமர்ப்பெருவிகம்பருளும் பேரருளாளனெம்
பெருமான், அணியிலர்க்குழலாரரம்பையர் துகிலுமாரமுமவாரிவந்தணி
நீர், மணிகொழித்திழித்தகுகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே,

பேலடைக்கிருந்துவந்தமற்றவள் தன்பெருமுலைகனவத்திடப்பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சுவனென்றுளந்திடவளாதவென்றலைவன்
சேய்முகம்செய்யண்டமுஞ்சுமந்துசெம்பென்செய்வென்கலிலிலங்கு
வாய் முகட்டிழித்தகுகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே()

தேரணங்கல்குற் செழுங்கயற்கண் ணிதித்தொருவறத்தொழில்புரிந்து
பாரணுகியிலேநேருமுன்னடர்த்தபனிமுகில்வண்ண னெம்பெருமா
ன்.காரணத்தன்னுற்கமிப்புறங்கயத்தகருவனாபிளவெழகருத்தி, வார
ணங்கொணர்ந்தகுகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே, சு

வேந்திரங்கனி றும்வேலைவாயமுதுமீண் ணெடுவிண்ணவர்க்கரசும்
இந்திரங்குரியமக்கும் இத்தருளுமெந்தையெம்மடிகுவெம் பெருமான்
அக்கரசத்தமரரடி யிலாவணங்கவாயி முகத்தினுலருளி
மந்தரத்திழித்தகுகையின்கரை மேல்வதரியாச்சிரமத் துள்ளானே, எ

மாண்முனிந்தொருகால்வரிசிலைவளைத்த மன்னவன் டொன்னிறத்து
ரயோன், ஊண்முனித்தவனதுடையிருபிளவாவுகிர்நுதிமடுக்கயரைனைத்,
தாண்முனிந்திட்டவெந்திரற்சாபநகலிர்ச்சதவன்றவம்புரித்துயர்ந்த, மாமு
லிகொணர்ந்தகண்ணகியின்கரைமேல்வதரியாச்சிரமத்துள்ளாளே. (௮)

கொண்டல்மாருதங்கள் குலவனா தொகுநீர்க்குசரகடலுலகுடள
னைத்தும் உண்டமாவயிற்றோனெண்ணகடலோந்தவும்பருமுழியுமானான் ஆ
ண்டமுடறுத்தன்மந்தரத்திழிந்தக்தவனியாளமரப்பெருகும், மண்டு
மாமணிநீர்க்கங்கையின்கரைவெல்லுதரியாச்சிரமத்துள்ளாளே. (௯)

வருத்தினாமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிரமத்துள்
ளானைக், கருங்கடல்முன்னீர் வண்ணையெண்ணிக்கையிள்வாயெயிசெ
ய்ப்பனுவல்லவாஞ்செய்தவைந்துமைவல்லார்களவானவருலகுடன்மருவி
இருய்கடலுலகமாண்டிவெண்குடைக்கீழிமையவரா குவர்தா மே

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-ச-க்கு-பாகரம்-ச௦.

௫-வது, கலையுங்கரியும்

புரிசாளக்கிராமத்தில்து ஸந்திகிதஞளவனை ஆராயிப்போமெ

ன்றுதிருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறதாக அருளிச்செய்கிறார்

அறுசர்க்கழிநெழில் ஆசிரியறிந்தம்.

கலையுங்கரியும்பரிமாவுந்திரியுங்கடந்துபோய்ச்
சிலையுங்கணையுந்துணையாகச்சென்றான்வென்றிச்செருக்களத்து
மலைகொண்டலைநீரணைகட்டிமதிள்நீரிலங்கைவாளரக்கர்
தலைவன்றலைபத்தறுத்துகந்தான்சாளக்கிராமமடநெஞ்சே, (௧)

கடஞ்சூழ்கரியும்பரிமாவுமொலிமான் தேருங்காலாறும்
உடன்குழந்தெழுந்தகடியிலங்கைபொடியாவழுவாய்ச்சாரந்தார்தான்
இடஞ்சூழந்தெக்குமிருசுமபிளிமையோர்வணங்கமழும்
தடஞ்சூழந்தெக்குமுகாளசாளவகிராவமடைநெஞ்சே. (2)

உலவுகிகா யுஞ்ஞலவா யுநழிதமுலா வெண்டிக்கும்
நிலவுஞ்சுடருமிருளுமாய்கின்றான் வென்றிவிநலாழி
வலவன்வாறோர் கம்பெருமாண்மருவாவாக்கர்க்கெஞ்ஞான்றும்
சலவன்சலஞ்சுழந்தமுடியசாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௩)

ஊரான் குடந்தையுத்தமனோனோருகால்விருகாச் சிலைவையைத்
கேராவாக்கர்க்கேர் வெள்ளஞ்செற்றான்வற்றுவருபுனல்சூழ்
பேரான் பேராயிரமுடையான் பிறங்குபிறைவண்டறைகின்ற
தாரான் ஞராவயல்கூழந்தசாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௪)

ஆடுக்கார்த்தெழுந்தாள் பிலவாய்விட்டலறவவன் மூக்கயில்வாளால்
விசித்தாண்விளங்குஞ்சுடராழிவிண்ணோர் பெருமாண்நண்ணுமுன்
கருக்கார்த்தெழுந்தபெருமகழவையகல்லொன்றேந்தியினிநினாகாய்
உடுக்கான் நடஞ்சூழந்தமுடியசாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௫)

தாயாய்வந்தபேயுயிருந்தயிரும்விழுதுமுடனுண்ட
லாயான் நாயவலியுருவிற்றுறளாய்ச்சென்றுமாவலியை
ஏயாவிநப்பமுவடிமன்யின்றேதா வென்றுலகேழுந்
தாயாண்காயாமல் வண்ணன்சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௬)

ஏனோஞ்சவெஞ்சமத் துளரியாய்ப்பரியவிர்ணியனை
ஊராகலம்பினவெடுத்தவொருவன்றானேயிருசுடராய்
வானுய்த்தியாய்மாருதமாய்மலையாலேநிலகனைத்தும்
தானுய்த்தா னுமானுன்றன்சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௭)

வெந்தா னோப்புஞ்சுநீறும்மெய்யிற்பூசிக்கையகத்தோர்
சந்தார்தலைகொண்டலேகேழுந்திரியும்பெரியோன்றான்சென்றேன்
ளக்காய்சாபத்தொன்னிலங்குமணுநீர் திருமார்பில்
தந்தான்சந்தார்போழிசூழந்தசாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௮)

கொண்டாமினமுமிமையோருந்துணை நூல்மார்பிலந்தனரும்
அண்டாவெமக்கேயருளாயென்றணையுக்கோயிலருகெல்லாம்
வண்டார்போழிலின்பயனத் துவையலையலேகயல்பாயத்
தண்டாமனைகள் முகமலர்த்துஞ்சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௯)

தாராவாரும்வயல்கூழந்தசாளக்கிராமத்தடிகளைக்
காரார்புறவினமக்கைவேந்தன்கலையெனெய்தமிழ்முலை
ஆராவாகத்தறிவுடையாரமாரநன்னுட்டரசாளப்
பேராயிரமுமேதுமின்களன்றியிவைவேபிதந்துமினே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவயுகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௫-க்கு-பாசரம்-௫

பெரியதிருமொழி

௨௪

சு-வ-ரு-வாணிலா முநவல்.

தம்முபதேசகனகேட்டு நெஞ்சொருப்பட்டவாறேறிகர் ஷத்தை அதுஸ
நதித்து விஷயாந்தரப்பாவண்யமுதலான பூர்வவெருத்தங்களை
கொல்லிக்கொண்டு நைமிசாரண்ணிய சுலாமிதிருவ
முகளிசேசரணமபுகுந்ததாக அருளிச்செய்கிறார்.

எழுதிர்க்குழிநெழில் ஆசிரியவீருத்தம்

வாணிலாமுநவல்சிறுநுதம் பெருந்தோள் மாதராவனமுலைப்பய
னே, பேணினேனத்தனைப் பிறையெனக்கருகிப்பேசையேன்பிறவீரோய
றுப்பான், ஏணிலேணி நந்தேனெண்ணினேனெண்ணியினையவாகவவி
யின்றிறத்ததை, தாணினென்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன் நைமிசாரண்
ணியத்துளெந்தாய்.

சில்மபடியருவிற்கருநெடுங்கண் ணுந்திறத்தனாயறத்தையேமறந்து (ளா
புலன்பழந்துண் ணும்போகமேபெருக்கிப்போக்கினேன் பொழிதினை
வா; வலம்புரிதடக்கையாயனேமாயாவானவர்க்கரசனே வா னோர் [ய்
நலம்புரிந்திறைஞ்சுந்திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரண்ணியத்து ளெந்
தாய்

சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்துகரிசுழல் மடந்தையார்கி
றத்துக், காத்தலேமிருத்துக்கண்டவா திரிந்ததொண்டனேனமன்றமர்செ
ய்யும், வேதனைக்கொடுங்கிருக்கினேன் வேலைவேண்டியாயலமரக், க
டைந்தகாதினேவந்துன்றிருவடி யடைந்தேன் நைமிசாரண்ணியத்து
ளெந்தாய்.

வம்புலாங்கூந்தல்மனை வியைத்துறந்து பிறர்பொருள் தாரமென்றிவற்
றைநம்பினுரிமந்தால்நமன்றமர் பற்றியேற்றிவைதெயிரியெழுநின்ற
செம்பினுலியன்மபா வையைப்பா வீதமுலெனமொழுவதற்கஞ்சி
நம்பனேவந்துன்றிருவடியடைந்தேன் நைமிசாரண்ணியத்துளெந்தாய்

இடுமபையாலடர்ப்புண்டிடுமினே துற்றென்றி ரந்தவர்க்கில்லையே
யென்று, நெடுஞ்சொல்லமுதத்தநீசனேனந்தேரினைக்கிலேன்வினைப்ப
யன்றனைக், கடுஞ்சொலார்கடியார்காலனார்தமரால்படுவதோர்கொடு
முறைக்கஞ்சி, நடுக்கினுன்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன் நைமிசாரண்
ணியத்துளெந்தாய்.

ரு

கோடியமனத்தாற்சினத்தொழிப்புரிந்துதிரிந்துநா யினத்தொடுந்
கினைத்திட்டு, ஓடியமுழன்றுமுயிர்களைக்கொன்றேனுணர்விலேனாத

லான்நமனார், பாடியையப்பெறிதும்பரிசுழித்திட்டேன் 'பரமனேபாற்கட
ல்கிடந்தாய், நாடிநான்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரண்ணியத்
துளெந்தாய்.

நெஞ்சினுள்ளினேநதுமவாயினால், மொழிந்தும்நீதியல்லாதனசெய்
தாம், துஞ்சினார்சொல்லுங்கொன்னெறிநேட்டே துளங்கினேன்னிளங்க
லிமுனித்தாய், வஞ்சனேனடிபென்நெஞ்சினிற்பிரி யாவானவாதானவர்
க்கென்றும், நஞ்சனேவந்துன்றிருவடியடைந்தேன்னைமிசாரண்ணியத்
துளெந்தாய்

ஏவினார்கலியார் நலிகவென்றென்மே லெகநனேவாமுமாறைவர்
கோவினார்செய்யுங்கொடுமையைமடித்தேன் குறுங்குழநெடுங்கடல்வ
ண்ணை, பாவினாரின்சொற்பன்மலர்கொண்டின்பாதமேபரவிநரன்பணிந்
தேன், நாவினாலவந்துன்றிருவடியடைந்தேன்னைமிசாரண்ணியத்து
ளெந்தாய்,

ஊனிடைச்சுவர்வைத்தென்பு தூண் நாட்டியுரோமமேய்ந்தொன்
பதுவாசல் காணுடைக்குரம்பையிரியும்போ துன்றன் சரணமே சரண
மென்றிருந்தேன், தேனுடைக்கமலத்திருபுணக்கர சேதினாகொள்மா
நெடுங் கடற்கிடந்தாய், நானுடைத்தவத்தாற்றிருவடியடைந்தேன் நை
மிசாரண்ணியத்துளெந்தாய்.

ஏதம்வந்தனுகாவண்ணம்நாமெண்ணி யெழிமினோதொழுதுமெ
ன்றிவைபோர், நாதன்வந்தினாஞ்சும் நைமிசாரண்ணியத் தெந்தையை
ச்சிந்தையுள்ளவைத்துக், காதலேமிசுத்தகலியன்வாயொலிகெயமாலேதா
ள்கற்றுலல்லார்கள், ஓதநீர்வையகமாண்டு வெண்ணுடைக்கீழும்பருமா
ருவர்தரமே.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக திருமொழி கூக்குபாகரம்சூர்

—*-*-*

எ-வது-அங்கண்ணூலம்

—*—

இவ்வாழ்வாருடைய பயத்திரும்படி சிங்கவேழ்துன்றிலே சந்நிதிப
ண்ணி உமகொருபயம்வேண்டா நீர்கிட்டிரும்மையனுபவித்
துச்சகமேயிருமென்ன துருஷ்டராயதுபவிக்கையிலே
ஒருப்படுகிறதாக அருளிச்செய்கிறார்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருந்தம்

அவகண்ணூலமஞ்சவங்கோராளரியாயவுணன்
பொககவாகம்வள்ளுகிராற்போழந்தபுனிதனிடம்

பெரியதிருமொழி.

வச

பாபங்களுக்கொம்புகொண் டெத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணுளியிட்டுறைஞ்சுஞ்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

க

ஆலைக்கேழ்வாய்வாளெயிறேறர்கோளரியாயவுணன்
கொலைக்கையா ளன்னெஞ்சிடந்தகூருகிராளனிடம்
மலத்தசெல்லையத்தெரிந்தபூசல்வன் றடிவாய்க்கடுப்பச்
சிலைக்கவேடர் தெழிப்பறாதசிங்கவேழஞ்ன்றமே

உ

ஏய்த்தேழ்வாய்வாளெயிறேறர்கோளரியாயவுணன்
வாய்த்தவாகம்வள்ளுதிரால்லகிரந்தவம்மானதிடம்
ஓய்த்தமாவுமுடைந்தஞ்சு றுமன்றியுமின்றழலால்
தேய்த்தவேயுமல்லதில்லாச்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

ஈ

எவ்வவ்வெவ்வெவ்வென்பெயரோனேதலனின் னுயிரை
வவ்வியாகமவள்ளுதிரால்லகிரந்தவம்மானதிடம்
கவ்வநாயுக்கழுதுமுச்சிப்போதொகொய்சுநன்று
தெய்வமல்லாதசெல்லவொண் ணுச்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

ச

மென்றேழ்வாய்வாளெயிறேறர்கோளரியாயவுணன்
பொன்றவாகம்வள்ளுதிராற்போழ்த்தபுனிதனிடம்
நின்றசெத்தி மொண்டிசுறைநீள்விசும்பூழிரியச்
சென்றுகாண்டற்கரியகோயிற்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

ரு

ரித்தபாங்கனிலக்குபேழ்வாயெயிறேறடிதெவ்வுறுவென்று
இருத்தவாறோர்கலங்கியோடகிருத்தவம்மானதிடம்
நெரிந்தவேயின்முழையுள் நின் றுநீனெறிவாயுமுனைத்
திரிந்துலாணைச்சுவபொர்க்குஞ்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

க

முனைத்தசீற்றம்விண் சுடப்போய்முவுலகும்பிறவும்
அனைத்துமஞ்சவாளரியாயிருந்தவம்மானதிடம்
கனைத்ததியுக்கல்லுமல்லாவில்லுடைவேடருமாய்
தினைத்தனைபுஞ்செல்லவொண் ணுச்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

எ

நாத்தமும்பநான் முகனுமீசனுமாய்முறையால்
ஏத்தவ்கோராளரியாயிருந்தவம்மானதிடம்
காய்த்தவாகைதெறெறவிப்பக்கல்லதர்வோய்க்கழைபோய்
தேய்த்தியால்விண்சிவக்குஞ்சிங்கவேழஞ்ன்றமே

அ

நல்லநெஞ்சேநாந்தொழுதுமநம்முடைநம்பெருமாள்
அல்லிமாதர்புல்கநின்றவாயிரந்தொளனிடம்
நெல்லிமல்லிக்கல்லுடைப்பப்புல்லிவையார்த்ததர்வாய்
சில்லிசில்லென்றொல்லறாதசிங்கவேழஞ்ன்றமே

க

செங்கண ளியிட்டி நைஞ்சஞ்சிக்கவேற்குன் னுடைய
எங்களிச்சொம்பிரநையிருத்தமிழ்நாற்புலவன்
மங்கையாளன்மன் னுதொல்நிர்வண்டலா பார்ச்சளியன்
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலைவல்லவன் திருவோ

௩

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகமேசரன்
ஆக திருமொழி-எ-க்கு-பாகரம்-எய்.

அ-வ-அ-கொங்கைநீர்

நாமஞ்சொன்னுருடைய துரிதங்களைப்போக்குகைகாக்கி
ருமலையிலேவந்து ஸந்திவித னவையன்கேபோய் ஆ
றுபளிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடு கூட்டுகிற
தாக ஆருளிச்செய்கிறார்,

எழுதீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தர்.
கொங்கைநீர்ந்தமலர்குருந்தமொசித்த கோவலனெம்பிரான்
சங்குதங்குசடங்கடற்றுயில்கொண்டதாமரைக்கண்ணினன்
பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்தபுராணர் தம்மிடம்பொங்குகீர்
செங்குத்தினைக்குஞ்சுனைத்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே

க

பள்ளியாவது பாற்கடலாக்கமிரங்கவன்பேய்முலை
பிள்ளையாயுயிருண்டவெங்கை பிராவைன்பெருகுமிடம்
வெள்ளியாண்கரியான்மணி மிறவண்ணனென்றெண்ணிராடொறும்
தெள்ளியார்வணங்குமமலைத்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே

உ

நின்றமாமருதிற்று வீழ்நடந்தநின்மலனே மியான்
என்றும்வானவர்கைதொழுமினாத்தாமரையடியெப்பிரான்
சுன்றிமாரிபொழிந்திடக்கடிகாணிதைக்கிடர்நீக்குவான்
சென்றுகுன்றமெடுத்தவன்றிருவேங்கடமடைநெஞ்சமே

ந

பார்த்ததர்க்காயன்றுபாரதங்கைசெய்திட்டுவென்றபரன்கடர்
கோத்தங்கையாதம்பாடியிற்றுவைபிணைந்தவெங்கோவலன்
எத்துவார்த்தம்மனத்துள்ளானிடவெங்கைமேலியவெம்பிரான்
நீர்த்தகீர்த்தஞ்சோலைகுழ்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே

ச

வண்கையானவுனர்க்குநாயகன்வேள்வியில்சென்றுமானியாய்
மண்கையாலிரத்தான்மராமமேழுமெய்தவலத்தினுள்
எண்கையாணிமயத்துள்ளாணிநஞ்சேலைவேலியவெம்பிரான்
திண்கைமாயுநீர்த்தவன்றிருவேங்கடமடைநெஞ்சமே

ரு

என்றிசைகளுமேமுலகமும்வாங்கிப்பொருவயிற்றிம்பெய்து
பண்டொராவிலைபள்ளிக்கொண்டவன்பாண்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்
ஒன்றிதலவுண் னுர ச்சுதிர்வைத் தவனெனெயிற்றெருடு
தின்றிதலியாயவன் றிருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

௬

பாரும்நீதெரிகாற்றினோடாகசமுமிவையா யினான்
பேரும்மாயி ரம்பேசகின்றபிறப்பின்பெருகுமிடம்
காரும்வார்பணிநீள்விசும்பிடைச்சோருமா முகில்சேய்வரச்
சேருவார்பொழில்சூழ்நிறுவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

௭

அம்பரமனல்கா ல்கிலஞ்சலமாகி ின்றவமரர்கோன்
வம்புலாமலா மேன்மலிபுடமங்கைதன் கொழுனனவன்
கொம்பினன்னவிடைமடக்குறமாகர் நீரிதனைநொறும்
செம்புனமவையகாவலகோள் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

௮

பேசுமின்றிருநாமமெட்டெழுத்துஞ்சொல்லிநின் னுபின்னரும்
பேசுவார்தம்மையுய்யவாங்கிப்பிறப்பற்கும்பிராணிடம்
வாசமாமலர் நாவார் பொழில்சூழ்நருமுலகுக்கெலாம்
தேகமாய்த்திகழும்மலைத்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே,

௯

செங்கயலதிளைக்குஞ்சனைத்திருவேங்கடத் துறைசெல்லனை
மங்கையர்தலைவன் கலிகன்றிவண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மலைகள்
சங்கையின் றித்தறித் துரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே
வங்கமாகடல்வையங்காவலராகிவா னுலகாள்வரே.

௧௦

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகதிருமொழி-௮-க்கு-பாசரம்-௮

௯-வது-திருமொழி

திருமலையை ஆசிரய்யென்றுசொல்லித் தன்னுடைய நைச்சியத்
தை அனுஸந்தித்துத் தமதுதுர்விருத்தாந்தத்தை யெல்லாம்
விண்ணப்பஞ்செய்து தாஸ்பதைகொண்டருள வேண்
டுமென்றுசரணம் புகுவதாகஅருளிச்செய்கிறார்.

கவிவிருத்தம்.

தாயேதந்தையென்றுந்தாரமேகினைமக்களென்றும்
நாயேபட்டொழிந்தேனுன்னைக்காண் பகோராகையினால்
வேயேய்பூம்பொழில்சூழ்வினாயார்கிருவேங்கடவா
நாயேன்வந்தடைந்தேன்நல்கியாளென்னைக்கொண்டருளே.

௧௧

உ.உ

தாயேதந்தை.

மனனையுக்கண்டமட வார்பயக்கிற்பட்டுமொலிலத் து
நானோராவிதகரகம்புரம்பாவஞ்செய்தேன்
தேவையுழம்பொழிசூழ்திருவேங்கடமாமலையென்
னானுவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௨

கொன்றேபல்லுரிவறத்துநிக்கோ கொன்றிலாமையி ஓல்
என்றேனுமிதந்தார் க்கினிதகவுரைத்தநியேன்
குன்றேமேகமந்தர் குளிராமாமலையேங்கடவா
அன்னவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௩

ருலந்தானெத்தனையும்கிறத்தேவிறந்தெய்தொழிந்தேன்
நலந்தானென்றுமிலேன்கல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்
நிலந்தேவய்கீள்முவிச்சேர்நெரியார் திருவேங்கடவா
அன்னதேவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே

௪

எப்பாவம்பலவுமிவைபோசெய்தினைத்தொழிந்தேன்
அப்பாநின்னடியேகொடர்ந்தேத்தவுங்கிண்கிறிலேன்
செப்பார் திணவரை குழ்திருவேங்கடமாமலையென்
அப்பாவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௫

மன்னாபுகோரிகாஸ்மஞ்சலாவமாகாசமுமாம்
புண்ணுராக் காகதன் னுட்புலம்பித்தளர்ந்தேழ்த்தொழிந்தேன்
விண்ணாபுகோரிகரவிரையார் திருவேங்கடவா
அன்னவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௬

கெரியேன்பாலகனாப்பலதிமைகள்செய்துமிட்டேன்
பெரியேனாயினபிரங்கேபுறைத்தேழையானேன்
கரிசேர்ப்பும்பொழிசூழ்கனமாமலையேங்கடவா
அரியேவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௭

கோற்றேன்பலபிறவியுண்ணைக்காண்பதோராசையினுல்
ஏற்றேனிப்பிறப்பேயிடருற்றனனெம்பெருமான்
கோற்றேன்பாய்தொழுகுங்குளிர்சோலைசூழ்வேங்கடவா
ஆற்றேன்வந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௮

பற்றேனொன்றுமிலேன்பாவமேசெய்துபாணியானேன்
மற்றேனொன்றறியேன்மாயனெய்கள்மாதவனே
கற்றேன்பாய்தொழுகுங்கமலச்சுனைவேங்கடவா
அற்றேன்வந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே.

௯

கண்ணாயேழுலகுக்குயிராயவெங்கார்வண்ணனை
விண்ணோர் தாம்பரவும்பொழில்வேங்கடவேத்யனைத்
திண்ணார் மாடங்கள் சூழ்கிருமங்கையர்கோன்கலியன்
பண்ணார்பாடல்பத்துமபயில்வார் க்கில்லைபாவங்களே

நி

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகதிருமொழி கூக்கு பாகரம் கூய.

—[*]—

ய-வது-கண்ணாழ் கடல்

—*—

விசேஷத்தை நீக்கி என்னிடத்தில் திருபைபண்ணவேண்டுமென்று
இவர் அபேட்சித்தபடியே இவர் திருவுள்ளத்தில் வந்துப் பரபக்
த்தியா திகழைப்பிறப்பித்தானென்று அருளிச்செய்கிறார்

கவிவிருத்தம்.

கண்ணார்கடல் சூழிலங்கைககிழைவன்றன்
திண்ணாகம்பிளக்கச்சாஞ்செலவுற்றாய்
விண்ணோர் தொழும்வேங்கடமாமலைமேய
அண்ணாவடியே னிடரைக்கலையாயே

த்

இலங்கைப்பதிக்கன்றி நையாயவரக்கர்
சூலங்கெட்டவர் மாவக்கொடிப்புட்டி நித்தாய்
விலங்கம்புடமித்திருவேங்கடமேய
அலங்கற்றுளபமுடியாயருளாயே.

உ

நீரார்கடலும் நிலனும் முழுதுண்
டோராலமிளந்தலீர் மேற்றாயி லெந்தாய்
சீரார் திருவேங்கடமாமலைமேய
ஆராவமுதேயடியேற்கருளாயே,

ந

உண்டாயுறிமேல் நறுநெய்யமுதாகக்
கொண்டாய்குறளாய் நிலமீரடியாலே
விண்டோய்சிகரத்திருவேங்கடமேய
அண்டாவடியேனுக்கருள்புரியாயே.

ச

கண்ணாழ்வரடிகள் பாய்வகத்துதோன்றிப்
 பேணுனவுண்டலம்மொன்றிட்டுடைய
 செணுதிருவேங்கடமாமலைமேய
 கோணுகொடியாய்குறிக்கொள்ளெனையே.

௩

மன்னுமிம்மலிபயிற்றவையென்க
 தன்னுக்கித்தன்னின்னருள்செய்யுத்தலைன்
 மின்னார்முநில்சேர்திருவேங்கடமேய
 என்னுனையென்னப்பென்னெஞ்சினுள்ளானே.

௪

மனையேனே ஓடிவந்தித்தெழிவந்த
 ஆனேழ்வனிடசெற்றவையினையத்தோளா
 தேனேதிருவேங்கடமாமலைமேய
 கோனையென்மனக்குடிக்கொண்டிருந்தாயே

௫

மேயனாரிபென்னித்தையுள்ளின்ற
 மாயன்மணியாொளியென்கடரளங்கள்
 வேயவின்றித்தேவேங்கடமாமலைமேய
 ஆயனடியல்லதுபற்றியேனே,

௬

வந்தாயென்மனம்புகுந்தாய் மன்னிவின்றாய்
 வந்தாகுகொழுங்கடரேயென்கன்கம்பி
 மிந்தாமணியேதிருவேங்கடமேய
 எந்தாயினியானுன்னையென்றும்விடேனே,

௭

மில்லார்மலிவேங்கடமாமலைமேய
 மல்லார்திருடோள்மணியெண்ணென்மனைக்
 கல்லார்திருடோள்கலியன்சொன்னமலை
 வல்லாரவரவாவவராகுவந்தாமே.

௮

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

முதற்பத்துமுற்றிற்று.

இ. ண்டாம்பத்து.

—(*)—

க-வதுவானவர்.

—[*]—

நமக்கிப்படிபகவத்ப்ராவண்ய முண்டா கைக்கடியெந் நெஞ்சிறே
யென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைசிலாமித்து யினியராகிஞர்.

ஆசிரியத்துறை.

—(*)—

வானவர் தங்கள்சிந்தைபோலவென்றெஞ்சமேயினிவந்துமாதவ
மானவர் தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை
காணவரிகொரகிப்புக்கையோங்கு வேங்கடமேவியமாண் குற
வானவந்தணர்க்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

(௧)

உறவுசுற்றமொன்றானில்லா வொருவனுக்கந்தவர் தம்மைமண் மிசைப்
பிறவியேகெடுப்பான துகண்டென்றெஞ்சமன்பாய்க்
குறவர்மாதர்களோடுவெண்முகுறிஞ்சிமறுனிசைபாடுபுவேங்கடத்
தறவநாயகர்க்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

[௨]

இண்டையயினகொண்டு தொண்டர்களைத்துவா ருறவோடும்வாணி
கொண்டுபோயிடவுமத்கண்டென்னெஞ்சமன்பாய் [டைக
வண்மொழுவடவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனோடுமீமிசை
அண்டமாண்டிருப்பார்க்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

(௩)

பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமேபண்டுதொண்டு செய்தாமைமண்மி
மேவியாட்கொண்டபோய்விசம்பேறவைக்குமெந்தை [சை
கோவியாயகன்கொண்டவந்துயர்வேங்கடமலையாண்மொனவர்
ஆவியாயிருப்பார்க்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

(௪)

பொங்குபோதியும்பிண்டியு முடைப்புத்தர் நோன்பியர் பள்ளியுள்ளு
தங்கள் தேவருந்தாக்களுமேயாகவென்றெஞ்சமன்பாய் [றை
எங்குமவானவர் தானவர்நிறைந்தேத்துமவேங்கடமேவிகின்றருள்
அவகனாகாக்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

(௫)

துவரியா டைமடையுர்சமண்டொண்டர்க்கம்ண்டிரிண்மெயின்னரும்
தமருந்தாக்களுமேதடிக்கவென்றெஞ்சமன்பாய் [டை
கவருமாக்கனஞ்சேரும்வேங்கடங்கோயில்கொண்டகண்ணார் விசம்பி
யமரநாயகர்க்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே

(௬)

கருந்நினுந்நாமண் செய்தசோறுதண்டயிரினுற்றிரளையிடற்றிடை
 நெருக்குவாய் அலக்கண்ணதுகண்டென்றெஞ்சமன்பாய் [டை
 மருட்கள்வண்ணாபாமிவேங்கடன் கோயில்கொண்டதனோடும் வானி
 அருக்கன்மேலிதம்பார்க்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே (எ)

சேயானவியன்றியன்பெரியனென்பதுஞ்சிலர்பேசக்கேட்டிருந்
 தேயென்றெஞ்சன்பாயெனக்கொன்னுசொல்லாதே
 லைய்களிடின் றுவெண்முத்தமெசொரிலேங்கடமலேகோயில்மேலிய
 ஆயனாயகர்க்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே, (அ)

கூடியாடியுனாததேயுனாதாயென்றெஞ்சமன்பாய்துணிந்துகேள்
 பாடியாடிப்பலரும்பணிந்தேத்திக்காண்விலார்
 ஆடிதாமனாயோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்தும்வேங்கடத்
 தாமிகூத்தனுகின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

மின்னுமா முகில்மேவுதண்டிருவேங்கடமலேகோயின்மேலிய
 அன்னமாய்சிவழந்தவமரர்பெருமானைக்
 கன்னிமாமதிர்மங்கயர்க்கிகன்றியின்றமிநா லுனாத்தனிம்
 மன்னுபாடல்வல்லார்க்கிடமாகும்வானுலகே. (இ)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-யக-க்ரு-பாகரம்-௩௧௦

உ-வது,காசையாடை,

—(*)—

ஸர்வேச்வரன் ஆச்சரிதர்பக்கல் தனக்குண்டானதினிமையாலே

அவர்களுக்கேத்தலாம்படிதிருவெவ்வனாரிலேசாய்க்

தருளினபடியையறுசந்தித்து இனியராகிரார்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவீருத்தம்.

காசையாடைமுடியோடிக்காதல்செய்தானவனார்

நாசமாகம்பவல்லகட்டிகம்பெருமான்

வேயினன்னதோள்மடவார்வெண்ணெயுடானிவனென்

தேசநின்றவெம்பெருமானெவ்வுட்கிடந்தானே, (க)

தையலாள்மேல்காதல்செய்ததானவன்வாளர்க்கள்

பொய்யிலாதபொன்முடிகளொன்பதோறுடொன்றுமன்று

தெய்தவெம்போர்தன்லிலங்கைக்கோர்செஞ்சரத்தா லுருள
எய்தவெந்தையெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே,

[௨-]

முன்னோர் தூதுவானரத்தின்வாயில்மொழிந்தரக்கள்
மன்னார்தன்னேலானியினுல்மானமுனிந்தவனே
பின்னோர் தூதா கிமன்னர்க்காயிப்பெருநிலத்தார்
இன்னார் தூதனென்னநின்றனெவ்வுட்கிடந்தானே.

[௩]

பந்தனைந்தமெல்விலாள் பாவைதன்காரணத்தால்
வெந்திறலேறெழுமமென்றவேந்தன்விரிபுகழ்சேர்
நந்தன்மைந்தனாகவா குமநம்பிநம்மொருமான்
எந்தைதந்தைதம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே.

[௪]

பாலனாகிஞாலமேமுமுண்பேண்டா லிலைமேல்
சாலநா னும்பள்ளிகொள் னந்தாமரைக்கண்ணெண்ணில்
நீலமபர்வணெண் டொவாமுமநெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநா றும்பை பம்புறவிலெவ்வுட்கிடந்தானே

[௫]

சோத்தநம்பியென்றுதொண்டர்மிண்டித்தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆர்த்தநம்பிசெங்கணம்பியாகிலுந்தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பிமுக்கணம்பியென்றுமுனிவர்தொழு
தேத்தும்நம்பியெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே.

[௬]

திங்களப்புலானெரிகாலா கித்திசைமுகனார்
தங்களப்பன்சா மியப்பன்பாகத்திருந்துவண்ணன்
டொங்கலப்புள்ளிமுடியான் குழுகழல்குடநின்ற
எங்களப்பனெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே

[௭]

முனிவன்மூர்த்திமூலராசிலேதம்விரித்துணர்த்த
புனிதன்பூவைவண்ணன்கண்ணல்புண்ணியன்விண்ணவர்கோன்
தனியன்சேயென்தானொருவனாகிலுந்தன்னையுயர்க்
கனியனெந்தையெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே.

[௮]

பந்திருக்கும்மெல்விலாள் பாவைபனிமலரான்
வந்திருக்கும்மார்பன்நீலமேனிமணிவண்ணன்
அந்தரத்திலவா மும்வானோர்நாயகனாயமைந்த
இந்திரர்க்கும்தம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே

[௯]

இண்டைகொண்டதொண்டதோத்தவெவ்வுட்கிடந்தானே
வன்போ மும்பைப்புறவில்மங்கையர்கோன்கலியன்

[12]

திருமங்கையார் புவார் திருவடி உலோசரணம்.

ஆக-திருமொழி-கஉ-சூப்பாகரம் கஉ௦.

நட - வது, விற்பை நவீழவும்.

ஆர். தர வடிவகுனவன் திருவல்லிக்கேணியிலே சாய்க்தரன்
நரன்கண்டேனெனகிறார்.

$$- *)$$

எழுதிக்கொடுத்தால் ஆசிரியருக்குத் தம்.

பிற்பெருநெருவுக்குச்சுணாமல்லும்வேழமும்பாகணமவீழ்ச்
செந்நவ னறன்னைப்புரமெரிசெய்கவெனுது துயர்களைகேவைப்பற்றலர்
வீயக்கே. ஸ்கையிற்கொண்டபார்த்தன்நற்சேர் முன்னின்றனைச், சிற்
நவையப்பணியரமுழுதுறந்தரனைத்தருவல்லெகேணிக்கண் டேனே. [௩]

வேகத்தைவேதத்தின்புகவைப்பயனைவிழுமியமுனிவர்விழுங்கு
கோலி. 9. எனியயந்தனர்களிற்றைக்குவலயத்தோர்மொழுதேத்தும்
ஆதியையமுனையென்னையாளுடையப்பனையொப்பவாரில்லா
மாதர்களவாமுமாமாமயலைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்மேனே. [2]

வஞ்சனை செய்யத்தாய் நுவா இவந்தபேயலறிமண் சேர
நஞ்சமர் முலைபூ யிழர்செகவுண்டநா தனைக் கானவர் கூடல்
விஞ்சைவானவர் சாரணர் சித்தர் வியந்து திசெயப்பெண் ணுருவா
கி அஞ்சுவையதமுமன்றறித்தானைத் திருவல்லிகேணிககண் டேனோ [௩]

இந்திரனுக்கென்றாய்க் கொடுத்த வெழிற் றிற் பழகாட்செய்
மந்திர விதியிற் பூசனைபெறு துமழைபொழிந்திடத் தன்நீங்காயர்
எந்தம்மோடினவாவினர்தரனாமலெம்பெருமான்ருளென்ன
அந்தமில்வகையாஸ்மழைநடுத்தானைத் திருவல்லீக்கேணிக்கண்டேனே

இன்று நோப்பறும் தலைவரவர்கள் தனக்குமின்பநிலைப்படி தனக்கிறைவன் தன நோயாய் பாபை வரப்பென்னே தனக்கிறைமற்றையோர்க்கெல்லாம் வன்முறைப்பஞ் பாலாடவர்க்காகியாசனா துதுசென்றியங்கும் இன்று நோயெடுகதந்தை தம்மாளைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே

அந்தக் கன்கி றுவனரசா தம்மரசர்க்கி னாயவன னினியிழையச் சென்
றெந்த மக்குரிமை செப் பெனக் தீரி யா தெம்பெருமா னருக ளென்னச்

சந்தமல்குழலனக்கண் தூற்றுவர்தம்பெண்டிருமெய்தி நுனிதப்ப [னே
இந்திரன்சிறுவன்மொர் முன்னின்றனேத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டே

பாதனும்தம்பிசத்தாருக்கனுமில்லக்குமனேடுமைதீவியும்
இரவுநன்பகலுந்துதிசெய்யநின்றவிராவணன் கனைமெய்மனாளை
குரவமேகமழங்குளிர் பொழி லாடுகுயிலொடுமயில்கள் தின்றால்
இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தநியாத் திருவல்லிக்கேணிகண்டே ()

பள்ளியிலோ திவங்கதன்சிறுவன்வாயிலோராயிரநம்மம்
ஒள்ளியவாகிப்போதவாங்கதனுக்கொன்றுமோர்பொறுப்பிலனாகிப்
பிள்ளைபைச்சிறி வெகுண்டு தூண்டப்பிணைபெயிற்றனல் விழிப்பே
ழ்வாய்த, தெள்ளியசிக்கமாகிபதேவைததிருவல்லிக்கேணிகண்டேலோ

மீனமர்பொய்கைநாண்மலர்கொய்வான்வேட்கையி னூடுசென்றழிந்த
கானமர்வேழங்கையெடுக்கலறக்கராவதன்காவினைக்கதுவ
ஆனையின்றுயரந்தீரப்பள்ளார்ந்துசென்றுநின்றாழிதொட்டானைத்
தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே (௭)

மன்னுதன் பொழி லும்வரவியும்மதிலும்மாடமாளிகையும்மண்டபமும்
கென்னன்றெண்டயர்கோன்செய்தநன்மயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்
கன்னிநன்மாடமங்கையர்தலைவன்காமருசோகலிக்கனி [றனைக்
சொன்னசொல்மாலைபத்துடன்வல்லார்தகமினிதாள்வரவா னுலகே (௮)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௮௩-க்குபாகரம் ௧௩௦.

ச-வது-அன்றாயர்.

—————(*)—————

ஸர்வேசுவரனுக்கந்தருளினநிலங்களெல்லாத் திலும்பண் னுகிறவா
தரத்தைதிருநீர்மலையிலேபண்ணிக்கொண்டுவந்துஸந்நிஹி
தனான அவனை ஆசிரயித்து கிருகார்த்தராசுக்கோளெ
ன்றுபதேசப்பவருத்தராகிரார்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

அன்றாயர்குலக்கொடிபோடனி பாமலர்மங்கையொடன்பளவியவுணர்க்
கென்றானுமிரக்கமில்லாதவனுக்குறையுமிடமாவதிரும்பொழிக்குழ்
நன்றாயுனல்நறையூர்திருவா லீகுடந்தைதடந்திகழ்கோவறநகர்
நின்றாநிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தான் கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (௧)

காண்டாவனமென்பதோர்காடமரர்க்கரையனதுகண்டவன் திரகமுனோ
முண்டாசமுலுண்ணமுனிந்ததுவுமதுவன் றியுமுன் னுலகின்பொனாதர்

தாண்டாணவுணனவன்மார்பகலமுநிரால்குராகமுனிந்தரியாய்
நீண்டாண்குறாவிடமிந்நவனுக்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (உ)

அலமன்னுமடற்கரிசங்கமெடுத்தடலாழியினுலனரியாருருவிற்
புலமன்னுமடம்புனைகொக்கையினுள் பொறைதீரமுளுளடு வாள்மரில்
மலமன்னர்படச்சுடராழியினைப் பகலோன்மறையப்பணிபொண்டணி
சேர், நிலமன்னுமாயுலகாண்டனுக்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (ங)

தாங்காகுகொராளரியாயவுடன்னைவிணமுனித்தவனுமாரும்ளமரில்
புள்கோகையாபொவ்கெரிமுள்கவினைத்தவனன்றியும்வென்றிகொள்வா
பாங்காரமுனைவிரொடன்பளவிப்பதித்தைநகிரட்டிப்படைவேந்தர்பட
நீங்காச்செருவில், சிகாகரத்தவனுக்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (ச)

மாறுங்கடலாசமலைக்குவடிட்டனைகட்டிவரம்புருவமத்சேர்
கோலுநிளையவிலங்ககெடப்படைபொட்டொருகாலமரிஸ்திர
காலமிதுவென்றயன்வாளியிசுற்கதிர்நீண்டமுடிபத்தமறுத்தமரும்
நீலமுநிலவண்ணொமககிறைவர்க்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (ரு)

பாராருலகும்பணிமால்வகாயுங்கடலுஞ்சுடருமிடையுண்டுமெனக்
காராகெனன்நின்றவனெம்பெருமானலைநிலுருக்கரசாகியவப்
பேராணைமுனித்தமுனிக்களையன்றிநில்லைநுனக்கெனுமெல்லையினுள்
நீரார்பேராரெடுமொலவனுக்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (சு)

புகராருருவாதிமுனித்தவனைப்புகற்றிடமுனிந்துயிருண்டசுரன்
கராயினபாற்படநாமமறித்தவனன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுண்
பகராதவனுயிராமமுடிப்பணியாதவனைப்பணியாவமரில்
நிகராயவன்னெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (எ)

பிச்சச்சிறுபிழிபிழித்தவன்கிழிப்பிணந்தின்மடவாரவர்போலங்குணே
அச்சமிலர்நாணிலார்தன்மையாலவர்செய்கைவெறுத்தணிமாமலர்நாய்
நச்சிமனாரடையானைமகங்குஞ்செய்யெனவுள்குறைந்கார்வமொடு
நிச்சமினைவார்க்குஞ்செய்யுமவர்க்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே (அ)

பேசுமளவன்றிதுவம்மினமரரிதற்கேட்பதனமுன்பணிவராகவினைகள்
நாசமதுசெய்திடுமாதன்னமயால்துவேநமதுய்விடம்நாண்மலர்மேல்
வாசம்மணியவண்டறைபம்புறவில்மளமைதொடுரைந்துறல்வார்மதி
யில், நீசரவர்க்கென்றடையாதவனுக்கிடமாமலையாவதுநீர்மலையே. (ஊ)

கெடுமொலவன்மேலியகீர்மலையேநிலவம்புகர்மக்கையர்கோளமரில்
கடமாகரியினைபல்லாண்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலையல்லார்க்குடனே

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருமொழி-யிச-க்கு-பாசரம்-கச 0

————— (*) —————

ந.வ.து பாராயணம்

—————(※)—————

தீருக்கடன் மல்லைப்பெருமாள் விஷயம்

பரோபதேசம்

உறுசர்க்கழிநெடில் ஆகிரியவிறுத்தம்.

பாராயதான் மிழ்ந்த பவளத்துணைப்படுகட லில்முதத்தைப்பரி
வாய்க்கூட, சீரானை எம்மானைக் கொண்டார் தங்கள் சிந்தையுள் சோமுனை
த்தெழுந்த திங்களும் பினைப், பேரானைக்கொம்பொசித்த. பேரேற்றினைப்
புணர்மருதமிந் நடந்தபொற்குன்றினைக், காரானையிடர் கழிந்தகற்பகக்
தைக்கண்ட துறாங்கடன்மல்லைத்தலசயனதே (உ)

பூண்டவத்தம்பிரிக்கடைந்துதொண்டிப்பட்டுப் பொய்நூலைமெய்நூலென்றென்றுமோதி, மாண்டவத்தம்போலாதே வம்மினென்ன. யெனவணங்கப்படுவானைக்கணங்களைத்தும், நீண்டவத்தைகருமுடிலையெய்மானறன்னேநின்றநூர்நித்திலத்தைத்தொத்தார்சோலைக், காண்டவத்தைக்கனலெரிவாய்ப்பெய்வித்தானைக்கண்டதுநான். கடன்மல்லேத்தலசயனத்தே (2)

உடம்புருவீல்முன்றென்றாய்முர்த்திவேறுபுலகுய்ய நின்றனைய
ன்றிபேய்ச்சி, விடம்பருகுவித்தகனைக்கன்றுமேய்ச் சூவினையாடவல்லா
னைவரைமிகானில், தடம்பருகுநருபுகிலைத்தஞ்சைக்கோ யிற்றவநெறி
க்கோர்பெருநெறியைவையுங்காக்குங், கடும்பரிமேற்கந்தியைநா னகண்
டுகொண்டேன்கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. (௩)

பேப்பத்தாய்வுமுலையுண்டிபிள்ளைதன்னைப்பினைமருப்பிற்கருங்கனி
ற்றைப்பிணைமாணுக்கிலாய்த்தயர் தயிர்வெண்ணெயமர்ந்த கோவைய
ந்தலர்ந்தம்முதத்தைக்கருவைமுன்னே, கோத்தானைத் குடமாடுகூட்
தன்நன்னைக்கோசுலங்கள் தளராமற்குன்றமேந்திக், காத்தானையெம்மா
னைக்கண்மெகாண்டேன்கழபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலைச்சயனாதே

பாயந்தானைத் திரிசுடம்பாரில் வீழ்ப்பாலகனாய் லிலைநீர்ப் பள்ளியி
ல், பாயந்தானை யிலங்கொளி சேர்மணிக்குன்றன் னவிரண்டுமால்
வரைததோவாமொன்றன்னைத, தோயந்தானை யிலமகல் தேள் துதிநீர்செ
ன்றப்பொய்ப்பற வாய்ப்புகப்பெய்து வல்லர்மங்கா, காயந்தானையெம்மா
னைக்கண்முகொண்டேன்கடிபொழில்சூழ்கடன் மல்லைத்தலசயனத்தே.

மிடந்தானைத் தடங்கலுட்பணங்கள் மேவிகவினர் பொறியமறிநி
ரிபவதலின்பிள்ளை, படந்தானைப்படுமதததகளிமறின் கொம்புபறித்
தானைப்பாரிடக்கையெயிறுநீர், விடந்தானைவன்ன மருப்பிலேனமகியி
ரு, விலைநீர்ப்பெருவிகம்புமெய்தாவண்ணன், கடந்தானையெம்மானைக்கண்
முகொண்டேன்கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே (சு)

பேணு கவலியரக்கர்மெலியவன்று பெருவரைத்தோளிறநெரித்த
ன்றவணர் கோணைப், பூணுகம்பினவெடுத்தபோர் வல்லோனைப்பொருக
டலுட்டுயிலமர்ந்தபுள் ளுநீர் தியை, உளனுகப்பேய்முலைஞ்சுண்டான்
றன்னையுள்ளவாருள்ளகதேயுரைகின்றானைக்காணுதுதிநீர்ருவேண்கண்
டு கொண்டேன் கடிபொழில் சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே, (எ)

பெண்ணுவிண்ணமுதம்வஞ்சித்தானைப்பிறையெயிற்றன்டலரியா
ய்ப்பெருநிலைத், தண்ணார்ந்தவார்புலங்கூழ் மெய்யமென்னுந் தடவ
னாமோகிடந்தானைப்பணங்கள்மேவி, எண்ணையெண்ணிறந்தபுசுழி
லுநிலைங்கொளிரசோலிந்தம்போன்றுநீண்ட, கண்ணைக் கண்ணா
ரக்கண்முகொண்டேன்கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே ()

கொண்டாய்தாம்பரவுடையினுனைப்பழிகடந்ததாளாளர்க்காளா
யுய்தல், வீண்டானைத்தென்னிலங்கையரக்கர்வேந்தைவிலங்குண்ணவ
லங்கையாய்ச்சரங்காளண்டு, பண்டாயவேதங்கள் நன்னகுமைந்துவேள்
விகளுக்கேவியோடக்கமாலுந், கண்டானைத்தொண்டனெனக்கண்
டு கொண்டேன்கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே (சு)

படந்தாகத்தனைக் கிடந்தன்றவணர்கோனைப்படவெகுண்டு மருநி
டைபோய்ப்பழனவேலித், கடமார்ந்ததன்மல்லைத்தலசயனத்துத்தா
மரைக்கண்மெயிலமர்ந்ததலைவர்தம்மைககடமாருங்கருக்களிறுவல்லான்
வெல்போர்க்கலிகன்றியொலிசெய்தவின்பப்பாடல், திடமாகவிவையை
ந்துமைத்துமல்லார் தீவினையமுதலரியவல்லார்தாமே. (ய)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசாணம்

ஆக-திருமொழி-௧௫-க்கு-பாகுரம்-௧௫௮.

சீர் - வ னு, ந ண் னு, து,

திருக்கடன்மல்லைப்பெருமாள் விஷயம்
அவைஷ்ணவரிடத்தில்தமக்குண்டானவஸஹ்யத்தை
யருளிச்செய்கிறார்.

கலீவிருத்தம்.

நன் னுதவா ளவுணரி டைப்புக்குவா னவரைப்
பெண்ணுகியமு தாட்டிம்பெருமா னார் மருவினிய
தண்ணூர்ந்தகடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவா ரா
எண்ணுதேயி, நுப்பா ராயிறைப்பொழுதுமெண்ணுமே.

த

பார்வண்ணமடமங்கைபனிநன்மாமலர் கிழத்தி
நீர்வண்ணன்மார்பத்திலிருக்கையைமுன்நினைந்தவனார்
கார்வண்ணமுதுமுன்னீர்க்கடன்மல்லைத்தலசயனம்
ஆடுண்ணுமிநெஞ்சடையா ரவொம்மையாள்வாரோ.

உ

ஏனத்தினுருவா கிரிலமங்கையெழில்கொண்டான்
வானத்திலவர் முறையால்மகிழ்ந்தேத்திலவங்கொள்ளக்
கானத்தின்கடனமல்லைத்தலசயனத்துறா கின்ற
ஞானத்தினொளியுருவவரினைவா ரொன்னாயகரோ.

ஈ

விண்டாரா வென்றா விவிலங்குண்ணமெல்லியலார்
கொண்டா மெல்லகலமழலேறவெஞ்சமத்துக்
கண்டாராக்கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவா ராக்
கொண்டா மிமநெஞ்சடையா ரவொங்களுலதெய்வமே

சு

பிச்சச்சிது பிச்சிச்சமண குண்டர் முதலாயோர்
விச்சைக்கிறையென்னுமவ்விதையைப்பணியாதே
கச்சிக்கிடந்தவனார் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
நச்சிக்கொழுவாரா நச்சென்றெனநெஞ்சே.

ரு

புலன்கொள்நிதிக்குவையொடுபுழைக்கைமாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவையுஞ்சுமந்தெக்கும்என்றொசிந்து
கலங்கொளியங்கும்மல்லைக்கடன்மல்லைத்தலசயனம்
வலங்கொள்மனத்தா ரவனாவலங்கொள்ளென்மடநெஞ்சே.

சு

பஞ்சிச்சிதுகூடுறபுருவா கிமருவாதே
வஞ்சப்பெண்நஞ்சுண்டவண்ணலமுன்நண்ணுத

கந்தரைக்காடந்தவனார் கடன்மல்லைத் தலசயனம்
நெடுநீர்மொழுவாணாத் தொழுவாயென் தூய்நெஞ்சே

தொழுவாயென் க்கமலந்தினாயுந்துவன்பகட்டால்
உழுவாயவழுவருழப்பினமுன்பிழைத்தெழுந்த
கழுவாய்கடநமழுவாகடன்மல்லைத் தலசயனம்
தொழுவாயென் ததவனாத் தொழுவாயென் தூய்நெஞ்சே.

பிணங்கனிநிகாடதனுள்நடமாடுபிஞ்ஞகனே
மணங்குநிருச்சக்கரத்தெம்பெருமானார்க்கிடம்விரும்பிற்
கணங்கனிபங்குநமல்லைக்கடன்மல்லைத் தலசயனம்
வணங்குமனத்தாசவனாவணங்கென்றன்மடநெஞ்சே.

கடிகழுவெடுமறுகிற்கடன்மல்லைத் தலசயனத்
தடிகழுவெடுமறுகிற்கடன்மல்லைத் தலசயனத்
வடிகழுவெடுமறுகிற்கடன்மல்லைத் தலசயனத்
முடிகழுவெடுமறுகிற்கடன்மல்லைத் தலசயனத்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-கக-க்கு-பாகரம்-கக0

௭-வது, திவனாம்.

திருவிடந்தைநித்தியகல்யாணர் விஷயம்.

தாய்ச்சொல்

ஆசிரியவிருத்தம்.

திவனாம்வெண்மதிபோற்றிநமுகத்தரிவைசெழுங்கடலமுதினிற்
பிறந்த. அவனாநின்னாகத்திருப்பதுமறிந்துமாகிலுமாசைவிடாளாஸ்கு
வனையங்கண் ணிகொல்லியம்பாவைசொல்லுநின்றான் நயந்திருந்த, இவ
னையுன்மனத்தா லென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. க

தளம்படுமுறுவற்றோழியர்க்கருளாள் துணைமுலைசாந்துகொண்
டணியாள், துளம்படுகுவளைக்கண் ணினையெழுதாள் கோலநன்மலர்குழ
ற்கணியாள், வளம்படுமுன் னீர்வைய முன்னளந்தமாலென்னும்மாலெ
னமொழியாள், இளம்பிடியிவனாக்கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தை
பெந்தைபிரானே.

சாந்தமும்பூணுஞ்சந்தனக்குழம்புந்தடமுலைக்கணியிலுந் தழலாம்
போந்தவெண்ணுக்கள் கதிர்சுடமெலியிம்பொருகடல்புலம்புலம்பும்
மாந்தளிர்மேனிவண்ணமும் பொன்னும்வளைகளுமிதைநிலலா வேந்தன்
ஏந்திணையிவளுக்கென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே.

ஊழியின்பெரிதல்நாழிகையென்னுமொன் ஈடர் துயின்றதாலென்
ணும், ஆழியும்புலம்புமன்றி லுமுறங்காதென்ற லுந்தியினிற்கொடிதாந்,
தோழியோவென்னுந் துணைமுலையர்க்குஞ்சொல்லுமினென்னெய்கே
னென்னும், ஏழையென்பொன்னுக்கென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தை
யெந்தைபிரானே.

ஐதிலும்உன்பேரன் நிமற்றேறாதாளுருருநின் றிருவுருநினைந்து
காதன்மைபெரி துகையறவுடையன் கயல்நெடுங்கண் துயின்மறந்தாள்
பேதையேன்பேதையிள்ளமைபெரி து தெள்ளியள்வள்ளி நுண்மருங்கு
ல்] ஏதலர்முன்வென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே.ரு

தன்குழக்கே துந்தக்கவாரினை யாள் தடங்கடல் துடங்கையிலிலங்கை
வன்குழிடங்கவாளமர் தொலைத்தவார்த்தைகேட்டின்புறுமயங்கும் [த
மின்கொடிமருங்குல்கருங்கமேல் நெருங்கிமென்முலைபொன்பயந்திருந்
ளன்கொடியிவளுக்கென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே

உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையேபிதற்று .முனக்கன்றியெனக்கள்
பொன்றிலளால், வளங்கனிபொழிவ்ஞழ்மாவீருஞ்சோலைமாயனெய
ன்றுவாய்வெருவும், களங்கனிமுறுவல்காரிகைபெறி துகவலையொடவ
லஞ்சேர்ந்திருந்த, விளங்கனியிவளுக்கென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தை
யெந்தைபிரானே.

அலக்கெழுதடக்கையாயன்வாயாம்பற்கழியுமாலென்னுள்ளமென்னும்
புலக்கெழுபொருநீர்ப்புக்குழிபாடும் போதுயோ நீர்மலைக்கென்னும்
குலக்கெழுகொல்லிக்கோமளவல்லிக்கொடியிடைநெடுமறைக்கண்ணி
இலக்கெழிற்றோளிக் கென்னினைந்திருந்தாயிட, வெந்தை யெந்தை
பிரானே.

பொன்னுலாம்பயலைப்பூக்கதனமென்றோள் பொருகயற்கண்டியில்
மறந்தாள், அன்பினுலுன்மேலாதரம்பெரிதென்னணங்கினுக்குற்றதோ
யறியேன், மின்னாருங்குல்கருங்கமேல்நெருங்கிவிக்கியவன்முலைவா
ளுக், கென்கொலாங்குறிப்பிலென்னினைந்திருந்தாயிட வெந்தையெந்
தைபிரானே,

௯௬

திரிபுரம்,

அன்னமுநீனுமாகையுமரியுமாயவெம்மாயனேயருளாய்
என்னுமின்றொண்டர்க்கின்னருள்புரியுமிடவெந்தையெந்தையிராணை
மன்னுமாமடமங்கையர்க்கலைவன்மானவேற்கலியன்வாயொலிகள்
பன்னியபனுவல்பாடுவார்தாளும்பழவினைப்பற்றறுப்பாரோ. 10

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகனேசரணம்..

ஆக. திருமொழி-கள-சுரு பாகரம்-௪௭0.

சு-வது-திரிபுரம்.

அஷ்டபுயம் சக்கிராளாவிஷயம்.

பாவனாபாகரஷத்தாலே அஷ்டபுஜஸ்வாமியும்தாமும்தாபரத்யு

ந்தரங்கள் சொல்லுகிறோமென்றுதோழி தாய்முதனா

ருக்குச்சொல்லுகிறார்.

அறுசீர்க்கழிநெழல்ஆகிரியவிருத்தம்.

திரிபுரமூன்றெரித்தாணும்மற்றைமலர்மிசைமேலையனும்விப்ப
முரிதிசைமாகடல்போல்முழங்கிமுவுலகும்முறையவ்வணங்க
வெரியெனகேசரிவாளெயிற்றொடிரணியகமிரண்மிகுளாய்
அரியுருவாமிவரர்கொலென்னவட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௧

வெந்திவீரரில்வீரரொப்பார்வேதமுரைத்திமையோர்வணக்குஞ்
செந்தமிழ்பாடுவார்தாவ்வணக்குந்தேவரிவர்கொல்தெரிக்கமாட்டேன்
வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்துமாவவீவேள்வியின்மண்ணளந்த
அக்கணர்போன்றிவரர்கொலென்னவட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௨

செம்பொனிலக்குவலங்கைவாளிதின்கிலைதண்டொசெங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுடராழியோடுகேட்கமொன்மலர்பற்றியேத்தே
வெம்புசினத்தடல்வேறும்விறவெண்மருப்பொன்றுபறித்திருண்ட
வம்புதம்போன்றிவரர்கொலென்னவட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௩

பெரியதிருமொழி.

௪௭

மஞ்சயர்மாமணிக்குன்றமேத்திமாமதைகாக்தொருமாயவானை
அஞ்சுவதன்மறப்பொன்றுவாக்குமாயர்கோலமாயநறியாமாட்டேன்
வெஞ்சுடராயியுஞ்சங்குடேந்திவேதமுனேதுவார்நீதிவானத்து
அஞ்சுடர்போன்றிவரர்கொலென்னவட்டபுகரத்தேனென்றோ. ௪

கலைகளும்கேதமும்கீதினாலுக்கற்பமுஞ்சொற்பொருளாதனாமத்தை
நிலைகளும்கவானவர்க்குமிடர்க்கும்கீர்மையினுலருள்செய்துநீண்ட
மலைகளும்காமணியும்கமலர்மேல்மன்கையுஞ்சங்கமுந்தங்குநின்ற
அலைகடல்போன்றிவரர்கொலென்னவட்டபுகரத்தேனென்றோ. ௫

எங்குநனநாமியர்வண்ணமெண்ணிலேதுமறிகிலமேந்திநெய்யார்
சங்கும்கமலமும்நிறைவுமெல்லாந்தம்மனவாகப்புகுநதுபாமும்
பொங்குகருங்கடம்பூமைகாயாப்போதவிழ்நிலம்புனைந்தமேகம்
அங்கனம்போன்றிவரர்கொலென்னவட்டபுகரத்தேனென்றோ. ௬

முழுகிவண்டாடியதண்டொழியின்மெய்க்மலர்க்கண்ணியம்மேனியுஞ்சா
நிழிசியகோலமிருந்தவாரெங்கனம்சொல்லுகேனேவிரல்லார்
எழுதியதாமரையன்னகண்ணிமேந்தெழிலாகமுத்தோளும்வாயும்
அழுகியதாமியரர்கொலென்னவட்டபுகரத்தேனென்றோ. ௭

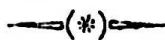
மேவியெப்பாலுங்கிண்ணேனூர்வணங்கவேதமுரைப்பாமுன்னீர் மடந்
தேவியப்பாலதீர்ச்சங்கமிப்பாற்சக்கரம்மற்றிவர்வண்ணமெண்ணில்நை
காவியொப்பார்கடலேயுமொப்பார்கண்ணும்வடிவும்கெடியாரயென்
ஆவியொப்பாரிவரர்கொலென்னவட்டபுகரத்தேனென்றோ. ௮

தஞ்சமிவர்க்கென்வனையும்சில்லாசெஞ்சமுந்தம்மதேசுந்தித்தெற்கு
வஞ்சிமருங்குநெருங்கநோக்கவாய்திறந்தொன்றுபணித்ததுண்டு
நஞ்சமுடைத்திவர்க்குநோக்கும்காணிவர்தம்மையறியமாட்டேன்
அஞ்சவன்மற்றிவரர்கொலென்னவட்டபுகரத்தேனென்றோ. ௯

மன்னவன்றொண்டையர்கோன்வணங்கும்கீண்முடிமாலையிரமே
கன், நன்வலிகன்புகழ்துழந்தகச்சியட்டபுகரசந்தாததன்னை, கன்னிந்
ன்மாமதினம்ம்கைவேந்தன்காமருசீர்க்கலிகன்றிருன்ற, விண்ணிசையா
ற்சொன்னசெஞ்சொல்மாலையேந்தவல்லார்க்குடம்வைகுந்தமே. ௧௦

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக திருமொழி-கஅ-க்கு-பாகரம்-கஅ௦

பரமேச்சுவரின்னகரம் பரமபதநாதன்விஷயம்
பல்லவனும்கோஷனுமென்பார் அனுசுவருத்திகளைப்பண்
னுநிதபரமேச்சுவரின்னகரத்தையனுடவித்துப்பேசுகிறார்

எழுதிக்கழிசெழுத்துசிறியவருத்தம்.

சொல்லுவன்சொற்பொருள்தானவையாய்ச்சுவை யூற்றெலிகாற்ற
முத்தோற்றமுமாய். நல்லவன்காரணன்னான்முகனுக்கிடந்தான்தடஞ்
சூழ்த்தழகாயகச்சி, பல்லவன்வில்லவனென்னுலகிபலராய்பலவேந்தர்
வணங்குகுறம்பல்லவன்மல்லயர் கோன்பணிந்தபரமேச்சுவரின்னகரம
துவே

கார்மன்னுளேய்கம்புகடலுஞ்சுடரும்நிலனும்மலையுந்தன்னுந்தித்
தார்மன்னுதாமரைக்கண்ணனிடந்தடமாமதில்குஞ்சுழ்காயகச்சி [ன்
கேர்மன்னுதென்னவனைமுனையிற்செருவிற்றிரல்லாட்டியதின்கிலேகோ
டார்மன்னுபல்லவர்கோன்பணிந்தபரமேச்சுவரின்னகரமதுவே. ௨

உரந்தருமெல்லுண்ப்பள்ளிகொண்டானெரு காலமுன்னம்மரவு
ருவாய்க்கடலுள்வரந்தருமாமணிவண்ணனிடம்மணிமாடங்கள்சூழ்த்த
ழகாயகச்சி, கிரந்தவன்மன்னெயிலப்புண்ணுகர்வோலநெடுவாயிலுசு
செநவில்முன்னாள்,பரந்தவன்பல்லவர்கோன்பணிந்தபரமேச்சுவரின்
னகரமதுவே. ௩

அண்டமுமெண்ணசையும்நிலனும்மலைரொடுவாநெனிகாழ்முதலா
உண்டவனென்கைபிரானதிடமொளிமாடங்கள்சூழ்த்தழகாயகச்சி
விண்டவரிண்டைக்குழாமுடனேவினைந்தாரிரியச்செருவில்முனிந்து
புண்டொருகால்வதைத்தான்பணிந்தபரமேச்சுவரின்னகரமதுவே. ௪

தாம்புடைத்திண்கவலுளூட்களிற்றின்றுயர்த்தீர்க்கரவம்வெருவமு
ன்னுள், பூம்புறன்பொய்கைபுக்காவனுக்கிடந்தான்மடஞ்சூழ்த்தழகா
யகச்சி, தேம்பொழிற்குண்டெயிற்றென்னவனைத் திசைப்பச்செருமேல்
வியக்கன்றுசென்ற,பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்தபரமேச்சுவரின்
னகரமதுவே ௫

தின்படைக்கோளரியினுருலாய்த்திலோனகலஞ்செருவின்முன
நாள், புன்படப்போழ்த்தோளதிடம் பொருமாடங்கள்சூழ்த்தழகாய
கச்சி, வெண்குடைநீழ்ச்செக்கோல்நடப்பவிடைவேல்கொடிவேற்ப

பெரியதிருமொழி,

௩௩

டைமுன்னாயாத்தபண்புடைப்பல்லவர்கோள்பணிந்தபரமேச்சரவின்
ணகரமதுவே.

இலகியநீன்முடிமாவடுதன் பெருவேள்வியின்மாணுருவாயமுன்
நாள்,சலமொடுமாலிலங்கொண்டவனுக்கிடந்தான்றடஞ் சூழந்தழகாய
கச்சி,உலகுடைமன்னவன்மென்னவனைக்கண்னிமாமகில்குழகருவூர்வெ
ருவப்பலபடைசாயவென்றூன்பணிந்தபரமேச்சரவின்ணகரமதுவே.

குடைத்திறல்மன்னவனுயொருகால்சூரங்கைப் படையாமலையாற்
கடலை,படைத்தவனெந்தைபிரானதிடம்மணிமாடங்கள்சூழ்ந்தழகாய
கச்சி, லிடைத்திறல்வில்லவனெம்மெலியில்வெருவச்செருவேல் வலங்
கைப்பிடித்த, படைத்திறல்பல்லவர்கோள்பணிந்தபரமேச்சரவின்ண
கரமதுவே.

அ

பிறையுடைவாணுதற்பின்னைதிறத்துமுன்னையொருகாற்செருவி
ல்லுருமு, மறையுடைமால்விடையேழடர்த்தாற்கிடந்தான்றடஞ்சூழ்ந்
தழகாயகச்சி, கறையுடைவாள்மறமன்னர்கெடக் கடல்போல்முழங்குங்
குாற்கடுவாய்ப், பறையுடைப்பல்லவர்கோள்பணிந்தபரமேச்சர வின்
ணகரமதுவே.

சு

பார்மன்னுதொல்புசுழ்பல்லவர்கோள் பணிந்தபரமேச்சரவின்
ணகர்மேல்,கார்மன்னுநீன்வயல்மங்கையர்தந்தலைவன்களிகன்றி குன்றா
துனாத்த,சீர்மன்னுசெங்கமிழ்மாலைவல்லார்திருமாமகள்தன்னருளா லு
லகில்தேர்மன்னராயொலிமா கடல்குழ்செழுநீருலகாண்டுதிசுழுவர்களே

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-கசு-க்கு-பாசுரம்-கசு

—*—

ய-வது-மஞ்சாடி.

—*—

திருக்கோவலூர்திருவிக்கிரமன்விஷயம்

பிராட்டிமாரும்தானுமாகவாச்சாயணிய்யனய்திருக்கோவலூரிலேவந்து
நின்றான் நானவனை அங்கேகண்டனுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்

—*—

எழுதிர்க்குழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.

மஞ்சாடுவனாயேழுங்கடல்களேமும் வானகமும்ண்ணகமும்மந்து
மெல்லாம்,எஞ்சாமைவயிற்றடக்கியா லின்மேலோரிளந்தளிரிற்சுண்ணவன

ரீங்கவிரம்மன்னைச், துஞ்சா கீர்வுளஞ்சுரக்கும்பெண்ணைத்தென்பாற்று
யாநான்மறைபாளர்சோமிச்செய்யச்-செஞ்சா லீவினைவயலுட் டிகழந்து
தேவனுத்திருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்நானே. க

கொக்கலந்தகருந்துழாய்சாந்தந்தாபந்திபங்கொண்டமர்தொழ
ப்பணங்கொள்பாம்பிற், சந்தணிமென்முலைமலரான் தரணிமங்கைதாமி
ருவாடிவருந்தண்மையானே, வந்தனைசெய்திசையேழாறங்கமைந்து வ
ளர்வேன்விநான்மறைகள்முன்றுநீயுஞ்சிந்தனைசெய்திருபொழுதுமொ
ன்றுஞ்செல்வத்திருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்நானே. உ

கொழந்தகருமலர்க்கோலைக்குழாங்கொள்பாய்கைக்கொள்முத
லைவானொழிந்துக்கொண்டற்கென்வி, அழுங்கியமாகளிற்றலுக்கன்றழி
பேக்கியார்சரமேவரத்தோன்றியருள்செய்தானே, எழந்தமலர்க்கருநீல
மிருத்தில்காட்டவிரும்புபுண்ணைமுத்தரும்பிச்செம்பொன்காட்டச், செழு
ந்தனநீர்க்கமலத்திணைகபோம்காட்டுத்திருக்கோவலூரதனுட்கண்டே
ன்நானே. ட

தாங்கரும்போர்மாஸீபடபறவையூர்ந்துதராதலத்தோர்குறை மு
டித்தகண்மையானே, ஆங்கருமபிற்கண்ணீர்சோர்ந்தன்புகூருமடியவர்க
டாரசுழகமானுன்றன்னை, கோங்கரும்புகரபுண்ணை குரவார்சோலைக்கு
ழாவிரவன்சுனைசபாடும்பாடல்கேட்டுத், திங்கரும்புகண்வளருக்கழனி
முத்ததிருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்நானே ச

கறைவளர்வேல்கரன்முகலாக்கவந்தன் வாலிகனைபொன்றினுல்ம
டியவிலங்கைதன்னுள், பிறைபெயிற்றுவாளர்க்கர்சேனையெல்லாம்பெ
ருத்தகையோடுடன்றுணித்தபேம்மான்றன்னை, மறைவளரப்புகழ்வளர
மாடந்தோறும்மண்டபமொண்டொளியனைத்துமவாரமோதச், சிறை
யனைந்தவொழிலனைந்துதென்றல்விசத் திருக்கோவலூரதனுட்கண்
டேன்நானே. டி

உறியார்ந்தநறுவெண்ணெயொளியாற்சென்றங்குண்கோனைக்கண்
டாச்சியுரலோடார்க்க, தறியார்ந்தகருங்களிதேபோலநின்றதுதங்கண்
கன்பனிமல்குந்தண்மையானே, வெறியார்ந்தமலர்மகள்நாமங்கையோடு
வியங்கலையெண்டோனுள்ளிளங்குசெல்வச், செறியார்ந்தமணிமாடந்தி
கழந்துதொன்றுத்திருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்நானே. கூ

இருங்கைமாகரிமுனித்தபரியைக் கீறியினவிடைகளேமுடர்த்து
தஞ்ஞையத்துவருஞ்சகடமிறவுகைத்துமல்லைபட்டவஞ்சஞ்செய்கஞ்
சுணக்குஞ்சாளுகை, கங்கமுருபசும்பானேவெண்முத்தின்னுகாயெல்
லாமமரகதமாய்ப்பவளங்காட்டச், செருத்தமிகமொட்டலர்த்துந்தேன்
கொள்சோலைத்திருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்நானே, எ

பாரேறுபெரும்பாரந்திரப்பணிபாரதத்துத் தூதியங்கப்பார்த்துள்ளொ
ல்லாக், தேரேறுசாரதியாபெருந்தாரசேனைசெருக்களத்துத்திறுலழிய
ச்சென்றான்றன்னேப், போரேறென்றுடையா னாமளகைக்கோ னுமபுர
ந்தர னுமநாள்முகனும் பொருந்துமர்போல், சீரேறுமறையாளர்நிறை
ந்த செல்வத்திருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்றானே. (அ)

தூவடிவிற்பார்மகள் பூமன்கையோடு சுடராழி சங்கிருபாஸ்பொலி
ந்துசோன்றக், காவடிவிற்பகமேபோலநின்றுதலந்தவர்கட்கருள்புரியு
ங்கருக்கினுளைச், சேவடிகைத்திருவாய்கண்டிவந்தவாடைசெம்பொன்
செய்கிருவுருமா னுன்றன்னேத், தீவடிவிற்சிவனயனேபோல்வார்மன்னு
கிருக்கோவலூரதனுட்கண்டேன்றானே. (ஆ)

வாரணங்கொளிடர்கடிந்தமாலே நீலமாகதத்தை மறைமுழுகிலே
போல்வான்றன்னேச், சீரணங்குமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்திருக்கோ
வலூரதனுட்கண்டேன்றென்று, வாரணங்குமுலைமடவார்மன்கைவேந்
தவ்வாட்கலியனெலையுந் துமைந்துமல்லார், காரணங்களாலுலகங்கல
ந்தக்கேத்தக்கரந்தெங்கும்பரந்தானைக்காணபர்தாமே (இ)

திரமன்கையாழ்வார்திருவாழகனேசரணம்.

ஆக-திருமொழி 20-க்கு-பாகரம்-2ா

இரண்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆகபத்து-2-க்கு-பாகரம்-2ா

முன்றும்பத்து

சு - லாது, இந்நூலுண்,

திருவயிந்திரபுரம்தேவநாயகர்விஷயம்

பரிச்சின்னானுஸர்வேச்வரன் பரிச்சேதித்தனுபவிக்கலாம்படி திரு

வயித்திரபுரத்திலே நிற்கிறபடியைக் கண்டுஅவ்விடத்தைப்

ராப்பயமென்றுபுத்திபண்ணி அத்தையனுபவிக்கிறார்.

நெடிசடி ஆசிரியவிறுத்தம்.

இந்நூலுண்மாலிலமேனமதாய்லனேமருப்பினிலகத்தடக்கிக்

கழிந்தன்மாதடற்கண்டுயின்றமனிடங்கமலநன்மலர்த்தேதல்

அருந்தியின்னிசைமுரன்மெழும்னிகுலம்பொதுளியம்பொழிவாடே

செருந்திராணமலர்கெனறணைந்துழிதருதிருவயிந்திரபுரமே. (க)

மின்னுமாழிபுக் கையவன் செய்யுந் துறைதருதிரு மார் பன்
பன்னுநா லுமபம்பல்பொருளா யியபா னிடம்வந்த சசா ரல்
மின்னுமாழிபுபடங் கெதபேடை வாயினியா டிழகமலத் துத்
கென்னவென றவன் டி ன்னினை முர ல்தருதிரு வயிர் திர புரமே. (உ)

வையபேழமுங் டா லிலைவையியமாயவனாழியவர்கு
மெய்யுந் தியெய்வநாயகனிட மெய்தருவ வரச்சா ரல்
மொய்கொள்மா கவி சென்பகம்முயங்கியபு ல்லையங்கொடியாடச்
செய்யகாமரைச் செழுந் பீணாதிகுந்த நுதிருகருவயிந்திர புரமே. (ங)

மாறுகொண் டொன் றெதிர்க்கவல்லவுள ன்றன்மாற் பகமிருபிளவாக்
கூறுகொண்டவன்ருவமகந் தின் னாறுகொடுத கவனிடமிடைந்து
சாறுகொண்ட டென்கருங்கிளங்குநாழகைவிசுடமுதமன் நீழற்
சேறுகொண்ட கண் பறவமந் தழில்திழ்நுதிருவயிந்திர புரமே (ச)

ஆறுகுமாவலிவேள்வியி லீர்த்துசென்றகலிடமளந்தாயாற்
பூங்கொடிக்கிளவியிட பொருகவனிடம்பொன்மலர் திழ்வேங்கை
கொஞ்ச சென் பகக்கொம்பினிற்ருதிக்கொழுகுரக்கின மிரத்தோடித்
தேன்கலந்தன் பகக்கனி துகர்தருதிருவயிந்திர புரமே. (ரு)

கூறுலா வியமட ல்தைதன் கொழிஞ்சொ ல்லிறத திளங்கொடி யோடு
கூறுலா வியகருமுயிற்றிருநித்தவனிடங்கிள னரும்
வாறுலா வியமந்தவழ்மால்வரை மாமதிப்புடைகுழத்
தேறுலா வியசெழுமபொழித்தமுயியதிருவயிரந்திர புரமே. (க)

மின்னின் னுண்ணிடமடக் கொடிகாரணம்வி லுங் கலின்மிசையிலங்
கை] மன்னன் லீன்முழு பொருசெய்தமைத்தன திடா னிவரைநீழல்
ஆன் னமாமலர னந்தகர மளியிற்பெடையொடு மினிதமரச்
சென்னெலார்கவரிக்கு லைச் சமதன் டிருவயிந்திர புரமே. (எ)

விவாகுழ்த்தமென்கருக்குழல்சா ரணம்வி ல் லுத்தடர்மழைக்கு
நிலாகலவகிட வரவுடையெதே வின்னிலையவிடந்தடமாற்
வயாவளந்திசுழ்த்தகரி லருப்பொமேலைவா ரிலுந்தித்
தினரகொணர்ந்தனை செழுந்தியவல்புகுதிருவயிந்திர புரமே. (அ)

வேல்கொள்கைத்தலத் தரசர்வெம்போரினில்விசையனுக்காய்ம
ணிததேர்க், கோல்கொள்வகத்தலகதெந்தைமெம்பா னிடங்குலவதன்
வனாச்சா ரல், கால்கொள்கண் கொடிகையெழக்கமுனைம்பாளைகள்மழ்
சா ரல், செல்கள்பாய் தருசெழுக்கியவல்புகுதிருவயிந்திர புரமே. (கூ)

முவரா கிபவொருவனைமுவுலகுண் டிமிழ்த்தளந்தானைத்
தேவர் தானவர்சென்றுசென்றிறைஞ்சுதன் டிருவயிந்திர புரத்து

மேவுசோதியைவலுவலவவன்களிகளினிமித்தவாக்க
பாவுதண்டிந்தபத்தினவபாடிடப்பாவகன்பயிலாவே.

(௩௦)

திருமங்கையாழ்வார்திருவழிகளேசரணம்

ஆகதிருமொழி ௨௧ க்ரு பாசரம்௨௧ய

௨-வது-ஊன்வாட-

திருச்சித்திரகூடம் கோவிற்காசர்நிஷயம்

பரோபதேசம்

ஊன்வாடவுண்ணுதுயிர்காவலிட்டெலிற் பிரியாப்புலனைந்துநொ

ந்து,காமவாடவாடத்தவஞ்செய்யவேண்டாதமதாவிமையோருலகானகி
ற்பீர்,காணாமஞ்ஞைஞக்கணமாடமாடேகயலாகொனீர்ப்பழனம்பெடை
போய்த், தேனுடமாடக்கொடியாடுகில்லைத்திருச்சித்திரகூடஞ் சென்
றுசேர்மின்களே.

(௧)

காபோதிநீடுகணிபுண்ணிசுகமெங்காநுதூகர்ந்து நெடுங்காலமைந்து
தீயோடுகின்றுகவஞ்செய்யவேண்டாதிருவார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்து
மென்பீர்,வாபோதுவேதம்மலகின்றமொல்லீர்மையாளர்நாளுமமுறை
யால்வளர்க்குதீயோங்கயோவ்ப்புகழோக்குதில்லைத் திருச்சித்திரகூடஞ்
சென்றுசேர்மின்களே.

(௨)

வெம்புஞ்சினத்துப்புனற்கேழவென்றாய்விநீர் முதுவெள்ளமு
ள்புக்கமுத்த,வம்புன்பொழில்சூழலகன் நெடுந்தானடிப்போதனைவா
ன்விருப்பொழிருப்பீர்,பைம்பொன்னுமுத்தும்மணியுங்கொணர்ந்துப
டைமன்னவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த,செம்பொன்மணிமாடங்கள்சூழ்
ந்ததில்லைதிருச்சித்திரகூடஞ்சென்றுசேர்மின்களே.

(௩)

அருமாசிலமன்றாப்பாண்குறையவுண்ணன்பெருவேள்வியிற் சென்
றிரந்த, பெருமான்நிநுராமம்நெற்றிநுத்தம்பிறவித்துயர்நீங்குதுமென்
னகிற்பீர், கருமாகடலெங்கிடந்தாணுகந்துகலைநாவரவின்னைப் பள்ளி
யின்மேற், நிருமல்திருமங்கையோடாடுக்தில்லைத்திருச்சித்திரகூடஞ்
சென்றுசேர்மின்களே.

(௪)

கோமங்கவங்கக்கடல்வையமுய்யக்குலமன்னரங்கம்முயிற்றுணரி
யத்,காமங்கமருட்படைதொட்டவென்றித்தவமா முனி யத்தமக்காக்
ககிற்பீர், பூமங்கைகங்கிப்புலமங்கைமன்னிப்புக்கற் மங்கையெங்குங்கிக
ழப்புகழ்சேர், சேமங்கொள்பைமபூமபொழில் சூழ்த்ததில்லைத்திருச்சி
த்திரகூடஞ்சென்றுசேர்மின்களே.

(௫)

மெய்வாய்மறலம்புதுரத்துமுன்னிந்துணியப்பணிகொண்டணியார்
நதிலங்கு, காமவாய்மணியண்ணையெண்ணினுந்தம்மனத்தேயிருந்
துன்பமுய்யழவல்லி, சுவ்வாய்மணியண்ணையேபசவுந்தாருமாமறையந்த
ணர்நிகழ்தபுகச், செவ்வாய்குயிலிநாண்மறையாடுதில்லைத்திருச்சித்திர
கூடஞ்சென்றுசேர்மின்களே. (க)

மௌவந்திருமலாய்ச்சிமென்றோளநீய்த்துமகரஞ் சமுலச்சமுலநீர்ப
யந்த, தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்குத்திருமார்பனைச்சிந்தையுளவைல
துமென்றோ, கௌவைக்களிற்பின்மருடபுண்பொருப்பிற்கமழ்ச்சுதுருந்
நிநிவர்வவங்கொள், தெய்வபுனல்குழந்தழையாதல்லைத் திருச்சித்திர
கூடஞ்சென்றுசேர்மின்களே. (எ)

மாவாயினைக்கம்மதிராதுகீழிமன்றமாமுதருவந்தெடுத்தாயர்மக்க
ள், கோவாய் நிறைமேய்த்துலகுண்டமாயன்முறைமாமழல் கூடுகொழி
ப்புடையீர், மாவாயிரநான்மறையாளர்நாளுமமுறைமால்வணங்கவண
கையசோதிக், தேவாதிதேவன்நிசுழநின்றதில்லைத்திருச்சித்திரகூட
ஞ்சென்றுசேர்மின்களே. (அ)

செருளிலவேற்கண்மவடார்திறத்துச் சிவாகோடுநின்றமனத்தா
ல்வளர்க்கு மருளிலமாவமகலபுகழ்சேரமர்க்குமெய்தாதவணடத்திரு
ப்பீர், பெருநீர்நிவர்வுந்திருமுத்தங்கொன்றெடுக்கும் வித்தம்வயலுட்
கயல்பாய்ந்துகளத், திருநீலகின்னதுகழுகின்றதில்லைத்திருச்சித்திரகூட
ஞ்சென்றுசேர்மின்களே. (க)

சோர்பொழில்குழந்தற்காயதில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்துவைசெ
வ்கண்மாலுக், காரர்வுள்ளத்தவர்கேட்டுவெப்பவலைநீருலகுகருளேபு
ரியுன், காரர்புயற்கைக்கலிகன்றிசுன்றவொலிமாலையொரொன்பதோ
டென்றுமவல்லர், பாராருலகமளந்தானடிக்கிறப்பலசாலும்நிற்குட்ப
டிவாழ்வந்தாமே. (க)

திருமகையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-உஉக்கு பாகுரம் உஉ

—*—

க-வதுவாடமரு

—*—*—*—

திருச்சித்திரகூடம் கோலிந்தராசர்விஷயம்.

அறுசேர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்

வாடமருதிடைபோகிடல்லனாக்கொன்றோக்கமித்திட்
டாடல்லனமாவுடைத்தாயராநினாக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்

பெரியதிருமொழி

சுரு

கூடியமாமழைகா க்தகூக்தனேனவருகின் றுள்
சேயியர் பூப்பொழிதநிலைச்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(க)

பேய்களெ டோங்குநஞ்சுண்டபின்னை பரிசி துவெண் றுள்
மாநிலமாமகன்மா தர்கேள்வனிலவெண் றுடவண் டியன்
ஜாமாணபகனெண் றும்புலங்கெழுதோ விபர்பாடித்
தேமலர் துவவருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(2)

பண்டிவன்வெண் ணெயுண்டாளெண் றாய்ச்சியர் கூடியழைப்ப
எண் டிசையோருமவண் டுகவினாமரு தாடுகடத்த
டண்டருமவா னத்தவருநாயிரநாமங்கனோடு
திண் டிறப்பாடவருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(ங)

வளைக்கைநெடுங்கண்மட வாராய்ச்சியரஞ்சியழைப்பத்
தனை க்தகவிழகாமரப்பொய்கைக்கண்டம்புகண்டர்காண
முனைத்தவெயிற்றழங்காகத் தாச்சியுள்ளின்ற துவாடத்
தினை க்தமர் செய் துவருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(ச)

பருவக்கருமுகிலொ க்துமுத் தடைமாகட லொத்
தருவித்திரள் திகழ்கின்றவாயிரம்பொன்மலைபொக்
துருவக்கருஞ்சுழலாய்ச்சித்திறத்தின்மால்விடை செற்றுத்
தெருவிற்றினைத் துவருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(ரு)

எய் ச்சிதைந்ததிலங்கைமலங்கவருமழைபாப்பா
னுய்யப்பருவரைதாக்கியானிரைகாத்தானென்றேக்து
வையத்தேவருமவணங்கவணக்கெழுமாமலைபோலே
தெய்வப்புள்ளோ நிலருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(சு)

ஆவரிவைசெய்தறிவா ரஞ்சனாமலைபோலே
மேவுகினத்தடல்வேழம்வீழமுனிந்ததகாய
காவிலர்நெடுங்கண்ணார்கைகொழுவீதிவருவான்
தேதர்வணக்குதண் டிலைச்சித்திரகூடத் துள்ளாளே

(எ)

பொங்கியமரிலொருகால்பொன்பெயரோனைவெருவ
அங்கவனாகமனைந்திட்டாயிரந்தோ ளெழுந்தாடப்
பைங்கணிரண்டெரிகான்றீண்டவெயிற்றொடுபேழுவாய்ச்
சிங்கவுருவில்வருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(அ)

கருமுகில்போல்வதோர்மேனிகையாவாழியஞ்சக்கும்
பெருவிற்றலானவர் சூழலேழுலகுந்கொழுதேத்த
ஒருமகளாய்மடங்கையொருத்திலமகன்மற்றைத்
திருமகளோடுமவருவான்சித்திரகூடத் துள்ளாளே.

(ஈ)

சுரு

வாடமரு

தேவனம் புறப்பொழிற்றில்லைச் சித்திரகூடம் மனர்க்க
வானவர் நங்குளிரே மனங்கையோடு மனமுருவார்
மனவாய் தேவக்கடிகளறி பொண்டறி மொன்பெகாடொன்றுந்
தரவினவகற்று வல்லார் நேறசா தா திவினே காணே -

(ம)

தருமங்கையாழ்வார் திருவாழகனே சரணம்.
ஆக-திருமொழி-2௩-க்கு-பாகரம் - 2௩0.

ப-வாழ்-ஒ நகுறனாய்,

காழி-சிராமலிண்ணகரந்தாடாள் பெருமாள் விஷயம்.

பரோபதேசம்.

என் சித்திரநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

ஒருகுறையிற் றநிலமுலாமண் வேண்டியுலகனைத் துமீரடியாலொ
டுக்கி பொன்றுந், கருகவெனுமாவலியைச் சிற்றையிலவைத்தாடாளன் தா
ளனை வித்தக்கடிக் கதி, யருமகையின் றிரள்கா ன்கும் வேள்வியைத் துமங்
கங்களை வாயாறு மிசைகளே முந், தெருவில் மலிவிழாவள முஞ்சிறக்குகா
ழிச் சிராமலிண்ணகரே சேர்மினீரே.

(க)

நான் முகனார் மிகைத்திருக்கையிருக்குவாய்மை நலமிருசிரோமச
னார் விற்துந்க, னான் முகனார் தலையோட்டுனெத்த வேந்தையொளிம
லர்ச்சேவடியினை குவிருமுசேவோடச், சூன் முகமார் வளையனைவாயுரு
த்தமுக்கைத் தொல்குருகுசினெயென்னச் சூழ்த்தியங்கவெங்குந் தேன்
முகமார் கமலவயற்சேல்பாய்காழிச் சிராமலிண்ணகரே சேர்மினீரே. (2)

வையனைந்த துதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்மண்ணெல்லாமிடந்
தெடுத்தாமதங்கள் செய்து தெய்வனைத்த திகிரியினுல்வாணன்றி னோ
ளநேர்த்தவன்றா னனைகிறீர் தெய்வோடு, வையனைத்த குவளைகள் தங்க
ன்களென்று மலர்க் குழுகவாயென்று மகடகிமார்கள், செய்யனைத்தக
ளைகளையா தேருங்காழிச் சிராமலிண்ணகரே சேர்மினீரே.

(ங)

பஞ்சியமெல்லடிப்பிண்ணைத்திறத்து முன்னுட்பாய்விடைகளேழட
ர்த்துப் பொன்னன் பைம்பூ, னெஞ்சிடந் துருநதியுகவுகிர்வேலர்ன் னடநி
ன்மலன்றா னனைகிறீர் திலமலைக், கஞ்சுடையவிறுந்தழைப்பத்தாள
மாக்கேதன் மதியின் னிலக்காட்டப்பவளநதன் னாம், தெஞ்சுடர்வெயில்
விளக்குமதகார்காழிச் சிராமலிண்ணகரே சேர்மினீரே.

(ச)

தெய்வமறமன்னர்குருநிகொண் டிதிருக்குலத்திலிறந்தோர்க்குத்தி
ருத்திசெய்து, வெவ்வாயமாநீண் டிவேழமட்ட விண்ணவர்கோன் றுள
னோவிரீவிதிர்கொசு, ரவ்வாயவாள்நெடுநீண் குவளைகாட்டவரவந்தமழ
கங்காட்டவாறு, னோயாம்பற்செவ்வாயின் றிரள்காட்டுமவயல்குழகாழ்ச்சீரா
மவிண்ணகரே சர்மனீரே. (டு)

மைங்கண்விரம்செம் முகத்துவாலிமாள்பட்டர் வளத்துக் கவந்த
ஞெமும்படையார்திண்கை, வெங்கண்விரல்விராதனாகவிர்குனித்த வி
ண்ணவர் கோன்றாளுனையிற்வெம்புபேபாலும், துங்கமுகமாளிகைமே
லாயங்கூறுத்துடியிடையார் முகக்கமலச்சோதிதண்ணை, திங்கள்முகம்
பனிபடைக்குமுகார்காழிச்சீராமவிண்ணகரேசர்மினீரே [க]

பொருவில்வலம்புரிபரக்கள்முடிகளபத்தும்புற்றுமறித்தன போலபு
விமேற்சிந்தச், செருவில்வலம்புரிநிலைக்கைமலைத்தோள்வேந்தன்றியு
டிசேர்ந்துய்கிற் பீர்திரைநீர்த்தெள்கி, மருவில்வலம்புரிநைதைக் கழிநூ
டாடியவல்லண்ணரிமறைதருநீர்த்தவழ்காலம்ன்னித், தெருவில்வலம்பு
ரிதரளமீனுங்காழிச்சீராமவிண்ணகரேசர்மினீரே. (ஏ)

பட்டரவேரகலல்குற்பவளச் செய்வாய்ப்பனைநெடுந்தோட்டுனோ
நெடுங்கட்பாலாமின்சொல், மட்டவிழுக்குழலீக்காய்வாளுர்காவின்ம
ரங்கொணர்ந்காண்டியினை விரணில்கடாய, நெட்டிலைய கருங்கமுகின்
செங்காம்பழிநீள்பலவின்முழ்கிளையினெருக்குபினத், தெட்டபழஞ்சி
தைந்துமதுச்சொரியுங்காழிச்சீராமவிண்ணகரேசர்மினீரே. [அ]

பிறைதங்குசடையானை வலத்தேவைத்துப்பிரமனைத்தன்னுந்தி
யிலேதோற்றுவித்துத், கறைதங்குவேற்றடங்கணடிருவைமார்பிற்கல
ந்தவன்றாணையிற்பீர்கமுநீர்கூட்டித், துறைதங்குகமலத்துத்துபின்
றுகைகைத்தோடாரும் பொதிசோற்றுச்சுண்ணம்நண்ணிச், சிறைவ
ண்டுகளிபாயும்வயல்குழகாழிச்சீராமவிண்ணகரேசர்மினீரே [ஆ]

செங்கமலத்தயனையமறையோர்காழிச்சீராம விண்ணகரின்கெக்க
ண்மலை, யங்கமலத்தடவயல் சூழாலிநாடனருண்மாரியரட்ட முக்கிய
டையார்சியத் கொங்குமலர்க்குழலியர் வேள்மங்கைவேந்தன் கொற்ற
வேற்பரகாலன்கலியன்சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மலைபத்து மவல்லா
ர்தடங்கடல்குமுலகுக்குத்தலைவர்தாமே (க)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக திருமொழி-௨௪-க்கு-பாகுரம்-௨௪௦.

திருவாநீகர்வயலா ளி மணலா ளப்பெருமாள்வீஷயம்.

கைங்கிரபராததனோப்பண னுலராய் துவன்பண்ணின உபகாரத்தை
ஸ்மரிக்கிறார்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

மந்துன தடியேன்மனம்புகுந்தாய்புகுந்தகம்பின்வணக்குமென்
நித்தனோபநிதியாய் திருவவயென்ற ருயிரே
யந்தகிரணியாரசோநினைந்தளி கள்சலந்தவையெங்குஞ்
செந்தழல்புரை யுத்திருவா லியம்மானே

(க)

நிலக்கடவரைமாமணநிகழ்க்கிடந்ததுபோலரவணை
வெலைக்கலைகிடந்தாயடி யேன்மனத்திருந்தாய் [த
சோலைக்கலைக்கண்மாமயில்கடமாடமுழைமுகிலபோன் நெழுந்ததெங்
மாலைப்புகைகமழமலரிபா லியம்மானே (உ)

தென்னற்பொய்யாருமென்றெண்ணியிராமையென்மனத்தேபுகுந்
திம்மைக்கென்றிருந்தேனெறிநீர்வளஞ்செரிவிற
சென்னெற்குமைவாரம்பொரியிரிவார் முகக்கெழுவானே போய்க்கரும்
பன்னல்காடனாயுமணியா லியம்மானே. (ங)

மின்னிள்மன்னு றுடங்கிடைமடவார் தஞ்சிந்தைமறந்துவந்துநின்
மன்னுசேவ டக்கேமறவாமைவைத்தாயாத்
புன்னாமன்னுசேருக்கிவண் பொழில்வாயகன்பனோ கள்கலந்தெங்கு
மன்னமன்னுமவயலணியா லியம்மானே. [ச]

நீபன்மலர்மாலையிட்டு நின்னினாயனிகொழுதேத்துமென்னுமனம்
வாடநீ நினையேஸ்மரமெய்தமா முனிவர்
பாடலின்னொலிசங்கிணைசைபரந்துபலபனையால்மலிந்தெங்கு
மாடலோசையறவணியா லியம்மானே. [ரு]

கந்தவாமலரெட்டுமிட்டுநின்காமர்சேவழிகைதொழுதெழும்
புங்கியென்மனதேத்புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்
சந்திவேள்விசடங்குரான்மறையோதியோ தவித்தாதியாகிவரு
மந்தனாளாறவணியா லியம்மானே, [சு]

உலவுதிரைகடற்பள்ளி கொண்டவந்துன்னடியேன்மனம் புகுந்தவப்
புலவுபண்ணியனேபுகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்

நிலவுலர்ப்புண்ணாநாழல்நிறற்றண்டாமரைமலரின்பிசைமலி
யலவுண்கண்படுக்குமணிபாலியம்மானே,

(எ)

சங்குதங்குதடங்கடங்கடன்மல்லையுட்கிடந்தாயருள்புரிந்
திக்கென்னுள்புகுஞ்சாயினிப்போயினுலதையோ
கொங்குசெண்பகமல்லிகைமலர்புல்கியின்னினைவண்மீபோயினந்
தெக்கின்றதனையுந்திருவரலியம்மானே.

(அ)

ஓகியாயிரநாமம்பணித்தேத்திநின்னடைந்தேற்கொருபொருள்
வேதிபாவரையுரையாயொருமாற்றமெந்தாய்
நீதியாகிபமேதமாமுனிபாளர்தோற்றமுறைத்துமற்றவர்க்
காதியாயிருந்தாயணியாலியம்மானே.

(க)

புல்லிவண்டரையும்பொழிஸ்புடைருழ்தென்னுலியிருந்தமாயனைக்
கல்லின்மன்னுதிண்டோட்கலியனெலிசெய்த
நல்லடின்னிசைமலைநாலுமோரைந்துமொன்றுநவின்னுதாமுடன்
வல்லராயுரைகிபார்க்கிடமாகும்வானுலகே.

[௧0]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருமொழி-௨௫-க்கு-பாசரம்-௨௫௦.

—[*]—

சு-வது-தூவிரிய-

—[*]—

திருவாலிநகர்வபலாளிமணவாளப்பெருமாள்விஷயம்
தூதுவிடுகிறார்

உலிவிருத்தம்.

தூவியமலருக்கித்துணையோடும்பிரியாதே
பூவிரியமதுதுகரும்பொறிவிரியதுவண்டே
திவிரியமறைவளாக்கும்புகழாளர்திருவாலி
வவரிவெஞ்சிலையாணுக்கென்னிலைமையுரையாயே.

[௧]

பிணரிபவிழநதுநீலமலர்கிழியப்பெடையோடும்
ஆணரிமலர்மேல்மதுதுகரும்புகாலசிறுவண்ணிடே
பணரிக்கழுநீர்மருங்கலநுமவயலாலிமணவாளன்
பணரியறியேன்சென்றென்பயலேநாயுரைவாயே.

[௨]

நீர்வாணம்மண்ணெரிகாலாய்நின்றநெடுமால்தன்
தாராயநுந்துளபம்பெறுந்தகையேற்குளானே

நீராருள்வளர்மொழிச்சூழ்திருவா லீவயல்வழன்
கூர்வாயிற்றுருகேகுறிப்பறிந்துகூறுயே.

[க]

தானுகநிலையா னோற்றன்னினைந்துநைவெற்கோர்
நீறுயகொழிநடுவேள்வவிசெய்யமெனிலேவே
தேன்வாயவரியுண்டே திருவா லீநகரா னும்
ஆனாயற்கென்னு றுநோயறியச் சென்றுரையா யே

[ச]

வா னாயகண் பணிப்பமென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாணா னுநின்னினைந்துநைவேற்கோர் மன்னாளந்த
தாளாளா கண் குடந்தைநகராளாவரை யெடுத்த
தோளாளா வென்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே.

[ரு]

தாராயதண் டொபவண் டுழதகரைமார்பன்
போரானைகொம்பொ சித்தபுட்பா கனென்னம்மாள்
கேராருநெடுவீதித்திருவா லீநகரா னும்
காராயனென்னுடையகனவனையும்கவர்வானே.

[சு]

கொண்டரவத்தினாயலவுருறைகடல்மேற்குலவரைபோற்
பண்டரவினானைக்கிடந்துபா ரளந்தபண்பாளா
வண்டமருள்வளர்மொழிச்சூழ்வயலா லீமைந்தா லென்
கண்டுயிலநீகொண்டாய்க்கென்கனவனையும்கடவேவே.

[எ]

குயிலா லுமினளர்மொழிச்சூழ்தண் குடந்தைக்குட மாடித்
துயிலாதகண்ணினையேனின்னினைந்துயர்வேவே
முயலா லுமினமதிக்கேவனையிறந்தேற்கிதாநடுவே
வயலா லீமனைவாளா கொள்வாயோமணிநிறமே.

[அ]

நிலையாளா நின்வணக்கவேண்டா யேயாகிலுமென்
முலையாளவொருநா னுன்னகலத்தாலாளாயே
சிலையாளாமரமெய்திறலாளா திருமெய்ய
மலையாளா நீயாளவனையாளமாட்டோமே.

[கூ]

மைசிலங்குசுருக்துவனையருங்கலரும்வயலா லீ
கெயிலங்குசுடரா முப்படையானெடுமொலைக்
கையிலங்குவேற்கலியன்கண்ணரைத்ததமிழ்மொலை
ஐயிரண்டுமிவைவல்லார்க்கருவினைகளடையாவே.

[கௌ]

திருமக்கைபாழுவார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-உள்-க்கு-பாசரம்-உகூ

எ-வகு, கன் வண்

திருவாழிமணப்பெருமாள்விஷயம்-
தாயார்பாகுரம்-

கவிவிருத்தம்.

கன்வன்கொல்பாநறியேன்கரியானொருகாளைவந்து
வள்ளிமருங்குலெந்தன்மடவானினைப்போதவென்று
வெள்ளிவளைக்கைப்பற்றப்பெற்றதாயகாவிட்டகன்
றன்னலும்பூக்கழனியணியாவிபுருவர்கொலோ.

[க]

பண்டுவனாயன்னகாய்பழிநன்புருந்தென்மகள் தன்
றொண்டையஞ்சென்கனியாய் நுகர்ந்தாணையுந் தவன்பின்
கெண்டையொண்கண்மிளிரகிபோல்மிழற்றிடந் து
வண்டமர்காநல்லமல்கும்வயலாவிபுருவர்கொலோ.

[உ]

அஞ்சுவன்வெஞ்சொல்லங்காயரக்கர்குலப்பாவைதன்னை
வெஞ்சினமூக்கரிந்தவிதலோன்றிறங்கேட்கில்மெய்யே
பஞ்சியமெல்லடியெம்பனைத்தோளிலரக்கழிந்து
வஞ்சியந்தன்பனை சூழ்வயலாவிபுருவர்கொலோ.

(ங)

ஏதவன்றொல்பிறப்பிவினையன்வளையுதிமன்னர்
துதுவனாயவனார்சொல்லுவீர்கள் சொல்லீரறியேன்
மாதவன்றன்றுணையாநடந்தாள் தடஞ்சூழ்புறவிற்
போதுவண்டாடுசெம்மற்புனலாவிபுருவர்கொலோ.

(ச)

தாயினையென்றிரங்காள் தடந்தோளிதனக்கமைந்த
மாயனைமாதவனை மதித்தென்னையகன்றவன்பின்
வேயினதோள்விசரிப்பேடையன்னமெனநடந்து
போயினபூங்காடியாள் புனலாவிபுருவர்கொலோ.

(ரு)

என்றுனையென்றெடுத்தேற்கிறையேனுமிரங்குற்றிலன்
தன்றுணையாயவேந்தன்றனிமைக்குமிரங்குற்றிலன்
வன்றுணைவானவர்க்காய்வரஞ்செம்மரங்கத்துறையும்
இன்றுணைவனோடும்போயெழிலாவிபுருவர்கொலோ.

(சு)

அன்னையுமத்தனுமென்றடியோமூக்கிறங்குற்றிலன்
பின்னைதன்காதலன்றன்பெருங்கோள்நலம்பேணிளளால்
மின்னையும்வஞ்சியையும்வென்றிலசிகுமிடையாள்நடந்து
புன்னையுமன்னமுஞ்சூழ்புனலாவிபுருவர்கொலோ.

(எ)

திரு.

க ள் வ ன்.

முற்றிலும்பைப்பிளியும்பந்துமுசலும்பேசுகின்ற
 சிற்றில்மென்புனையும்விட்டகன்றசெழுங்கோதைதன்னைப்
 பெற்றிலென்முற்றிழைபைப்பிறப்பிலிபின்னோடநது
 மற்றெல்லாக்கைதொழப்போய்வயலாவிபுகுவர்கொலோ,

(அ)

காயியங்கண்னிபெண்ணிற்கடிமாமலர்ப்பாவையொப்பாள்
 பாயியேன்பெற்றமையாற்பனைததோலிபாக்கழிந்து
 தூவிரசொன்னமென்னநடையாள்நெடுமாலொழும்போய்
 வாயியந்தன்பனைசூழ்கயலாவிபுகுவர்கொலோ.

[சு]

தாய்மனம்மின்றிரங்கத்தனியேநெடுமால் துணையாய்ப்
 போயினபூங்கொடியாள்புனலாவிபுகுவொன்று
 காயினிலேற்கரியவெனலிசெய்தமிழ்மலைபத்தாம்
 நெடுமியநெஞ்சுடையார்தஞ்சமாவதுவிண்ணுலகே.

(இ)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-2௭-க்கு-பாசுரம்-2௭0.

—*—
 ௮-வது, நந்தாவிளக்கு.

—*—

திருநாங்கூர்மணிமாடக்கோயில்பெருமாள்விஷயம்,

திருமணிமாடக்கோயிலிலேவிறந்தருளினவனை

நீயக்கேசென்று அனுபவிப்பென்றுதன்மனதுக்கு நியமிக்கின்றார்.

—*—

எண்ணீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நந்தாவிளக்கேமனத்தந்தரியாய்நாநாணனாக நாமும்கில் போல்
 எந்தாயெமக்கேயருளாயெனநின்றிமையோர்பாவுமிடமெத்திசையும்
 கந்தாரமத்தேனிசைபாடமாடேகனிவண்டுமிழற்றிழற்றுகைந்து [ளே
 மந்தாரவிறந்துமணமல்குநாங் கூர்மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மன

முதலைத்தனிமாமுரண்டாவன்றுமுதுகீர்க்கடத்துச்செங்கண்வே
 முழய்ப்பவிதலைத்தலைச்சென்றதர்க்கேயுதவிவினைதீர்த்தவம்மானிடம்வி
 ண்ணணவும், பதலைக்கபோகத்தொளிமாட நெற்றிப்பவக்கொழுங்கா
 ல்பைங்கார்ப்புறவம், மதலைத்தலைமென், பெடைகூடுநாக்கூர் மணிமா
 டக்கோயில்வணங்கென்மனனே.

[2]

குலைப்புண்டலைக்குன்றமொன்றுய்யுள்ளது மொழிமர்முதலைக்கிட
ர்செய்துகொங்கார், இலைப்புண்டரீகத்தவளின்பமன்போ ட லோந்திட்
டவம்மாவிடமானியால், அலைப்புண்டயாளைமருப்புமகிலு மணரிமுத்
துவ்வென்சாமனாயோடுபொன்னி, மலைப்பண்மலைப்பண்டத்தினாயுந்
துநாக்கூர்மணரிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. (௬)

சிறையாரவண்புள்ளொன்றேறியன்றுதிசை நான்குநான்குமிரியச்
செருவிந், கறையாரநெடுவேலரக்கர்மடியக்கடல்சூழிலகைகடந்தானி
டந்தான், முறையால்வளர்க்கின்றமுத்தியர்கால்வேகளை வேள்வியாறந
கோழினிசையோர், மறையோர்வணங்கப்புகழெய்துநாக்கூர் மணரிமா
டக்கோயில்வணங்கென்மனனே. (௭)

இறையாடுகொங்கைத் தலைநஞ்சமுண்டி டிளங்கன்றுகொண்டு
விளங்காபெறிந்து, கறையாடவன்றாடநஞ்சுக்கம்மொசித்துத் தடந்தா
மனாப்பொய்கைபுக்கானிடந்தான், குறையாடவல்லிக்குலமாடமாதே
சூயில்கூலநீடுகொடிமாடமல்கு, மறையாடுசோலைமயிலா லுநாக்கூர் ம
ணரிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே, (௮)

பண்ணைமொழியாய்ச்சியரஞ்சவஞ்சப்பருவாய்க்கழுதுக்கொங்கா
தவள்தன் உண்ணமுலைமற்றவளாவினோடுமுடனேகவைததானிடமோ
ககுபைந்காட், கண்ணாக்கரும்பின்கழைதின்றுவைகிக் கழுநீரில்மூழ்கி
ச்செழுநீர்த்தடந்து, பண்ணைந்தினமேதிகளவைகு நாக்கூர்மணரிமாட
க்கோயில்வணங்கென்மனனே. (௯)

தலைக்கட்டவிழ்தாமனாவைகுபொய்கைத்தடம் புக்கடங்காவிடக்
காலரவ, மிளைக்கத்திளைத்திட்டதனுச்சிதன்மேலழவைத்தவம்மாவிட
மாதியந், திளைக்குக்கொடிமானிகைசூழ்தெருவிந்செழுமுத் துவெண்
ணைக்கெனச்சென்றுமுன்றில்,வளைக்கைதுளைப்பாவையர்மா றுநாக்கூ
ர்மணரிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. (௧௦)

துளையார்நாடுமென்குழலாய்ச்சியர்தந்துகில்வாரியுஞ்சிறில்கிதை
த்துமுற்ற, விளையாவிளையாட்டொடுகதல்வெள்ளமவிளைவித்த வம்
மாவிடம்வேல்நெடுங்கண், முளைவாளெயிற்றுமடவார்பயிற்று மொழி
கேட்டிருந்துமுதிராதவின்சொல், வளைவாயகின்மைமறைபாடுநாக்கூ
ர்மணரி மாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. (௧௧)

விடையோடவென்றாய்ச்சிமென்றோன்றயந்த விகிர்தாவிளக்குக
டராழிபென்னும், படையோடுசெக்கொன்றுடையாயெனநின்று யிமை
யோர்பரவுமிடம்பைத்தடத்துப், பெடையோடுசெக்காலவண்ணந்தகை
ப்பத்துகைப்புண்டரீகத்திடைச்செக்கழநீர், மடையோடநின்றுமதுவி
ம்முநாக்கூர்மணரிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. (௧௨)

வண்டார்பொழில் சூழ்த்தழையநாங்கூர் மணிமாடக்கோயிலெருமி
நாலுக்கொன்று, கொண்டாயதொல்தீர்வடிவம்மனையர்கோன் களிய
வெய்செய்தநிழையலைவல்லார், கண்டார்வணக்கங்களியானே மீதேமட
ல்துழைவருக்கொருகாவலராய், விண்டோய்நெடுவெண்ணாடநிழை
நீறெயிரிநீருலகாண்டுகிறும்புபோ. (10)

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகவேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-கஉ-க்குபாகரம் ௨௮0.

௨௯ - வது, சலங்கொண்ட

— *) —

வைகுந்தவிண்ணகரம்வைகுந்தநாதன் விஷயம்.

— * —

என்றீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவீருத்தம்.

சலங்கொண்டவிரணியனதகல்மார்பங்கிண் மிடநகடலைக் கடை
ந்தமுதல்கொண்டிகர்க்கானே, நலங்கொண்டகருமுதில்போற்றிநுமேன
யம்மாண் நாடோறுமகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில், சலங்கொண்ட
மலர்சொரியும்மலர்வினையொண்டசெருந்திசைப்பகங்கள்மணநாறும் வண்
பொழிலினூடே, வலங்கொண்டிகயலோடுவினையாடுநாங்கூர்வைகுந்த
விண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. (க)

திண்ணியதோரியுருவாய்த்திசையனைத்தும்நடுக்கத்தேவரோடு
தானவர்கள் திசைப்பவிரணியனை, நண்ணியவன்மார்பகலத்துகிர்மடுத்
தநாதநாடோற்றும்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில், வெண்ணின்மிரு
பெருஞ்செல்வதெழில்விளங்குமனையுமேழிசையுக்கேள்விக்குமியன்
றபெருங்குணத்தோர், மண்ணில்மிருமறையவர்கள்மலிவெய்துநாங்கூ
ர்வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. (உ)

ஆண்டமுயில்வலைகடலுமவனிகளுமெல்லா மமுதுசெயத்திருவ
யிற்றனானகொண்டுகிரிபு, முண்டமதுநிறைத்தவன்கட்சாபமதுநீர்க்
கும்முதல்வணவன்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில், என்டிசையும்
பெருஞ்செல்வனெனத்தெங்குதலியிலைகொடியொண்குலைக்கமுனோ
டிசாலிவனஞ்சொரிய, வண்டிபலவிசைபாடமயிலா லுநாங்கூர்வைகுந்த
விண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே, (ங.)

கலையிலத்தொல்குலாங்குலக்கொடியைக்காடுகொடுபுக்குடனரி
யக்கதற்பவனோடித், தலையிலக்கவைத்து மலையிலக்கையுக்கச்செய்த

தடந்தோளன்மகிழ்ந்தினிதுமரிவியுறைகோயில், சிலையிலங்கு மணிமா
டத் துச்சிமினசச்சுலஞ்செழுங்கொண்டலகடியிசச் சொரிந்தசொழுமுத்
தம், மலையிலககுமா ளி னகமேல்மலிவெய்துநாக்கூர் வைகுந்தவீண் ணகர
ம்வணங்குமடநெஞ்சே. (சு)

மின்னனையனுண்மருங்குல் யெல்லியக்காயிலங்கை வேந்தன்முடி
யொருபதுந்தோ ளிருபதம்போயுதிரச், தன்னிகரிற் சிலைவளைத்தன்நி
லங்கைபொடிசெய்ததடந்தோளன் மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,
சென்னலொடி செங்கமலஞ்சேல்சயல்களவா னை செங்கமுநீரொடுமிடை
ந்துகழனிதிகழ்ந்தெங்கும், மன்னுபுகழ்வேதியர்கள்மலிவெய்துநாக்கூர்
வைகுந்தவீண் ணகரமவணங்குமடநெஞ்சே. (சு)

பெண்மை மிகுவடிவுகொடு வந்தவனைப் பெரியபேரினது வருவு
கொமொளவுயிருண்டு, தின்மைமிகுமருதொடுநச்சுட மிறுத்தருளுந்
தேவனவன்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில், உண்மைமிகுமறையொ
டுநற்கலைகள் நிறைபொறைகளுதவுகொடையென்றிவற்றினெழிவீல்வா
ப்பெரியவண்மைமிகுமறையவர்கள்மலிவெய்து நாக்கூர் வைகுந்தவீண்
ணகரம்வணங்கும்மடநெஞ்சே. (சு)

விளங்கனியையிளங்கன் றுகொண்டுதிருவெரிந்துவேல்நெறிக்கண
ய்ச்சியர்கள்வைத்ததயிர்வெண்ணெய், உளங்குளிரவமுதும்செய்திவ்வு
லகுண்டகா ளையுந்தினிது நாதோறும்மருவியுறைகோயில், இளம்படிந
ற்கமுருகுலைத்தெங்குகொடிச்செந்நெலின்கரும்புகண்வளரக்கால்தடவு
ம்புனலால், வளங்கொண்டபெருஞ்செல்வமவளருமணிநாக்கூர் வைகுந்
தவீண் ணகரம்வணங்கும்மடநெஞ்சே. (எ)

ஆறாதினத்தின்மிகுநரகனூரமழ்த்தவடலாழித் தடக்கையன்அ
லர்மகட்குமரர்க்குந், கூறாகக்கொடுத்தருளுந்திருவுடம்பனிமையோர்
குலமுதல்வன்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில், மாறாதமலர்க்கமலஞ்
செங்கமுநீர்தரும்பிமதுவெள்ளமொழுகவயலுழவார்மடையடைப்ப, மா
றாதபெருஞ்செல்வம்வளருமணிநாக்கூர் வைகுந்த வீண் ணகரம்வணங்
குமடநெஞ்சே. (அ)

வங்கமலேதடக்கலுள்வானவர்களோடுமாமுனிவர் பலர்கூடிமாமல
ர்கள் தூவி, யெங்கள் தனிநாயகனெயெமக்கருளாயென்னு மீசனவன்மகிழ்
ந்தினிதுமறிவியுறைகோயில், செங்கயலும்வானைகளுஞ் செந்நெலிடை
குதிப்பச்சேலுகளுஞ்செழும்பணைகுழித்திதோறுமிடைந்து, மங்குல்
மதியகடுரிஞ்சுமணிமாட நாக்கூர் வைகுந்தவீண் ணகம் வணங்குமடநெ
ஞ்சே. (சு)

௧௭

சலங்கொண்ட.

சங்குமலி தண்டமுதல்சக்கரமுனேந்துத் தாமரைக்கனெடியபிரா
 ன்முனமலவகோயில், வங்கமலிகடலுலகில்மலியெய்து நாங்கூர்வைருந்
 தவி ஸ்ணாகர்மேல் யண்ட நையும்பொழில்சூழ், மன்கையர்தன்றலேவன்ம
 ருவலர் கமுடல் துணியவாள் விசும்பரகாலங்கலிசொன்ன, சங்கமலி
 தவிநா லேபத்தவையவல்லார்கள் தரணியொடு விசும்பா னுந்தன்மைபெ
 டுவாரோ. (௧௦)

நிருமன்கையாழ்வார் நிருவழிகளேசரணம்.

ஆக-நிருமொழி-உக-க்கு.பாகரம் உகூ.

ய-வது-நிருமடந்தை.

—(*)—

நிருஅரியவிண்ணகரம்.

குடமாகுத்தப்பிராண்விஷயம்

—(*)—

எண்சீர்க்குறிநெழில்ஆசிரியவிருத்தம்.

நிருமடந்தைமண்மடந்தையிருபாலுந் திகழநீவினைகள் போயகல
 வடியவர் கட்டுகன்று, மருள்நடந்தில் வேழுலகததவர் பணியவாளோர்ம
 ிநிற்கேத்தவிருந்தவிடம்பெருட்புகழ்வேதியர்வாழ், தருமிடங்கண்மல
 ர்கள்மிதுகைவாதகள் செங்கழுநீர் தாமரைகள் தடங்கொறுமிடங்கொ
 ருத்திதழ், அறுவிடங் ள்பொழில்தழுவினெழிறிகளுநாக் கூரரியமேய
 விண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. (௧)

வென்றிமிசூரகனூரமதுவழியவிசிறும் விறலாழித் தடக்கையன்
 விண்ணவர் கட்டுகன்று, குன்றுகொடுகுரைகடலைகடைந்தமுதமனிக்கு
 ன் தருமணி பென்னாமுதல் குலவியுறைகோயில், என்றுமிகுபெறுஞ்
 செல்வத்தெழில்வின்குமறையோ தேழ்சையுறகேள் விசுளுமியன்றபெ
 ருக்குணத்தோர, அன்றுலகம்படைத்தவனையனையவர்களுக்கூரரிமே
 யவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. (௨)

உம்பருமீவ்வேழுசுகேழ்கடலுமெல்லாமுண்ட பிரானண்டர்க
 ள்முன்கண்மெநிறுவெய்தக், சும்பயிசுமதயானைமருட்பொசித்துக்கஞ்ச
 ன்குஞ்சிடித்தத்தத்திராண்கோயில் மருங்கெக்டும், பைம்பொடுநெடு
 வெண்முத்தம்பலபுன்னை காட்டப்பலங்கனிசள் தேன்காட்டப் படவற
 வேரல்குல், அம்மையகண்மடவார் மெந்நெய்து நாங்கூரரிமேயவிண்
 ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. (௩)

ஓர் அகவாளிநினைவுவருவானது கொண்டன்றுலப்பில்மிருபெருவரம்
தவிரலாபிப்பற்றி, வாடா கவன் னுநிராற் பிளங்கவன்நன்மகனாகக் கரு
ள் செய்காண்வா னுபிடம்மலர்வையெங்குமுநீர், சேரேடறுமலர்ச் செருந்
திசெழுங்கமுதம்பாளை சென்பகங்கன் மணநாறுமவன். பொழிவேனாடே
-ஆடேறுவயலு லெப்புக்ககமுநாற் கூரரிமேயவின் னகரம்வணங்குமுட
நெஞ்சே. (சு)

கண்டவர் தம்மனம்மகிழ்மாவலிதன் வேள்மிக்களவுமிருந்தின்றுருற
ளாய்முறவுயேன்: நிரத்திட், டண்டமுமிவ்வலையடறுமவனிகனா பெல்லா
மனத்திரானமருமிடம்வளங்கொள் பொழிலயலே. அண்டமுறுமுந்
வாழியும்வன் றுகங்கொள வியாருமறையினெலியுமு. வார்ச்வட்பிடுநு
லிபும், அண்டமுறுமலையேனென, விதிசமுநாக் கூரரிமேயவின் னகரம்
வணங்குமுடநெஞ்சே. (ஊ)

வாணெடுங்கண்மலர் க்கூந்தல் மைதிவிக்காயிலங்ககரன்ன ன்மு
டிபொருபதங்கோலிபதம்போயுதிர், தாணெடுந்திண் சிலைகளைத் த
தயரதன் சேயென்றந்தனிச்சரண்வா வவர் க்கர ககருதுமிடந்தடமார் சே
ணிடங்கொண்மலர்க்கமலஞ்சேல்கயல்கள் வாளை செநநெலொம்மிடுத்தி
ரியவுதிந்தசெழுமுத்தம், வாணெடுங்கண் கடைசியர்கள்வா ருமணிநா
ர்க்கூரரிமேயவின் னகரம்வணங்குமுடநெஞ்சே. (கூ)

திமனத்தான்சஞ்சனதுவஞ்சனை யிற்றியுந்தேனுகனாம் பூகனைத
ன்னுநுயிருஞ்செகுத்தான், காமனைத்தான்பயந்தசருமேனியுடயம்மா
ன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்துறைதுறைமுத்தந்தி, நாமனத்தான்மந்
திருத்தன்நால்வேதமைந்து வேள்விமோடாறங்கநவின் னுசலைபயின்றங்
காமனத்தாமறையவர்கள்பயிலுமணிநாக் கூரரிமேயவின் னகரம் வண
ங்குமுடநெஞ்சே (கௌ)

கன்றதனல்விளவெறித்துகரியுதிர்த்தகாளைகரமரு சீர்முகில்வண்
ணன்காலிகண்முன்வாப்பான், குன்றதனலமகாறுபடுத்தும்முடாடுகூத்
தன்குலவுமிடங்கொழிந்திளவன்மாளிகைகோபுரங்கள், துன்றுமணிம
ண்டபங்கன்சாலைகள் தூமறையோர்தொக்கிண்டி. தொழுந்தகொடு மிகப்
பயிலுஞ்சோலை, யன்றலர்வாய்மதுவுண்ட க்களிமுரலிநாக் கூரரிமேய
வின் னகரம்வணங்குமுடநெஞ்சே. (கி)

வந்தநண்பால்வந்தவள்தன் னுயிருண்டுவாய்த்தயயிருண் டுவெண்
செயமுதுவளவேலிமிக்க, கஞ்சனுயரதுவுண்டிவ்வுலகுண்டகாளைகரு
துமிடங்காவிநிசந்தகில்களகமுந்தி, மஞ்சலவுபொழிவாடேவயலாடும்
வந்துவளங்கொடுப்பாமறையோர்மாமலர்கள் துவிஅஞ்சலித்தங்ககரிச
-செனைநீரைஞ்சுபணிநாக் கூரரியவின் னகரம்வணங்குமுடநெஞ்சே,

சென்றுவிவாதிடையேழும்படவடர்த்துப்பின்னை செவ்வித்தோள்
புனர்துருகத்திருமால்தன்கோயி, லன்றயனுமான்சேயுமனையவர்களுங்
கூரரிமையெண்ணகரமாமந்தசொழங்குன்றை, கன்றிநெடுவேல்வலவன்
மங்கைபாதக்கோமான் கலிகன்றியொலிமாலையைந்தினெடுமுன்றும், ஒ
ன்றினெடுமொன்றுபிவைகற்றுவல்லாருலகத்தூத்தமர் கட்டுத்தமராயு
ம் பருமாவர்களே. (10)

திருமல்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-௬௦-க்கு-பாசரம்-௩௦௦.

மூன்றும்பத்துமுற்றிற்று.

ஆக-பத்து-௩-க்கு-பாசரம்-௩௩.

—————(*)—————

நான்காம்பத்து

—————(*)—————

௧-வது-போதலந்த.

—————(*)—————

திருத்தேவனூர்தொகைதேவநாயகப்பெருமாள்விஷயம்.

—————)1(*)1(—————

கவிவிருத்தம்,

போதலந்தபொழிச்சோலைப்புறமெங்கும்பொருதினாகள்
தாதுதிறவந்தலைக்குந்தலைக்குந்தடமண்ணித்தென்கனாமேல்
மாதன்றாணுறையுமிடம்வயல்நாங்கையரிவண்டு
தேதெனவென்றிசைபாடுந்திருத்தேவனூர்தொகையே (௧)

யாவருமாயாவையுமாயெழில்வேகப்பொருள்களுமாய்
மூவருமாய்முதலாயமூர்த்தியமர்ந்துறையுமிடம்
மாவருத்தின்படைமண்ணெவென்றிகொள்வார்மகிழ்நாங்கைத்
தேவருஞ்சென்றிறைஞ்சுபொழிற்றிருத்தேவனூர்தொகையே (௨)

வானுமெண்ணுமெம்முற்றுள்ளபல்லுயிருத்
தனையவெம்பெருமான்மலைவனமர்ந்துறையுமிடம்
ஆனாகபெருஞ்செல்வத்தருமறையோர்நாங்கைதன்னுள்
தேனும்மலர்ப்பொழில்சூழ்திருத்தேவனூர்தொகையே. (௩)

இத்திரனுமிமையவரும்முனிவர்களுமெழிலமர்ந்த
கந்தமலர்ச்சதுமுகனுக்கதிரவனுஞ்சந்திரனும்
எந்தையெமக்கருளெனநின்றருளுமிடமெழில்நாங்கை
சுந்தகநற்பொழில்புடைசூழ்திருத்தேவனூர்தொகையே. (௪)

பெரியதிருமொழி.

திரு

ஆண்டமுடிவிலைகடலுமவலிகளுங்குலவரைபும்
உண்டபிராணுறையுமிடமொளிமணிசந்தமுடில்கனகந்
தெண்டிரைகள்வரந்திரட்டுந்திசுழ்மண்ணித்தென்கரைமேல்
திண்டிலார்பயினுங்கைத்திருத்தேவனூர்தொகையே

(ரு)

ஞாலமெல்லாமமுதுசெய்துநான்மறையுந்தொடராத
பாலகனையாலிலையிற்பள்ளிகொள்ளும்பரமனிடஞ்
சாலியளம்பெருகிவருந்தடமண்ணித்தென்கரைமேல்
சேலுகளும்வயல்நாங்கைத்திருத்தேவனூர்தொகையே

(சு)

ஓடாதவாளரியினுருவாகியிரணியனை
வாடாதவள் னாகிராற்பிளந்தனைந்தமாலதிடம்
ஏடேறுபெருஞ்செல்வத்தெழில்மறையேரார்நாங்கைதன்னுட்
சேடேறுபொழில்முவுதிருத்தேவனூர்தொகையே

(எ)

வாராருமிளங்கொங்கைமபிதிலியைமணம்புணர்வான்
காரார்திண்டிலையிதுத்ததனிக்கானைகருதுமிடம்
ஏராரும்பெருஞ்செல்வத்தெழில்மறையேரார்நாங்கைதன்னுட்
சேராரும்மலர்ப்பொழில்சூழ்திருத்தேவனூர்தொகையே.

(அ)

கும்பமிகுமதயானைப்பாகனொடுங்குலைந்துவிழ்க்
கொப்பதனைப்பறித்தெறிந்தகூத்தனமர்ந்துறையுமிடம்
வம்பலிமுஞ்செண்பகத்தின்மணங்கமழும்நாங்கைதன்னுட்
செம்பொன்மதின்பொழில்புடைசூழ்திருத்தேவனூர்தொகையே, (சு)

காரார்த்திருமேனிக்கண்ணனமர்ந்துறையுமிடஞ்
சேரார்ந்தபொழில்நாங்கைத்திருத்தேவனூர்தொகைமேல்
கூரார்ந்தவேற்கூலியென்கூறுதமிழ்பத்தும்வல்லார்
ஏரார்ந்தவைகுந்தத்திமையவரோடிருப்பாரே

(க)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௩.௧-க்கு-பாசரம்-௩.௧௦.

உ-வது, கம்பமா.

—(*)—

திருவண்புருடோத்தமம்-புருஷோத்தமப்பிரான்விஷயம்.

கவிவிருத்தம்.

கம்பமாகடலடைத்திலங்கைக்குமன்மதிர்முடியவைபத்தும்
அம்பினுலறுத்தரசதன்றம்பிக்களித்தவனுறைகோயில்
செம்பலானினாசெண்பகமாதவிசூககம்வாழைகள்சூழ்
வம்புலாங்கமுகோங்கியளக்கூர்வண்புருடோத்தமமே.

(க)

சுரு

சு ம ப ம ரு

பல்லவநாதிசுழிபுலகடம்பேறியங்காளியன்பணவாங்கில்
 ஒல்லவந்தாறப்பாய்த்தருடஞ்செய்தவாடபர்கோணுறைகோயில்
 நல்லவெங்குழல்முன்றுகால்வெகமைவேள்வியோடாறங்கம்
 வல்லவந்தாள்மல்கியநாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [2]

ஆண்டாராவர்வானவர் கோணுகென்றமைத்தசோறதுவெல்லாம்
 உண்டிசோலினாடுமய்த்தவைகரதகவணுகத்தினிதுறைகோயில்
 கொண்டலார்முழுகில்குளிர்வார்பொழில்சுலமயில்நடமாட
 வண்டிதரலினைபாடிநாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [3]

பருங்கையாணையின்கொம்பினைப்பறித்ததன்பாகனைச்சாடிப்புக்கு
 ஓருக்குமல்லனாக்கொண்டாழின்சுஞ்சுனையுதைத்தவனுறைகோயில்
 கருந்தினாய்சாவிசுல்லினைசருகமுனியிலம்மலோளி
 பருங்கெலாம்பொழிலோகந்தியநாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [4]

காடுபொய்வீழத்தாள்நிமிர்த்திசன்றன்படையோடுக்கிளையோடு
 மொடவாணன்றனாரந்தோள்களந்துணித்தவனுறைகோயில்
 ஆகிவாண்டொடியகல்விசுரப்பணவிப்போய்ப்பகலவனெளிமறைக்கும்
 மாடமாளிகைசூழ்தருகாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [5]

அங்கையாலமுன்நுளீசேற்றயனல்கொடுதொழுதேத்தக
 கங்கைபொதரககால்கிமிர்த்தருளியகண்ணவந்துறைகோயில்
 கொங்கைகோங்கவைகாட்டவாய்குமுதமுநாட்டமாபதாமங்கள்
 மங்கைமார்முக்ககாட்டிநாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [6]

உளைவொண்டிறற்பொன்பெயரோன்றனனாம்பிளந்துதிரத்தை
 யினாயும்வெஞ்சினத்தரிபரித்தியவப்பவ்வந்துறைகோயில்
 அனையமங்கையரினையடிச்சிலம்பினெடுழில்கொள்பங்குப்போர்கை
 வளையில்கொள்ளிமல்கியநாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [7]

வானையார்சுடங்கண்ணுமைபங்கனவன்சாபமற்றதுங்க
 ஞானையார்சொத்தையமுன்னறிவெம்முதில்வண்ணனுறைகோயில்
 பாளைவாங்கமுக்கியார்செங்குண்வன்முழங்கிழவெருவிப்போய்
 வானையாய்தடஞ்சூழ்தருகாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [8]

இத்துவாரசடைநிசனைப்பயத்தாள்முகனைத்தன்னெழிலாரும்
 உத்திமாமழர்மீயிசைப்படைத்தவனுக்கத்தினிதுறைகோயில் [ய]
 குத்திவாறையின்கொழுங்குனிதுகர்ந்துதன்முனையைத்தமுனிப்போ
 மத்திமாமனைமேல்வெருத்தகாகசூர்வண்புருடோத்தமமே [சு]

மண்ணையார்சுதழுவெய்யார்சுங்குண்புருடோத்தமத்து
 ஞண்ணல்சேவடித்திதைத்தயத்தவஞ்சிமனமருள்மாமி

பண்ணாளர் தரப்பாடிய பாடலிப்பக்தாங் வல்லாருலகில்
எண்ணிலாத் பேரின்பமுற்றி மையவரோடு மிகுவுவோ.

(௮)

திருமண்கயாழ்வார் திருவடி களேசரணம்

ஆக-திருமொழி- ௩ உ-க்கு-பாசரம்-௩௨௦

௩-வது, பேரணி,

(*)

திருநாகர்க்குர்ச் செம்பொன்செய்கோயில் பேரருளாள மெருடான்

விஷயம்.

கவிவிருத்தம்.

பேரணித்துலகத்தவர்கடையோடு தம் பேரருளாளனெம்பிரானை
வாரணிமுலையாளமலர்மகலையோடுமண்களுமுடனிற்பச்
சீரணிமாடநாகைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே
காரணிவேகமகின்றதொப்பாணைக்கண்முகொண்டெய்தொழிந்தேனே. []

பிறப்பொழைப்பொன்றில்லாவன்றன்னைப்பேதிபாவின்பவெள்ள
த்தை, இறப்பெதிர்காலங்கழிவுமானையேயுறிசையில்சுவதன்னைச்,
றப்புடைமறையோர்நாகைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயிலினு
ள்ளே, மறைப்பெறும்பொருளைவானவர்கோணைக்கண்முகொண்
வாழ்ந்தேனே. (உ)

திடவிசம்பெரிநீர்த்திங்களுஞ்சுடருஞ்செழுநிலத் துயிற்களும்மற்
றும்படர்பொருள்களுமாய்கின்றவன்றன்னைப்புகையதயவாவனைய,
திடமொழிமறையோர்நாகைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயிலினு
ள்ளே கடல்நிறவண்ணன்றன்னை நானடியேயுண்கண்முகொண்
வாழ்ந்தேனே. (௩)

வசையறுகுளாய்மாவலிவேள்வியல்லமண்ணவிட்டவன்றன்னை,
அசையறுமமரயினைவணங்கவலைகடற்றாயின்றவம்மாளைத் திசைமுக
னையோர்நாகைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, உயர்ம
ணிமகுடஞ்சூழ நன்னுணைக்கண்முகொண்டெய்தொழிந்தேனே. (சு)

திமனத்தரக்காதிரலநித்தவனையென்றுசென்றடைந்தவர்தமக்கு
த், தாய்மனத்திரங்கிபருளினக்கொடுக்குந்தயரதன்மலையைச்சயமே
தேமலர்ப்பொழில் சூழநாகைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயில்

ஊர்ளோ, காமனைப்பயத்தான்றன்னைநானடியேன் கண்டு கொண்டுய்ந்
தொழிந்தேனே. (ரு)

மல்லையாழ்வார் எரீரதர்படமலையாலனைசெய்துமகிழ்தவன்றன்னை
கூல்வின்பிதியன்றகடிமதினிலக்கைகலங்கலோர் வாணிதொட்டானேச்,
செல்வநான்மறையோர் நாக்கைகண்ணடுவுட்செம்பொன் செய்கோயிலி
னுள்ளோ, அல்லமாமலராள தன்னொடுமடியேன்கண்டு கொண்டுய்ந்தொ
ழிந்தேனே, (க)

வெற்றினக்களிதும்பில்லொடுமல்லும்வெகுண்டிதுத் தடர்த்தவ
ன்றன்னைக், கஞ்சனைக்காய்த்தகையமமானைக் கருமுகிற்றிருகிறத்தவ
னைச், கொத்தொல்காண்மறையோர்நாக்கைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செ
ய்கோயிலேனுள்ளோ, அஞ்சனக்குன்றம் நின்றதொப்பானைக்கண்டு கொ
ண்டல்லல்தீர்த்தேனே. (எ)

அண்ணியானானையிரந்தோருந் துணியவன்றாழிகொட்டானே, மி
ய்யிசுழ்துநிலேங்கடமலைமேல்மேவியவேதகல்விளக்கைத், தென்றி
னாகநிலகமையவநாக்கைசெம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளோ மன்ற
துபொலையமகிழ்துயின்ருனைவணங்கிநான்வாழ்த்தொழிந்தேனே (அ)

களங்கலிவண்ணுகண்ணையென்றன்கார்புழுவிலேயென நனைந்தி
ட்டு, உளங்கலிநதிருக்குருமடியவர் தங்களுள்ளத் துறையியதேனைத்தெ
ளிந்தகாண்மறையோர் நாக்கைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்
ளோ, வளங்கொள்பேரின்பம்மன்னிகின்றனைவணங்கிநான்வாழ்த்தொழி
ந்தேனே, (க)

தேமர்சோலைநாக்கைகண்ணடுவுட்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளோ
வானவர்கோனைக்கண்டமைசொல்லும்மன்கையார்வாட்களிகன்றி
மணவிலின்பாடலொன்பதோ டொன்றுமொழிவின்றிக்கற்றுவல்லார்கள்
மானவெண் குடைக்கீழ்வையகமாண்வோனவராகுவர்மகிழ்ந்தே, [க0]

திருமங்கையாழ்வார்திருவழிகளேசரணம்-

ஆக-திருமொழி-கூ.கூ-க்குபாசரம்-கூ.கூ.0.

—[*]—

சீ-வது-மாத்தரசர்.

திருநாகூர்திருத்தெற்றியம்பலப்பெருமாள்விஷயம்.

வாழிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாத்தரசர்மணியுழியுத்திறலுத்தேசம்மற்றவர்தக்காதலிமார் குழையுந்
தத்தை, காற்றனையுமுடல்சுழலவந்து போன்றக்கதனாகத்தனித்த.

கண்ணார் கண்டார், தூற்றிசுட்கொளரளிந்தம் நினைந்தம்விழைந்தபன்
ளத்திலங்கமுனெழுதுபாணைபருவாய்நண்டி, சேறமுனையிலவெணமு
த்தஞ்சிந்நுதாங்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கண்மாலே (க)

பொற்றொழித்தோள்மடமகள் தன்வழவுகொண்டபொல்லாதவன்
பேய்ச்சுகொங்கைகவாங்கிப், பெற்றெடுத்தாய்போலமடுப்பவாரும்பேண
நஞ்சுண்டிகந்தபிள்ளைகண்டார், நெற்றொடுத்தமலர் நீலம்நிறைந்தகுழவி
ருஞ்சிறைபவண்டொலியும்நெடுங்கணூர்சஞ்சிற்றழி மேற்சிலம்பொலியு
மிழ்நறுநாங்கூர்த்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கண்மாலே. (உ)

படலடைத்தசிறுகூம்பை துழைந்துபுக்குப்பசுவெண்ணெய் ப
தமாரப் பெண்ணைமுற்று, மடலடர்த்தவேற்கண்ணூர் தோட்கைபற்
றியலத்தலமைசெய்துழலுமையன்கண்டார், மடலெடுத்த நெடுந்தெங்கி
ன் பழங்கள் விழமாக்கனிகள் திரட்டுருட்டால் வருநீர்ப்பெண்ணி, திட
நெடுத்துமலர் சுமந்திங்கிழியுநாங் கூர்த்திருத்தெற்றியம் பலத்தென்
செங்கண்மாலே. [ங]

வாராளும்முலைமடவாள் தன்னைக்காகிவளை மருப்பிற்கடுஞ்சினத்து
வன்னாளார்ந்த, காரார்தின்விடையடர்த்து வதுவையாண்ட கருமுதில்
போல்திருநிறத்தெங்கண்ணார்கண்டார், வாரறுமலர் பொழிலகள் தழுவி
யெங்குமெழில்மதியைக்கால்தொடரவிளநகுசோதிச் சீராறுமணிமாட
ந்திகழுநாங்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கண்மாலே (ச)

கலையிலங்குமகமல்குமலப்பாவைத்திர் துத்தவெண்ணகையாள்
கருங்கணுய்ச்சி, முலையிலங்குமொளிமணிப்பூண்வடமுந்தேய்ப்பமுலா
தவரைநெடுத்தோள்மூர்த்திகண்டார், மலையிலங்குநிரைச்சநதிமாடவிதி
யாடவரைமடமொழியார்முகத்திரண்டிசிலைவிலக்கிமனஞ்சிறைகொண்
முருக்குநாங்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கண்மாலே (ரு)

தான்போலுமென்றெழுந்தான் நரணியாளன துகண்டுதறித்திருப்
பாணாக்கர்த்தகள், கோன்போலுமென்றெழுந்தான் குன்றமன்னவீருவ
துதோளுடன்றுணித்தவொருவன்கண்டார், மன்போலுமென்றேக்கிற
செய்யமாயார்மரகதம்போல் மடக்கொரியசக்கைமேற்கொண்டு, தேன்
போலுமென்முழைபயிற்றுநாங்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்
கண்மாலே. [சு]

பொங்கிலங்குபுரிநூலுந்தோலுந்தாழப்பொல்லாதகுறநூலாய்
ப்பொருந்தவாணன்மங்கலஞ்சேர்மறைவேள்வியதனுட்புக்கு மண்ணக
லங்குரையிரந்தமைத்தன்கண்டார்கொங்கலர்ந்தமலர்க்குழலார்கொங்கை

தோய்க்கருங்குமத்திக்குழம்பனைக்கோலந்தன்னுச்செங்கலன்களிலெ
ண்மனைக்கேழந்தவழங்குமக்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கணமா
லே. (௭)

செல்லினி டடத்திறுதரல்போத்பெரியமேறு. ச திருக்குளம்மீற்கண
கனப்பத்திருவாசாசக்குலுக்கல்லமாடந்தைத்தேயிடந்த புல்கிசகோட்டி.
டைவவையதருளியமென்கோமாவ்கண்ம, நிலக்கியபாலமநையகே. த் து ம
ங்கமாருமேழிசையுள கோவிகள, மெண்டி. க்கெங்கு ள் நிலம்பியநர்பெரு
ஞ்செலவந்தாழ்நாகக்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கணமா
லே.

எழுலகுத்தாழ்வையுமெக்குழாடி. யெண்டி. சையு மண்டலமுமண்
டி. பண்டமேனைய. ச. ழுத்தாழிமிகுபுழிவெள்ளமுன்னகட்டி லொடுக்கிய
வெற்றார் த்திகண்ட, குநிதே. றுமுழி. தொ. றுமுயாந்தசெல்வத்தே. காங்கிய
ராய்மனையனைத்துத்தாங்குநாவர் சேழுபரந்தமணி. மாடந்துகழுநாக்கூர்
த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்செங்கணமா
லே. (௮)

சீரணித்தமணி. மாடந்தி. ழுநாக்கூர்த்திருத்தெற்றியம்பலத்தென்
செங்கணமலை. கூரணரித்தலேலவலவகு லினுடன்கொடி. மாடமங்கைய
ர் கோக்குரை. லிலா. ளிபா. ரணரி. த. தொல்புசுழா. ன்ச. லியன். சொன்னபா. மா
லை. நிலையா. த்துடைந். தும்வல்லார். சீரணி. த. விலகத். துமன்ன. ராகிச்சே
ணவிகு. ளில்வா. ளை. ராய். த. தி. ழுவர். தா. மே. [௯]

திருமன்னையாழ்வார் திருவடி. களேசரணம்.

சூ. - திருமொழி - கூ. - ச. - க்ரு. - பா. சு. ரம். - ஸ. ௪0.

நி - வ து - தூ ர் பு டை ப் ப.

திருமணிக்குடம்மணிக்குடநாயகப்பிரான் விஷயம்.

கவிவிருத்தம்,

தூம்படைப்பனைக்கைவேழத்துயர்கே. தீத்தருளிமன்னு
காம்புடை. க்ருந்தே. மந்திக்கட்டு. மனழகாத்தவெந்தை
பூ. பு. பை. த்பொ. ன்னி. மு. று. ம. ப. கு. த்து. பொ. ன். வா. ண். ட. வெ. க். கு. ந்
தே. ம. பொ. ழி. ல். க. மு. ழ. க. கூ. ர். த. திரு. ம. ணி. க. கூ. ட. த். சா. னே. (௧)

சுவாவலா. னெ. ி. த். து. வ. ன். பே. ய். ச. தி. ழு. லை. க. வை. த். தி. ல. க். கை.
பெ. வ். லி. ய. வி. டு. ம். பை. கூ. ர். க். கட்டு. க. லை. து. ஶ. ர். த். வெ. க். கை.

கொவ்வைவவாய்மகளிர் கொங்கைக்குஞ்சுமங்கமுனிப்போந்த
புத்தியு வாரீர் கமமுநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே

(௨)

மாத் தொழில்மடங்கசசெற்றுமருதிநடந் துவன்றாள்
சேத்தொழில்சினைத்துப்பிள்ளை செவ்வித்தோள் புணர்ந்தவெந்தை
நாக் தொழில்மறைவல்லார் கள் நயந்தரம்பயந்தவுண்கை
தித்தொழில்பயிலுநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே.

(௩)

தாங்கருங்கினத் துவன்றாட்டக்கைமாமருப்புவாங்கிப்
பூங்குருத்தொசித்துப்புள்வாய்பிளந்தெருதடர் த்தவெந்தை
மாக்கனி நுகர்ந்துமந்திவந்துவண் டிரியவாழைத்
திக்கனி நுகருநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே.

(௪)

கருமகளிலங்கையாட் டிபிலங்கொள்வாய்திறந் துதன்மேல்
வருமவள் செவியும்மூக்குமவா ளினற்றடித்தவெந்தை
பெருமகள் பேதைகங்கைகதன் னெடும்பிரிவினாத
திருமகள்மருவுநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே.

(௫)

கெண் டையுக்குறனும்புள் னாக்கேழலாமரியுமா வும்
ஆண்டமுஞ்சுடருமல்லாவாந்த லுமாயவெந்தை
ஒன் டிறத்தென்ன னோடவடவர சோட்டங்கண்ட
தின டிறலாளர்நாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே

(௬)

குன்றமும்வா ணும்மண் ணுங்குளிற்புனந் திங்களோடு
நின்றவெஞ்சுடருமெல்லாநிலைகளுமாயவெந்தை
மன்றமும்வயலுங்கா வும்மாடமும்மனக்கொண் டெங்குந்
தென்றல்வந் துலவுநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே.

(௭)

சங்கையுத் துணியும்பொய்யுமெய்யுமித்தரணியோம்பும்
பொக்கியமுதிலுமெல்லாப்பொ ருள்களுமாயவெந்தை
பங்கய முகுத்ததேறல்பருகியவா னைபாயச்
செங்கயலுக்களுநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே

(௮)

பாவமுமறமும்மீயேயின்பமுந் துன்பந்தா னுங்
கோபமுமருளுமெல்லாக்குணங்க ளுமாய்வெந்தை
மூவரினெங்கள்மூர்த் தியீவனெனமுனிவரோடு
தேவர்வந் திறைஞ்சுநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே

(௯)

திங்கள் தோய்மாடநாக் கூர் த்திருமணிக்கூடத்தானே
மங்கையர் தலைவன்வண் டார்க்கலியன்வா யொலிகல்வல்லார்

பொன்றருளகமாண்மபொன்னுலகாண்மபின்னும்
வெங்குட்ப்பருதிவட்டத்துமபொய்விளங்குவாரோ

[௧]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
பூக-திருமொழி-௩௩-க்கு பாசரம்-௩௩௦.

சா-வது-தாவலந்து.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாவளந்துல்கமுற்றுந்தடமலர்ப்பொய்கைபுக்கு
நாவளநவின்றங்கேக்குநாகத்தினநடுக்கந்தீர்த்தாய்
மாவளம்பெருமென்னுமதையவரவாழகாகைக்
காவளம்பாடிமேயகண்ணளேகளைகணியே

(௧)

மண்ணிடந்தேனமாகிமர்வலீவல்தொலைப்பாள்
விண்ணவர்வெண்டச்சென்றுவேள்வியிற்குறையிரந்தாய்
துண்ணெனமாற்றார் தம்மைததொலைத்தவர்நாகைமேய
கண்ணளேகாவளந்தண்பாடியாய்களைகணியே.

(௨)

உருத்தெழுவாவிமார்பிலொருகணையுருவலோட்டிக்
கருத்துடைத்தம்பிக்கின்பக்கதீர்முடியரசளித்தாம்
பருத்தெழுபலவும்மாவும்பழம்விழந்தொழுகுநாகைக்
கருத்தளேகாவிளந்தண்பாடியாய்களைகணியே

(௩)

முனைமுகத்தரக்கர்மாளமுடிகன்பத்தறுத்துவிழ்த்தாங்
கணையவற்கிணையவற்கேயரசளித்தருளினளே
கணிகளிற்கயல்கள்பாயச்சுரும்புதேனுகருநாகைக்
கணிகழற்காவளந்தண்பாடியாய்களைகணியே

[௪]

படவரவுச்சிதன்மேற்பாய்த்துபன்னடங்கன்செய்து
மடவரலம்ங்கைதன்னைமார்பகர்த்திருத்தினுளே
தடவரைதக்குமாடத்தகுபுசுழ்நாகைமேய
கடவுளேகாவளந்தண்பாடியாய்களைகணியே.

(௫)

மல்லரையட்டுமாளக்கஞ்சனைமலைந்துகொன்று
பல்லரசவித்துவிழப்பாரதம்போர்முடித்தாய்

பெரியதிருமொழி

என

நல்லரண்கா யின்நீழல்நறைகமழ்நாங் கமேய
கல்லரண்கா வளந்தண் பாடியாய்களைகணியே,

(௯)

மூத்தவர்க்கரசுவேண்டி முன்பு துதெழுந்தருளி
மாத்தமர் பா கன்ளிழமதகரிமருப்பொயித்தாய்
பூத்தமர் சோலையோங்கிப்புளஸ்பரந்தொ முருநாங்கை
காத்தளைகா வளந்தண் பாடியாய்களைகணியே.

(௭)

ஏவிளங்கன்னிக்கா கியிமைவர்கோனைச்செற்றுக்
காவளங்கழிந்துத் துக்கற்பகக்கொண்டுபோந்தாய்.
பூவிளம்பொழில்கள் சூழ்ந்தபுரந்தரன்செய்தநாங்கைக்
காவளம்பாடிமேயகண்ணனேகளைகணியே.

(௮)

சந்தமாச்சமயமாகிச்சமயமைம்பூதமாகி
அந்தமாயா தியாகியருமறையவையுமானாய்
மந்தமார்பொழில்கடோறும்மடமயிலா லுநாங்கைக்
கந்தமார் காவளந்தண் பாடியாய்களைகணியே.

(௯)

மாவளம்பெருகிமன்னுமறையவர்வாழநாங்கை
காவளம்பாடிமேயகண்ணனைக்கலுயன்சொன்ன
பாவளம்பத்துமவல்லார்பார்மிசையரசராகிக்
கோவிளமன்னர்தாழக்குடைநிழற்பொலிவர்தாமே.

(௧௦)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-௩௯-க்கு-பாசுரம்-௩௯௦

எ வ து, கண்ணூர்கடல்.

திருவெள்ளக்குளம்-கண்ணன்விஷயம்-

கலீவிருத்தம.

கண்ணூர்கடல்போற்றிருமேனிகரியாய்
நண்ணூர்முனை வென்றிகொள்வார்மன்னுநாக் கூர்
திண்ணூர்மதிள் சூழ்திருவெள்ளக்குளத்துள்
அண்ணாவடியேனிடலாக்களையாயே.

(௧)

கொந்தார் துளபம்மலர்கொண்டணிவானே
நந்தாதிபெரும்புழைவேதியர்நாக் கூர்ச்

செந்தாமரை நீற்று வெள்ளக்குளத்துள்
எந்தாயடியேனிடரைக்கனையாயே.

(௨)

குன்றற்குளிர்மாரிதமிக்துகந்தானே
நன்னாயபெரும்புகழ்வேதியர்நாக்கூர்ச்
சென்றர்வணங்குந்திருவெள்ளக்குளத்துள்
நின்றாய்பெடியடியேனிடர்நீக்கே.

(௩)

காண்கரிக்கொம்பதொலித்தகனிமே
நானுவகைநல்லவர்மன்னியநாக்கூர்ச்
தேனார் பொழிச்குழ்திருவெள்ளக்குளத்து
ஆனாயடியேனுக்கருள்புரியாயே.

(௪)

வோடார்திருவேங்கடம்மேயவிளக்கே
நாடார்புகழ்வேதியர்மன்னுநாக்கூர்ச்
சேடார்பொழிச்குழ்திருவெள்ளக்குளத்தாய்
பாடாவருவேண்வினையாயினபாற்றே.

(௫)

கல்லாற்கடலையொகட்டியுகந்தாய்
நல்லார்பலவேதியர்மன்னியநாக்கூர்ச்
செல்வாதிருவெள்ளக்குளத்துறைவானே
எல்லாவிடறுக்கெமொற்றாளாயே.

(௬)

கோலால்நினைமேய்த்தவெங்கோவே
நாலாகியவேதியர்மன்னியநாக்கூர்ச்
சேலார்வயல்குழ்திருவெள்ளக்குளத்து
மாலேயென்வல்லினைதீர்த்தருளாயே.

(௭)

வாராகமகாகியிம்மண்ணையிடந்தாய்
நாராயணனேநல்லவேதியர்நாக்கூர்ச்
சீரால்பொழிச்குழ்திருவெள்ளக்குளத்துள்
ஆராவமுதேயடியேற்கருளாயே.

(௮)

பூவார்திருமாமகன்டல்கியமார்பா
நாவார்புகழ்வேதியர்மன்னியநாக்கூர்ச்
தேவாதிருவெள்ளக்குளத்துறைவானே
யாவாவடியானிவனென்றருளாயே.

(௯)

நல்லன்புடைவேதியர்மன்னியநாக்கூர்ச்
செல்வன்பிருவெள்ளக்குளத்துறைவானே

கல்வின்படுதே தாட்கலியன்சொன்னமலை
வல்லதெனவல்லவர்வானவந்தாமே

(40)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
ஆக-திருமொழிநூள்-க்கு-பாகரம்-௩௭0

அ- வஞ்சகவளயாவிறை,

திருப்பார்த்தன்பள்ளிதாமசையாள் கேள்வன் விஷயம்.
தாயார்பாசரம்

கவிவிருத்தம்.

கவளயானைகொம்பொடுத்தகண்ணென்றுக்காமருசிர்க்
ருவளைமேகமன்னமேனிகொண்டகோனென்னுனையென்றுத்
தவளமாடநீடுநாகைத்தாமனாயாள் கேள்வனென்றும்
பவளவாயாளென்மடந்தைபார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

(௧)

கஞ்சன்விட்டவெஞ்சினத்தகளிதடர்க்ககானையென்றும்
வஞ்சமேவிவந்தபேயினுயிரையுண்டமாயனென்றும்
செஞ்சொலாளர்நீடுநாகைத்தேவதேவனென்றென்றேறுதிப்
பஞ்சியன்னமெல்லடியாள்பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே,

(2)

அண்டர்கோனென்னுனையென்றுமாயர்மாதர்கொக்கைபுல்கு
செண்டென்றுநான்மறைகள் தேடியோடுஞ்செல்வனென்றும்
வண்மிலாவுபொவில்கொள்நாகைமன்னுமாயனென்றென்றேறுதிப்
பண்மீபோலன்றென்மடந்தைபார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

(௩)

கொல்லையாளுப்பரிசுழிந்தாள்கோலவனையார்தம்முகப்பே
மல்லையுன் னீர்தட்டிலங்கைகட்டழித்தமாயனென்றும்
செல்லவல்குமறையோர்நாகைத்தேவதேவனென்றென்றேறுதிப்
பல்வனையாளென்மடந்தைபார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

(௪)

அரக்கராவிரமாவென்றழுகடல்சூழிலங்கைசெற்ற
குரக்கரசனென்றுக்கோலவில்லியென்றுமாமதியை
நெருஞ்சுமாடநீடுநாகைத்தேவதேவனென்றென்றேறுதிப்
பரக்கழிந்தாளென்மடந்தைபார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

(5)

ஞாலமூற்றுமுண்டிமிழந்தநாதனென்றுநானிலஞ்சூழ்
வேலையன்னகோலமேனியண்ணென்றுமேலெழுந்து
சேலுகளும்வயல்கொள்நாகைத்தேவதேவனென்றென்றேறுதிப்
பாலின்னல்லமென்மொழியாள்பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே,

(6)

நாடி யென்றனுள்ளங்கொண்டநாதனென்றுநான்மறைகள்
கேடி.யென்றுங்காணமாட்டாச்செல்வனென்றுஞ்சிறைகொள்வண்டு
சேயிலவுபொழில்லகொள்ளநான்கைத்தேவதேவனென்றென்றேழுதிப்
பாடகஞ்சோமெல்லடியாள்பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. (௭)

உலகமேத்துமொருவனென்றுமொண்கடரோடும்பொய்தா
நிலவுமாழிப்படையென்றும்கேசனென்றுந்தென்றிசைக்குத்
நிலகமென்னாநைமபோர்நான்கைத்தேவதேவனென்றென்றேழுதிப்
பலருமேசுவென்படந்தபார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. (௮)

கண்ணென்றும்வானவர்கள்நாதலித்தமலர்கள்தூவும்
எண்ணென்றுமின்பகனன்றுமேழுவகுக்காதிதென்றுத்
நிலாணாடாநீமிநான்கைத்தேவதேவனென்றென்றேழுதிப்
பண்ணினாண்மென்மொழியாள்பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. (௯)

பாருளநல்லமறைபோர்நான்கைப்பார்த்தன்பள்ளிச்செக்தண்மலை
வார்கொள்ளநல்லமுலைமடவாள்பாடலைத்தாய்மொழித்தமாற்றம்
கூட்கொள்ளநல்லவேற்கலையன்சுறுதமிழ்ப்பத்துமவல்லார்
வார்கொள்ளநல்லவைகுத்தத்துளின்பகாளுமெய்துவாளே. [௮]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௩ அ-க்கு-பாகரம்-௩ அர

கூ-வது-நும்மைத்தொழு

திருவித்தனார்பரிமளரங்கநாயகர்விஷயம்.

அறுசீர்க்காழிகெழல்ஆசிரியவிருத்தம்.

நும்மைக்கொழுதோம்நுத்தம்பணிசெய்திருக்கும்நும்மடியோம்
நும்மைக்கின்பமபென்றேமெத்தாபெத்தனரீசோ
எம்மைக்கடிநாக்கருமருளியாவாவென்றிரங்கி
நம்மைமொருகாஸ்காட்டி.நடத்தாஸ்காங்களுய்யோமே. [௧]

நிந்தைதன்னுள்நீயகாதிருத்ததிருவேமருவிய
மைநகராவந்தனுவிமாலேசோலைமறைகளிநே
நத்தாவிளகொண்டோகொழிந்தநம்பினென்
ளத்தாயித்தொடியடிபேர்கிறையுமிரங்கியே. [௨]

பெரியதிருமொழி.

௭௩

பேசுகின்றதிதுவேவையநீரடியாலளந்த
முசிவன் முராலுங்கண் ணிமுடியிருமைக்காணும்
ஆசையெனுங்கடலில் விறந்திங்கயர் ததோடயலாருள்
ஏசுகின்றதிதுவேகாணுமிந்த ஞாநீரே.

(௩)

ஆசைவழுவாசேத்தவொமக்கிங்கிமுக்காய்ச்நடியோர்க்குத்
தேசமறியவுமக்கேயாளாய்கிதிரிசின்றேமுக்குக்
சாசினெ ளியிற்றிகழுமம்மண்ணகாட்டி ரெம்பெருமான்
வாசமல்லீரிந்தஞாநீர்வாழ்ந்தேபோம்நீரே

[௪]

தியெம்பெருமானீரெம்பெருமான் திசையுமிருகிலனும்
மாயம்பெருமானு கிசின்ற றுலடியோக்காணோமாற்
றுயெம்பெருமான் தந்தைதநதையாவி ரடியோமுக்
கேயெம்பெருமானல்லீரோநீரிந்தஞாநீரே.

(௫)

சொல்லாதொருயகில்லேனநிற் துகொல்லில் றும்மடியார்
எல்லா ரோடுமொக்கவெண்ணியிருந்தீரடியேனை
நல்லா ரறிவீர் தியா ரறிவீர் நமக்கிவ்வுலகத்து
எல்லாமறிவீர்தெயறியீரிந்தஞாநீரே.

(௬)

மாட்டிரா னீர்பணிநீர் கொள்ளவெம்மைப்பணியறியா
விட்டிரி தனைவேறேசொன்னே மிந்தஞாநீரே
காட்டிரா னீர் றுந்தம்மடிகள் காட்டி லுமக்கிந்த
நாட்டேவந்துதொண்ட ரானநாங்களும்தோமே.

(௭)

வண்ணன்முனைம்பா லீன்வண்ணம்முணு துகிலேசின்ற
பின்னை வண்ணங்கொண்டவண்ணம்வண்ணமெண்ணுங்கால்
பொன்னின்வண்ணம்மணுயின்வண்ணம்புரையுந்திருமேனி
இன்னவண்ணமென்றுசொல்லீரிந்தஞாநீரே.

[௮]

எந்தைதந்தைதம்மானென்றேம்ரேழளவும்
வந்துகின்றதொண்ட ரொக்கேவாசிவல்லீராம்
சிந்தைதன்னுள்முத்தினிற்றீர்சிறி துந்திருமேனி
இந்தவண்ணமென்றுகா டிரிந்தஞாநீரே.

[௯]

ஏரார்பொழில்சூழிந்தஞாநிலந்தைபெருமானைக்
காரார்புறவில்மங்கைவேந்தன்கலியனெலீசெய்த
சீராரின்சொல்மாலைகற்றுத்திரிவாருலகத்
தாராரவரேயமரர்க்கென்றுமரராவாரே.

[௧௦]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக திருமொழி-௩௯-க்கு-பாசுரம்-௩௯௦.

இவனது ஆய்ச்சியரி,

—(*)—

நிருவெள்ளியங்குடி கோலவல்லீராமன் லீ ஷயம்.

எழுதிக்கொடுக்கடி. ஆசிரியனிருத்தம்

ஆய்ச்சியரானபெண்ணொருவன் டொருகாலிலேவளர்ந்தவெம்
பெருமான், பேய்ச்சியைமுலையுண்டினைப்பருதி.றுத்துப்பெருநிலமளந்த
வன்கோயில்காய்க்கநீள்கபுருத்ததலியுந்தெக்குமெக்குமாம்பொழில்க
வினடுவே, வாய்க்கநீர்பாயும்மண்ணியின்றென்பாற்றிருவெள்ளியங்கு
டியதுவே. (க)

ஆனிரைமேய்த்தன்றலை கடலடைத்திட்டரக்கர்தன்சொர்க்கனைரிரு
ட்டிச், காணிரைமேய்க்கலந்தமோருருவக்கண்ணாகருதியகோயில், ஆனிரை
வாச்செருந்திப்புண்ணைமுத்தரும் பிப்பொதும்பிடைவரிவண்டுமிண்டி
த்தேனிரைத் துண்டுகின்றினைசமுரலுந்திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

கடுவிடமுடையகாணியன் நடத்தைக்கலக்கி முன்னலக்கழித்தவன்றன்
படமிறப்பாய்க்கதுமண்பணிசுந்தப்பன்னடம்பயின்றவன்கோயில்
படவரவல்குட்டாலைநல்லார்பயிற்றியநாடகத்தொலிபோய்
ஆடைபுடைதமுவிபண்டசின்றதிருந்திருவெள்ளியங்குடியதுவே. [ங]

கறவை முன்காத்துக்கஞ்சனைக்காய்க்காளமேகத்திருவுருவன்பறவை
முன்னுபர்த்துப்பாற்கடற்றுயின்றபரமனாரபள்ளிகொள்கோயில் துரை
துரைதோறுப்பொன்மணிசுத்தாந்தொகுதிநைமண்ணியின்றென்பால்
செறிமணிமாடக்கொடிகதிரணவுந்திருவெள்ளியங்குடியதுவே. [ச]

பாரிணையுண்டொரிணையுமிற்றதுபாரதங்கையறிந்தொருகாற்
மேரிணையூர்ந்துதேரினைத்துரந்தசெக்கண்மால்சென்றுறைகோயில்
எர்நிரையயலுள்வானைகள்மறுகியெமக்கிடமன்றிதென்றெண்ணிச்
சீர்மலிபொய்கைசென்றனைகின்றதிருவெள்ளியங்குடியதுமே, [ஞ]

காற்றிடைப்பூனைகாரந்தனவரந்தையுறக்கடலரக்கர்தஞ்சேனை
கூற்றிடைச்செல்லக்கொடுக்கனை துரந்தகோலவல்லீராமன்றன்கோயி
ல், ஊற்றிடைநிறவாழையின்கனிகளுழ்த்துவிறந்தவண்ணமெண்டிச்
சேற்றிடைக்கயல்களுகள் திழ்வயல்குழ்திருவெவ்ளியங்குடியதுவே. []

ஊள்ளியகருமஞ்செய்வனென்றுணர்ந்தமாவலிலேவ்ளியிபுக்குத்
தெள்ளியருதளாய்மூவுடிகொண்டுதிக்குறவளர்த்தவன்றன்காக்கேயி

அள்ளி பம்பொழில்வாயிருந்துவாழ்ந்துயில்களரியரிமென்றவையழைப்ப
வெள்ளியார்வநங்கலிசைந்தருள்செய்வான்றிருவெள்ளியங்குடியதுவே

முடியுடையமரர்க்கிடர்செய்யவசுரர்ந்தம்பெருமானையன்றியாய்
மடியிடைவையத்துமார்பைமுன்னீண்டமாயலுர்மன்னியோராயில்
படியிடைமடத்தடியிடைத்தூணிப்பதித்தபன்மணிகளினொளியால்
வெடிபகலிவென்றறிவரிதாய்திருவெள்ளியங்குடியதுவே. அ

குடிக்குடியாகக்கூடிநின்றமரர்க்குணங்களேபிறற்றிநின்றேத்த
அடியவர்க்கருளியரவணைத்துயின்றவாழியானமர்ந்துகோயில்
கடியுடைக்கமலையிடைமலரக்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெலசைய
வடிவுடையந்நம்பெடை யொடுஞ்சேரும் வயல்வெள்ளியங்குடியதுவே

பின்முன்னேனமகியன்றொருகாற்பாரிடந்தெறிற்றினிற்கொண்டு
தெண்டினாவருடப்பாற்கடந்துயின்றதிருவெள்ளியங்குடியானே
வண்டனாசோலைமங்கைபர்தலைவன்மனவேற்களியன்வாயொலிகள்
கொண்டுவைபர்தந்தவமுடையார்களாள்வரிக்குரைகடலுலகே. 10

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-௪௦-க்கு-பாசுரம்-௪௦௦.

நான்காம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆக பத்து-௪-க்கு-பாசுரம்-௪௦௦

ஐந்தாம்பத்து

க-வ து, அரிவதாரி,

திருப்புள்ளபூதங்குடிவல்லிவிராமன்விஷயம்.

அறிவதற்கு தற்சபனானமானன் வாஸஸ்தானம்புள்ளம்

பூதங்குடிலென்கிறார்.

*

அறுசிக்கழிநெடிஸ்ஆசிரியவிருத்தம்.

அரிவதாரியானனைத்துலகுமுடையானென்னையாளுடையான்

குறியமாணுருவாகியகூத்தன்மன்னியம் நமிடம்

நறியமலரோரகரும்பார்க்கவெழிலார்மஞ்ஞாநடமாடப்

பொறிகொள்ளிறைவண்டிசைபாடும்புள்ளம்பூதங்குடிதாளே,

௬

௮௪

அ ரி வ த ரி.

கள்ளக்குறையால் மலையிலிருந்து துலகங்கைப்படுத்துப்
பொன்னோக்கரக்கோபாதகத்தின் துன்பந்தவிர்த்தபுனிதனிடம்
பள்ளச்செறையிற் கயலுகளப்பழனக்கழனியதனுட்போய்ப்
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரை தேமும்புள்ளம் பூதக்குடிதானே.

௩௩

மேலவரக்கர்தென்னிலங்கைவேந்தன் னியச்சரந்தரந்து
மாவாய்வினா துமல்மடர் துமருகஞ்சாய்த்தமாலதிடங்
காவார்தென்னின்பழம் விழக்கயல்கள் பாயக்குருகிரியும்
பூவார் கழனியெழிலா ரும்புள்ளம் பூதக்குடிதானே.

௩௪

வெற்பால்மாரிபழுதா க்கிவிறல்வாளரக்கர்தலைவன்றன்
வைப்பார் திரடோ னோ ன்ருந்துணித்தவல்லில்லாமனிடங்
கற்பாற்புரிசைசெய்குன்றங்ககிளூர் கூடம்மா ளிகைகள்
பெரற்பார் மாடமெழிலா ரும்புள்ளம் பூதக்குடிதானே

௩௫

மைபார் தடங்கண் கருங்கூந்தலாய்ச்சிமறையவைத்ததயிர்
வெற்பார்பாலேடமுதுசெய்தநெயிவங்கைமாயனிடங்
செய்யாராரலிரைகருகிச்செங்கா ல்காணாசென்றனையும்
பொய்யாநாளில்மறையாளர் புள்ளம் பூதக்குடிதானே.

௩௬

மின்னினன்ன துண்டிருந்துல்வேயேதடந்தோள்மெல்லியற்காய்
மன்னுசினத்தமழைவிடைகளேமன்றடர் ததமாலதிடம்
மன்னுமுதுநீரா ளித்தமலர் மேல்வரிவண்டிசைபாடப்
புள்ளை பொன்னெய்தா துதிர்க்கும்புள்ளம் பூதக்குடிதானே.

௩௭

குடையா விலங்கல்கொண்டேந்திரமாரிபழுதானிராகாத் துச்
சடையா னோடவடல்வாணன்றடந்தோள் துணித்ததலைவனிடங்
குடியாவண்டுகொண்டு நன்னக்கோலகீலம்மட்டுக்கும்.
புடையார்கழனியெழிலா ரும்புள்ளம் பூதக்குடிதானே.

௩௮

சுறையார் வெடுவேல்மறமன்னர் வியவிசையன்றேர்கடவி
துறையாங்கையினிறையாதமுண்டம்நிறைத்தவெந்தையிடம்
மறையால்முத்தியவைவளர்க்கும்மன்னுபுகழால்வண்மைபால்
பொறையால்மிககவந்தணர்வாழ்புள்ளம் பூதக்குடிதானே.

௩௯

துன்னிமன்னும்விண்ணுடுக்கோன்றாதிருளாய்முடியநாள்
அன்னமாகிபருமறைகளுளிச்செய்தவமலனிடம்
மின்னுசோதிவமணியும்வேயின்முத்தின்சாமரையும்
பொன்னுமபொன்னிகொணர்ந்தலைக்கும்புள்ளம் பூதக்குடிதானே

௪௦

கற்றா லித்ததுக்காளிபன்றன்சென்னிகடுக்கடம்பயின்ற
பொற்றாழையாள் தன்கேள்வன்புள்ளம் பூதக்குடிதன்மேற்

கற்றார்பரவுமல் கையர் கோங்காராப் புயற்கைக்கலிகன்றி
சொற்றாணினாந்திறைபாடச்சோரநிலலா துயர்தானே

௧௦

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஆக-திருமொழி-சுக-க்கு-பாகரம் - ச.௧௦.

௨ - வ து - தா ந் த ம்,

நீருக்கடலூர்வையங்காத்தபெருமாள் விஷயம்.
ஆச்ரிதபரந்தரனாய் மஹாராஜாவான திருஷணணார்போலே நீரதி
சயபோக்கியமாயிருந்தது கூடலூரென்கிற தீவ்யதேசமென்
று அத்தை அதுபவிக்கிறார்.

கலிவிறுத்தம்.

தாந்தம்பெருமையழியார் துது, வேந்தர்க்காயவேந்தரூர்போல்
காந்தள்விரல்மென்கலைநன்மடலார், கூந்தல்மழுங்கூடலூரோ
செறுந்தண்டி மிலேறுடையபின்னே, பெறுந்தன்கோலம் பெற்றாரூர்
போல், நறுந்தண்டின் தேனுண்டவண்டு, குறிஞ்சிபாடுங்கூடலூரோ
பின்னையுருவாய்த்தயிருண்டடியேன், உள்ளம்புகுந்தவொருவரூர்போ
ல், கள்ளநாராவயலுட்கடல்மீன், கொள்ளைகொள்ளுங்கூடலூரோ
கூற்றேருருவிற்குமளாய்நிலநீர், ஏற்றாளென்கைபெருமானார்போல்
சேற்றேருழுவர்கோவதப்போதுன்ன, கோற்றெனொழுங்கூடலூரோ
தொண்டர்பரவச்சுடர்சென்றணவ, அண்டத்தமருமடிகளுர்போல்
வண்டலலையிற்கொண்டையினிரக, கொண்டலதிரும்கூடலூரோ
தக்கன்கேள்வித்தகர்த்ததலைவன், துக்கந்துடைத்ததுணைவரூர்போல்
எக்கவிதுணைமணல்மேலெங்குக், கொக்கின்பழம்ஹீழ்கூடலூரோ
கருந்தன்கடலும்தலையுமுலகும் அருந்தமடிகளமருமூர்போல்
பெருந்தணமுல்லைப்பின்னையோடிக், குறுந்தந்தழவுங்கூடலூரோ
கலைவாழ்பிணையோடணையுதிருநீர், மலைவாழெந்தைமருவமூர்போல்
இலைதாழ்தெக்கின்மேல்நின்றநீர், குலைகாழ்கிடக்கின்கூடலூரோ
பெருகுதாவடியேனுள்ளம், உருகம்புகுந்தவொருவரூர்போல்
அருகுகைகைமலரக்கெண்டை, குருகென்றஞ்சுங்கூடலூரோ
காவிப்பெருநீவண்ணன்கண்ணன், மேவித்திகழுங்கூடலூர்மேல்
கோவைத்தமிழாற்கலையன்சொன்ன, பாவைபாடப்பாவம்போமே

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருமொழி-சு2-க்கு-பாகரம்-ச.20.

ந-வ து, வென்றி.

திருவெள்ளறை புண்டரீகா ஸ்தூன்வியபம்.

ஆசரிதர ஸ்தூனத்துக்காக திருவெள்ளறையிலின்றஸ்வாமி ஆச்சரி கவி
ரோநிதியிற் சக்கனென்ற திருவடி.சனில் கயிங்கரியத்தைநாம்
பெறும்படி திருபாபண்ணவேணுமென்றிருர்.

அ. நெயர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவீருத்தம்.

வென்றிமாமமுலேவந்திமுன்மண் மிசைமன்னரை முவெழுகால்
கொன்றதேலரின்றாகைமல்கொ முலதோர் வசையெனக்கருள்புரியே
மன்றில்மாம்பொழில் அழைதந்தம்மல்கைமெளலின்போதலர் ததி
தென்றல்மா மணங்கமழ்தரவரு திருவெள்ளறையின்ருளே

வசையினுன்மறைகெடுத்தவம்மலரயற்கருளிமுன்பரிமுகமாய்
இசைகொள்வேசனா லென்றிவையபந்தவனையெனக்கருள்புரியே
உயர் கொள்மாதவிப்போதொ லொவியமாநுதம்விதியின்வாய்த்
திசையெல்லாங்கமழும்பொழில்சூழ்திருவெள்ளறையின்ருளே

வெய்யனாபுலகேழுடனலீந்தவனுடலகமிருளினவாக்
கையினின்றுநீர்ப்படையதுவாய்த்தவனையெனக்கருள்புரியே
மையினுர் தருவரா லினம்பாய்வண்டடத்திடைக்கமலங்கள்
தெய்வநாறுமொண் பொய்கைகள் சூழ்திருவெள்ளறையின்ருளே

வாம்பரியுகமன்னர்தம்முயிர் செகவைவர்கட்காசளித்த
காம்பினுர் திருவேங்கடப்பொருப்பநின்காதலையருளெனக்கு
மாம்பொழிற்றழிற்றளிர்கோ தியமடக்குயில்வாயது துவர்ப்பெய்தத்
திம்பலக்கனித்தேனது நுகர் திருவெள்ளறையின்ருளே

மானவேலொண்கண்மடவரல்மண்கள முக்கமுன்னிர் பரப்பில்
ஏனமாயியன்றிரு லிலமிடந்தவனையெனக்கருள்புரியே
காணாமுல்லைக்கழைக்கரும்பேறிவெண்முறுவல்செய்தலர்கின்ற
தேனில்காய்மலர் முருகுக்குத்திருவெள்ளறையின்ருளே

பொங்குளீன்முடியமரர்கள் கொ முகெழுவமுதினைக்கொடுத்தளிப்பான்
அக்கொராமையதாய்வாதினின்னடிமையையருளெனக்குத்
தங்குபேடையோடுடியமதுகரந்தையலார் சூழலணைவான்
திங்கள் தோய்சென்னிமாடஞ்சென்றனை திருவெள்ளறையின்ருளே

ஆயினோடொறு காங்குடைகெடுமுடியரக்கன்றன்சிரமெல்லாம்
வேறுவேறுகலில்லதுவனைத்தவனையெனக்கருள்புரியே

பெரியதிருமொழி.

௧௭

மாநிலேசோதியமரகதம்பாசடைத்தாமரைமலர்வாய்ந்த
தேறமாந்தவண்ணிழன்னிசைமுரல் திருவெள்ளைநெய்நீர்.

௭

முன்னிவ்வேழுலகுணர்வின்நியிருள்நிகவும்பர்கள்நொழுதேத்த
வண்ணமாயினுந்நுமறைபயந்தவனையெனக்கொள்புரியே
புண்ணிகைகைபுதகமென்றிவ்வெனத்திடைச்சிறுநீர்நீனங்கள்
தென்னதென்னவென்றின்னிசைமுரல் திருவெள்ளைநெய்நீர்.

அ

ஆங்குமாவலிவேள்வியுலிரந்தசென்றகலிடமுழுநிலையும்
பாங்குஊறகொண்டபரமநிற்பணிநசெழுவேனெனக்கொள்புரியே
புண்ணிகைகைபுதகமென்றிவ்வெனத்திடைச்சிறுநீர்நீனங்கள்
தென்னதென்னவென்றின்னிசைமுரல் திருவெள்ளைநெய்நீர்.

௭

மஞ்சலாமணிமாடங்கள்சூழ்கிருவெள்ளையதன்மேய
அஞ்சனம்புனாயுந்திருவுருவனையாதியையமுகத்தை
கஞ்சலாபியவேல்வலவன்கலிகன்றிசொல்லையிரண்டும்
எஞ்சலின்நிறிந்தேத்தவல்லாரிமையோர்க்கரசாங்கோ.

௭

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்
ஆகதிருமொழிசகடக்குபாகுமச்சகட

ச-வது, உந்தி,

—

திருவரங்கம்புரீரங்கநாதன்விஷயம்

சதுர்முகச்சிறுஷ்டாவாநரிச்சயூரிநாதனுக்குதென்னரங்கம்வாஸஸ்தா
னமென்னுநிற்பர்களென்றுஇனியராகிறார்.

—

அறுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிறுத்தம்

உந்திமேல்நான்முனைப்படைத்தாணுலகுண்டவன்
எந்தைபெம்மாளிமையோர்கள்நாதைக்கிடமென்பரால்
சந்திநோடுமணியுங்கொழிக்கும்புனற்காவிரி
அந்திபோல்கிறத்தார்வயல்குழ்தென்னரங்கமே,

௭

வையமுண்டாளிலேமேலுமாயன்மணிநீண்முடிப்
பைகொள்ளாகத்தனையான்பயிலுமிடமென்பரால்
தையனல்லார்குழல்மாலையுமற்றவர்தடமுலைச்
செய்யசாந்துக்கலந்திழிபுனல்குழ்தென்னரங்கமே.

௭

பண்டிவ்வையமொப்பரன்சென்றுமாவலிகையின்நீர்
கொண்டலாழித்தடக்கைககுறளனிடமென்பரால்

எ அ

உ த் தி

யான்மேபாடுந்நதவார்புளல்வந்திழிகாவினி
 அண்டநாறும்பொழில்குழந்தழகார்தென்னரக்கமே
 விளைத்தவொம்போர்விறல்வாள்சக்கநகர்பாழ்ப்பட
 வளைத்தவல்வெற்றிடகனையவனுக்கிடமென்பரால்
 துளைக்கையாளைமறுப்புமலிலுக்கொணர்ந்துந்திழான்
 துளைக்குஞ்செல்வப்புகாவினிசூழ்தென்னரக்கமே.

வார்புளாங்குத்தல்மண்டோதரிகாதலன்வான்புக
 அம்புகன்ஓஸ்முலித்தவழகனிடமென்பரால்
 வார்ப்போனுலீகழும்வந்திண்டிவணக்குநம்
 செம்பொனருமமதின்குழந்தழகார்தென்னரக்கமே.

கலையுநித்தவாகல்குல்வன்பேய்மகள்தாயென
 முலையெய்தித்தாளுயிருண்டவன்வாழ்மிடமென்பரால்
 முலையெநித்தககலிப்பொழிலுமெவந்துந்திழான்
 அலையெய்திக்குமபுகாவினிசூழ்தென்னரக்கமே,

கஞ்சனஞ்சுக்கமில்லருஞ்சகடமுக்காலினால்
 துஞ்சவென்றகடராழியான்வாழ்மிடமென்பரால்
 மஞ்சசேர்மாளிகைகீடகிழ்புகையும்மறையோர்
 செஞ்சொல்வேள்வீப்புகையுக்கமழுத்தென்னரக்கமே.

ஏனயினுமையோடரியுஞ்சிறுகுறனாமாய்த்
 தானாமாயதரணித்தலையெய்திடமென்பரால்
 வானுமென்னுமிநிறைப்புகுந்திண்டிவணக்கும்நம்
 நேனும்பாலுக்கலந்தன்னவர்சேர்தென்னரக்கமே,

சேயனென்றும்மிகப்பெரியனுண்ணோர்மையனுயிம்
 மாயையாருமறியாவகையானிடமென்பரால்
 வேயின்முக்தும்மனியுக்கொணர்ந்தார்புளற்காவினி
 ஆயுடொன்மாமதின்குழந்தழகாய்தென்னரக்கமே

அல்லியாதரமருந்திருமார்பனரக்கத்தைத்
 கலவினமன்னுமதின்கையர்கோன்கலிகந்திசொல்
 நல்லவினனிசைமலைகளநாவிசண்டுமிரண்டுமுடன்
 வல்லவந்தாமுலகாண்பின்வானுலகாள்வோ.

திருமகனையாழ்வார் திருவாடிகளேசரணம்

சுருதிருளேழி-சச.க்குபாகரம் சச0

(௩) - வது, வெருவாதாள்

—[*]—

இதுவுமது.

தாயார்பாகரம்

—[*]—

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியயிருத்தம்.

வெருவாதாள்வாய்வெருவிவேங்கடமேவேங்கடமே யென்கின்ற
ளால், மருவாளென்னகுடங்கால்வாணெடுக்கண் டியில்மறந்தாள் வண்
டார்கொண்ட, லுருவாளன்வானவர் தம்முயிராளனொலிநிரைநீர்ப்பவ்வ
ங்கொண்ட, திருவாளனென்மகளைச்செய்தனகளைகனம்நான் சிந்திக்
கேனே.

கலையாளாவதல்கும்கனவனுயுன்கையாளவென்செய்கேனான்
விலையாளவடியேனைவேண்டியோவேண்டாயோவென்னும்மெய்ய
ம்லையாளன்வானவர் தந்தலையாளன்மராமாமேழெய்கவென்றிச்
சிலையாளனென்மகளைச்செய்தனக்களைகனம்நான் சிந்திக்கேனே.

மானாயமென்னோக்கிவாணெடுக்கண் ணீர்மல்குவனுயுஞ்சோருந்
தேனாயநறுந்துழாயலங்கலின் றிறம்பேசியுறங்காள்கண்மின்
கானாயர்கடி மனையிற்றயிருண்டுநெப்பருகநந்தன்பெற்ற
வானாயனென்மகளைச்செய்தனகளம்மனை மீரநிகிலேனே.

தாய்வாயிற்சொற்கேளாள் தன்னாயத்தோளையாள் தடமென்கொங்கை
யேபாரச்சாந்தணியாளெம்பெருமான் றிருவாங்கமென்கேயென்னும்
பேய்மாயமுலையுண்டிவ்வுலகுண்டபெருவயிற்றன்பேசினங்காய்
மாமயனென்மகளைச்செய்தனகண்மன்கைமீர்மதிக்கிலேனே.

பூண்முலைமேற்சாந்தணியாள் பொருகயற்கண்மையெழுதாள் பூவைபே
னான், ஏனறியாளென்தனையும்மெய் பெருமான் றிருவாங்கமென்கேயெ
ன்னும், நாண்மலராள்நாயகனுந்நாமறியவாய்ப் பாடிவளர்ந்தகம்பி,
ஆண்மகனென்மகளைச்செய்தனகளம்பனை மீரநிகிலேனே

தாதாடுவெனமாலைத்தாராடுவென்றென்றேதளர்ந்தாள் காண்மின்
யாதாணுமொன்றுகாக்கிலெம்பெருமான் றிருவாங்கமென்னும்பூமேல்
மாகாளன் குடமாயித்துருதன்மன்னர்காய்முன்னஞ்சென்ற
தாதாளனென்மகளைச்செய்தனகளைகனம்நான் சொல்லுகேனே

வாராளுமிளக்கொங்கைவண்ணம்வேறுயின வாமென்னுளெண்ணில்
பேராளன்பேரல்லாற்பேசாளிப்பென்பெற்றேனென்செய்கேன்நான்

5

५

50

உ

எகம்மானம்மழைதளிர்ந்தைகடற்சிடர்ச்சுருமணியை
 மைம்மானயரகத்தனைமறைபுரைத்ததிருமலை
 எம்மானையெனக்கென்றுமினியானைப்பணிகாத்த
 அம்மானையாங்கண்டதனிவீர்த்தென்னரங்கத்தே
 பேரானைக்குறுங்குடியெம்பெருமானத்திருத்தன்கால்
 ஊரானைக்கமபனாருச்சுமனைமுத்திலங்கு
 காரார்க்கண்டலேழுமலையேழிவ்வுலகேழுண்
 டாராதன்றிருத்தானைக்கண்டதுசென்னரங்கத்தே
 எண்கிபுலகிடந்தன்றிருகிலனம்பெருவிசம்புந்
 தானுயபெருமானத்தன்னடிமார்மனதென்றும்

பெரியதிருமொழி,

க

தேனுவியமுதாவித்திசுற்சகானைமறிற்கொருகால்
ஆலையனானைக்கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(ந)

வளர்ந்தவனைத்தடங்கடனுள்வலியுருவிற்பிரிசகடந்
தளர்ந்துநிறவுமைத்தவனைத்திரியாதன்றிரணியனைப்
பினந்தவனைப்பெருநிலமீரடிநீட்டிப்பண்டொருநாள
அளந்தவனையாள்கண்டதணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே.

(ச)

நீரழலாய்கெடுநிலனுய்நின்றனையன்றரக்கர்
ஊரழலாயுண்டானைக்கண்டார்பின்காணுமே
பேரழலாய்ப்பெருவிசும்பாய்ப்பின்மறையேமந்திரத்தின்
ஆரழலாயுண்டானைக்கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(ரு)

தஞ்சினத்தைத்தவிர்த்தடந்தார்தவனெறியைத்திரியாத
கஞ்சனைக்கொன்றன்ருகமுண்மிமிழந்தகற்பகத்தை
வெஞ்சினத்தொகெடுந்தொழிலோன்விசையுருவையசைவித்த
வஞ்சினைப்புட்பாகனையாள்கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(சு)

சிந்தனையைத்தவநெறியைத்திருமலைப்பிரியாது
வதெனதுமனத்திருந்தவடமலையைவிரிவண்டார்
கொந்தலாந்தகொழிதகோவலுலகைப்பாணடிநிமிர்த்த
வந்தனையாள்கண்டதணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே

(எ)

துவரித்தவுடையவர்க்குத்தாய்மையிலலாச்சமணர்க்கும்
அவர்கட்குக்கருளில்லாவருளானைத்தன்னடைந்த
எமாகட்குமடியேற்குமெம்மார்க்குமெம்மனைக்கும்
அமர்க்கும்பிரானுரைக்கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(அ)

பொய்வண்ணம்மனத்தகற்றிப்புலனைந்துஞ்செலவைத்து
மெய்வண்ணம்மினைந்தவர்க்குமெய்நிறைத்தகனை
மைவண்ணங்கருமுகில்போற்றிகள்வண்ணமரகத்தின்
அவ்வண்ணவண்ணனையாள்கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

(சு)

ஆமருவிநினாமேய்த்தவணியரக்கத்தம்மானைக்
காமருசீர்க்கலிகன்றியொலிசெய்தமலிபுரஞ்சேர்
நாமருவுதமிழ்மலைநிலிரண்டொடிநனைபு
தாமருவிவல்லாரமேற்சாராதினினைதானே.

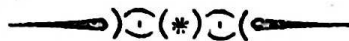
(அ0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவழகனேசரணம்
ஆக-திருமொழி-சுசு-க்கு-பாகரம்-சுசு0.

எ-வ து-ப ண்டை

புருவாங்கமாநகரம்-புரீரங்கநாதன்விஷயம்

எழுதிர்க்குறிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்

பண்டை நான்மறையும்வேள்வியும் கேள்விப்பதங்களும்பதங்களின் பொருளும், பின்னமாய்விந்தபுறங்கொளியனலும்பெருகியபுனலொழிநிலனும், கொண்டல்மாருதமுங்குரைகடலேழுமேழுமாமலைகளும்விசும்புமஅண்டமுந்தானுயர்நின்றவெம்பெருமானரங்கமாநகரமர்ந்தானே

இந்திரன்பிரமளீசனென்றிவர்களைண்ணில்பல்துணைக்களேபியற்றத் தந்தையுந்நாயுந்மக்களும்மிக்கசுற்றமுஞ்சுற்றிநின்றகலாப் பந்தமும்பந்தமறுப்பதோர்மருந்தும்பான்மையும்மல்லுயிர்க்கெல்லாம் அந்தமுமவாழ்வுமாயவெம்பெருமானரங்கமாநகரமர்ந்தானே. (உ)

மன்னுமாளிலனும்மலைகளும் கடலும்வானமுந்தானவருலகும், துன்னுமாயிருளாய்த் துலங்கி கொளிகுருங்கித்தொல்லை நான்மறைகளும் மறையப், பின்னும் வானவர்க்கும் முனிவர்க்கும்நல்கிப் பிரங்கிருள்நிறம் கெடவொருநாள், அன்னமாயன்றை கருமறை பயந்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே. (ங)

மாயிருவகுன்றமொன்றுமத்தாகமாகுணமதனெடுமளவிப் பாயிரும்பல்வாம்பகடுகிலண்டலறப்படுகினைசும்பிடைப்படரச் சேயிருவிசும்புந்திக்களுஞ்சுடருந்தேவருந்தாமுடன்நினைப்ப ஆயிரந்தோளால்கடல்கடைந்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே. (ச)

எங்கனேயுயர்வந்தானவநினைந்தாலிரணியனிலங்குபூணகலம் பொக்குவெங்குருகிபொன்மலைபிளந்து பொழிதருமருவியொத்திழிய வெங்கண்வாளெயிற்றோர்வெள்ளரிமாவிலங்கல் விண்ணுறக்கனல்விழித் தெழுந்த, தங்கனையொகவரியுருவானுனரங்கம்மாநகரமர்ந்தானே()

ஆயிரங் குன்றஞ்சென்றதுக்கனையவடல்புனாயெழில்நிகழ் திரள்தோள் ஆயிரத்துணியவடல்மழுப்பற்றிமற்றவனகல்விசும்பனைய ஆயிரம்பெயராலமர்ச்சென்றிறைஞ்சவறிதுயில்லைகடல்நடுவே ஆயிரஞ்சுடர்வாயரவணைத்துயின்றானரங்கமாநகரமர்ந்தானே. (சு)

சுரிசுழற்கனிலாய்த் திருவினைப்புரித்தகொடுமையிறகடுகிசையரக்கள் எரிநீழ் ததிலங்குமணிமுடிபொடி. செய்திலங்கைபாழ்ப்புட்பதற்கெண்ணி,வரிசிலைவனையவடுசுந்தரந்துமறிகடல்நெறிபடமலையா லரிசுலம்பணிசொண்டலைகடலடைத்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே.(ஏ)

ஊழியா யோமக் தூர் சியா யொருகா லுடையதேரொருவனாயுலந்
 குழிமால்பாளைத் தூயர்கெடுத்திலங்கைமலங்கவன்றசொந்தாந்து
 பாழியால்மிக்கபார்த்தனக்கருளிப்பகலவனொளிகெடப்பகலே
 ஆழியாலன்றக்காழியைமறைத்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே, (அ)

பேயினார்முலைபூண்டிள்ளையாயொருகால் பெருநிலம்விழுங்கியதுமிழந்
 த] ஆயனாயமாலயாலிலைவளர்ந்தாமணிமுடிவானவர் தமக்குச்
 சேயனாயடியேற்கணியனாய்வந்தென்மிந்தையுள்வந்துயரறுக்கும்
 ஆயனாயன்றுகுன்றமொன்றெடுத்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே.. (ஆ)

பொன்னுமாமணியும்முத்தமுஞ் சுமந்துபொருகினாமாநிதிபுடைகுழ்
 ந்தன்னமாலிலவுமலைபுனல்சூழ்ந்தவரங்கமாநகரமர்ந்தானே
 மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்மானவேற்கலியன்வா யொளிகள்
 பன்னியபனுவல்பா லெவர்நாளும்பழவினைபற்றறுப்பாரே. (இ)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
 ஆக-திருமொழி-௪௭-க்கு-பாசரம்-௪௭௦.

அ-வது, ஏழையேதவன்.

—(*)—

இதுவுமது

விஷயசபலத்தையும் சாத்ரவுமும்நிக்குஷ்டஜன்மத்தையுமுடையகுற
 ப்பெருமானே இவற்றைநினையாதே தயைபண்ணி மற்றுமவனுக்கு
 விசேஷகடாட்சத்தகைமேலே ப்ரஸரிக்கவிட்டு பிராட்டியை
 புன்தோழியென்றும்என்தம்பியென்றுஞ்சொல்லி ஆ
 வ்வளவில்விடாதே சந்தோஷத்தோடேநீளஎன்க
 குபிராணசுகன்கிடாய் நீஇங்கிருவென்று அ
 வனை ஆதரித்து நீ சொன்னசொற்கள்ம
 னதிற்பட்டு உன்திருவடிகளை ஆச்
 ரயித்தேனென்கிறார்,

—*—

எழுசீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏழையேதவன்கீழ்மகனென்னுதிரங்கிமற்றவர் க்கின்னருள்சுரந்து
 மாழைமான்மடநோக்கிபுன்றோழியும்பியெம்பியென்றோழிந்திலையுந்
 ததோழன்நீயெனக்கிங்கொழியென்றசொற்கள் வந்தடியேனமனத்திரு
 ந்திடவாழிவண்ணநின்னடியினைந் தேனணிபொழிற்றிருவரங்கததம்
 மாளே. (ச)

அஃ

ஏழையேதலன்.

வாதமாமகன்மந்தகடம்பிலங்குநற்றோர்சாதினென் றொழிந்திலையு
ந்து, காசலாதரத்தடலினும்பெருகச்செய்தகவினுக்கில்லைகைம்மாறென்
னாகோதில் வாய்மையினையொடுமுடலையுண்டபலு னென்றவொன்
பொருளெனக்கு, மாதல்வேண்டிமென்றடி யினையடைந்தேன ணிபொழிந்
நிருவரங்கத்தம்மானே, (உ)

கடிகொள்பூம்பொழிற்காமருபொய்கைவைகுதாமனாவாங்கியவே
ழும், முடியும்வண்ணமோர்முழுவலிமுதலைபற்றாந் துநின்சரண்
நினைப்பக், கொடியவாய்மையிலங்கினுயர்மலங்கக்கொண்ட
சேற்றமொன்றுண்டு எதறிந்துள், அடியானேனும்வந்தடி யினையடைந்தேன
ணிபொழிந்நிருவரங்கத்தம்மானே, (ங)

நஞ்சுசேர்வதோர்வெஞ்சினவரவம்வெருவிவந்து நின்சரணென்
ச்சரணாய், வெஞ்சிம்கொண்டிநின்னஞ்சினைப்பறவைக்கடைக்கலங்கொ
டுத்தருள்செய்ததறிந்து, வெஞ்சொலாளர்கள்நம்மநமர்க்கடியர்கொடி
யசெய்வனவுளவதற்கடியேனஞ்சிவந்துநின்னடி யினையடைந்தேன
ணிபொழிந்நிருவரங்கத்தம்மானே. (ச)

மாகமாலிலம்முமுதும் வந்திதைஞ்சும் மலரடிக்கண்டமாமதைய
ளன், தோகைமாபயிலன்னவரின்பந் துற்றிலாமையிலத்தவிக்கொழிந்
து, போகமீயெய்திப்பின்னும்நம்மிடைக்கேபோதுவாயென்றப் பொ
ன்னருளெனக்கு, மாதவேண்டிமென்றடி யினையடைந்தேன
ணிபொழிந்நிருவரங்கத்தம்மானே, (ரு)

மன்னுநான்மறைமாமுனிபெற்ற மைந்தனை மதியாதவெய்கூற்ற
ன், தன்னையஞ்சிநின்சரணெனச்சரணாய் தகவிலுளையையுமுனிந்தொ
ழியாப், பின்னையென்றுநின்றுருவடிப்பிரியாவண் மென்னியபேரரு
ளெனக்கு. மன்னதாகுமென்றடியினையடைந்தேன
ணிபொழிந்நிருவரங்கத்தம்மானே, (க)

ஒதுவாய்மைமுமவனியப்பிறப்புமுனக்கு முன்றந்த வந்தணனொ
ருவன். காதலென்மகன்புகலிடங்கானேன்கண்மிட தருவாயெனக்கென்
று, கோதில்வாய்மையினையெண்ணிவேண்டிக் குறைமுடித்தவன்சிறுவனை
க்கொடுத்தாய், ஆதலால்வந்துன்னடி யினையடைந்தேன
ணிபொழிந்நிருவரங்கத்தம்மானே, (ஏ)

வேதமாய்மொழியத்தனைனொருவ னெந்தைநின்சரணென்னுடை
மனை, காதல்க்களைப்பயத்தலுங்காணுக்கடியதோர்தெய்வங்கொண்
டொளிக் குமென்றழைப்ப, ஏதலார்முன்னேயின்னருளவர்க்குச்செய்
துன்மக்கன்மந்நிவரென்றுகொடுத்தாய், ஆதலால்வந்துன்னடி யினைய
டைந்தேனணிபொழிந்நிருவரங்கத்தம்மானே, (அ)

துளங்குநீண்முடியரசர் தக்குருளில் கொண் டைமண் னவன் னிடா டு
றலொ ருவர் க, துளங்கொ ளன் பிடு ளுடின் னாறு ள் கரத் தங்கோ டொழிநை
யேழுட னிருப்பவ ளைக் கொன் மற் றொன் றவற் தருளிச் செய்தவா றடியே
னநித் துலக, மன ந்தபொ ன்னடி யேயடைந் துய்ந்தே னனி பொழிந் திருவ
ரக்கத் தம்மா னே. (க)

மாடமா ளினை சூழ் திருமன் னை மன் னனெ ன் னலத் தங்களை வெல்லு
ம் ஆடல் மாவலவன் கவிசன் றியன் பெற்றா றிருவர க்கத் தம்மா னை நீடு
கொல் புறாழி வில்லா னை எந் கையெடு மலை நினைந் தபாட ல்பத்தி
வைபா டிமின் றொண் டிர் பாட நும் விடைப் பாவம் றில்லா வே. (கௌ)

திருமண்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்-
ஆக-திருமொழி-சஅ-க்சுபாகரம்-சஅ௦.

க-வ து, கையிலங்கு

திருப்பேர்நகர் அப்பக்குடத்தான் விஷயம்.

அது சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

கையிலங்காழிசங்கன் கருமுகிற் றிருநிறத்தன்
பொய் டிலன் மெய்யன் றன் னா டைவரே லடி மையர் க்குஞ்
செய்யலர் கமலமோ க்கு செறி பொழிந் தென் றிருப்பேர்
பையரவனையா ன்நா மம்பரவிந் னாய்ந்தவா னே. (க)

வங்கமார்கடல்களே ழும்மலையும்வானகமும்மத் தும்
அங்கன் மா ளுலமெல்லா மமு துசெய்து மிழந்தவெந் தை
திங்களமா முகிலன் னுசெறி பொழிந் தென் றிருப்பேர்
எங்கன் மா ளிறைவன் னாமேத் திந் னாய்ந்தவா னே. (உ)

ஒருவனையுந் திப்பூமேலோ க்கு வித்தாகத்தன் னுல்
ஒருவனைச் சாபம் நீக்கியிம்பரா ளென் னுவிட்டா ன்
பெருவன் ரமதி ல்கள் சூழ்ந்த பெருநகரவனையே
கருவனா வன் னன் றன் னேர் கருதிந் னாய்ந்தவா னே. [ஈ.]

அர்

கையிலங்கு.

ஊனாமர் தலையொன்றேந்தியுலகெல்லாந்திரியுமிசன்
ஈனாமர் சரபம் கீதாபெண்ணெவொண் புனலையிழந்தான்
தேனாமர் பொழில்சுள்ளுழந்தசெநிவயந்தென்றிருப்பேர்
வானவர்தலைவன்நாமமவாழ்த்தினா னாய்த்வாதே

[ச]

வக்கரன்வாய்முண்டெண்டாயனையென்றுவானோர்
புக்கரன் தக்கருளாயெண்ணப்பொன்னாகத்தானே
நக்கியுருவமாமிக்கம்மிளர்த்திடந்துகந்த
சக்கரர் செல்வன்மென்பேர் தலைவன்ருளடைந்துய்த்தேனே.

(ரு)

விலங்கலாற்கடலடைத்துவிளங்கினாற்பொருட்டுவெல்லால்
லிலங்கைமாநகர்க்கினையவனிருபதுபுயந்துணித்தான்
நலங்கொள்ளாமறைவல்லார்களுாதொலியேத்தக்கேட்டு
மலங்குடாய்வயத்திருப்பேர் மருவிநான்வாழ்த்தவாதே.

[சு]

வெண்ணெய்தான்முதுசெய்யவெகுண்டிமத்தாய்ச்சியோச்சிக்
கண்ணியார் குறுக்கயிற்றுகட்டவிட்டென்றிருந்தான்
திண்ணமாமில்கள் குழந்ததென்றிருப்பேருள்வேலை
வண்ணனார்நாமநா னும்வாய்ப்மொழிந்துய்த்தவாதே.

[எ]

அம்பொருளுலகமேழுமநியவாய்ப்பாடிதன் னுட்
கொம்பினுள் பிண்ணைகோலங்கூடுதற்கேறுகொன்றான்
செம்பொருள்மதில்கள் குழந்ததென்றிருப்பேருள்மேவும்
எம்பிரான்நாமநா னுமேற்றிநா னுய்த்தவாதே

[அ]

நால்வகைவேதமைத்துவேள்வியாறங்கம்வல்லார்
மேலைவானவரில்மிக்கவேதியரா திகாலஞ்
சேலுகள்வயத்திருப்பேர்ச்செக்கண்மாலோடுமவாழ்வார்
சிலமாதவத்தர்சிந்தையாளியென்சிந்தையானே.

[சு]

வண்டறைபொழித்திருப்பேர்வரியரவனையிற்பள்ளி
கொண்டறைகின்றமலைக்கொடிமதினமாடமங்கை
திண்டிறத்தோட்கலியன்யொலாஸ்மொழிந்தமலை
கொண்டிறைபாடியாடக்கூடுவர் நீள்விசுழ்பே.

(க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-சக-க்கு-பாகரம்-சக0

ய-வ-து-தி-தறு

நந்திபுரவிண்ணகரநாதன்விஷயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி ஸ்ஆசிரியவிறுத்தம்.

திதறுநிலத்தொடெரிகா லினெடுநீர்கெழுவிசும்புமவையாய்
மாசறுமனத்தினெடுநெக்கமொழிநக்கையவையாய்பெருமான்
தாய்செறவுளந் துகயி-நுண்மிகுடமாடுதடமார்வர்தகைசேர்
நாதனுறைகின்றநகர்நந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே

(க)

உய்யுமவகையுண்மெசொனசெய்யிலுலகேழுமொழியாமெமுனநாள்
மெய்யினளவேயமுதுசெய்வலவையனவன்மேவுநகர்தான்
மைபவரிவண்மெதுவுண்மெனையோடுமலர்கின்மியதன்மேல்
ஊவளநவிறுபொழில்நந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே

(உ)

உம்பருலகேழுகடலேழுமலையேழுமொழியாமெமுனநாள்
தம்பொன்வயிராள்வுமுண்டவையுமிழ்ச்சதடமார்வர்தகைசேர்
வம்புமலர்கின்றபொழில்பைம்பொன்வருதம்பி மணிகங்குல்வயல்சூழ்
நம்பனுறைகின்றநகர்நந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே.

(ங)

பிறையினொளியெயிறிலகமுறிகிபெகிர் பொருதுமெனவந்தவசுரர்
இறைகளைவெநெநெநெனவெறியவவார்வயிறழலநின்றபெருமான்
சிறைகொள்மயில்சூழிலபயிலமலர்களுகவளிமுரலவருகொள்நெடுமால்
நறைசெய்பொழில்மைமுதவமுநந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே

(ச)

முளவெரிசுந்திமுனிலெய்தியமர்செய்துமெனவந்தவசுரர்
தோளுமகர்தாளுமுடியோடுபொடியாகநொடியாமளவெய்தான்
வாளுமவரிவிலுமவனையாழிகதைசங்கமவைபங்கையுடையான்
நாளுமுறைகின்றநகர்நந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே

[ரு]

தம்பியொடுதாமொருவர் தந்தணைவிகாதல்தணையாகமுனநாள்
வெம்பியெரிகானகமுலாவுமவர்தாமிளிதுமேவுநகர்தான்
கொம்புகுங்கொண்டுகுயில்கூவமயிலரலுமெழிலார் புறவுசேர்
நம்பியுறைகின்றநகர்நந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே

(சு)

தந்தைமனமுத்துதுபர்நந்தவிறுள்வந்தவிறல்நந்தன்மதலை
எந்தையிலென்னநர்கந்தமலர்கொண்டிதெழிநின்றநகர்தான்
மந்தமுழுவோசைமழையாகவெழுநகர்மயில்களாடுபொழில்சூழ்
நந்திபணிசெய்தநகர்நந்திபுரவிண்ணகரநண்ணுமனமே

(ஏ)

எண்ணிவந்தினை வெய்தியினிவ்வெய்தைபென்றுமுறையான்திருவார்
பண்ணிமலிந்தமொழிபாடியவரடலொழுதுபெய்தலார்
மண்ணிவந்தினைபெய்தலார்வாரவாரகடாமலர்கதிய
நண்ணியுறையின்றகநந்திபுரவீண்கரநண்ணினுமனமே

(௨)

வந்தகமலிபெய்வமதுமா முகடிச்சிபுகடிக்கபெருநீர்
அங்கமழியாசவனதாலைதலைமுறுமடியாசுதிருவேல்
மொழிபுணைநுத்துமணிகங்குலிருள்சிறுமொளியெங்குமுளதால்
சங்கள்பெருமாணுதையுநந்திபுரவீண்கரநண்ணினுமனமே.

(௩)

நறைமொய்பொழிவ்வழைவழைநந்திபுரவீண்கரநண்ணியுறையும்
உறைமென்புகராழிசுரிசங்கமவையங்கையுடையாலைபொளிகேர்
கதாவளாரும்வேல்வல்லகலியெனெலிமாலையிவையந்துமைந்தம்
முறையிலிவையபலவலவடியவர்க்கொடுவினைகள்முமுதகலுமே

(௪)

திருமன்கையாற்வார்திருவழிகளேசரணம்.

ஆகதிருமொழி-௫௦-க்கு-பாசரம்-௫௦௦.

—*—

ஐந்தாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆக பத்து ௫-க்கு-பாசரம் ௫௦௦.

ஆறுபத்து.

க-வது, வண்ணினு.

—(*)—

திருவீண்கரம்உப்பலியப்பன்விஷயம்.

கலித்தாழிசை,

வண்ணினுநறுமலரினடைகொண்டு பண்டைநம் வினைகெடவென்றழி
சீமல், கொண்டருமமரநுமடனியதின்றங்கண்டமோடசலிட மளந்தவ
னோ, ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதோரருளெனக்கருளுதியேல்
வேண்டேன்மனைவாடகையவிண்ணகர்மேயவளே

(௧)

ஆண்ணல்செய்தலோடல்கடைத்தசுனுட்கண்ணுதல் நஞ்சுண்ணக்கண்
டலனோ, விண்ணவரமுதுணவமுதில் வருந்பெண்ணமுதுண்டவெம்
பெருமானோ, ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதோரருளெனக்கருளுதியேல்
வேண்டேன்மனைவாடகையவிண்ணகர்மேயவளே

(௨)

குறல் திறவண்ணிற் கூறுகொண்டதழல் திறவண்ணிற் கூறுகொண்ட
பிறகணியிலைவளைவுகொய்தங்கழல் திறவாம்பதுவா எனவளை
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௩

நிலவொழிவொழில்லியிருகடருமுலகமுமுயிர்கருமுண்டொருகால்
கலைதருகுறவிநிணருவினையாயலைகடலாபிலைவளர்ந்தவனே
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௪

பாபொழுதுகடலெழுநலைபெழுநாய்ச்சீர்கெழுமிய்வுலகேழ்நிமெல்லாம்
ஆர்கெழுவயிற்றினிலுட்கிட்கின்றங்கோரொழுச்சேதா ருருவா எனவளை
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௫

கார்கெழுதல்களுந்மலைகளுந்நீயர்கெழுமுலகமுமாநிமுதல்
ஆர்களுநிமநுதினியினாய்ச்சீர்கெழுநான்மறைநயானவனே
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௬

உருக்குறுநுருநெய்கொண்டா ரழலினிருக்குறுநுமந் தணர்சந்தியின்வாய்
பெருக்கமொட்டமரர்களாமரநல்குமிருக்கினிவிண்ணியையானவனே
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௭

காதல்செய்திலையவர் கலந்திருமவேதனைவினையதுவெருவுதலால்
ஆகண்ணுனதடியணுகுவஞ்ஞன்புர்தலர்நெடுமுடிப்புண்ணியனே
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௮

சுதலும்பிறந்தலும்மென்றிலும்நைக்காதல்செய்யரதுங்கழலடைந்தே
ன், ஓதல்செய்காண்மறையகிபுர்பராதல்செய்முலருவானவனே
ஆண்டாயுண்ணைக்காண்பதேதா ரருளெனக்கருளுந் தியேல்
வேண்டேன்மனைவாட்கையையெண்ணண்கர்மேயவனே.

௩௯

வேறு.

பூமருபொழில்வண்ணண்கர்மேயல்

பாமருசீர்க்குலிகன்பிசொன்ன

பாமருதமிழினைபாடவல்லார்

வாமனனடிநினைநருவுவரே.

௪௦

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-ருக-குரு பாகுரம்-௩௪௦.

உ-வது பொறுத்தேன்.

இது வினா.

கவிவிருத்தம்.

பொறுத்தேன் புஞ்சொல்நெஞ்சிற் பொருளில் பமென விரண்டும்
இறுத்தேனெம்புலன்கட் கடனாயினவா யிலொட்டி
அறுத்தேனாள் செற்றமவைதன்னை மனத்தகற்றி
வெறுத்தேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

க

மறந்தேனான் முன்னம்மறத்தமதியின் மனத்தால்
இறந்தேனெத்தனையுமதனா ளிடம்பக்குழியிற்
பிறந்தேனெய்தொழிந்தேன் பெருமான் நிருமாம்பா
நிகந்தேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

உ

மாணேநாகையிற் தம்வயிற்றுக்குழியிலுழைக்கும்
ஊனேநாகைதன்னை யுதவாமையுணர்ந்துணர்ந்து
லாணேமாநிலமேவந்துவந்தென்மனத்திருந்த
தேனேநின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

ங

பிறித்தேன்பெற்றமங்கள் பெண்டி டொன்றியர் பின்னுதவா
தறித்தேன் நீபணித்தவருளென்னுமொள்வா னுருவி
ளரித்தேனெம்புலன்களிடர் தீரவெறிந்துவந்து
செறித்தேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

ச

பாண்டேன்வண்டறையுங்குழலார்க ள்பல்லாண்டிசைப்ப
ஆண்டாரிய்வையமெல்லாமர சாகிமுன்னாண்டவரே
மாண்டாரென்றுவந்தா ரந்தோமனை வாட்கைதன்னை
வேண்டேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

ரு

கல்லாவைம்புலன்களவைகண்டவா றுசெய்யகில்லேன்
மல்லாமல்லமருள் மல்லர் மாளமல்லடர்த்த
மல்லாமல்லஞ்சீர் மதிநீரிலங்கையழித்த
வல்லாநின்னடைந்தேன் திரிவிண்ணகர் மேயவனே.

க

வேறுபாணிரத்தேன்வெகுளா துமனக்கொளெந்தாய்
ஆறுவெந்தாகத்தடியேனையிடக்கருதி
கடறுவைவர்வந்துகுமைக்கக்குழி டிடிவரைத்
தேறுதுன்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேய

ன

பெரிபதிருமொழி

கூக

திவாயவல்லினையாருடரின் ஸுசிறந்தவர் போல்
மேவாவெந்தரகம் கிடலுற்று நறையினர் துவந்தார்
முபாவானவர் தமழதல்வாமதிகோள் விடுத்த
தேவாநின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

அ

போதார் தாமனாயாள் புலவர்க்கு லவானவர் கங்
கோதா கோதில் செங்கோல்குடைமன்னரிடை நடந்த
தூதா தாமொழியாய் சுடர் போலென்மனத்திருந்த
வேதாநின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.

க

தேனாழ்ப்புறவிற்றி ருவிண்ணகர் மேயவனே
வானுருமமகில்குழுவயல்மங்கையர்கோன் மருவார்
ஊனார் வேற்கலிபெனாவிசையத்தமிழ்மலைவல்லார்
கோனய்வானவர்தங்கொழிமாநகர் கூடுவனே.

உ

திருமகையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

ஆக-திருமொழி ௩௨-க்கு-பாசரம்-௩௨.௦.

—[*]—

ந வ து, துறப்பேயி.

—*—

இ து லு ம து.

—(*)—

கலிவிருத்தம்,

துறப்பேனல்லேனின் பந்துவா துநின் ஸுருவம்
மறப்பேனல்லேனென்று மறவா தியா ஸுலகிற்
பிறப்பேனாகவெண்ணேன்பிறவாமைப்பெற்றது நின்
திருத்தேனாகன்மையாஸ்திருவிண்ணகரானே.

க

துறத்தேனார் வச்செற்றச்சுற்றந்துந்தமையாற்
சிறந்தேனின்னடிக் கேயடிமை திருமலை
அறந்தானாய்த் திரிவாயுன்னையென்மனத்தகத்தே
திரும்பாமைக்கொண்டேன் திருவிண்ணகரானே

உ

மாளேநோக்குல்லார் மதிபோல் முகத்துலவும்
ஊனேகண்வா ளிக்குடைந்தோட்டநுன்னடைந்தேன்
கோனே குறுக்கு யிற்குழகா திருநறையூர் த்
தேனேவரும்புனல்குழி திருவிண்ணகரானே

க

சாந்தேகத்துமென்முனையார் தடந்தோன் டுறையின்பவெள்ளத்
தாந்தேனருநகரக்கழந்தும்பயன்பவையுடையோன்
யோகதேன்புண்ணியயோயுண்ணையொழிவையொழிவையொ
திந்தேதன்விண்ணடைந்தேன்திருவிண்ணகரானே.

௨௪

மற்றோர் தெய்வமெண்ணெனுண்டை என்மனக்குவன்வந்துப்
பெந்தோன்பெற்றதுவும்திருவாய்மொழிபெருமான
வற்றாகிய கடல்சூழிலவையொழிவையொழிவையொ
கொற்றாய்கொற்றவனே திருவிண்ணகரானே.

(௫)

எனமொன்ருந்கடலும்பிலனுமொரிவையொழிந்
செய்யபுகட்டிரசன்மேயினையாயநினைகொஞ்சில்
வையுமவையொழிந்தேனுண்டையொழிவையொழிவையொ
தெய்வம்திருநியேன் திருவிண்ணகரானே.

௬

வேறேகூறுவதுண்டடியேன்விநித்துவாக்குந்
மாதேய்ப்பொய்யாதடைநின்றிருமனத்துத்
கூறென்கொஞ்சுதன் னொருணைகொண்டுமெற்றோர் தெய்வம்
தேறேனுண்டையல்லாதிருவிண்ணகரானே.

௭

முனிந்தித்தவெங்கனத்துமுரிப்பெருங்குற்றால்
வினிந்தித்தமாமாப்போல் சிந்தாநாநினையாதே
யுனித்தோந்தித்தகையின்பாலடியேற்குவாணவக
தெனித்தேயென்றெய்துவது திருவிண்ணகரானே.

௮

சொல்லாய்திருமார்பாவுனக்கா கித்தொண்டிபட்டன்
அல்லேனையினைகள்நலியாமெனம்புந்மே
மல்லாகுடமாமதுகுதனையுலகம்
செல்லநல்லிசையாய்திருவிண்ணகரானே.

௯

தாரார்மலர்க்கமலத்தடஞ்சூழ்த்ததன்புவிந்
சீரார்செய்துமதுவென்திருவிண்ணகரானே
காரார்புயற்றடக்கைகலிபெனையொழி
ஆராரிவைவல்லாரவர்க்கல்லல்லல்லலவே.

௧௦

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிசுரளேகணம்

ஆக-திருமொழி-௫௩-க்கு-பாகரம்-௫௩௦

ச-வ-கு-க-ண-கு

திருநறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

கொங்குலலார்சுடியிருந்துசிரித்தெம்மை

கண் ணுந் தநாற் றுநினைபோடனைவந்தேக்கிதை
பண்ணிவெழுதிபார்வப்படுமின்னனாகமுன்
விண் ணும்மலையும்வேக மும்வேள்வியுமடையினான்
நண் ணுநறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

கொங்குலலார்சுடியிருந்துசிரித்தெம்மை
இங்கென்னிருமிபெம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன்
திங்கெனிகாஸசெஞ்சுடராயவன் தேசுடை
நங்கன் நறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

கொங்குலலார்சுடியிருந்துசிரித்தெம்மை
எங்கொலலையாவென்னினிக்காண்பதென்னுதமுன்
செங்கோல்வலவன்னுன்பணிந்தேத்திகழுமுன்
நங்கோன்நறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

கொம்புமரவமும்வல்லியும்வென்றதுண்டேனரிடை
வம்புனகுறலார்வாசலடைத்திகழாதமுன்
செமபொன்கமுதினன்தாண்கனியுஞ்செழுஞ்சோலைகுழ
நம்பநறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

விலங்குங்கயலும்வேலுமொண்களியும்வென்றகண்
சலங்கொண்டசொல்லார்நாங்கள்சிரித்திகழாதமுன்
மலங்கும்வராலும்வானையுமப்பாய்வயல்குழகநு
நலங்கொள்நறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

மின்னேரிடை யார்வேட்கையையமாற்றியிருந்
தென்னிருமிபெம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன்
தொன்னிலங்கைமலங்கவிலங்கெரியுட்டினான்
நன்னிர்நறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

விலவேர்து கலார்வேட்கையை மாற்றிச்சிரித்திவன்
பொல்லான்றினாந்தானென்னும்பொறுததைகேட்பதன்முன்
சொல்லார்மறைநான்கோதியுலகினிலாயெவர்
நல்லார்நறைபூர்நாந்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே

கூடி

க ள் னு ம்.

வாளொன்றைக் கண் கல்லார் தாங்கன்மகனென்றார் தன்மைக்
கேள்வியிற் பின்னையோடு கருகியவனென்றது முன்
வேள்வியிற் பின்னையோடு கருகியவனென்றது முன்
நாளுநவையுந் நாக் கொழுதுமெழுநெஞ்சமே.

-அ

கவிதோர் கருகியவனென்றார் தாங்கன்மகனென்றார் தன்மைக்
கேள்வியிற் பின்னையோடு கருகியவனென்றது முன்
பின்னையோடு கருகியவனென்றது முன்
நாளுநவையுந் நாக் கொழுதுமெழுநெஞ்சமே.

க

பின்னையோடு கருகியவனென்றார் தாங்கன்மகனென்றார் தன்மைக்
கேள்வியிற் பின்னையோடு கருகியவனென்றது முன்
பின்னையோடு கருகியவனென்றது முன்
நாளுநவையுந் நாக் கொழுதுமெழுநெஞ்சமே.

க

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-நூக்கு-பாகரம்-நூல்

(நி)- அ ன் னு ம் க ள் னு ம்

இதுவுமது.

கவிதோர் துறை

கலங்கமுன்னீர் கடைத்தமுதங்கொண்டிமையோர்
துலங்கத்திற் கருகியோடு கருகியவனென்றது முன்
கலங்கையாழியிடங்கைச்சங்கமுடையனார்
கலங்கொள்வாய்மையந்தணர்வாழ்நெறையுநே.

க

முனையார் சீயமாகியவுணன்முன்னமார்பம்
வுணவாளுகிராற்போழ்ப்பட்டவீர்த்தபுனிதனார்
முனையார் தேமாஞ்செந்தளிர்கோடுக்குயில்குவும்
முனையார் சோலைகுழந்தழகாயநறையுநே.

2

ஆனப்படிவிக்ந்தேரொடுகலாணனிகொண்ட
சேனைத்தொகையைச்சாடியிலங்கைசெற்றனார்
மினத்தமுவிவிழ்த்தெழுமள்ளர்க்கலமாந்து
நான்புதலீலாமையொளிக்கும்நறையுநே.

க

உதியார் வெண்ணெயுண்ணிற லோடுங்கா. மென்டு
வெறுட்டார் கூந்தலின்னை பொருட்டால் வெண்ணுணர்
பொரியார் மஞ்ஞை நூல் பொழில் தோறுந் நடமாட
நறுநாண்மலர் மேல்வண்ணி டிசைபாடு மருதையூரே

ச

விடை யோற்றெவன்றுமென்றே ளாய்ச்சி க்குன்பலுய்
கடையா நின்றமருகஞ்சாய்க்கநாத னார்
பெடையோடன்னம்பெய்வனையார் தம்பிள் சென்று
நடையோடி யலிநாணி யொளிக்கும் நகரையூரே

ரு

பருவாய்வன்பேய்கொக்கைகவைத்தாருயிருண். டி
புருவாய் பின்றபோதகம்விழப்பொருத னுளர்
நெருவாய் நெய்கம் பூமதுமாந்தக்கமலத்தன்
நருவாய்மலர் மேலன்னமுதற்குமருதையூரே

க

முத்துநாலும்முப்புரிநாலும்முன் னீந்த
அந்தணுணன்பிள்ளையநநான்றளித்தா னார்
பொந்தல்வாமும்பிள்ளைக்கா கிப்புள்ளோடி
நத்துவா நும்பைப்புணல்வா விரகையூரே

எ

வெள்ளைப்புரவித்தேர் விசையந்காய் சிறல்பூகம்
விள்ளச்சிந்தககோள்விழைந்நவ்விமல னார்
கொள்ளைக்கொழுமினுண்குருகோடிப்பெடையோடும்
நள்ளக்கமலத்தேறலுக்குமருதையூரே

அ

பாநாயுநம்பாநந்திரப்பார் க்தன்றன்
தேனாயுருந்தேவதேவனசேருமார்
காநாயுநந்தண்டளிர்வேலிபுடைசூழ
நாநாயுநம்நல்வயல்குழந்தருதையூரே

க

தரமத்துப்பனைமுடியாய்ந்தான்நின்ற
நாமத்திரன்மாமா னிகைசூழ்தாறையூர்மேல்
காமக்கதிர்வேல்வல்லா னகலியனொலிமாலை
சேமத்துணையாஞ்செப்புமவர் க்குத்திருமாலே

ய

திருமண்கையாழ்வார் திருவடிவேளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௫௫-க்கு.பாசரம் ௫௫௦.

—[*]—

இதுவும்.

எழுதிக்கூறியெழுத்துநிமிசங்குத்தம்

—(*)—

அன்பரமுற்பெருநிலைநகரென்புமெனலெனும் குலவனையு
முண்டகண்டன், கொம்பமுண்டமரசுத்தினிலேமெற்புளிகூடினென்று
முண்டகோகாபுரிநீர், வம்பெழுந்தசென்னைபுத்தினவாசமுண்டமொளிவனா
முண்டகூத்தின் மலர்மேல்வையி, செம்பியன்கோசு செங்குணன் சேர்ந்த
கோயிற்றிருநறையூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே

கொழுங்குபலாய் நெடுவெள்ளன்சொண்ட காலங்குலவனாயின் நி
தேகாடிவண்டகதப்பால், எழுந்திலிதுவினையாடி நீசென்கையினையா
டிநிலிவிதிருபதிநிலவண்டகால, உழுந்தெனவின் மணி கொணர்ந்
துகரைமேற் சிந்தியுலகெல்லாஞ் சந்தனமுமகிலுங்கொள்ளச், செழும
பொன்னிவளங்கொடுக்குஞ்சோழன்சேர்ந்ததிருநதை யூர்மணிமாடஞ்
சேர்மின்களே.

உ

பய்வாரீருடையா. யாகச் சுற்றிப்பாரசலத் திருவடியாப் பயனம்
மெய்பாச், செவ்விராதிமெட்டுக்கோளாவண்டத், திருமுடியாநின்ற
ன்பாற்செல்லகிற்பீர், கவ்வைமாதனினுந்தினிண்ணியேற்றகாழல்மன்ன
ர்மணிமுடிமேற்காகமேற்க, தெய்வவாள்வலங்கொண்டு சோழன்சேர்ந்
ததிருநறையூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே.

ங.

நாபங்குணாபியுருவாய்வெருவநோக்கிப்பருவரைத்தேரளிர்ணிய
னெப்பற்றிவாகி, யங்கைவா னுகிர் நுதியாலவனாகாமக்குருதிபொங்கு
லித்தானடிசுதிநீந்திர், தெங்கண்மாதனினுந்தினிண்ணியேற்றவிரல்ம
ன்னத்திலுநியவெமனாவுற்றசெங்குணன்கோசசோழன்சேர்ந்தகோயிற்
திருநறையூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே

ச

அன்னலகமுன்றினைபுமளந்துவேறே ரரியுருவாயிரணியனதாக
கூடுண்டு, வென்றவனாவின் னுலகிற்செலவுய்த்தார்க்குவிருந்தாவிர்மே
லெழுந்துலக்சல்பாய்ந்து, பொன்சிதறிமணிகொணர்ந்து கரைமேற்
சித்திப்புலன்பரத்துலகம்பரக்கும் பொன்னிநாடன், தென்றமிழன் வட
புலக்கோன்சோழன்சேர்ந்ததிருநறையூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே

ரு

தன்னுலகென்னருவம்பயந்துகாணுய்த்தயங்கொளிசேர்முவுலகு
ந்தானாய்வானுய்த், தன்னுலகென்னருவினமூர்த்திமுன்னுய்த்தானுயன
யினுன் சரணென்றுயிர், மின்னுடுவேலேத்து விளைந்த வேளைவிண்

னே மத்தவியேவையுத் துலகமாண்ட, தென்னாடஞ்ஞடகொக்கஞ்சோழ
ஞ்சேர்ந்தகிருநறைபூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே. (சு)

முலைத்தடத்தநஞ்சுண்ணி துஞ்சப்பேய்ச்சி முதுதுவரைக்குலபதி
யாய்க்காவிப்பின்னே, யிலைத்தடத்தகுமுதுவாதிபாயர்மாதரினவளை கொண்
டானடிக்கேழெய்தநிழிர், மலைத்தடத்தமணிகொணர்ந்துவையமுய்யவ
ளங்கொடுக்கும்வருபுனலம்பொன்னிரடன், சிலைத்தடக்கைக்குலச்சோ
முன்சேர்ந்தகோயிற்றிருநறைபூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே. (எ)

முருகிலங்குகளின் துவர்வாய்ப்பின்னே கேள்வன்மண்னெல்லாமு
ன்னவியச்சென்றுவெய்திச், செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றவேந்த
ன்சிரந்துணித்தான் திருவடிநஞ்சென்னிவைப்பிரிவங்கிலங்குதிருமொ
ழிவாயெண்டோள் பற்கெழில்மாடமெழுபதுசெய்துலகமாண்ட, திருக்
குலத்துவளச்சோமுன்சேர்ந்தகோயிற்றிருநறைபூர் மணிமாடஞ்சேர்மி
ன்களே. (அ)

தாராளன்தண்ணரங்குவாளன்பூமேற்றனியாளன் முனியாளரேந்த
நின்ற, பேராளனாயிரம்பேருடையவாளன்பின்னேக்குமணவாளன்பெரு
மைகேட்டிர், பாராளரவரிவொன்றழந்தபேத்தப்படைமன்னருடல்து
ணியப்பரிமாவுய்த்த, தேராளன்கோச்சோமுன்சேர்ந்தகோயிற்றிருநறை
பூர்மணிமாடஞ்சேர்மின்களே. (சு)

செம்மொழிவாய்நால்வேதவாணர்வா முந்திருநறைபூர்மணிமாடச்
செங்கண்மலைப், பொய்ம்மொழியொன்றில்லாதமெய்ம்மையாளன்புல
மன்வகக்குலவேந்தன்புலமையார்ந்த, அம்மொழிவாய்க்கேள்வியின்ப
ப்பாடல்பாடுவார்வியனுலகிலநமனார்பாடி, வெம்மொழிகேட்டஞ்சாகே
மெய்ம்மைசொல்லில்விண்ணவர்க்குவிருந்தாகும்பெருந்தக்கோரே. (ம)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-ருக-க்கு-பாசுரம்-ருகம்

*

எ-வது, ஆளும்பணி

*

திருநறைபூர்நம்பிவிஷயம்.

—(*)—

அறுதிர்க்கழிவெடிஸ் ஆசிரிப்பறிந்தம்.

ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டன்னிண்டநிசாசரகைத்
கோளுஞ்சிலையுத்துணிவெய்தச்சுகிவெஞ்சிலையாய்ச்சரந்துரந்தான்
வேளுஞ்செய்யுமனையாகும்வேற்கணும்பயில்விதி
நாளுமவிழிவெனவியோவாநறைபூர்நின்றமடியே

(க)

கூட 7

ஞ ன ம ப ணி.

முனியாய்வய்துபுலொழுகாழ்முடிசேர்மன்னருடஸ்துணியக்
தனியாய்மழுவின்படையாண்டதாசார்ந்தோளாண்வாழ்புறவிற்
பயிரோர்முல்லைபல்லுருட்பப்பாணலொருபாற்கண்காட்ட
நனிகேச்சுமலமுதக்காட்டுமநறையூர்நின்றநம்பியே.

(2)

தெள்ளார்சடல்வாய்விடல்வாய்ச்சினவாளவிறறுயிலுமர்ந்து
துள்ளவரிமான்விழுவானிதூந்தலெரிந்தான்மாவலேமண்
புள்ளார்புறவிற்சூங்காவிட்புலன்கொள்மாதர்கண்காட்ட
நள்ளார்சுமலமுதக்காட்டுமநறையூர்நின்றநம்பியே,

(௩)

ஒளியாவெண்ணெயுண்டானென்றுரலோடாய்ச்சியொண்கயிற்றூல்
விளியாவார்க்கவாப்புண்ணெய்மியமுதான்மென்மலர்மேல்
கனியாவண்ணெய்க்காமர்தென்றலலர் தூற்றி
நளர்வாழ்முல்லைமுறுவனிகுருநறையூர்நின்றநம்பியே.

(௪)

வில்லார்விறவில்வடமதுரைவிரும்பினிரும்பாமல்லடர்த்துக்
கல்லார்சூடோட்கஞ்சனக்காயந்தான்காளியன்மேற்
சொல்லார்சுருதிமறையோதிச்சோமிச்செய்யுந்தொழிவினோர்
நல்லார்மறையோர்பலர்வாழ்நறையூர்நின்றநம்பியே.

(௫)

வள்ளிகொழுநன்முதலாயமக்களோடுமுக்கணன்
வெள்ளியோடவிறல்வாணன்னியன்றோள்வனத்தைத்துணித்துகந்தான்
பள்ளிகமலச்சிடைப்பட்டபருவாயலவன்முதம்நோக்கி
நள்ளிபூமுவயல்குழந்தநறையூர்நின்றநம்பியே.

(௬)

மிடையாய்வந்தவேல்மன்னர்வியசேசயன்றோர்கடவிடிக்
முடையாலனையொன்றெடுத்தாயர்கோவாய்நின்றான்சூரழிப்
படையான்வேதநாள்வைத்துவெள்ளிலங்கமாறிசையேழ்
நடையாவல்லவன்வந்தணர்வாழ்நறையூர்நின்றநம்பியே.

(௭)

பந்தார்விரலாள்பாஞ்சாலிகூந்தல்முடிக்கப்பாரதத்துக்
கந்தார்களிற்றுக்கழல்மன்னர்கலங்கச்சங்கம்வாய்வைத்தான்
செக்காமரைமேலுன்னோடுசெவனுமையபெருமைபோர்
நந்தாவன்வைகையோர்வாழ்நறையூர்நின்றநம்பியே.

(௮)

ஆறும்பிறையுமடவமுமடம்புஞ்சடைமேலணித்துடலம்
நீறும்பூசியேறுருயிறையோன்சென்றுகுறைசரப்ப
மாறொன்றில்லாவாசகீர்வனாமாகபகலத்தனித்துகந்தான்
நாறும்பொழில்சூழ்த்தழகாயநறையூர்நின்றநம்பியே.

(௯)

(20)

அ-வது, மாண்கொண்ட.

(b)

(2)

(五.)

உம்பருலகே டேயிரெல்லா முந்தியில்
வம்புமலர் மெற்படைத்தா னேமா யோனே

அம்பல் னாகண் னுளசோதாதன்சிகந்தை
நம்பனை நாடி நறையூரிற் கண்டேனே.

[சு]

கட்டேறுநீள்சோலைக்காண்டவத்தைத் தீழ்முட்டி
நெட்டானை மெய்யமர்ந்த பெருமானை
மட்டேறுகற்பகத்தை மாதர் க்காய்வண்ணுவரை
நட்டானை நாடி நறையூரிற் கண்டேனே.

[எ]

மண்ணின் நீபார்க்கெடுப்பான்மற்றமன்னர்
பண்ணின் மேல்வந்தபடையெல்லாம்பாரத்து
வீண்ணன் மீதேறவியன் தேருர்ந்தானை
கண்ணினான் நாடி நறையூரிற் கண்டேனே.

(அ)

பொக்கேறுநீள்சோதிப்பொன்னாழிதன் னெடும்
சக்கேறுகோலத்தடக்கைப்பெருமானைக்
கொக்கேறுசோலைக்குடந்தைக்கிடந்தானை
நங்கோனை நாடி நறையூரிற் கண்டேனே.

[சு]

மன்னுமதுவாகுதேவர் வாழ்மதலை
நன்னறையூர் தின்றநம்பியைவம்பலிற் தார்க்
நன்னவிலுந்தோளா ன்கவியனென விவல்லார்
பொன்னுலகில்வானவர் க்குப்புத்தேளி ராகுவரே.

(க)

திருமக்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-௫ அ-க்கு-பாகாம்-௫ அ

—(*)—

ஈ-வது- பெடையடர் தீத.

திருநறையூர் நம்பிவிஷயம்.

கவிவிருத்தம்

பெடையடர் த்தமடமன்னம் பீரியா துமலர்க்கமல
மடலெடுத்தமதுதருவயலுடுகத திருநறையூர்
முடையடர் த்தகிரமே திழவுலகும்பலிதிரிவோன்
இடர்கெடுத்த திருவாளனினையடி யேயடைநெஞ்சே.
கழியாருக்களசைக்கலத்தெக்கும்நிறைத்தேறி
வழியாருத்தீன்று வளங்கொடுக்குத்திருநறையூர்
பழியாருவ்விநலமக்கள் பருமுடிகளவைச்சிற
அழிநாருஞ்சரத்தாத்தாளடி யினையேயடைநெஞ்சே.

(க)

(உ)

தலைகொண்ட பலங்கனிகள் தேன்பாய்க்கதலிகளின்
 திணைகொண்டபழங்கெழுமுதிகழசோலைத்திருநறைபூர்
 வணைகொண்டவண்ணத்தன்பிள்ளேறான்றல்முவுலகேகர்
 டனாவெண்ணெயுண்டாந்தன்முயிணையேயடைநெஞ்சே

(௩)

தானேறாவிம்றுகிப்படலந்தன்னியெங்கும்மொளிகமேல்
 நின்றரவாண்முடிமீள்செழுவத்திருநறைபூர்
 மன்றாக்குடமொழிவனையெடுத்தாமழைத்தடுத்த
 குன்றருந்திரடோளங்குரைகழலேயடைநெஞ்சே

(௪)

அகிக்குறமிஞ்சுந்கனமுமம்பொன்னும்மணிமுத்தும்
 மிக்கொணர்ந்ததினையுத்தும்வியம்பொன்னித்திருநறைபூர்
 பகற்கரந்தசுடராழிப்படையானிவ்வுலகேழும்
 புகக்கரந்ததிருவயிற்றன்பொன்னடியேயடைநெஞ்சே

(௫)

பொன்முத்தமரியுருகிறும்புழைக்கைமாகரிககோயிம்
 மின்னதென்டினையுத்தும்வியன்பொன்னித்திருநறைபூர்
 மின்னெந்தநுண்மருங்குல்மெல்லியலைத்திருமார்பில்
 மன்னத்தாண்வைத்துகந்தாண்மலரடியேயடைநெஞ்சே

(௬)

சீர்தழைத்தகதிர்ச்செந்நெம்செங்கமத்திடையிடையின்
 பாதழைத்துக்கரும்போங்கிப்பயன்விளைக்குந்திருநறைபூர்
 கார்தழைத்ததிருவுருவன்கண்ணிராண்விண்ணவர்கோண்
 தார்தழைத்ததுழாய்முடிபன்றாரடியேயடைநெஞ்சே

(௭)

குலையார்ந்தபழக்காயும்பசங்காயும்பாளைமுத்தந்
 தலையார்ந்தவிலங்கமுகின்றடஞ்சோலைத்திருநறைபூர்
 மலைபார்ந்தகோலஞ்சேர்மணிமாடமிகமன்னி
 நிலையாரின்றான்றன்மீள்கழலேயடைநெஞ்சே.

(௮)

மறையாகும்பெருவேள்விக்கொழும்புகைப்போய்வளர்ந்தெங்கும்
 நிறையாரவாண்வீடுமீள்செல்லவத்திருநறைபூர்
 பிறையாருஞ்சுடையாணம்பிரமணமுன்றொழுதெற்ற
 இறையாகிசின்றான்றன்னிணையடியேயடைநெஞ்சே

(௯)

திண்களகமதில்புடைசூழ்திருநறைபூர்நின்றாணை
 வண்களதிலவெறிக்கும்வயல்மங்கைநகராள்ள
 பண்களகம்பயின்றசீர்ப்பாடலேவைத்துமவல்லார்
 விண்களகத்திமையவசாய்வீற்றிருத்துவாழவாரோ

(௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக திருமொழி-௩௯-க்கு-பாசுரம்-௩௯௦.

ய-வ து,கிடந்தநம்பி

நிருகதையூர் கம்பிவி ஷயம்.

எழுதிக்கூறினெழில் ஆசிரியவிருத்தம்

வி. ந்தகம்பிகுடக்காதமேளிக் கேழலாயுலகை
இடந்தநம்பியெனகைநம்பியொருநாள் நிய
கிடந்தகம்பி ஷயாரிலக்கையுலகையீரடியால்
கிடந்தகம்பிநாமஞ்சொல்லில்நமோநா ராயணமே

(க)

விடந்தநா னுடையவரவம்வெருவச்செருவில்முனநாள் முன்
தடநகாமனா கீர்ப்பொய்கைபுக்குமிக்கதாடாளன்
இடந்தநா னவையகேழலாயுலகையீரடியால்
கிடந்தநா னுடையநாமஞ்சொல்லில்நமோநா ராயணமே

(உ)

பூனா தனாலுத்த நுகண் ளேழம்மறுகவளமருப்பைப்
பேனாவா கியமுக்கொண்டிருந்தபெருமான் திருமார்பன்
பா ணவன்முழ லுக்கூர் தலாய்ச்சிதயிர்வெண்ணெய்
நா ணு வண்டான்நாமஞ்சொல்லில்நமோநா ராயணமே

(ங)

கல்லார்தில் குழகச்சிந்தநுள் நச்சிப்பாடகத்துள்
எல்லாவுலகுய்வணங்குகிருத்தவம்மா னிறங்கைக்கோன்
வல்லாளா காவில்லால்முனிந் தவெந்தைவி பிடுணற்கு
நல்லா னுடையநாமஞ்சொல்லில்நமோநா ராயணமே

(ச)

குடையாவனாயானி னாமன்கா த்தபெருமான்மருவாத
விடையானே முல்வென் னான்கோவல்வினா ன்றென்னிலங்கை
அடையாவரக்கர் வீரப்பொருதுமேவிவெங்குற்றம்
கடையா வுண்ணக்கண்டான்நாமம்நமோநா ராயணமே

(ரு)

கானவெண் குருரக்கும்முதலும்படையாவடலரக்கர்
மானமுந் தகூ லின்றவென்றியம்மா னெனகென்றும்
தேனுப்பாலும்முதுமாய்திருமால்திருமாமம்
நா னுஞ்சொன்னேன்நமருமுனாயின்நமோநா ராயணமே

(சு)

நின்றவனாயுங்கிடந்தகடலுத்திவையுமிருநிலனும்
ஒன்றுமொழியாவண்ணமெண்ணர் நின்றவம்மா னார்
குணபுகுடையாவெடுத்தவழிகளுடையதிருமாமம்
நன்றுகாண்மின்திருமால்திருமால்திருமோநா ராயணமே

(எ)

கடுங்கால்மா நிகல்லேபொழியாவல்லேபொமக்கென்று
படுங்கால்சீயேசரனென்றாயாஞ்சுவஞ்சாமல்
நெடுங்காற்குன்றங்குடையொன்றேந்தியியாயைச்சிரமத்தால்
நடுங்காவண்ணகாத்தான்நாமம்நமோநாராயணமே.

(அ)

பொங்குபுணரிக்கடல் ஆழாடைநிலமாமகள்மலர்மா
மங்கைபிரமண்சிவனரித்திரன்வானவர்நாயகராய
எங்களடி களிமையோர்தலைவருடையதிருநாமம்
நமகள்வினைகள் தவிரவுரைமின்றமோநாராயணமே

(ஆ)

வாவித்தடஞ்ஞழ்மணிமுத்தாற்றுநறையூர்நெடுமலை
நாவிற்பாவிநெஞ்சிற்கொண்டுபிம்பிநாமத்தைக்
காவித்தாடங்கண்மடவார்கேள்வன்களியெனவேமலை
மேவிச்சொல்லவல்லார்பாவம்நின்றுவியுமே.

(இ)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-௬௦ க்கு-பாசரம்-௬௦௦.

ஆறும்பத்துமுற்றிற்று.

ஆகபத்து-௬-க்கு-பாசரம்-௬௦௦

எழும்பத்து.

க-வது, கறவாமட,

திருநறையூர்நம்பிவிஷம்.

கவிவிருத்தம்.

கறவாமடநாகுதன்னன்றுள்ளினுற்போல்
மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்
நறவார்பொழிஞ்ஞழ்நடையூர்நின்றம்பி
பிறவாமைபெய்நெய்யென்கைபிரானே.

(ஈ)

வறறுமுதுசொடுமால்வகையேழுக்
துறறுமுன்றுற்றியதெகல்புகழோனே
அற்றேனடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்
பெற்றேனருள்நீதிமுனைந்தைபிரானே.

(உ)

தாசேன் பிதர்க்குந் துள்ளு னென் னினிட வைத்தாய்
யாசேன் ஆலேபந் திடுக்கி னின்று
தாசேன் கடலேமலையே ந்துக் கோட்டி
ளானோய் தானையடி கந்தடியேனே.

(௬)

புள்ளாய் பிளந்த புனிதா வென்ற நைக்க
உள்ளோய் மென்ற னுள்ளக் குளிருமொருவா
கள்ளாக உன்மல்கி டிடந்த கரும்பே
வள்ளா னுள்ளை யென னுன்மறக்கேனே.

(௭)

வீரல்லோறு கல்லேவ் றெடுக்கண் ணியும் கீயும்
கல்லார்க்கு ககா னந்தி ரிந்த களிதே
கல்லாய் கரகா ணனோ யெங்கள் நம்பி
சொல்லாய் னையா வ்வணங் கிதொழா மாறே.

(௮)

பனியே பரங்குன் றிப்பவனத் திரளே
முனியே திருமுழி க்கள துவிளக்கே
இபியாய் கொண்ட சோம்பந் தின்ன முதாய
கனியே யுன்னை க்கண் டிகொண் டெய்தொழிந்தேனே

(௯)

கதியே வில்லை நின் னுளல் லதனக்கு
நிதியே துருநீர் மலை தித்திலத் தொத்தே
பதியே பாளிகதொ ழுத்தொண்டர் தமக்குக்
கதியே யுன்னை க்கண் டிகொண் டெய்தொருத்தேனே.

(௧௦)

அத்தாவரியே யென் னுன்னை யழைக்கப்
பிக்காவென் னுபேக கின்றார் பிறசென்னை
முத்தே மணரிமாணிக்க மேமுனை க்கின்ற
யித்தே யுன்னை யெவ்வனம் காண் விடுகேனே.

(௧௧)

ஆயாகடர் மாமந் திபா லுயிர்க்கெல்லாம்
தாயாயளிக் கின்றதன் டாமரைக்கண் னு
ஆயாவலை நீ றலகே மும்முன் னுண்ட
வாயாவுன்னை யெவ்வனம் காண் மறக்கேனே.

(௧௨)

வண்டார் தொழில் குழந்தை யுந் தம்மிக்கென்றும்
தொண்டாய்க் கனியென னெனச் செய்திழ் மாலை
தொண்டரி வாவா மிமின்பாடி நின்றாட
உண்டே விசம்புத் தமக்கில்லை துயரே.

(௧௩)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சூக-திருமொழி-சூக-க்கு-பாகரம்-௧௨௦.

செருகனாற்று நீர் கம்பிளிஷ்யம்

கல்யாணசுந்தம்.

புள்ளாயேனமுமாய்ப்புகுத்தென்னையுள்ளகொண்ட
கள்ளவென்றதுமென்கண்கணீர்கள்சோர்தருமால்
உள்ளேவின்முருகிநெஞ்சமுன்னையுள்ளியக்கால்
நள்ளேனுண்டையல்லால்நன்றமுநின்றநம்பியேர.

து. ராவாளியிணைநகர்ப்புறத்திலேயே நடைபெற்று வந்ததால் பாராட்டப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கருத்துரைக்க வேண்டுகிறேன்.

எம்மா னுமெமமனையுமெம்:னைப்பெற்றொழிந்ததற்பின்
ஆம்மா னுமம்மனையுமடியேனுக்காகிவின்ற
நம்மா னவொண் கடரே நதைபூராகின்றநம்பியுன்
மைம்மா னவொண் ளமல்லா ல்மகிழ்ந்தேத்தமாட்டேனே.

சித்யாயோ ஸுபிஷாயுமாயுஸ்துணஃ ௨ ராஜஸேமேஸ்
உதையாபென்ஞெஞ்சினுள்ளோயுதையாபுதையா
அபியாதிருக்கதியேனமுயேனணிலன்மெனன்மெ.
உதையாநமபொழிசுத்தநதையாநின்நம்பியே.

நீண்டடா அயலாநவர் கல்வினைநதேத திக்காண்பரிதாஸ்
ஆண்டா யென்றா தரிக்கப்படுவாய்க்குநாடிமை
பூண்டேனென்றெஞ்சினுள்ளேபுகுநா அயப்பேரகலெட்டேன்
நாண்டா னுணககொழிந்தேநநாறபூர்வின்றநம்பியோ,

எந்தரகைகா கையப்பா லெழுந்தபழிவழிமை
வந்தாநென். தெஞ்சினுள்ளேவந்தாயப்போகவொட்டேன்
அந்தோவென். னுறையிரோயரசேயருளெனக்கு
ந்தாமைத்தந்தவெந்தாய்கநறையூர்நின்நறம்பியோ.

மன்னஞ்சுவாயிரத்தோள் மழுவிற்றுணித்தமைந்தாள்
என்னெஞ்சத் துள்ளிநுர்க்கிண்கிளிப்போய்ப்பிறரொருவர்
வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்கவொட்டேன்வளைத்துவைத்தேன்
நன்னெஞ்சவன்னமன்னும்நறையூர்நின்றநம்பியோர்.

எப்போதுவொன்மலரிடமுனையோர் தொழுதுசுகன்
கைபயோதுகொண்டி னாளுஞ்சிவமுல்மேல்வணக்கன்
துப்போதென்கொஞ்சினான் னேபுருத்தாயாப்போககொட்டேன்
கற்போதுவண்மிதின்கிழைநாழூர் கிண்தாழியோ.

அ

உள்ளேதக்கைதன்யோயுழந்தோம்பிவைத்தனையால்
யாளுயொன்றானகையடி யென்மனம்புருகது
தேனோதின்கருட்பிசு தெளிவேயென்சீர்வைததன் னுள்
கரணையெய்தப்பெற்றேன்கதைபூர் கிண்தாழியோ.

க

கண்ணீர்வயல்புடை முழுகுதழூர் கிண்தாழியைக்
கணனிர்மால்வனாத்கேசர்டாகிகன் றியல்வையர்கோன்
கொண்வீர் கொன்மால் கொன்வார் கனமுழுகிதம்பிள்
கண்ணீர்வையால்வசிழ்ந்துகொடுக்காலமகாழ்வாரே

இ

திருமகவையாழ்வார் திருவார்த்தோசாணம்.

ஆக-திருமொழி-௧௨-கரு-பாசும-௭௨௦.

ந - வ து , சி ன ன ி ல் .

திருமகவையாழ்வார் காமபிரவீஷயம்.

என்சீர்க்கழிவெழில் ஆகிரியவிருத்தம்.

சினவிற்பெய்கணாத்கருயிர்மாளச் செற்றவிலியென்றுகற்றுவர்த
நதம், மனவுட்கொண்டென்றுமெப்போதும்கின்றேத் தும்மாமுனியை
மாமேற்றெய்கவமந்தனை, நனவிற்பெண்ணர்க்குருண்ணற்கிரியனைநாளை
யென்கவையூர் கிண்தாழியைக், கணவிற்பென் டேனின்று கண்டமையா
டுவன்கண்ணியைக் கள்களிப்பக்களித்தேனே.

காயைகிண்கைதனேயொக்கவென்னையுக் தன்னையேநினைக்கச்செ
ய்துநாளெனக், காயகிண்கைருள்செய்யுமப்பனை உன்றிவவையகமுண்டு
மிழ்ந்துட்டவாயனைமகாக்குழைக்கைதனைவமந்தனைமதிட்கோவலிடை
கழியாய்கையமரர்க்கிரியைநாயென்னப்பனையன்றியாதிரியேனே.

வகைகாண்வக்தென்கொஞ்சிடங்கொண்டான் மற்றோர்நெஞ்சரியா
னடியேனியைத், சிண்கையால்வக்தென்புலர்க்கென்னைச்சேர்கொண்
டானிதுசிக்கெனப்பெறதேன், கொந்துலாமபொழிசுக்குழுகுட்கைத்த
லைக் கோவினைகருடமாயகூத்தனை, யென்னையெய்தைதந்நைதம்
மாண்பெம்பிரானையெத்தான்மறக்கேனே.

ந

உரங்கனா லிபன்மன் னர்மா ளப்பா தத் தொருதேனாவர்க்காப்
சென் றிரங்குபூர்ந்தவார்க்கிள்ளுநோசெய்யுமெம்பிரானைவம்பார் புணற்
காவி.ரி. ரங்கமாளியொன்னுளியிள்ளுளியாநிஞழிலங்கைமலங்கச்சென்
றுசரங்கனா ள்ளடக்கா டாமனா க்கண்ணனுக்கன்றி யென்னாந் தாழ்த்தி
ல்லாதே.

ஆகதுவெந்தரகத்தமுத்தம்போதஞ்சே லென்றழியேனையங்கேவ
ந்து, காக்குதாமரையன்னபொன்னுரடி வெம்பிரானையும்பர்க்கணியாய்நி
ன்ற, வேகைடத்தரியைப்பரிதீநியை வெண்ணையுலாடுவா ளினிடையா
ப்புண்ட, தீங்கரும்பினைத்தேனைகன்பா ளினையன்றி யென்மனஞ்சிந்தை
செய்யாதே.

எட்டனைப்பொழுதாகிலுமென்று மென்மனத்தகலாதிருக்கும்புக
ழ்சட்டலர்த்த பொன்னேயலர்கோக்கின் றாழ்பொழிற்றிருமாலிருஞ்
சோலைப் கட்டியைக்கருப்பின்றவினசாற்றற்க்காதலா ல்மறைநான்கு
முன்னோதிய, பட்டனைப்பா வைத்துயிலேந்தறையென்பண்பனையன்றிப்
பாடல்செய்யேனே.

பன்னினிள்மொழியாள்நாப்பிறப்பெற்றபாலையாகி யிங்கேபுகுந்
தென், கண் ணுநெஞ்சுமவாயுமிடங்கொண்டா ன்கொண்டபின்மறையோ
ர்மனத்தன்னுள், சின் ணுளார் பெருமா னெயெம்மா னை விக்குநீர்மகரத்
தினைக்குகடல், வண்ணன்மாமணர்வண்ணனெம்மணன் னவண்ணமே,
யன்றிவாயுயாதே.

இனியெய்ப்பாவம் வந்தெய்துஞ்சொல்லீரொமக்கிம்மையேயருள்பெ
ற்றமையாலடு. துனியைத்தீர்ச்சின்பமேதருகின்றதோர் தோற்றத்தொ
ன்னெனியைவையக்கொழப்பமும் முனியைவானவரால் வணங்கப்படும்
முத்தினைப்பத்தர்நாறுகின்றதோர், கனியைக்காதல் செய்தெனுள்ள
கொண்டுகள்வனையின்றுகண்டுகொண்டேனே.

என்செய்கேனடியேனு ளாயிரிதற்கென்றுமென்மனத்தேயிருந்
ம்புகழ்த், தஞ்சையாளியப்பொன்பெயரோன் நெஞ்சமன்றிடந்தவனைத்
தழலேபுகா, விஞ்சவாளரக்கன் கூர்பாழ் பாடக்குழாடம் சிறைவைத்தி
மையோர்தொழும், பொன்செய்மால்வனையைமணிக்குன்றினை யன்றி
பென்மனம்போற்றியென்னுதே.

தோடுவிண்டலர் பூம்பொழின்மங்கையர் தோன்றல்வாட்களியன்
றிருவா ளி, நாடன்றன்னறையூர்நின் நம்பிதன்நல்லமாமலர்ச்சேவடிசெ
ன்னியிற், குடியுந்தொழுதுமெழுந்தாடியுந்தொண்டர் கட்கவன்சொன்

அது

சி ன வி ல்.

வாசொன்மலை, பாடல்பத்திவாயாடுமின்றொண்டிப்பாடதும் மிடைப்
பாவமில்லையே.

40

திருமல்கையாழ்வார் திருவாழ்க்கைச்சொல்லம்.

ஆக-திருமொழி-கூரு-கருடாசாரம்-சு 10.

சு-அது-கனி செரர.

*

திருச்சேறைசாரநாதப்பெருமாள் அடியம்

(*)

அதுசீர் அழிநெடில் ஆசிரியவருக்காக.

கண்ணோரவெங்குருதிவந்திரியவெந்தழல்போத்கூந்தலாளை
மண்ணோரமுலையுண்டமாமதலாப்பவானவர் தங்கோலேயென்று
விண்ணோரமுமின்றிக்களகருஞ்சுமணரிமாடாஸ்குசெல்லுத்
கண்ணோரவெயம்பெருமாள் தாள் தொழுவார் காண்மினென்தலைமேலா

அம்புருவலரிக்கெய்க்கணலர்மகளைவனாயாலத்தமர்ந்துமல்லம்
கொம்புருவலரிக்கெய்க்கணலர்மகளைவனாயாலத்தமர்ந்துமல்லம்
வம்பலருந்தண்சோலைவண்ணோரவெயம்பெருமாள் தாள் தொழுவார்
எம்பெருமாள் தாள் தொழுவார் ரெம்பொழுது மென்மனத்தேயிருக்கின்

ரிக்கோழிவாளை யிறுமின்னிலகமுன்னிலகுமுருவினானைக்
காத்தோடுகொடிமுககண்டுடன்றுத்தகைச்சுலத்தா வென்றுநின்று
காத்தோடுவாண்டலம்புந்தண்சேறையெம்பெருமாள் தாள் தொழுவார்
பொத்தோடுபுனல் துவிம்புண்ணியதே விண்ணவரிப்பொலிகிறுதே

தேராளுமவாசாரக்கன்றென்னிலக்கைவெண்ணமத்தூப்பொன்றிவிழப்
போராளுஞ்சிலையதனாப்பொருக்கென்கள் போக்குவித்தாயென்றுநாளுந்
தாராளுமவாசாரப்பன்றண்சேறையெம்பெருமாள் தாள் தொழுவார்
போராள் பெரோதும்பெரியோனையொருநா லும்பிரிகிலேனே

வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும்மாசுடம்பிவல்லமணர் தமக்குமல்லேன்
முந்திச்சென்றியிருவாயிரணியனை முரணழித்தமுதல்வர்க்கல்லால்
சந்தப்பூமலர்ச்சோலைத்தண்சேறையெம்பெருமாள் தாள் தொழுவார்
கிந்திப்பார்க்கென்னுள்ளத்தேனாநியெப்பொழுதாந்தித்திக்குமே.

பண்டேனமாபுலகையன்றித்தப்பன்பாள் வென்றுநின்று
தொண்டாளொன்றிருவாயே துணையல்லாற்றுணையிலேன் சொல்லுகி

தேன், வண்டேடத்துமலர்ப்புறவீரவண் சேனையெம்பெருமானடியார்ந்த
மனமக, கண்டேடத்துவகிதுவா னொன் னொஞ்சுவகங்கள் னொன் னொயுகவிகரு
மாதே

பைவிரியும்விரியாவிடம்புகடதுடயேலமர்ந்தவபண்பா வென்றும்
மவிரியும்மலையகை போல்மாயவளையென்றென்றுமவண்டார்நீலம்
செயவிரியுந்தன் சேனையெம்பெருமாள் நிருவாய்வயச்சிந்திக் தேற்கெ
ன், ஐயறிவுக்கொண்டரணக்காளா னூர்க்காளா னொன் னொயுகவிகரு

உண் னுதுவெக்சுந்தமேவார் துபாவன்சன் சேராபோல
வீண் ணோருமயண் ணோருமவர்கிதைஞ்சும்பென்றளிர் போலடியினோ
பண் ணுரவண் டியம்புரம்பென்பொழில் குந்தன் சேனையெம்பெருமான் நன்னைக்
கண் ணுரக்கண் டிருகிக்கையா ததொழுவா னாகரு துக்காலே

உள்ளத்தேன்பெய்யகத்தேனாதலுற்போதொருகாற்கவலையென்னும்
வெள்ளத்தேற்கெண்டொலோ விளையலுட்கருநீலக்களை னூர்காளால்
தள்ளத்தேன்மவனா றுந்தன் சேனையெம்பெருமாள் னுனா னும்
உள்ளத்தேவைப்பாருக்கிதுகா னொன் னுள்ளமுருகுமாதே

பூமா ன்சேர்கருங்குழார் போலநடந்துவயலின்றுபெனடயோடவின்
தேமா வினி ன்னிழவிகண் டியிலுந்தன் சேனையெம்பெருமான் நன்னை
வாமான் தோர்ப்புறநால்கலிகண் டியொவிமாலெகொண்டென் னுட்கே
துமா ன்சேர் டொன்னடிமேற்கூட்டுமிந் துந் துணைக்கையாற்றொழுதுவின்

திருமங்கையாழ்வார் திருவழி. ௧௮௭௭. ௧௮௭௭.

ஆக-திருமொழி- ௧௮-க்கு-பாகம்-௧௮௦.

திருமங்கையாழ்வார் திருவழி. ௧௮௭௭. ௧௮௭௭.
திருமங்கையாழ்வார் திருவழி. ௧௮௭௭. ௧௮௭௭.
திருமங்கையாழ்வார் திருவழி. ௧௮௭௭. ௧௮௭௭.

திருவழித் தார் ஆம்ருவியப்பன்விஷயம்
திருவழித் தார் ஆம்ருவியப்பன்விஷயம்
திருவழித் தார் ஆம்ருவியப்பன்விஷயம்
திருவழித் தார் ஆம்ருவியப்பன்விஷயம்

தந்தைகாலிப்பெருவிளகுதாளவிழநல்லிருட்கண் டுந்த
எந்தைபெருமா னுர்மருவிநின்றதுர்போலும்
முந்திவானகைழபொழுவவாவுருவிலம்மறையிள்
அத்திமுன் னுமளவேலம்புழனி யார் விதியமுந்தாரே

பாரிகெழுந்தபனாடவர் தம்மைனாள் பாரதத்தும்
கேரிப் பாரகொழுகுதேவதேவனுர்போலும்
நீரிப்பனா தகெடுபனா க்கஞ்சிப்போனகுருகினங்கள்
ஆசற்கவுளோடருசலையுமணியார்வயல்குழமுந்தாரே

உ

செம்பொன்மடில் குழிபுள்ளிலக்கைக்கிடைவன்திரங்களை யிரண்டும்
உட்பார்வாளிகளிலக்கையுதிர்ந்தவுரவோனார்போலும்
கொம்பிலக்கைமா தவிமேற்கோதிமேயந்தவனா முனங்கள்
அம்பராவுள்கண்மடவா வம்பாலையுமமுந்தாரே

க

வெள்ளத்தாளோடா லிலைமேல்மேவியடி யேன்மனம்புகுந்தென்
உள்ளத்தாள் னுள்கண் னுள் னும்கின் னுர் கின்றவூர்போலும்
புள்ளப்பிள்ளை க்கினா தேடிப்போனகாதம்பெனடையோடும்
அள்ளத்தென விற்கையல்கா மேணியார்வயல்குழமுந்தாரே

ச

பகலுமிசவுந்தா னேயாய்ப்பாரும்கிண் னுந்தா னேயாய்
நிகரில்குடா சயிருளா கின்றவூர்போலும்
துயிலின்கொடியுத்தேர்ந்ததுகளுத்துன்னிமாதா சூந்தல்லய்
அகிலென்புனையால்முலிலேய்குமணியார் விதியமுந்தாரே

ரு

வடலங்குநாமனா போத்செய்செய்வாய்முதுவல்கெய்தருளி
மடவெந்தென்மனம்குத்துகின் னுர் கின்றவூர்போலும்
நீடுமாடத்தனிச்சூலம்பாழ்கக் கொண்டல்துனிதுவ
ஆடலாவத்தாற்போவாவணியார் விதியமுந்தாரே

க

மாலைப்புருத்துமலரணைமேல்வைகியடியேமனம்புகுந்தென்
நிலக்கண்களபனிமல்க்கின் னுர் கின்றவூர்போலும்
வேலைக்கடல்போல்கெடுவிதிவினா டோய்க்கைகெவ்வெண்ணிமாடத்
தாலைப்புகையாலழங்கதினாமறைக்கும்விதியமுந்தாரே

எ

வஞ்சிமருத்துவிடைபோவமணந்துகின்றகனவகத்தென்
நெஞ்சுகிளையைககைகூப்பிகின் னுர் கின்றவூர்போலும்
பஞ்சயன்னமெல்லடிதற்பாவைமார்களாடகத்தின்
அஞ்சிலமடினூர்ப்போவாவணியார் விதியமுந்தாரே

அ

என்னம்புலனுமெழிலுக்கெண்ணுக்கெனெருகெலமுந்தருளிப்
பொன்னங்கலைகள்மெல்வெய்தப்போனபுனிதனூர்போலும்
மன்னுமுதுநீராலிந்தமலர்வெவ்வரிவல்கையுசைபாட
அள்ளம்பெனடையோடுகுமணியார்வயல்குழமுந்தாரே

செல்லிற் குவளை கண்ட டீரிற்குமுதம்வாய்காட்ட
ஆல்லீக்கமலமுதக்க டீரெங்குநீயமுந் தூர்நின்றனை
வல்லிப்பொ துமபிற் குயில்குனிமங்கைவேந்தன்பரகரவன்
சொல்லிற் பொலிந்தமிழ்மன லெசொல்லப்பர்வம்நிலலா னோ.

திரும்ங்கையாழ்வார் தருவழிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-கூறு-க்கு-பாசரம்-கூறு.

சு-வ! து, சிங் கம்.

திருவழுந்தார் ஆமருவியுப்பன்னிஷயம்.

சுலிலிருத்தம்.

சிக்மதரயவுணஸ் திரலகமுன்கண்மிகந்
சங்கமிடத்தானைத்தழலாழிவலத்தானைச்
செங்கமலத்தயனையார் தென்னெழுந்தையிலம்நீநின்ற
அங்கமலக்கண்ணையாழியேன்கண்டு கொண்டுள்ளே.

கோவாணார்மடியக்கொலையார்மழுக்கொண்டருளும்
மூவாவானவையுமுநீர்வண்ணையாழியேர்க்
காவாவென்றிரககிததேன்னமுந்நதயிலம்நீநின்ற
தேவாதிதேவனையாண்கண்டு கொண்டுநினைத்தேனே.

உடையானையொலிநீருல்கள்பொடத்தானை
விடையானேடவன்றுவிறலாழிவிசைத்தானை
அடையார் தென்னிலக்கையித்தானையணியமுந் தூர்
உடையானையாழியேனடைகதய்த்துபேரேனேனே.

குன்றாஸ்மரிதயித்தானைக்குலவழிமென்று
பொன்றாமையதனுக்கருள்செய்தபேரேற்றை
அன்றாவின்னறுமெய்யமர்ந்துண்ணவணியமுந் தூர்
நின்றானையாழியேன்கண்டு கொண்டுநினைத்தேனே.

கஞ்சனைக்காய்ந்தானைக்கண்ணபங்கையுள்ளின்றானை
வஞ்சகப்பேய்முலையுமியிர்வாய்மடுததுண்டானைச்
செஞ்சொல்லாந்மறையோர் தென்னமுந்தையிலம்நீநின்ற
அஞ்சனக்குன்றக்கண்ணையாழியேன்கண்டு கொண்டுள்ளே.

பெரியானையமர்த்தைவர்க்கும்பிரமனுக்கும்
சூரியானையுவந்தாளவனுக்குமுனார்வதுந்

கரியாநாயுழம் துர்நாறுமேயுர்க்காடி பனாரிபுத். . .
கரியாநாயு.மேயகண்டிசெகண்டிசெளித்தேயோடி . . .

திருவாரூர் வரப்பள்ளியைத் திருவாரூர் வரப்பள்ளியிலிருந்து
 திருவாரூர் வரப்பள்ளியைப் பொலிசேருமாறு நடவடிக்கை
 எடுப்பதற்குத் திருவாரூர் திருவாரூர் திருவாரூர் திருவாரூர்
 திருவாரூர் திருவாரூர் திருவாரூர் திருவாரூர் திருவாரூர்

தில்லாபாபா கவென்னை யாகத் தானே சிவமதமுள்ள
முல்லையாள்ளி தருகளைமுதுகுண்மைவளிதேகரமுன்
அல்லாருங்கடல்போல்முதுங்குத்தென்னமுன்னையில்மன்னிவின்ற
கலைபாற்சொம்பொருளைக்கண்மிகெண்மிகுவிடருகேகீளை.

பேரரசினாக்குட்கை தப்பெருமா னை மிலங்கெனினேர்
 லா சார் மென முனையா ள்மலர் மங்நாகநாயகனே
 ஆராயினா ள்முனாதகெனா ள்முனாதலிஸ்மநரிநின்று
 லா சாரகருமுநிலைக்க ண்முகொண்முகுனி தமேலோ.

திருமழைநீர் களையாற் சென்னமுந் தையிஸ்மன் னொரிவினாறு
அறமுந் தவ்வையையணிப் பர்வியா கோன்மருவார்
கூறாமெடு யேவல்வலன் தளிகன் றிசொல்லெயிதனும்.
முனாநயமுந் தவ்வையல்லார் முழுதாள்வார்வா னுலகே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருமெழி-சு-க-க்குபாசரம்-சு-க-ர-...பெயர்...

எ-வது, திருவுக்குடி. சென்னை.

திருவழித் தூர் ஆமரூபியப்பன்விஷயம்

கல்கிருத்தம்.

திருவுக்குத் திருவா இப்பெல்லவா தெய்வத்துக்காகே செய்யக்கூணா உருவச்சொஞ்சடராமழிவல்லவனேயுலகுண்டவொருவா திருமார்பா, ஒரு வந்தகற்றியுய்யும்வகையென்றா லுடல்வினைவைவென்னுள் புகுந்தொழி யா, கருவத்தின்நிடவஞ்சி விண்ணடைந்தேனழுநதார்மேற்றிகைகின்ற னே,

பந்தார்மெஸ்ஸீரல்ஸ்வளைத்தோளி பாவையுமகன்தன்னொடுமுட
னோ, வந்தாயென்மனததேமன்னிதின்றாயுமால்வன்னுமழைபோலொ
ளிவண்ணு, சந்தோகாபெளழியாதைத்திரியாசாமவேதியுளெடுமி
லே, அக்கோகிள்ளு. ௨. பன்யிமற்றியேனமுத்தார்மேற்றிசை நின்றவம்மா
னோ,

செய்யா சாழியுஞ்சங்கமுமேந்தும் நீண்டதோ ளுடையாயடி யேமோ
ச், செய்யாதவுலகத்தினிடச் செய்தாய்நிறுமைக்கும்பெருமைக்குமுட்பு
ருத்து, பொய்யா வைவெரன்மெய்குடி யேறிப்போற்றிவாழ்வாதற்கஞ்சிநின்
னடைந்தேன், ஐயா நின்னடியன் நிறத்தறியேனமூர் தூர்மேற்றிசைநின்ற
வம்மாளை. (௩)

பரணேபஞ்சவன்பெயுழியன் சோழன்பார்மன்னர் மன்னர் தாம்ப
ணிந்தேத்தும், வரணோமாதவனோமதுகுதாமற்றோர் நந்துணைநின்னல்
லிலேன்காண், வரணோமாதவனோமதுகுதாமற்றோர் நந்துணைநின்னல்
ராளுந், அரணோமாதவனோமதுகுதாமற்றோர் நந்துணைநின்னல்
னோ. (௪)

விண்டாண்வின்புகவெஞ்சமத்தரியாய்ப்பரியோன் மார்வகம்பற்றி
பயிளந்து, பண்டா னுய்யவேர்மால்வனாயேத் துமபண்டா னாபரணேப
வித்திரவே, கண்டேன்நா ன்கலியுத்திதன்றன்மைகருமமாவது மென்ம
னத்தறிந்தேன், அண்டர் நின்னடியன் நிறத்தறியேனமூர் தூர்மேற்றிசை
நின்றவம்மாளை. (௫)

தோயாவின்றயிர்செய்யமுதுண்ணச் சொன்னார்சொல்லி நகும்பரி
சேபெற்ற, காயாலாப்புண்டிருநகமுதேகம் ஓந்தாடாளா தறையோர்க்கு
மடுவெண்ணோர்க்கும், சேயாய்கிதேததிதோததுவாபாகலியுகயிவைநாங்கு
முன்னாய், ஆயா நின்னடியன் நிறத்தறியேனமூர் தூர்மேற்றிசைநின்றவம்
மாளை. (௬)

கறுத்துக்கஞ்சனையஞ்சமுனித்தாய்கார்வன்னு கடல்போலொளி
வன்னு, விறுத்திட்டாண்வினிடயேழுமுன்வென்றாய்தாமேழுமுன்னு
னாய், பொறுத்துக்கொண்டிருந்தாற்பொறுக் கொண்போகமேறு கர்வா
னபுகுநனக்க, தறுத்துண்டிடவஞ்சிநின்னடைந்தேனமூர் தூர்மேற்றிசை
நின்றவம்மாளை. (௭)

கெடியானேகடியார்கலிநம்பிநின்னையேநினைத்திங்குற்பேனைக், க
டியார்கானையனாவ்புகுந்துகாலல்செய்தவக்காவலிப்பிழைத்துக், குடி
போந்துன்னக்கிழவந்துபுகுந்தேன் கூறைசோறிலைவாதெனக்கருளி,
யடியேனைப்பணியாண்டு கொள்ளுந்தாயமுந் தூர்மேற்றிசைநின்றவம்மா
ளை. (௮)

கோவாயைவெரன்மெய்குடி யேறிக்கூறைசோறிலைவாதென்னுரு
மைத்து, போதாரானவைப்பொறுக்கில்லேன்புனிதா புட்கொடியா
கடு

யென்றமனோ, திவ்யாகடகோயிற்றுமில்லா னோடுருமா லேயினிச்செய்வ
பொன்றறிவோன் ஆவா வென்றடி யேற்றினையிசுங்காயமுந் தூர் மேற்றிசை
நின்றவாழ்வோன், (௪௯)

அன்னாமன் னுபைபம்பூர். பொழில் குழந்தவமுந் தூர் மேற்றிசைநின்
தவாம்பலானே க, சன்னிமன் னுபைபுடோட்கல்கன்றியா ளிநாடன்மங்கைக்கு
லவேந்தன், சொன்னவென்றறிந்நன்மலாக்கோவனதுயமாலையவைபக்
துவாழ்வார், மன்னிமன்னவாசாயுலகான் மோனவெண்குடைக்கீழ்மகிழ்
வானே. (௫௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருமொழி-௬௭-க்கு-பாசரம்-௬௭௦.

*—

அ வ து, செந்நீரமலர்.

—[*]—

திருவமுந் தூர் ஆமருவியப்பன் னிஷயம்

—(*)—

என் ிர்க்கழிநெடில் ஆசிரியநீருத்தம்

சென்காமலத்திருமகனும்புடியுஞ் சேம்பொற்றிருவடியினிணைவரு
டமுலிவனோ த்கவங்கமலத்தடங்கட லுளனந்தனென் னுமவரியரவிண்ணை
ததுயின்றமாயோன்காண்மின், எங்கும்விநிறைபுந்நன் வேதமைந்து
வேண்டிசுளுங்கேள் விகளுமியன்றதன்மை, அங்கமலத்தயனையார்பயி
லுஞ்செல்வத்தணிபமுந் தூர் சின் றுகந்தவமரர்கோவே. (௧)

முன்னிவ்வுலகேழுமிருள்மண்டியுண்ண முலிவரொடுதானவர்க
டிசைப்பவத்து, பன்னுக்கைநால்வேதப்பொருளையெல்லாம் பரிமுகமாய
ருளியவொடபரமன்காண்மின் செந்நெல்லமலிகதிர்கவரிவீச்சகமவைமு
ரலச்செங்கமலமலனாயேறி, அன்னம்விபெடையோடும் மருஞ்செல்வத்
தணிபமுந் தூர் சின் றுகந்தவமரர்கோவே. (௨)

குலைக்கலையமதவேழம்பொய்கை புக்குக்கோள்முக்கலையிடிக்கவத
தகலுங்கிசின் று, கிலைத்திகழும்மலர்ச்சுடரே சோகியென்னநெஞ்சிடர்
தீர்த்தருளியவென்னிமலன்காண்மின், மலைத்திகழ்சந்தகில்கனகமணியு
ங்கெண்ணெய்த் தந்தியல்கடொறும்மடைகள்பாய, அலைத்துவரும்பொ
ன்னிவளம்பெருகுஞ் செல்வத்தணிபமுந் தூர் சின் றுகந்தவமரர்கோவே

நிலம்பு முதற்கலணணித்தோர் செங்கட்குள் றந்திகந்த தெனத்திரு
வுருவம்பன் நியாவி னுலங்குபுவிமடந்தைதனையிடந்து புல்கியெயிற்றிடை
வைத்தருளியலொம்நீசங்காண்மின், புலம்புநினைவன் டொலிப்பப்புகந்
கொக்க பொழில் கட்டொருங்குயில்கவமயில்களாட, அலம்புகினைப்புன
ல்புடைகுழந்தற்கார் செல்வத்தணியமுந் தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே

சினமேவுமடலரியினுருவமாகி க்திறல்மேவுநிர ணியனதாகங்கிண்
மெனமேவுவஞ்சனையால் வந்தபேய்ச்சிமாள்வுயிர்வய்வியவெவ்மாயோ
ன்காண்மின், இனமேவுவரிவனைக்கையேத்துங்கோவைபேய்வாயமர
தம்போற்கிளியினிள்சொல், அனமேவுநடைமடவார்பயிலுஞ்செல்வத்
தணியமுந் தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. (௬)

வானவந்தத்துயர்நீரவந்துதோன்றி மா னுருவாய் மூவடிமாவளி
யைவேண்டித், தானமரவேழலகுமளந்தவென்றித் தனிமுதற்சக்கரைப்
படையென்றலைவன்காண்மின், தேனமருந் பொழித்தமுவுமெழில்கொ
ள்வீதிச்செழுமடமா ளினைகள்கூடத்தோறும், மானெனொலிர்மறையா
ளர்பயிலுஞ்செல்வத்தணியமுந் தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே (௭)

பந்தனைந்தமெவ்விதலாள் சிதைக்கா கிப்பகலவன் மீதியங்காதவில
ங்கையேந்தன், அந்தமில்லிண்கரஞ்சிரங்கள் புரண் டிழிவடிகளையொ
ன்றெய்துகந்தவம்மா ன்காண்மின், செந்தமிழும்வடகலையுதிசுழந்தநா
வாதிசைமுதனேயனைவர்கள் செம்மைமிக்க வந்தனர்தமா குதியின்புகை
யார் செல்வத்தணியமுந் தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. (௮)

கும்பமிகுமதவேழங்குலையக் கொம்புபறித்துமறவிடையடர்த்து
க்குரவைகோத்து, வம்பவிழும்மலர்க்குமுலா ளாய்ச்சிவைத்த தயிர்வெ
ண்ணெயு ண்டிகந்தமாயோன்காண்மின், செம்பவளமரகதநன்முத்தக்கா
ட்டத்திசுழ்ப்புகக்கதலிபலவனமிக்கெங்கும், அம்பொன்மதில் பொழில்
புடைகுழந்தற்கார் செல்வத்தணியமுந் தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. (9)

ஊடேறுகஞ்சனெடு மல்லும்விலுமொன் றரியுமுருள்சகடுமு
டையச்செற்ற, கீடேறுபெருவழித்தோளுடையவென்றிநிலவுபுகற்றே
மியங்கைகடெடியோன்காண்மின், சேடேறுபொழில்தமுவுமெழில்கொ
ள்வீதித்திருவிழவிலமணிபணித்திண்கோதோறும், மாடேறுமலர்க்கு
முலார்பயிலுஞ்செல்வத்தணியமுந் தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. (௧0)

பந்தியாய்மீனாகியரியாய்ப்பா னாப்படைத்துக்காத்துண் டிமிழ்த
ரமன்றனை, அன்றமர்க்கதிபதியுமயனுஞ்சேயுமடிபணியவணியமுந்

நயிசு

செங்கமலம்,

தூர்நின்றபோதுவந், கன்றிநெடுவேல்வல்லவனுலிநாடல் கலிகன்றியொ
கியெய்தவியென்பபாடல், ஒன்றிநெடுநொன்ருமோகாந்துவல்லாரொ
விகடல்முழைகாதுமுன்பர் தாமே, (10)

திருமங்கையாழ்வார் திருவாடி. களேசரணம்.

ஆக. திருமொழி-க. அக்கு-பா. க. ர. க. அ. 0

சு - னா. 19 மனா. 12.

திருச்சிறுபுலியூர் அருள்மொகடல்நாயகன்விஷயம்

கலிவிருத்தம்.

கள்ளம்மனம்மின் ன்ருவனாகருதிக்கழல்சொழுவார்
வெள்ளம்முதுபரவைத் தினாவிளியக்கொடியெக்கும
நெள் ன்ரும்மணிதிகழுஞ்சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
துள் ன்ருமென துள்ளத் துருமுறைவா னாயுள்ளீரே. (க)

தெருவிநயிசிநுநோன்பிபா செஞ்சோற்றொடுதஞ்சி
மருயிப்பிநித் தவர்வாய்மொழி மதியா துவந்தடைவர்
திருவிடபொலிமையோர்சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
துருவக்குறளடிகள் னடியுணர் மின் னுணர் விரே. (உ)

பறையுமினிகொழுதுயம்மி னீர்பணியுஞ்சிறுபொன் டர்
அறையுமினிலொருபால்வயலொருபால்பொழிலொருபால்
விதைவண் டினமறையுஞ்சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
துறையுமிநறையடிவல்லதொன்றிநறையும்மறியேனே. (ங)

வானார்நதிபொதியுஞ்சடைமழுவா வியொடொருபால்
தானுயிபதலையனவனமார் க்கத்பதயாந்
தேனாபொழில்வழுவுஞ்சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
தானுயிவதடியல்லதொன்றியேனடியேனே, (ச)

ஈந்தாடுநெடுகத்திடையுறுகாவககா ன்ரும்
எந்தாயெனவிமைபோர் தொழுதேத் துமிடமெறிநீச்
செந்தாமனாமலருஞ்சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
தந்தாமனாயடியா புனதடியேற்கருள்புரியே. (தி)

முழுசீலமுலசாம்பலுமர்விந்தமும்விசைக்
கழுசீரொமேடவாசவர்கண்வாய் முகமலரும
செழுசீர்வயல்தழுவுஞ்சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
தொழுசீர்மையதுடையாடிதொழுவார் துயிலிரே. (து)

சேயோங்குதகன் திருமா லிருஞ்சோலைமலையுறையும்
மாயா வெனக்குரைபா யி குமறைநா ன் னினுளாயோ
தியோம்புகமறையோர் சித்பு ளீழர் ச்சலசயனத்
காயோ ளுனதடியா ர் மனத்தா யோவறியோ ளே

[௭]

மையார்வரி கீலம்மலர் க்கண் ணார் மனம்விட்டிட்
டியவா னுனதழலெகொ முசெ முலேன்கிளிமடவா
செவ்வாய்மொழிபடி லுஞ்சிறுபு ளீயுர் ச்சலசயனத்
சைவாயரவ லேன மேலுறையமலா வுருளாயோ.

[௮]

கருமா முகிது ருமா ளு லுருவா புன லுருவத்
பெருமால்வனையுருவா தமவுருவா கின துருவா
திருமாமகன்மருவுஞ்சிறுபு ளீயுர் ச்சலசயனத்
தருமாகடலமுதேயுனதடியேசர ளுமே

[௯]

சொர்னெடுமறுகிற்சிறுபு ளீயுர் ச்சலசயனத்
தேரார் முகில்வண்ணன்றையிமையோர் பெருமா ளைக்
காராய்யலம்ங்கைக்கிணைநெய்யன் னெலிமாலை
யாரா ரினிவபரவித்தொழபாவப்பயிலா ளே.

[௧௦]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளோசரணம்
ஆக-திருமொழி-௬௬-க்கு பாகரம்-௬௬௦,

௩௦-வது, பெரும்புற.

திருக்கண்ணமங்கை பக்தவர்சலபிரான்விஷயம்.

என்ன சர்க்கந்நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரும்புறக்கடலையடலேற்றினப் பெண்ணையா ளையெண்ணின்மு
விவர்க், கருள் தருந்தவத்தைமுத்தின் திரட்டோவையைப்பத்தராவியநி
த்திலத்தோத்தனை, யருபி னையலனையடி யேன்மனத்தாசையை யமுதம்
பொதியுஞ்சுவைச், கரும்பினைக்கணியைச்சென்றுநா டிக்கண்ணமங்கையு
டகண்ணிகொண்டே ளே.

[௧]

மெய்ந்நலத்தவத்தைத்திலத்தைத்தரும்மெய்யையப்பொய்யினைக்கை
யிலோர்சங்குடை, மைகிறக்கடலைக்கடல்வண்ணனைமாலையா ளிலைப்பள்
ளிகொள்மாயனை, தென்னலைப்பகலையிற்றநாளினைநாளையாய்வுருத்திக்

[2]

• []

[F]

३६३

५१]

[୧]

[२]

[50]

கண்ணாமங்கையுட்கண்முகொண்டோடென்று காதலாங்கலிக் கன்று
யுரைசெய்த, வண்ணவொண்டிநொன்பதோடொன்றிவைவல்லாரா
யுரைப்பார்மதியத்தயிற்று, விரண்ணில்விண்ணவராய்கிறெய்துவர்மெ
ய்ப்பைமொல்லிலவெண்ண்கமொன்றேந்திய, கண்ணகிவந்தனக்குக்குறிப்
பாழித்தகலாங்கல்கண்ணிப்பொருள்சுரணே (10)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-௭௦-க்கு-பாசரம்-௭௦௦.

ஏழாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆக பத்து ௭௦ க்கு-பாசரம் ௭௦௦.

எட்டாம்பத்து.

—)௮(*)௮(—

க-வது, சிறி யிலங்கு

—(*)—

திருக்கண்ணபுரம்சுரரிசுஜப்பெருமாள்விஷயம்

—*—

அறுசீர்க்கழிநெடிஸ் ஆசிரியனிருத்தம்

சிலையிலக்குபென்னாழிதிண்படைதன்மொன்சங்கமென்கிறாளால்
மலையிலக்குதோள்நான்கேமற்றவனுக்கெற்றேகாணென்கின்றாளால்
முலையிலக்குபூம்பயலைமுன்போடவன்போடியிருக்கின்றாளால்
கலையிலக்குமொழியாளர்கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. (1)

செருவரைமுன்னாசறுத்த சிலையனறோகைத்தலத்தென்கின்ற
ளால், பொருவரைமுன்போர்துலைத்தபொன்னாழிமற்றொருகையென்
கின்றாளால், ஒருவரையும்நின்றொப்பாரொப்பிலாவென்னப்பாவென்
கின்றாளால், கருவரைபோல்கின்றனைக்கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டா
ள்கொலோ. (2)

துணைமாமணிமுடிமேற்றுழாயலங்கல்தோன்றுமாலென்கிறாளால்
மின்னைமாமணிமகரக்குண்டலங்கள்விலங்கிமென்கின்றாளால்

தராயதன்மம் நியமனம் நிகழாதவாறு தரமீட்பதென்பதில் ஈனாஸ்
போராயகைக் கொடுப்பதில் புட்பாகனென்னும் மானென்பதில் ஈனாஸ்
ஈனாஸ் தரமீட்பதில் மானென்பதில் மானென்பதில் ஈனாஸ்
காரணம் மானென்பதில் மானென்பதில் மானென்பதில் ஈனாஸ். (சு)

பேராயிரமுண்ட பேராளன் பேராளனென்கின் றுளால்
 வாரர்க்குநகரச் சூனா லுத்தனென டோளனென் றிங் றுளால்
 நீரார்வழி முநிலேகீள்வரை யேயொக்குமா லென்கின் றுளால்
 துரார்வயல் ஒரு வுகண் ணாபுர துமமாணை கண்டா ன்கொ லேர. (சு)

சொந்தப்புள்ளொன்றேறிமண்நாடேவருகின்றனென்கின்றளால்
வெற்றிப்போரிக்கிரக்துமிக்கிரனையொக்குமாவென்கின்றளால்
பெற்றொக்காவனாகுப்பெண்விறந்தோழையோமோவென்கின்றளால்
கற்றநூல்மனையாளர்கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள் கொலோ, (அ)

நாவள நுமேய்க் கோக்கி, வாசரன்மாயவனை ககண்டா னென்று
காவல நுங்க ஓபொழில் கழிங் ண்புரத்தம்மனை க்கவியன் சொன்ன
பாவள நுத்தமிழ்மாலைப் பள்ளிய நூலிவைபைத் துமைத் துமவல்லார்
கூறா நுக்கற்பகஞ்சேர்பொன் னுலகில் மன்னவராய்ப்புகழ்தக்கோரே. (1)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-எக-க்கு-பாசரம்-எக0.

உ-வது, தெள்ளியீர்

இதுவுமது.

கவிவிருத்தம்

தெள்ளியீர் தேவர்க்குந்தேவதிருத்தக்கீர்
வெள்ளியீர்வெய்யவிழுகிதிவண்ணோ
துள்ளுநீர்கண்ணபுரந்தொழுகாளிவள்
கள்ளியோகைவளைகொள்வதுதக்கதே.

நீணிலா முற்றத்திநின்றிவளநோக்கினுள்
காணுமோகண்ணபுரமென்றுகாட்டினுள்
பாணனார் திண்ணமிருக்கவினியிவள்
நாணுமோநன்றுநகுகள்நறையூர்க்கே.

அருவிசோர்வேங்கடம்நீர்மலையென்றுவாய்
வெருவினுள்மெய்யம்வினவியிருக்கின்றாள்
பெருகுசீர்கண்ணபுரமென்றுபேசினுள்
உருகினுணன்மெலிந்தாளிதுவென்கொலோ.

உண்ணாநாளில்லையுறக்கமுந்தாளில்லைப்
பெண்மையுஞ்சாலநிறைந்திலள்பேதைதான்
கண்ணனார்கண்ணபுரந்தொழுகார்க்கடல்
வண்ணர்மேலெண்ணமியட்கிதுவென்கொலோ.

கண்ணனார்கண்ணபுரந்தொழுகாரிகை
பெண்மையுன்றன்னுடையுண்மையுரைக்கின்றாள்
வெண்ணெயுண்டாப்புண்டவண்ணமவிளம்பிலு
வண்ணமும்பொன்னிறமாவதொழியுமே.

வடவகையின்மும்வந்தின்றுகணபுரம்
இடவகைகொளவதுயாமென்றுபேசினுள்
மடவரல்மாதரென்பேதையிவர்க்கிவள்
கடவதென்கண்ணியிலின்றிவர்கொள்ளவே.

தரங்கநீர்பேசிலுந்தண்மதிகையினும்
இரங்குமோவெத்தனைநாளிருந்தென்கினுள்

தாசகங்கரையிடுகின்றதெதிர்தொன்மைபுழர்
ஆசகங்கரையென்பதிவள்தனக்காசையே.

தொன்மெல்லாநின்னாடியேதொழுதுய்யுமா
கலையுதாங்கண்ணபுரத்தொழப்போயினுள்
வண்ணிலாகுகோனையென்பேதைமணிநிதம்
தொன்மதானகோயின்னாமெய்வதுதக்கதே.

முள்ளொழிநேந்திலங்குதழமுடி கொடா
தெளிவியென்பதொத்தேசிலனென்செய்கேன்
கள்ளவிழ்சோலைக்கண்ணபுரத்தைகொழும்
பிள்ளையாபிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே.

கார்மலையண்ணபுரத்தெம்மடினைப்
பார்மலையகரங்கோன்பரகாலன்சொல்
நீர்மலையாடலையபத்துமவல்லவர்
நீர்மலையையத்துணிநிதம்பார்களை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகனேசரணம்
ஆக. திருமழி: ௭௨-க்குபாசா: ௭௨௦

—(*)—

நட்-வது-கொயெடுத்த.

—[*]—

திருக்கண்ணபுரம்சுவிராஜன்விஷயம்

—[*]—

கலிவிருத்தம்.

கொயெடுத்தகரிசங்கும்கனபவளத்தெழுகொடியும்
தினையெடுத்தவருபுளல்சுழிதிருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வினையெடுத்ததுழாயலங்கல்விதல்வரைத்தோள்புடைபெயர
வனையெடுத்தபெருமானுகிழத்தேனென்வரிவளையே.

அரிநிரவுமுநிற்கணத்தாலகிற்புகையால்வகையோடும்
தெரிவரியமணிமாடத்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வரியாவினனெத்தாயின்னாமழைத்தகிறதறுகட்
கரிவெருவமுற்பொசித்தார்க்கிழத்தேனென்களவளையே.

துங்கநாமவரிமாடகெடுமுகட்டின்சூலிகைபோல்
திருக்கண்ணபுரத்துக்குத்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்

பைங்கண்ணாமால்யேனாடையடர்ந்துப்பனிமதினோள்யிடுக்குகந்த
செங்கண்ணாமால்மடாணுகிழந்தேனென்செறிவனையே.

௩௩

கணமருவுமடில்சுவுகடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்
நிணமருவுகணமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
மணமருவுகோனாச்சியார்க்கப்போயுரலோயும்
புணர்மருதமிழநடந்தார்வகிழந்தேனென்பொன்வனையே.

௩௪

வாயெடுத்தமந்திரத்தாலந்தணர்சஞ்செய்தொழில்கள்
நீயெடுத்தமறைவளர்க்குந்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
தாயெடுத்தசிறுகோலுக்குளந்தோழத்தமிழுண்ட
வாய்துடைத்தகாமந்தனுக்கிழந்தேனென்வரிவனையே.

௩௫

மடலெடுத்தநெடுத்தாழைமடுக்கெல்லாமவளாப்பவளம்
திடலெடுத்தசுசுடரிமைக்குத்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
புடலடர்த்ததன்றிறணியனைமுரண்பிரியவணியுகிரால்
உடலெடுத்தபெருமாணுகிழந்தேனென்னொளிவனையே.

௩௬

வண்டமரும்மலப்புன்னைவரிநீழலணிமுத்தம்.
தெண்டிகைகள்வரத்திரட்டுந்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
எண்டிசையுமெழுசுற்றுமிருநீனனுமபெருவிசம்பும்
உண்டிமிழ்சுபெருமாணுகிழந்தேனென்னொளிவனையே.

௩௭

கொங்கிமலிகருங்குவளைகண்ணாகத்தெண்டிகைகள்
செங்கமலமுமலர்த்துந்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வங்காமலிதடங்கடலுள்வரியரவின்னைதறுயின்ற
செங்கமலநாபணுகிழந்தேனென்செறிவனையே.

௩௮

வாராணமினங்கொங்கைநெடும்பனைத்தோள்மடப்பாவை
சீராலும்வனாமார்பன்றிருக்கண்ணபுரத்துறையும்
பேராளனாயிரம்பேராயிரம்வாயாவனாமேல்
பேராளர்பெருமாணுகிழந்தேனென்பய்வனையே.

௩௯

தேமருவுபொழில்புடைசூழ்திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வாமனைமறக்கடல்குழவயலாலிவளநாடன்
காமருசீர்க்கலிகன்றிகாடுகாத்தமிழ்மலை
நாமருவியிவைபாடவியையாயநண்ணவே.

௪௦

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௪௩-க்கு-பாசரம்-௪௩௦.

ச-வ நு,வி ண்ணவர்.

*—

நிருக்கண்ணபுரம்-சவுரிராஜன் விஷயம்

கலிவிருத்தம்.

விண்ணவர்க்கள் பெருமான் நிருமாம்பன்
மண்வரெல்லாம்வணங்கும்மலேபுரமுதேர்
கண்ணபுரத்தெம்பெருமாண்குநர்முடிமேல்
வண்ணநறுந்துழாய்வந்துதாய்கோத்தும்பி

வேதமுதல்வன்விளங்குபுரிதூலன்
பாடம்பரவிப்பலரும்பணிந்தேத்திக்
கரதன்மைசெய்யுங்கண்ணபுரத்தெம்பெருமாண்
தாதுநறுந்துழாய்தாழ்ந்துதாய்கோத்தும்பி.

விண்டமலரெல்லாமுதிநீயென்பெறுதி
அண்டமுதல்வனமரர்களெல்லாரும்
கண்டிவணங்குங்கண்ணபுரத்தெம்பெருமாண்
வண்டிநறுந்துழால்வந்துதாய்கோத்தும்பி

நீர்மலிவிந்தோர்மீனாபாரமையுமாய்ச்
ஓர்மலிவிந்தோர்சிக்கவுருவாய்க்
கார்மலிவண்ணன்கண்ணபுரத்தெம்பெருமாண்
தார்மலிநண்டுழாய்தாழ்ந்துதாய்கோத்தும்பி.

ஏரார்மலரெல்லாமுதிநீயென்பெறுதி
பாராருலகம்பரவப்பெருகடலுள்
காராமையானகண்ணபுரத்தெம்பெருமாண்
தாரார்நறுந்துழாய்தாழ்ந்துதாய்கோத்தும்பி

மார்விற்றிருவன்வலநேந்தசக்கரத்தன்
பாரப்பிளந்தபரமன்பாஞ்சோதி
காரிற்றிசுழகாயாவண்ணன்குநர்முடிமேல்
தாரினறுந்துழாய்தாழ்ந்துதாய்கோத்தும்பி.

லாமனன்கர்க்கிமதுகுன்மாதவன்
தார்மன்னுதாசரதியாயதடமார்ப
தாமன்றன்றதைகண்ணபுரத்தெம்பெருமாண்
தாமநறுந்துழாய்தாழ்ந்துதாய்கோத்தும்பி.

நீதமலர்களுநெடுநீர்வயலமுந் திந்
சாலமலமொல்லாமுதாதேவாளரகர்
காதன்கண்ணபுரத்தெய்பெருமாள்கதிர்முடிமேல்
கோலநறுத்துழாய்கொண் டோய்கோத்தும்பி.

அ

நத்தன்மதலைலமங்கைநற்றுணைவன்
அத்தமுதல்வனமரர்களதம்பெருமாள்
கக்ககமழ்காயாவண்ணன்கதிர்முடிமேல்
கொந்துநறுத்துழாய்கொண் டோய்கோத்தும்பி.

க

வண்டமருஞ்சோலையலநென்னை
கண்டசீர்வென்றிக்கலியனொலிமாலை
கொண்டல்நிறவண்ணன்கண்ணபிரத்தானைத்
தொண்டரோம்பாடநினைந்துதாய்கோத்தும்பி.

க

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளோசரணம்.

ஆக-திருமொழி-எச-க்கு-பாசரம்-எச௦.

நி-வது, தந்தை

—(*)—

திருக்கண்ணபுரம்சுவிராஜன் விஷயம்

—*—

அறுசீர்க்குறிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

தந்தைகாலில்லங்கறவந்துதோன்றியதோன்றல்பின்றமியேன்றன்
சிக்கைபோயிற்றுதிருவருளவளினிடப்பெறுமளவிறுந்தேனை
அத்திகாவலனமுதுறுப்குக்கிரவைசுடவதனோடும்
மந்தமாருதமவனமுலைதடவந்துவலிசெய்வதொழியாதே.

க

மாரிமாக்கடல்வளைவணர்க்கினையவன்வரைபுனாதிருமார்பில்
தாரினுசையிம்போயினெருஞ்சமுந்தாழ்த்தோர்துணைகாணேன்
ஊருந்துஞ்சித்துலகமுநதுயின்றகொளியவன்விசும்பியங்கும்
தேரும்போயிற்றுத்திசைகளும்மறைந்தனசெய்வதொன்றறியேனே. ௨

ஆயன்மாயமேயன்றிமற்றென்கையில்வளைகளுபிறைநில்லாப்
பேயினுருயிருண்டிமபிள்ளைநம்பெண்ணுயிர்க்கிரக்குமோ
தூயமாமதிக்கதிர்குடத்துணையிலையிணைமுலைவேகும்மூல்
ஆபன்மேயினுக்கிழிந்ததுள்ளமு. மஞ்சேலென்பாரிலையே.

க

கயங்கொள்புண்டலைக்கனி. அத்துவெந்திறங்கழல்நன்னர் பெரும்போரில்
மயங்கெவ்வாழ்வுநல்லாய். அவாகதனமந்தனுமவந்திலவன்மறிகடல்நீர்
தயங்குவெண்ணாத்திலலை. நுன்பனிமெனாந்தழல்முருகந்கிளமுலைமேல்
ஜயங்குமாருகமவிகங்கெவ்வாழ்வையெனக்கொன்பெருளாமே. ௪

எழுவாநரத்துளைபடச்சிலைவளைத்திலன்னகையமலங்குவேத்த
வாழியாங்காங்கநுளியவருளொழிம்பகெவ்வலைகழிவென்றதால்
கொழிநாணிதற்கென்செய்துத்துளையில்லைகடர்படுமுதுநீரில்
ஆழ்வாழிமின்றவாவினையவெழோரந்தவந்தடைகின்றதே, ௫

முறியுள்வெண்ணாமுதுகயந்திப்படமுழந்திலெரியம்பின்
வாரிகொள்வெண்ணிலைவளைவித்தனமந்தனுமவந்திலவென்செய்கென்
வாரியுள்வெண்கழித்துயின்றதுபாவினையெனநெடுங்கண்ணியிலா
கரியனுழிவாழ்ந்தியின்பெரியனாகழியுமாற்றியேனே, ௬

கலங்கொக்கடல்கடைந்தவடத்திலங்கையர்கோனதுவனையாகம்
மலங்கெவ்வாழ்வுநல்லாய். அவாகதனமந்தனுமவந்திலவன்மறிகடல்நீர்
தயங்குவெண்ணாத்திலலை. நுன்பனிமெனாந்தழல்முருகந்கிளமுலைமேல்
ஜயங்குமாருகமவிகங்கெவ்வாழ்வையெனக்கொன்பெருளாமே. ௭

முழுதீவ்வையகம்முறைகெடமறைசுலும்முனிவனும்முனிவெய்த
மழுநினுலநன்னராருயிர்வவ்வியமைந்தனுமவாராஜஸ்
ஒழுநுநுன்பனித்தொழிங்கியபேடைவையடங்கவஞ்சுறைகோலித்
தமுவுநன்றிருட்டனிமையிற்கடியதோர்கொடுக்கையறியேனே. ௮

கனஞ்செய்மாமதிட்கணபுரத்தவனெடுக்கானினில்வன்றந்த
மனஞ்செயின்பம்வந்துட்புகவெல்கியென்வளைநெகவிருந்தேனைச்
சினஞ்செய்மால்விடைச்சிறுமணியோசையென்கிந்தையென்கிந்திலிக்
கும், அனந்தலன்றினிரகுரல்பாவினையெனக்கொன்பெருளாமே. ௯

வார்கொள்மென்முலைமடந்தையர்தடங்கடல்வண்ணனைக்கானயந்
தார்க்காசலாபுலம்பியபுலம்பலையறிந்துமுன்னுணாசெய்த
கார்கொள்முன்பொழின்பங்கையகாவலங்கலிகாறியொலெவல்லா
வார்கொள்வென்குந்தமானாபுக்கிளையவரோடும்கூடுவோ. ௧௦

திருமங்கைபாழ்வார் திருவடிகளேச்சரணம்

ஆக-திருமொழி-௭௫-க்கு-பாகரம்-௭௫௦

சா-வ-தூ, தொண்டர்

திருக்கண்ணபுரம் சலிரிசாஜன்விஷயம்.

கவிவிருத்தம்.

தொண்டருய்யுமவகைகண்டேன் துளங்காவரக்கர் துளங்கமுன்
திண்டோள்கிமிரச்சிலைவளை பச்சிதேமுனித் திருடார்பன்
வண்டார் கூந்தல்மலர்மகைவழிகண்மடங்கைமடானோக்கம்
கண்டாங்கண்டுகொண்டிகத்தகண்ணபுரநாந்தொழுதுமே.

க

பொருந்தாவரக்கர் வெஞ்சமத்துப்பொன்றவன்று புள்ளார்ந்து
பெருந்தோளாடா விதலையுறப்பேர்தாவரக்கர் தென்னிலங்கை
இருந்தார் தம்நையுடன் கொண்டங் கெழிலார் பிலத்துப்புக்கொளிப்பக்
கருந்தாட்கிலைக்கொண்டா னூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே

உ

வல்லிவிடையாள் பொருட்டாகமதினீரிலங்கையார்கேசுவை
அல்லல்செய்தவஞ்சமத்துவாற்றல்லிருத்தவாற்றவான்
வல்லாளரக்கர்குலப்பாவலாடமுனிதன் வேள்வியைக்
கலவிச்சிலையார்க்காத்தா னூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே.

ங

மல்லை முன்னீரதர்படவாரி வெஞ்சிலைகால்வளைவித்துக்
கொல்லைவிலங்குபணிசெய்யக்கொடியோளிலங்கைபுசலுந்துத்
தொல்லைமாக்கள் புடையது திவலைநிமிர்ந்துவானாவக்
கல்லார்கடலையடைத்தா னூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே

ச

ஆமையாகியரியா கிபன்னமாகியந்தணர்தம்
ஓமையியுழியா யுலகு குழந்தகெடுப்புலாநிச்
தேமமதின்குழிலங்கைக்கோன்சிரமுங்கரமுந்துணித்துமுன்
காமற்பயத்தான்கருதுமூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே.

ரு

வருத்தாதிருநீமடவெஞ்சேநம்பேல்வினைகள்வாராமுன்
திருந்தாவரக்கர் தென்னிலங்கைசெந்தியுண்ணச்சிவந்தொருநான்
பெருந்தோள்வாணர்க்கருள்புரிந்துபின்னைமனாழையிமுன்
கருந்தாட்கனிவெண்ணெருசித்தா னூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே

சு

இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கைவாய்முதலைதன்னுலாப்புலாடு
கொலையார்வேழம்நடுக்குற்றக்குலையவகனுக்கருள்புரிந்தான்
அலைநிலங்கைத்தசக்கீவற்கிணையோற்காசையருளிமுன்
கலைமாச்சிலையர்லெய்தா னூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே

௪

மாலாய்மனமோருத் தாயில்வருத்தா திருநீலநிலிக்கு
காலார்மருங்காய்மினத்தகழுதுககமலக்கழுநாயும்
மாலார்விடைபுலமககரியுமடல்வருயிருமடலித்துக்
காலார்சுடர்பாய்ந்தர னூர்கண்ணபுந்நாக்தொழுதுமே.

அ

குன்றாஸ்மாபிபருதாக்கிக்குடியேரினையாள்பொருட்டாக
வன்றாள்னுடையழைந்தார்த்தவானோர். நுமன்மாமாபன்
சொன்றாள் துபஞ்சவர்க்காய்த் திரிகாந்தசுடஞ்சினமொழித்துக்
கன்றாவிளங்காயெறித்தா னூர்கண்ணபுரநாந்தொழுதுமே.

சு

கருமமுநில்கோய்கெடுமாடக்கண்ணபுரத்தெம்மழிகளைத்
திருமாமகளால நுண்மொரிசெழுநீராள்வளநாடன்
மருவார் புயற்கைக்கலிகன் நிமங்கைவேந்தனொலிவல்லார்
இருமானிலத்துக்கராநியிமைவயாரிரைஞ்சவாழ்வாரே,
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

௧௦

ஆக-திருமொழி-எசு-க்கு-பாகரம்-எசு௦

—(*)—

எ-வது, வியமுடை.

திருக்கண்ணபுரம் சவுரிராசன்விஷயம்

—*—

கலிவிருத்தம்

வியமுடை - விடையினமுடைதரமடமகள்
குயமுடைதடவரையகலமதுடையவர்
நயமுடைநடையனமினையவர்கடையில்
கயமிடைகணபுரமழிகடமிடமே.

க

இனாமலிமருங்கினொடுருதிறவிகல்செய்து
துனாமலிமுலையவன்மணமிசுலவியுள்
மணமலிவிழனிஞாடியவரளவிய
கணமலிகணபுரமழிகடமிடமே.

உ

புயலுருவரைமத நபொழிதரமணிநிகா
மயலுறவரைகுடையெடுவியகெடியவக
முயதுளர்மினமுயதுளவளவினையல்
கயதுகுணபுரம்மழிகடமிடமே

க

எதல் நகைசெய்யாவினையவரனை வெண்ணெய்
போதுசெய்தமரியபுனிதர் நல்வினாமலர்
கோதியமநகரக்குலவியமலர்மகள்
காதல்செய்கணபுரமடிகடமிடமே.

(௪)

தொண்டருமமரநுழ்முனிவருந்தொழுதெழ
அண்டமொடகலிடமளநகவமரர்செய்து
விண்டவர் படமதிவிலக்கைமுன்னெரியெழக்
கண்டவர் கணபுரமடிகடமிடமே.

(௫)

மழுவியல்படைபுடையவனிடம்மறைமுதில்
தழுதியவுருவினர் திருமகள்மருவிய
கொழுதியசெழுமலர் முழுதியபறவைபண்
எழுதியகணபுரமடிகடமிடமே

(௬)

பரிதியொடணிமதிபணிவரை திசைநிலம்
எரிதியொடெனவினவியல்வினர் செலவினர்
கருதியொடருமறைமுறைசொலுமறியவர்
கருதியகணபுரமடி கடமிடமே.

(௭)

படிபுல்குமடியிலைவலர் தொழமலர்வைகு
கொடிபுல்கு கடவனாயகலமதுடையவர்
முடிபுல்குநெதியல்படைசெலவடிமலர்
கடிபுல்குகணபுரமடிகடமிடமே.

(௮)

புலமனுமலர்நிசைமலர்மகள்புணரிய
நிலமகளெனவினமகளிர் கனிவரொடும
வலமனுபடையுடைமணிவளர் திதிசுவை
கலமனுகணபுரமடிகடமிடமே.

(௯)

மலிபுகழ் + ணபுரமுனையவெம்மடிகளை
வலிகெழுமதியாயல்வயல்ணிமங்கையா
கலிபனதமிழிவைவிழுவிபவிசையிடு
டொலிசொலுமடியவருறுதுயரில்லை.

(௧௦)

திருமங்கையாழ்வார்தருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-எஎ-க்கு-பாகரம்-எஎ௦.

அ-வ கு, வா னோர்.

திருக்கண்ணபுரம் சவுரிநாஜன்விஷயம்.

உலியிருத்தம்.

வானோரளவும்முதுமுன்னீர்வளர்ந்தகாலம்வலியுருவில்
மீளியவந்துவியந்தாய்க்கொண்டதண்டாமரைக்கண்ணன்
ஆனவநவிலாநாயவனையம்மாவிலைவயலுட்
காண்புறவில்லகண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (க)

மலங்குயிலங்குகெடுவெள்ளம்மதுவவக்கோர்வானாநட்டு
இலங்குசோதியாரமுதமெய்துமளவோராமையாய்
விலங்குத்திரியத்தடங்கடலுட்காமந்துகிடந்தவித்தகனைக்
கலக்கல்முன்னீர்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே, (உ)

பாராரளவும்முதுமுன்னீர்பரந்தகாலம்வளைமருப்பில்
வாராருநவத்தேனமையெடுத்தவாற்றலம்மாளைக்
காராரளினாகருதிக்குருகுபாய்க்கயலிரியும்
காரார்புறவில்லகண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ங)

உணர்ந்தவியும்மாவிலமுமுடனாய்க்கோன்றவொன்றிவித்து
விலைந்திற்றம்வின்வெதும்பவெற்றோனாகலம்வெஞ்சமத்துப்
பினந்துவனெந்தவுகிராணைப்பெருந்தண்டெக்கெற்றுலைத்திந்து
கனஞ்செய்புறவில்லகண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ச)

தோழநீர்வடிவிற்குறஞ்ஞவாய்வந்துதோன்றிமாவலிபால்
முழநீர்வையம்முன்கொண்டமுவாவருவிலம்மாளை
உழநீர்வயலுட்பொன்றினைப்பவொருபால்முல்லைமுகையோடுங்
கழநீர்மலருக்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ரு)

வடிவாய்மழுவேபடையாகவந்துதோன்றிமுவெழுதால்
படியாரகனைகட்டபாழியாய்மம்மாளைக்
சூடியாவன்கொண்டெண்ணக்கோலநீலம்மட்டுக்குக்கும்
கடியார்புறவில்லகண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ரூ)

வையமெல்லாமுடல்வனங்கவனக்காமன்னனாய்த்தோன்றி
வெய்யசீற்றக்கடியில்கனாகருடிகொண்டோடவெஞ்சமத்துச்
செய்கவெம்போர்ஓம்பனைச்செழுந்தன்கானல்மணநாறுங்
னகைதவேலிக்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ரே)

பெரியதிருமொழி.

௩௩௧

ஒற்றைக்குறையும்நாஞ்சுவு மொருபாற்றோன்றத்தானோன்றி
வெற்றிகொழிலார்வேய்வேந்தர்விண்பாற்செல்லவெஞ்சமத் துச்
செற்றகொற்றத்தொழிலாண்செந்திழைந்துமில்லிருப்பக்
கற்றமறைபேரர்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்மிகொண் டேனே

(அ)

துவரிக்கவிவாய்நிலமங்கைதுயர் தீர்ந்துய்யப்பாரதத் து
விவரிற்றரசர்தமொறவிருள்நாட்டிறங்கவம்மாணை
உவரியோதம்முத்துத்தவொருபாலொருபாலொண்செந்தெல்
கவரிச்சுக்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்மிகொண் டேனே-

(ஆ)

மீதுனாமைமேழவரிருநளையமுன்னுமிராமனுய்த்
தானுய்பின்னுமிராமனுய்த்தாமோதானுய்க்கந்தியும்
ஆனான்னைக்கண்ணபுரத்தடியென்கணியனெவிசெய்த
தேனரின்கொற்றமிழ்மலைசெப்பப்பாவம்நில்லாவே,

(க)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருமொழி-௭ அ-க்கு-பாசரம்-௭ அ.

சு-வ து, ஸகம்மானம்

திருக்கண்ணபுரம் சவுரிராஜன்விஷயம்

கவிவிருத்தம்

கைம்மானமதயானையிடர்த்தகருமுநிலை
கைம்மானமணியையணிகொள்மரகதத்தை
யெம்மானையெம்பிரானையிசனையென்மனத்துள்
அம்மானையடினோனடைந்துயந்துபோனேனே.

(க)

தருமான்மறைமுநிலைப்பிரியாதுதன்னடைந்தார்
வருமானத்தவர்க்குமணியையணியிருவில்
திருவாலையெம்மானையமுதத்தைக்கடற்கிடந்த
பெருமானையடியேனடைந்துயந்துபிழைத்தேனே.

(2)

விடையேழன்றர்த்துவெஞ்ஞெவிவல்கலுறப்
படையாலாழிதொட்டபரமன்பாஞ்சோதி
மடையார்நீலம்மல்குர்வயல்சூழ்கண்ணபுரமொன்
றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனே.

(௩)

பிங்காணைமறையாய்வினிந்தவிளக்கையென்னுன்
புக்காணைப்புகழ்சேர்பொலிகின்றபொன்மலையைத்
தக்காணைக்கடிக்கைத்தடவருந்நின்பிணையிருந்த
வக்காணைக்கலியையடைந்தயுந்துபோனோனே.

(சு)

வந்தாயென்மனத்தேவந்துநீபுகுந்தபிண்டை
எந்தாய்போயிரியாய்துலையையாபோ
கொந்தார்பைம்பொழில்சூழ்நுடந்தைக்கிடந்துகந்த
வைந்தாவுண்டையெனநும்மறவாண்மபெற்றேனே.

(சு)

என்சாவெந்தாகத்தழந்திடுங்கிங்குயின்றேறம்
கஞ்சேலென்றடியேனையாட்கொள்ளவல்லாணை
கெஞ்சேநீயினையாநிறைப்போதுமிருத்திகண்டாய்
மஞ்சார்மாளிகைசூழ்வயலாவிமைந்தனையே.

(சு)

பெற்றார் பெற்றொழிந்தார் பின்னுநின்றடியேனாக்
கூற்றானாய்வளர்த்தென்னுயிராகிநின்றானை
முற்றாமாதிகோள்விடுத்தாணையென்மாணை
எற்றால்மறைக்கேனினுசொல்லென்னேழைநெஞ்சே.

(எ)

கற்றாப்பற்றறுக்கும்பிறவிப்பெருங்கடலே
பற்றாப்பவந்தடியேன்பிறந்தேன்பிறந்தபின்னை
வற்றாநீர்வயல்கூழ்வயலாவியம்மாணைப்
பெற்றேன்பெற்றதுவும்பிறவாண்மபெற்றேனே.

(அ)

கண்ணார்கண்ணபுரங்கடிகைகடிசுமழத்
தண்ணார்தாமனாசூழ்தலைச்சங்கமெத்திசையுள்
விண்ணோர்நாண்மதியைவிநிசின்றவெஞ்சுடனாக்
கண்ணார்க்கண்டிகொண்டிகுளிக்கின்றதின்கென்றுகோலே.

(சு)

செருகீர்வேல்வலவன்களிகன்றிமக்கையர்கோன்
சருகீர்முதிர்வண்ணன்கண்ணபுரத்தாணை
இருகீரின்றமிழின்னிசைமலைகன்கொண்டிதொண்டிர்
பருகீர்வலயமுப்பலிவைபாடியாடுமினே.

(அ)

திருமக்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-எக-க்கு-பாகரம்-எகூ.

ய - வ து, வ ண் ட ா ரீ .

திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீராமபுர ஜப்பெருமாள் விஷயம்.

கவிவிரூபகம்.

வண்டார் பூமாமலர் மன்கைமண்ணேக்க
முண்டா ஸேயுண்ணையுக் துகந்துன்றனக் கே
கொண்டா னேற்கென் செய்கின்றாய் சொல்லுநால்வேதங்
கண்டா னேக்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (க)

பெருநீரும்விண் னும்மலையுமுலகேடும்
ஒருதா ரநின்றுவொடுக்கியநினைபலசூல்
வருநேவார்மற்றுளொன்றென்மனத்திறையுங்
கருநேனாக்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (உ)

மற்றுமோர் தெய்வமுளத்தென்றிருப்பாரோ
மற்றிலேனுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை
மற்றெல்லாம்பேசிலுநின் நிருவெட்டெழுத்தும்
கற்றுநான்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (ங)

பெண்ணாள் பேரிளங்கொங்கையினாழல்போல்
உண்ணாஞ்சூண்டுகந்தாயையுதந்தேன்றான்
மண்ணாள்வாணெடுக்கண்மதுமலரான்
கண்ணாள் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (ச)

பெற்றாருஞ்சுற்றமுமென்றிவைபேணென்றான்
மற்றாரும்பற்றிலேனாதலால்நின்னடைந்தேன்
உற்றானென்றுள்ளத்துவைத்தருள்செய்கண்டாய்
கற்றாச்சேர்க்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (ரு)

எத்தியுன்சேவடியெண்ணிருப்பாரை
பார்க்கிறுத்தக்குமன்மற்றார்மற்றது
சேர்க்குமனஞ்சுதுமென்றுகொடாமையே
காததிபாய்க்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (க)

வெள்ளைநீர் வெள்ளத்தனைந்ததரவணமேல்
துள்ளுகீர் வெள்ளத்தயின்றபெருமானே
வள்ளலேயுன்றமர்க்கென்றும்மன்மன்
கள்ளர்போல்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (எ)

மாதாபிவையாமளநகதுவமுலா ளவனன்
புதுவகையி னிடதுவநின் முதினெந் திருத்தேன்
பொன்னுமலர்வியை யோனிடொத்தனையுங்
காணென் றகண்கண்ணபுரத்ததுவையாமலானே

(அ)

நாட்டிநாயென்னையுனசகுமுன் னொண்டாக
நாட்டி னோனதக்கையோகொண்டென்வலயினையப்
பாட்டிநு னுன்னையெனநெஞ்சத்திருநகலம்
நாட்டிநாய்கண்ணபுரத்ததுவையாமலானே.

(ஆ)

கண்டிர்க்கண்ணபுரத்ததுவையாமலானே
பொண்டிர்க்கொண்டன்களியனெலிமலை
பண்டமாயப்பாடுமொலாக்கெனநெஞ்சமும்
அண்டம்பொயாட்கியவர்க்ககறித்தோமே.

(இ)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

—*—

ஆக பத்து அல்-திருமொழி-அ-க்கு-பாகரம்-அ-பு.

ஒன்பதாம்பத்து,

—*—

க - வகுதி, வங்கமா முனிவரீர்.

—*—

திருக்கண்ணங்குடி-சாமனமேனிப்பெருள்விஷயம்.

எழுதிக்கழிசெடில் ஆசிரியவிரகுத்தம்.

வங்கமாமுன்னிவரி திற்ப்பெரியவரானவண்ணமேவிச், சங்க
மரசங்கைததடமலருத்திசாமனமேனியென்றவைவன், அங்கமாறைத்து
வேள்விகாள்வேதமநுதகலையின்நெரிமூன்றுள், செங்கையால்வளர்க்
குத்துளக்கமில்மனத்தோர் திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றுனே, (க)

கவளமாகத்தக்கியுய் யப்பொய்கைக்காரங்கொளக்கலங்கியுள்ளினைந்
துதுவளமேல்வந்துதோன்றிவன்முதலையுணரிபடச்சுடுபடைதூரத்தோ
ன், குவளைநீள்முனரிருமுகமொண்கழநீர்செய்யலார்கெய்தலொண்சமு
னிக், இவனாடமனிகைகூற்றசெழுமணிப்புரிசைத்திருக்கண்ணங்குடியு
ள்ளின்றுனே.

[2]

வாகைபுத்தாட்சவநாமமும்கிலமும்கலைகளும்கை...ற்குளிப்ப, மீது
கொண்டுகளும் மீது நுவலியிடுபுனல்வரியகட்டொளித்தோன், போதல
ர்புன்னாமல் சிகைமெனவர்புதுவினாமதுமலரகைந்த சிதவொண்டென்
றந்நிசைதொருங்கமழுத்திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே. (௩)

வென்றிசேர்திண்மைவிலங்கல் மரமேனியெள்ளயிற்றொள்ளெரித்
தறுகட்ட, பன்னியாயன்றுபார்மகட்பயலைதீர்த்தவன்பஞ்சவர் பாகன், ஞாந
லாவுருவத்துலப்பில்பல் காலத்துயர்கொடியொருவளர்மதியர், சென்ற
சேர்சென்னிச்சி, ரன்னமாடத்திருக்கண்ணங்குடியில்லின்றனே. (௪)

மன்னவன்பெரியவேள்யிற்குறளாய்முவடி நீரொடுக்கொண்டு, பி
ன்னுடையுலகுமீரடியாகப் பெரு... திசையடங்கிடநிமிர்ந்தோன், ஆன்
னமென்கமலத்தனிமலர்ப்பீடத் தலைபுனலிலைக்குடைநீழல், சென்ன
லொண்கவரியசையவிற்திருக்குந்திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே ()

மழுவினாலவனியரசைமுலெழுகால் மணிமுடிபொடிபடுத்திதரக்கொ
ழுவுவார்புன்னுட்குளித்துவெங்கோபந்தவிரந்தவன்குலமலிகதலிக், கு
ழுவும்வார்கமுருகுருவுநர்பலவுந் குளிர்ந்தருகுடாதவியுஞ், செழுமை
யார்பொழில்கள் தழுவுகண்மாடத்திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே ()

வானுளரவனாவலிமையால்நலியுமிகடலிலக்கையர்கோனைப்
பாணுநேர்சரத்தாற்பனங்கனிபோலப் பருமடியுதிதரவில்வளைத்தோன்
காணுலாமயிலின்கணங்குள்ளின்றாடக்கனமுதில்முரசநின்றதிறத்
தேனுலாவரியவண்டிண்ணிசைமுரலுத்திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே

ஆரவுநீள் கொடியோனவையுளாசனத்தையஞ் சிடாதேயிடவதற்குப்
பெரியமா மேனியண்ட முடுருவப்பெருந்திசையடங்கிட நிமிர்ந்தோ
ன், வரையின்மாமணியும் மரகதத்திராளும் வயிரமுமெதிருதிர்முத்து
தினார், கொணர்ந்துந்தியவஸ்தொறுக்குவிக்குந்திருக்கண்ணங்குடியுள்
ளின்றனே. (௮)

பன்னியபாசம்பார்மகட்கொழியபாரசமாபெரும்பேரில், மன்னர்
கன்மடியமணிநெடுந்திண்டேர்மைத்துனர்க்குத்தமாமாயன், தன்னுமா
தலியுஞ்சரபுனைப்பொழிலுஞ் சூழ்க்கெழுக்கணபகமலாவாய்ச், தென்ன
வெண்ணிகன்முரன்நிசைபாடுதிருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே (௯)

கலைபுலாவலகுந்காரிகைதிறத்துக்கடற்பெரும்படையொடுஞ்சென்று
சிலையினுலிலக்கைதியெழச்செற்றதிருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றனே

மலைகுலாநாட்டாங்கையர் தலைவன்மானவேர் சலியன்வா யொளிகள்
உலையென ஸ்ரீமதிபொன்பதோடொன் றும்வல்வர் கிடில்லை சங்குதலே (40)

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகனே சரணம்.

ஆதிருமொழி-அக.க்கு-பாகரம்-அ40,

உ-வகு-பொன் னிவர் .

திருநாகை செளத்தர்யராஜப்பெருமாள் விஷயம்

கவிவிருத்தம்

பொன் னிவர் மேனிமரகத்தின் பொங்கினஞ் சோதியகலத்தாரம் மி
ன்னிவர் வாயில் கல்வேதமோ தும்வேதியர்வா னவராவர் தோழி, என்னே பு
ம்மேகா க்கிடெனென ஸ்குலுமேகா க்கிடையெத்திளங்கொங்கை யும் நோக்குகின்
றார் அன்னையென் னோசுருமென்றஞ்சுகின் றேனைச்சோ வொருவரழகியவா

தோடளிற் றீலமணங்கொடுக்குஞ் சூழ்புன ஸ்குழ்குடதைகிடந்தைக்
தோடர் கொல்லென்று தெரிகாமாட்டேன் செஞ்சுடர்நாழியுஞ்சங்குமேந்திப்
பாடகமெல்லு யார் வணக்கப்பண்மணி முத்தொடிகுலங்குசோதி
ஆடகம் புண் டொருநா ன்குதோ னுமச்சோ வொருவரழகியவா (உ)

வேயிருஞ்சோலை விலங்கு ளுழந்தமெய்யமனா னரிவ்வையமெல்லாம்
காயின ளாயகராவர் தோழி தாமரைக்க ண்களிருந்தவாரு
சேயிருங்குன்றா திழந்தொப்பச்செல்லியவா கிமலர்ந்தசோதி
ஆயிரந்தோ னொடிகுபு னுமச்சோ வொருவரழகியவா. (ஈ)

வம்பலிமுத்தழாய்மலைதோள் மேற்கையனவாழ் யுஞ்சங்குமேந்தி
நடபர் கமெல்லையுஞ் சூதின் னாரர்நாகரிகர் பெரிதுமினையர்
செம்பவா னியர்வாயின் வண்ணத் தேவரிவா துருவஞ்சொல்லில்
அம்பவா னத்திரளையுமொப்பாச்சோ வொருவரழகியவா. [ச]

சோழபங்குடலுங்கையி ல்கொண்டகோ வலதோபொப்பர்குன்றமன்ன,
பாழிய்தோ னுமோர்நா ன்குலையர் பண்டிவர் த்தம்மையுங்கண்டறியே
ளாம், வாழியே விவர வண்ணமெ ன் னரி ல்மகடல் தோன்று னர்கையில்
வய, ஆழியொன் னேந்தியோர் சங்குபற்றியச் சோ வொருவரழகியவா. (ரு)

வெஞ்சினவேழம் மருந்ப்பொயிக்குவேந்தா கொலேந்தினமுதலார் மனத்தைத்
கஞ்சுனா. யாளர்கொல்யானறியேன்தாமனாக்கன்களிருந்தவாறு
கஞ்சனையஞ்சமுன்கா ளிசைத்தகாலைபராவர்கண்டார் வலங்கும்
அஞ்சனமாமலையேயுமொப்பரச்சோவொருவாமுதியவா. சு

பிணரிபரிழகாமனாமொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர் கொல்யானறி
யேன், பணியுமென்றெஞ்சமிதென்கொல்தோழிபண்டிவர் தமையமபுக்க
ண்டறியோம், அணிசெழுநகரையன்னகண்ணுமங்கையுமபங்கயமே
லரிவானச், தணிகெழுமாமுகிலேயுமொப்பரச்சோவொருவா முதியவா.

மஞ்சயர்மாமதிதிண்டநீண்ட மாஸிரு: சோலை மணாளர்வந்தென்,
கெஞ்சுள்ளங்கண் ணுள்ளுமநின்றுநீங்கார்நீர் மலையார்கொல்கினைக்க
மாட்டேன், மருகயர் பொன்மலையேமெழந்தமா முகிஸ்போன்றுளர்வந்
துகாணீர், அஞ்சினாற்புள்ளுமொன்றேறிவந்தாரச்சோவொருவாமுதி
யவா. அ

என்முகையுமெறிநீர்க்கு லுமேமூலகுடனேவிழுங்கி
மன்முகையோராலிப்பள்ளி கொள்ளுமாய்கொல்மாயமறியமாட்டேன்
கொண்டல்கன்மாவையேயுடுப்பா கொங்கல்தாமனா காண்னுமவாயு
மண்டத்தமர்ப்பணிய லின்றாரச்சோவொருவாமுதியவா. சு

அன்னமுங்கேழலும்நி னுமாயவா தியைநாகையமுதியா னாக்
கன்னிண்மாமதிங்மங்கைவேந்தன்காமருசீர்க்கலிகன்றிசுன்றா, இன்னி
சையாற்சொன்னசொஞ்சொல்மலையேழியிரண்டுமொரொன்றுமவல்
லார், மன்னவாரபுலகாண்டீ மின்மெவானவராய்மகிழ்வெய்துவாரே. ட

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆச-திருமொழி-அஉ-க்கு-பாகரம்-அஉ

*

ந-வ து, தனி றிநா.

*

திருப்புல்லாணிகல்யாண செந்நாயகன்விஷயம்.

—(*)—

கலீலிருத்தம்.

தன்னைநைவிகிலேன்வல்லிநையேன்றெழுதுமெழு
பொன்னைநைவிக்குமப்பூஞ்செருந்திமணநிழல்வாய்
என்னைநைவித்தெழில்கொண்டகன்றபெருமானிடம்
புன்னைமுத்தம்பொழில்குழந்தாமகாயபுல்லாணியே.

பு

உருமிநெஞ்சேநினைந்திங்கிருந்தேன்ஞொழுதுமெழு
முறுகுவன்கிண்பலர்க்காககையிநீழலின்புண்ணொருநாள்
பொறுகுதாதுன்மையென்னுள்ளமெய்தப்பிரிந்தானிடப்
பொறுதுமுநீர்க்கரைக்கேமணியுந்துபுல்லாணியே.

உ

எதுசெய்காண்மர்க்கேனமனமேதொழுதுமெழு
தாதுமல்கு கடஞ்சூழ்பொழிற்றாழலாக்கொடர்ந்துயின்
பேசைகின்னைப்பிரியினியென்றகண்முனிடம்
போதுநாளுங்கமழும்பொழில்சூழ்த்தபுல்லாணியே.

க

கொலருண்வண்ணேகரியாகவந்தான்கொடியேற்குமுன்
நக்களிசனாமக்கேபணித்தமெழிசெய்திலன்
மங்கைநல்லாய் கொழுதுமெழுபோயவன்மன்னுநாள்
பொங்குமுன்னீர்க்கரைக்கேமணியுந்துபுல்லாணியே.

ச

உணரினுன்னஞ்சுபொல்கிணையேன்ஞொழுதுமெழு
துணரினாழல்நயம்போதனஞ்சூழ்குமுற்றசெய்துயின்
தணரினாவிசுளருமெனவன்புதந்தானிடம்
புணரியோதம்பணரினமணியுந்துபுல்லாணியே

ந

என்னெஞ்சேநினைந்திங்கிருந்தேன்ஞொழுதுமெழு
வள்ளலாயன்மணியண்ணென்மனம்மருவுமிடம்
கள்ளவிழுமலர்க்காலியுந்துபுமடற்கைகையும
புள்ளுமள்ளப்பறனங்களுஞ்சூழ்த்தபுல்லாணியே.

க

பாவிநெஞ்சேகொழுதுமெழுபோயவன்பாலமாம்
இரவுநாளுமினிககண்ணியிலாதிருந்தென்பயன்
விரலிழத்தமெடுவெண்ணென்மனம்மேற்கொண்வேண்டினா
புரவிவென்னப்புதஞ்செய்துவந்துந்துபுல்லாணியே.

எ

அலமுநாழிப்படையுமுடையானமக்கன்பராய்ச்
சலமதாதித்தகவொன்றிலந்தாக்தொழுமெழு
உலகுநான்குநியோக்குகண்பைம்பொழிநூடி
புலவுகானக்களியன்முனம்பாடுபுல்லாணியே.

அ

ஒதிநாமகுளிக்துச்சிதன்னொலொளிமாமலர்
பாதகாளுமபணியோம்மக்கேநலமாதவி
லாதுதாராவெனிலுந்தருமன்பராய்ப்
போதுமாதேதொழுதுமவன்மன்னுபுல்லாணியே,

க

பெரியதிருமொழி.

நா.நா.

இலக்குமுத் தும்பவளக்கொழுந்துமெழில்தாமரைப்
புலங்கள்முத்துப்பொழிலுமுத்தழகாயபுல்லாணிமேற்
கலங்கலில்லாப்புகழாங்கலியஞ் சிவமாலை
வலங்கொள்ளெண்ணெய்க்கிடமாவதுபாடிவனாகுந்தமே.

கர

திருமன்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-அட-க்குபாசரம்-அட.

சி-வ து-மா வார் *

இ து வு ம து.

கவிவிருத்தம்.

காவாரிடப்பெண்ணையனிலிரிஞரலும்
ஏவாயினாடியுக்குமெல்கிற்கொழுதுதாலொ
பூவார்மணிகமழும்புல்லாணிகைதொழுதேன்
பாலாபிதுநமக்கோர்பான்மையேயாகாதே.

க

முன்னக்குறளுநுவாய்மூவடிமண் கொண்டளந்த
மன்னன்சரிதைக்கேமாலாகிப்பொன்பயந்தேன்
பொன்னங்கழிக்கானற்புள்ளினங்காள்புல்லாணி
அன்னமாய்தூல்பயந்தாற்காங்கிதனைச்செப்புமினே.

உ

வவ்வித்தழாயதன்மேற்சென்றதனிகெஞ்சம்
செவ்வியரியாதுநிற்கும்கொல்லித்திலங்கள்
பவ்வத்திரையுலவுபுல்லாணிகைதொழுதேன்
தெய்ச்சிலையார்க்கென்சின்தைநோய்செப்புமினே.

ந

பரியவிரணிபனதாகமணியுடிரால்
அரியருவாய்க்கீண்டானருள்தந்தவார்மகக்குப்
பொருதிகைகள்போந்துலவுபுல்லாணிகைதொழுதேன்
அரிமலர்க்கண்ணீர்ததும்பவந்துகிலும்நிலலாவே.

ச

வல்லாலிலன்கைமலங்கச்சரந்தாரந்த
வல்லாளன்பின்போனநெஞ்சம்வருமளவும்
எல்லாருமென்றனையேசிலும்பேகடினும்
புல்லாணியம்பெருமான்பொய்கேட்டிருந்தேனே.

டு

ஊழன் தலக்குவெக்கதினோன்றேநோதிட்போய்மறைந்தான்
 அழன் அகொடி தாதுஞ்சுடரிற்றாநோயால்
 செழுந்தட்டிமுத்தோலைகுழி ல்லா ணிகைகொழுதேன்
 ழுழந்திருந்தேவெந்தொழிந்திருந்தோக்குமே.

க

கனையாநிடி. குரல்கொர்மணியினுலாடல்
 தினையோனாநிலாதுதியில்கொடிதாலை
 புனையார்மணியாட்புல்லாணிகைகொழுதேன்
 வினையோன்மேல்லையுமவெந்தாதின்குமே.

எ

தூம்புடைக்கையேழ்மலருவாமருப்பொசித்த
 பாம்பினையோனாநுளத்தவர்நமக்குப்
 புஞ்செருந்திபொன்சொரியிமபுல்லாணிகைகொழுதேன்
 தேம்பிவிளம்பிறையுமென்றனக்கொர்வெந்தமுதே.

அ

வேதமும்கேள்வியும்விண்ணுநிருகடரும்
 ஐதியுமா ஓனாநுளத்தவர்நமக்குப்
 போதலரும்புன்னேசுழ்புல்லாணிகைகொழுதேன்
 ஒதமுநா ஓமுறங்காதிருந்தேனே.

க

பொன்னலரும்புன்னேசுழ்புல்லாணியாடலானே
 மின்னிடையார்வேட்கைநோய்கூரவிருந்தகைக்
 கன்னலினுந்திண்டோட்கலியனெல்லால்
 மன்னவராய்மண்ணாண்டுவாணாமுன்னுலகே.

ய

திருமக்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஐ.க.திருமொழி-அச-க்து-பாகரம்-அச௦.

—(*)—

நி-வ.து, துந்நை தகரீ.

திருக்குறுக்குடி வைஷ்ணவரம்பிளிஷ்டம்

அ.அசீர்க்கழிநெடி. ல்.ஆசிரியவிருத்தம்.

கவளவிளம்பிறைதுள்ளுமுந்கீர்தண்மலர்த்தென்றலோடன்றிலொ
 ன்றித், துவளவென்னெஞ்சகஞ்சோரனிருஞ்சுழ்பனிநாள் துயிலாதிருப்
 பேன், இலாளுமோர்பென் கொடியென் றிரக்கா னென்னலமைந்துமுன்
 கொண்டுபோன, குலனைமலர்நிறை. ண்ணர்மன்னுசுறுக்குடிக்கேயென்
 னையுத்திடுமீன்.

க

தாதவீழ்மல்லிகைபுல்லில் தத்தண்டிதையினிளவா னடையினோ
ஊதைதிரிபந்துழறிபுண்ணலோரி லுமுறங்கேஊறங்கும்
பேகையப் பேகைகாமபா லிருந்துபெரிவூம்பேசுகபெய்வனையார்
கோதைமறுமலர்மலகைமார்பங்குறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்

காலையுமாலைபொத்துணைகெங்குல்லாழிகைபூழிபிண்ணலோவும்
போல்வகோர் தன்னம்புகுந்துகித்கும் பொக்கழலையொக்கும்வாடை
சொல்லில், மாலவன்மாமணி வண்ணன்மாயம்மந்துமுளவனாவங்கிடா
முன், கோலமாலைப்பயிலும்புறவிற்குறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்

கருமணிபூண்டிமொண்ணுகைநோந்துகாரிமிலேற்றணர் தாழ்த்தலாவுய்
ஒருமணியேசைபொண்ணுள்ளநதள்ளலோரி லுமுறங்காதிருப்பேன்
பெருமணிவானவருச்சிவைத்தபேரருளாளன்பெருமைபேசிக்
கருமணிநீர்கொழிக்கும்புறவிற்குறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்.

திண்டிமிலேற்றின்மணிபுறாபுறந்திருமுலோசையுந்தென்றலோடு
கொண்டதோர்மாலையுந்ததியின்றகோலினம்பிறையோடுகூடிப்
பண்டையவல்லவிலைநமக்குப்பாவினையினையவாட்டஞ்செய்யும், கொ
கண்டல்மணிநிறவண்ணம்மண்ணுக்குறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்

எல்லியும்புண்பகலுமிருக்கேயேசிலுமேசுகலேத்திறையார்
நல்லரவர்கிறம்நாமறியோம்நாணமடமச்சம்நமக்கிங்கில்லை
வல்லனசொல்லிமகிழ்வோனும்மாமணிவண்ணனாநாமறலோக
கொல்லைவளரிளமுல்லைபுல்குறுறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்.

செங்கனையுயகரியமேனித்தேவரொருவரிக்கேபுகுந்தென்
அங்கமெலியவனாகழலவாதுகொலோவென்றுசொன்னபின்னை
ஐக்கணாவில்லிதன்னுண்மையென்னோடாமெதனையறியமாட்டேன்
கொக்கலர் தன்பனைருழ்புறவிற்குறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்

கேவலமன்றுகடலினோசுகேண்மின்களாயன்கையாம்பல்வந்தென்
ஆவியளவுமனைந்தகிற்குமன்றியுமைந்தகணாதெரிந்திட்டு
ஏவலங்காட்டியிலனொருவனிப்படியேபுகுந்தெய்திடாமுன்
கோவலர்கூத்தன்குறிப்பறிந்தருறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்.

சேர்த்தனரின்றுதொழுவிரங்கான்றொன்னலங்கொண்டெனக்கின்றுதா
றும், போர்ப்பேதார்பொற்படந்தந்துபோனும்போயினவூறியேயென்
கொக்கை, முத்திடுகின்றனமற்றவன்றன்மொய்யகலமனையாதுவாளாகூத்
தரிமையவர்கோள்விரும்புந்ருறுக்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்

செற்றவாங்கொன்றிவங்குகமலங்கத்தேவபிரான்நிருமாமகளைப்
பெற்றுக்கொண்டவனாகையால் கொண்டபேரருளாளன்பெருமைபே
சுற்றவாங்கொன்றிவங்குகமலங்கத்தேவபிரான்நிருமாமகளைப்
செற்றவாங்கொன்றிவங்குகமலங்கத்தேவபிரான்நிருமாமகளைப்

நிருமாங்குகபாழ்வார் நிருவாழ்களேசரணம்.

ஆக நிருவாழ்-அரு-க்கு-பாகரம்-அரு.

பர் வ து, அ ழு க் கு ம் பு லி.

நிருசகுறுங்குடிவெண்ணவாடிகளினியம்

கவிநிருத்தம்.

அக்குப்புளியினகளுமுடையாசுவரோருவர்
பக்கிற்கிந்தப்பண்புர்போலும்
கக்கமாத்திவள்ளுமுடையேறித்தாய்வாயிற்
கொக்கிவள்ளுவெள்ளிவண்ணுக்குறுங்குடியே.

துங்காராவத்தினாவத்திலவத்தொடுகடலுட்
பொங்காராவத்தினாவத்திலவத்தொடுகடலுட்
பொங்காராவத்தினாவத்திலவத்தொடுகடலுட்
பொங்காராவத்தினாவத்திலவத்தொடுகடலுட்

வாழக்கண்டோம்வந்துகாண்மின்றெண்டிர்காள்
கேழச்செங்கண்மாமுகில்வண்ணம்ருவமுர்
எனமுச்செங்காவித்தனைநாளைக்கினைதேடிக்க
கூனாழப்பார்வைக்கார்வயன்மேவுக்குறுங்குடியே.

சிரமுனைந்துமைந்துஞ்சித்தச்சென்றக்கண்
உரமுங்கரமுந்துணித்தவொருவனார்போலும்
இரவம்பகலுமின்றேன்முரலுமன்றெல்லாத்
குரவிவழிவகாண்மனைநாறுக்குறுங்குடியே.

கவிவைக்கவிந்துமன்னர்மளக்கலிமன்றோ
ஐயர்க்காயன்றமரிவற்றாணம்போலும்
மைவைத்திலக்குகண்ணுர்த்தங்கள்மொழியொப்பான்
கொவைவைக்கவிந்துமன்னர்மளக்கலிமன்றோ

தீநீர் வண்ணமா மலர் கொண் டிவினா யேந்தித்
தூநீர் பரவித் கொ ளுமிநெழுமின்றெண்ண டீர் காள்
மாநீர் வண்ணர் மருவியு ளையுமிடம்வா னிற
கூநீர் மதியைமா டந்திண் டெக்குருக்குடியே

வல்சேச்சிது துண்ணி னிடயா ரிடைநீர் வைக்கின்ற
ஆல்லர் சிந்நை க்கவிரமபை மின்னமு யிற் காள்
சொல்சிற்திருவேயனை பார்கனிவா டயயிரொ ப்பாண்
கொல்லெழுல்லைமெல்லரும் பீணுங்குதுங்குடியே

நா ராரிண் டைநாண்மலர் கொண் டிருந்தமர்காள்
ஆராவன்போ டெட்டெருமா னார ளுடமின்கள்
தாராவாரும்வார் புனல்மேய்க் துவயல்லவ் மூம்
கூர்வாய்நா ரைபேடையொ டாடுககுதுங்குடியே

நின்றனையுந் துயருக்கெடமா மலரேந்திச்
சென்றபனிமின்னெழுமின்றெழுமின்றெண்ண டீர் காள்
என்றமிரவும்பகலும்வரிவண் டிசைபாட்க
குன்றின்முஸ்ரமன் றிடைநா றுக்குதுங்குடியே

சிலையா லேலக்கைசெற்றான்மற்றே ரார்நினனேழம்
கொலையார் கொம்புகொண்டான்ரேயகுருக்குடியே
கலையார் பனுவுல்லவல்லா ன்களியனெலிமாலை
நிலையார் பாட ல்பாடபகாவநில்லாவே

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-அக-க்கு.பாசுரம் அ.௧.௦.

—(*)—

எ-வ தூதந்நிதைதாய்,

திருவல்லவாழ்கோலப்பிரான்விஷயம்.

அறுசீர்க்கழிநெழில் ஆசினியவிருத்தம்.

தந்தைதாய்மக்களேசுற்றமென் றுற்றவர்பற்றிநின்ற
பந்தமார்வாட்கையெநொந் தநீபழியெனக்கருதினயேல்
அந்தமாயாதியாயாதிக்குமா தியாயாயவய
மைத்தனார் வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே.

மின் னுமாவ வல்லியுர் வாஞ்சியுடவென்ற துணை னினா... துடக்குந்
அன்னொருவனொடை யினார் கலநியை வருத்தஞ்சினு யேல்
துவ னுமாவ வல்லியுடபபஞ்சவர் சுகாசிமுன் னுதுசென்ற
மென்னுநர் வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௨

புது னுமாவ மென்முலைப்பா வைமார் பொய்யினைமெய்யிதென்று
பேய னுமாவ பேசுமப்பேச்சைகீழிசுழையெனக்கருதினுயேல்
நீணிலா வெண் குடையவாண னார் வேள் வியின்மென்னிதந்த
மென்னியர் வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௩

புது னுமாவ மென்முலைப்பா வைமார் பனைமுலையனை துநாமென்
மென் னுமாவ மென்னமகொழித்துநீழிழைத்துயக்கருதினுயேல்
விண்ணுயவார் விண்ணாரிள் நிதியன்றவேங்கடத்துளார் வளங்கொள்முன்
விண்ணா னார் வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௪

மஞ்சுகோய்வெண் குடையென்னாய்வாணஞ்சுழவாழ்ச்கார்
துஞ்சினுரென்பதோர் சொல்லே துயரைக்கருதினுயேல்
நஞ்சுகேய்கொங்கைமேலங்கைவாய்வைத்தவனுடையுன்
டைமத்தொர்வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௫

உருவினாம்பிநிசேருன்பொநிரம்புதோற்குரம்பையுள்புக்
கருவினோய்செய்துநின்றைவந்தாமவாழ்வதற்கஞ்சினுயேல்
திருவினார் வேதகங்கைத் துதிவேள்வியோடங்கமாரும்
மருவினார் வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௬

கோயெலாமபெயாததோராக்கையைமெய்யெனக்கொண்டவா னா
பேய்தாமப்பேசுமப்பேச்சைகீழிசுழையெனக்கருதினுயேல்
தியுலாவென்கதிர் திங்கனாய்மக்குல்லவானுகிள்ளற
மாயனார் வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௭

மஞ்சுகேர்வா னெரிநீர்நிலகாவிவைபயங்கிநின்ற
வஞ்சுகேராக்கையையரணமென்றென்றுயக்கருதினுயேல்
சந்துசேர்மென் முலைப்பொன்மலர்ப்பா வைபுந்தாமுநா னும்
வந்துசேர்வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௮

வெள்ளியார்பிண்டியார்போதியாரென்றிவரோதுகின்ற
கள்ளனா ல்கன்னைபுக்கருமமென்றென்றுயக்கருதினுயேல்
தெள்ளியார்கைதொழுந்தேவனார்முநீரமுதுதந்த
வள்ளலார்வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே

௯

பெரியதிருமொழி.

௪௮௮

மறைவல்லார் குறையிலா நுநாற்புறார்வல்லவாழ்வுகூடம்மைச்
 சினைகுலா வண்டநாறசோலைகுழிகோலநீளா லிரட்டன்
 சநாற்புலா யேவ்வல்லகலையென்வா யொளியிவைகந்துவல்லார்
 இவ்வாறா யேருளிலக்காவல்பூண்டின்பன்கெய்துவா கோ (௮)

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகனேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-அ-கரு-பாகரம்-அளவ.

அ - வாழா முந் துற.

*

திருவா லிருஞ்சோலை அழகர் விஷயம்.

எழுதிச் சுகழிநெடில் ஆசிரியவிருந்தம்.

முந்திறவுரைக்கேள்வினா க்கிழல்மடவார்மலையினையவிடுதமொறல்
 அந்தரமேழமலைகடலேழுமாயவெம்மடிகள் தங்கோயில்
 சந்தொடுமொளியுணர்மயிற்றழையுந்தழுவிவந்தருவிசுநிறைந்து
 வந்திழ்சாரல்மா லிருஞ்சோலைவணங்குதுவாமடநெஞ்சே. (௧)

இன்னடையும்புண லுங்கொண்டிடையன்றி யெழுமினோதொழுது
 மென்றிமையோர், அண்டரும்பரவவரவனை கதுயின்றகடர்முடியக்கட
 லுங்கோயில், விண்டலர் துள்ளியேய்வளர்புறவில் வினாமலர் குறுஞ்
 சியினறுந்தேன், வண்டமர்சாரல்மா லிருஞ்சோலைவணங்குதும்வாமடநெ
 ஞ்சே. (௨)

சினிவளரர்க்கைக்கிண்டேத்தப்பெருநிலமருளில்முன்னருளி
 அணிவளர்குறளாபகலிடமுழுதுமளந்தவெம்மடிகடக்கோயில்
 சணிவளர்வேங்கைகெடுதி டினைமதுட்குறவர் தங்கவல்லிடைத் துரந்த
 மணிவளர்சாரல்மா லிருஞ்சோலைவணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. (௩)

சுர்மையிலாயபேய்முலைகவைத்துச்சுமெசரமெசிலைத்தூர்த்து
 நீர்மையிலாததாடகைமா ளநினைந்தவர்மனங்கொண்டகோயில்
 கார்மலையேங்கைக்கைக்கல்புறவில்கடிமலர்க்குறிஞ்சியினறுந்தேன்
 வார்புனல்குழந்தன்மா லிருஞ்சோலைவணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. (௪)

வணங்கலிலரக்கைச்செருக்கைத்தவியமணிமுடிபொருபுதும்புரள, வண
 க்கெழுச்சுவன்றன்கவந்தின்ருடவமர்செய்தவழிகள்தவகோயில், விண
 க்கலினெடுவெய்துதிமுகக் கிழிப்பப்பிரசம்வந்தழிதசப்பெருந் தீதன், ம
 ணங்கமழ்சாரல்மா லிருஞ்சோலைவணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. (௫)

தேனாக்ஞாவிபொய்குங் கோர்செழுந்திரட்டலாங்கனியுதிசத் [ஸ்
தாணாக்ஞாவிநகரங்கடல்வண்ணா கொண்ணரிமுரிடங்கொண்டகேயி
வாணாக்ஞாவிபொய்குங் கோர்செழுந்திரட்டலாங்கனியுதிசத் [ஸ்
தாணாக்ஞாவிநகரங்கடல்வண்ணா கொண்ணரிமுரிடங்கொண்டகேயி (எ)

புதநி குவிசும்பிற் புனாரி சென்றன வப்பொரு மடலவனைத் துயின் று
புதநி குபரியி னபிசுருநி னந்தவீர்த் தபவரி முநிலவன் னார் தங்கேரயில்
சகநி குநி னத்தகட தடக்களிற், யின் கவுள்வழிகளி னன் மெருக
மகநி குசாரல் மாநிருஞ் சொல்லவன் னாகு துமவா மட டெஞ்சே. (அ)

புத்தியிற்சமனாபுத்தொன்றிலுர்கொத்தனபேசவுமுகந்திட் [யில்
 டென்னதபெம்மாஐரிமையவர் தலைவொண் ணரிமுனிடக்கொண்டகோ
 சந்தனபபொழியேளமுழினை நீழ்முழுவனாமகளிர்கணனும்
 மங்கிரதகிலாளுசமா யெருளுசேலைவணங்குதுமலாமடநெஞ்சே (கூ)

[illegible]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-அஅ-க்கு-பாசரம்-அஅ0.

க. - வது, மு வ ரி ல்.

(*)

திருமாஸிஞ்சோலை-அழகர் வீஷயம்

✱

உலிவிருத்தம்.

முயரில்முடிமுதல்வன்முழக்கார்கடனுட்கிடந்து
பூவாருத்திகன்னுட்புலனமபடைத்துண்டுமீற்த
கேவர்கனையகனைகருமாவிருஞ்சோலைகின்ற
கோயலர்கோல்கனைக்கொடியேரிடைகுகொலை. (க)

புனைவளர் பூம்பொழிலார் பொன்னிசுழரங்கநகருள்
முனைவனை முவுலகும்படைத்த முதல்முர்த்திதன்னைச்
பினைவளர் பூம்பொழில்சூழ்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
கனைகழல்கா னுங்கொலோகயற்கண் ணியென்காரிகையே

(௨)

உண்டி உகேழினையுமொருபாலகனுலேமேல்
கண்டியில்கொண் டெகந்தகருமாணிக்கமாமலையைக்
திரண்டிழல்மகரிசேர்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
அண்டர் தங்கோ வினையின்ற னுஞ்சுங்கொலென்னையிழையே,

(௩)

செங்கமதாயவுணன்றிறலாகமுண்டினை மிகந்த
பங்கயமாமலர்கட்பரணையெம்பரஞ்சுடனாக்
திங்களநன்மாமுகிசேர்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
நங்களபிராணையின்று நுஞ்சுங்கொலென்னன்னுதலே

(௪)

தானவன்வேள் விதன்னிற்றனியேகுறளாய்நிபிர்ந்து
வானகமுமண்ணகமுமலர்ந்த திருவிக்கிரமன்
தேனமர் பூம்பொழில்சூழ்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
வானவர்கோணையின்றுவணங்கித்தொழுவல்லள்கொலோ,

(௫)

நேசமிலா உவர்க்குமினையாதவர்க்குமரியான்
வாசமலர்ப்பொழில்சூழ்வடமாமதுரைப்பிறந்தான்
தேசமெல்லாமவணங்குந்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
நேசவனம்பிதன்னைக்கெண்டையொண்கண்ணிகா னுங்கொலே.

(௬)

புள்ளினைவாய்பிளந்துபொருமா கெரிகொம்பொசித்தது
கள்ளச்சகடுகைத்தகருமாணிக்கமாமலையைத்
தெள்ளருவிகொழிக்குந்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
வள்ளலைவா னுநளாள்வணங்கித்தொழுவல்லள்கொலோ.

(௭)

பார்த்தனுக்கன்றருளிப்பார்த்ததொருதேர்முனின்று
காத்தவன்நன்னையின்னோர்கருமாணிக்கமாமலையைக்
தீர்த்தனைப்பூம்பொழில்சூழ்திருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
முர்த்தியைக்கைகொழவுமுடியுக்கொலென்மொய்குழற்கே.

(௮)

வலம்புரியாழியனைவனாயார்திரடோளன்றன்னைப்
புலம்புரி தூலனைப்பொழில்வேங்கடவேதியனைச்
சிலம்பியலாறு அடையதிருமா லிருஞ்சோலைநின்ற
நலந்திகழ் நாரணனை நுஞ்சுங்கொலென்னன்னுதலே,

(௯)

(12)

திருமக்தைப்பாடுவார் - திருவடிகளினால் உலர்ந்த
 திருவெழுந்தி - அங்கத்தி - பாக்கை - அது.

ய - எழுது, எழுதின -

திருக்கோட்டி. புத்தர் சவுமியநா சபா. வான் விஷயம்.

—) (*) (—
ஆவிரியம் முறை.

என். லெம்மினி, உயெம்சோலிமையோர்க்கு நாயகனே தடியவர்
தங்கள் கம்மனத் துப்பிரியா கருள் புரிவான்
பொங்கு கண்ண குவிபு ஞ்செய்யப்பெள்ளகனே திரு மிலக்கொளி
செங்கமலமலருத்திருக்கோட்டி டுரானே. (க)

எவ்வகையதவிர்ப்பானெனக்கிரையின்னாகத்துவரவாய்க்கெனக்க
செய்கிறதாயின்னாநிறுமாமக்கெனியான்
மெனவாய்மையெனக்கெனவையென மெனத்துமாமருதந்
செய்யவாமருதந்ருக்கோட்டியுமாயே. (2)

வேள்ளியாண்கரியான்மணிதிருவான் ஞானவீரன் ஞானவர் தமக்கிதையெமக்
கொள்ளியாணுயர்ந்தாணுகேழுமுன்மேழிழந்தான்
துள்ளுகீர்மொண்டுகொண்டொடவரைக்கந்தைநாழந்திவந்ததை
தெள்ளுகீழ்ப்பந்தறிநுக்கோட்டியுழரானே. (ந)

ஏறுமேறுமியக்குமென்மழப்பற்றுநீசற்சிகைசந்துடம்பிலேர்
கூறுகாங்கொடுசதாங்குலமாமடிக்இளியன்
நாறுசென்சபகமல்லிகைமலர்புல்லின்னிளவன்நென்னுந்
தேநல்லாய்மடுக்குத்தருக்கோட்டிபூரானே. (சு)

வங்கமடாடகடல்வண்ணம் மாமணிவண்ணம் விண்ணவர் கோன்மதுமலர்
தொடங்கல் னே முடியா நெடியான்படி கடந்தான்
மங்குலேசாய்மணி மடவென்கொடிமாகநீ தயர்ந்தே திறா அயர்
நில்கள் தானவ்வுகிருக்கோட்டி யுரானே. (௫)

காவலனிலங்கைக்கிறைகலங்கச்சரஞ்செலவுய்த் துமற்றவன்
எவலத்தையித்தானென்னிப்பாளுடைமெம்பிரான்

நாவலம்புளிமன்னர்வந்துவணங்கமா லுறையின்றதின்கொண்

டேவரவந்தினாருகந்திருக்கோட்டியூராணோ. (அ)

கண்ணகொண்டிளங்கனிபெயர்ந்தாணிவாக்கழிவென்றுமாமசுழ
ரின்னுகாத்துகந்தாலமாரிமகடவனியாண்
குன்றின்முல்லையின்வாசமுங்குளிர்மல்லிகைமணமுமலைந்தினந்
தென்றல்வந்துவந்துதிருக்கோட்டியூராணோ. (எ)

பூங்குருந்தொசித்தானைகாயத்தரிமாச்செருக்கடியேனையானுகந்
தின்கொண்டிபுருத்தானைமையோர்க்கந்தற்பெருமான்
தூங்குதன்பலவின்னகனிதொருவாழையின்கனியொடுமாங்கனி
தேங்குகண்முனல்முழந்திருக்கோட்டியூராணோ. (அ)

கோவையின்நழிம்பாடுவார்குடமாலைத்தடமாமலர்மிசை
மேவுநாள்முகனில்விளங்குபுரிதூலர்
மேவுநாண்மறைவாணனாவுகவேள்நியாறங்கடவல்லவர்தொழும்
தேவதேவபிரான்திருக்கோட்டியூராணோ. (சு)

ஆலுமாவலவாண்கலிகன்றிமங்கையர்சுலைவாணிபொழிந்
சேலவன்பாய்கழனித்திருக்கோட்டியூராணோ
நிலமா முகில்வண்ணைநெடோலையின்றமிழாந்நினைந்தவிந்
நாலுமாறுமனல்லார்க்கிடமாமுமவாணலகே. (ய)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-நயிக்கு-பாகராய்க்கா.

ஒன்பதாம்பத்தமுற்றிற்று.

பத்தாம்பத்தம்

(*)

க-வது, ஒந்தாம்

திருநீர்மலை-திருக்கண்ணமங்கை-திருத்தண்கா-திருநாங்குர்
திழிவெள்ளையா-திருமெய்யம்-திருச்சேறை-திருக்குடந்தை-திருவே
ங்கா-திருமா-திருஞ்சேலை-திருவிண்ணகர்-திருக்கோட்டியூர்
திருநாவாய்-பெருமாள்விஷயம்.

கவிவிருத்தம்.

ஒருநகற்சுற்றமெனக்குயிரொண்பொருள்
வருநற்செல்லகதியாசியமைந்தனோ.

நெருநற்கண்டதுநீர்மலையினறுபோய்

கருநற்குழகண்ணமங்கையுட்காண்டிமே. (க)

கொன்னையா மணியையாணியார்ந்ததோர்
யினையாவோ கடந்ததுச் சிவந்தகண்மேபோய்
என்னையா ஞானையோ யோ பிசாவி
நன்னையாச் சென்று காண்மீதகண்மேலே.

(உ)

கேடலையா விடைப்பள்ளியிருந்தோ
பாலையா சமுதகந்தினைப்பைபுதுழாய்
மாலையா சிவந்தகண்மேகிழந்துபோய்
ஞாலமுன்னியைக்காண்மேலாக் கூரிலே,

(ஈ)

துளக்கமிற்குடனையானதுடல்
பிளக்குணமந்தனைப்பேரில்லாணங்கிப்போய்
அளப்பிலா சமுதையமரர்க்கருள்
விளக்கியோச் சென்றுவெள்ளைக்காண்மே,

(ச)

கடலையிற் கடுகிறனமர்ந்ததோர்
கடலையிற் தந்தவனானறையுர்க்கண்டென்
உடலையுட்புகுந்துள்ளமுதா கியுண்
விடலையையச் சென்று காண்மீம்மெய்ப்பத்துளே.

(ரு)

வானையா சமுதந்தத்தவள்ளலைத்
கேடலையோ ஸ்வயந்தேனையிற் கண்மேபோய்
ஆனவாட்டியருளுமமர்த்தன்
கோலையா க்குடனதைச்சென்று காண்மே.

(ஊ)

கூந்தலார்மகிழ்கோலலனாய் வெண்ணைய
மாந்தமுந்தையிற் கண்மேகிழந்துபோய்ப்
பாந்தப்பாழியிற் பள்ளியிருந்தோ
வேந்தனைச் சென்று காண்மேவென்காலிலே.

(எ)

பந்தராயியைப்பான்மதியையணித்
தொத்தைமாவிருஞ்சோலைத்தொழுதுபோய்
முத்தினையணியைமணிமாணிக்க
வித்தினைச் சென்று விண்ணகர்க்காண்மே.

(அ)

கம்பமாகிறஞ்சிக்கலங்கலோர்
கொம்புகொண்ட குறைகழற்கூத்தனைக்
கொம்புலாம்பொழிற் கோட்டியுர்க்கண்மேபோய்
கம்பனைச்சென்று காண்மேவாவாழ்வே.

(ஈ)

பெற்றமாளியைப்பேரிண்மனானைக்
கற்றநூற்களிகளையுணர்செய்த
சொற்றிறமிவைசொல்லியதொண்டர் கட்
கற்றமில்லைண்டமவர்க்காட்சியே

(10)

நிருமங்கையாழ்வார் நிருவடிகளேசரணம்,
ஆக-நிருமொழி-அக-ஞ்ஞ-பாகரம்-கூறு.

*

உவநு, இரக்கமின்றி-

(*)

சர்வரத்திநிருமகன்விஷ்டம்

[*]

எண்ணிக்கழிநெழில்ஆசிரியவிறுத்தம்

*

இரக்கமின்றியெங்கோன்செய்த, இமையிம்மையேமெக்கெய்திற்று
க்காணிர், பரக்கயாமின்றுரைத் தெனிராவணன் பட்டனனினியாலாக்
குறாக்கோக், குரக்குறாயாகர்களின்கோவே கோலவல்லிவிராமபிரா
ணே, யரக்கராடழைப்பாரிலை நான்களஞ்சினோந்தடம்பொங்கததம்பொ
ங்கோ.

(க)

பத்துண்ணமுடியுமற்றிரட்டிபாழித்தோளும் படைத்தவன்செவ்வ
ன், சித்தம்மங்கையர்பால்வைத்துக்கெட்டான் செய்வதொன்றியாதழி
யோங்கள், ஒத்ததோளிரண்டுமொருமுடியுமொருவர்தந்திறத்தோமன்
றியாழ்ந்தோம், அத்தவெம்பெருமானெம்மைக்கொல்லேலஞ்சினோந்த
டப்பொங்கததம்பொங்கோ.

(உ)

தண்டகாரணியம்புருத்தன்றுதையலைத்தகவியெய்க்கோமான்,
கொண்டுபோந்துகெட்டா என்மக்கிக்கோர்கும்றியில்லைக்கொல்லேல்கு
லவேந்தே, பெண்டிராற்கெடுமிக்குடிதன்னப்பேசுகின்றதென்றசரதி
யுன், அண்டவாணருகப்பதே செய்தாயஞ்சினோந்தடம் பொங்கததம்
பொங்கோ

[கூ]

எஞ்சலிலங்கைக்கிறை யெங்கோன்றன்னமுன் பணிர்துநங்கள்
ண்முகப்பே, நஞ்சதானரகர்க்குடிக்கென்று நங்கையையவன்றம்பியே
சொன்னான், விஞ்சுவா னவரவேண்டித்தேபட்டோம்வேரிலார்பொ
ஸ்மாமயிலன்ன, அஞ்சிலோதியைக்கொண்டிடமின்னஞ்சினோந்தடம்
பொங்கததம்பொங்கோ.

[சு]

கூடு.

இரக்கமின் தி

செம்பொண்ணி முடி யெங்களிராவணன் சீனையென்பதோர்தெய்வ
வெங்கொணர்ந்து, வம்புலாங்கடிகா யிற்றினைபாலத்தேருந்தமாயிற்று
ககாணி, குமபனோடு கிருப்பணம் பட்டான் கூற்றமமாவிடமாய்வந்து
தோன்றி, அமதினோலெம்மைக்கொன்றிடுகின்றதஞ்றினோந்தடம்பொங்க
த்தம்பொங்கோ. [௫]

இதனாகடலைக்கடந்தேறியுயர்கொண்மர்க்கடிகா வையிறுந்துகா
தன்மகனாளுஞ்சுற்றமும்கொன்று கடியிலங்கைமலங்குவெரித்துச, தூத
வர்க்குரங் குககேயுங்கள் தோன்றல் தேவிய்யவிட்டுக்கொடா தேச, ஆகனி
வையுபடுகின்றதந்தேவாளுஞ்றினோந்தடம் பொங்கத்தாமபொங்கோ. (க)

தாழ்மின் தி முன் னீரையந்நான்று தகைத்ததே கண்டு வெஞ்சிறுண்
மநுகுல், மரணமுமாண்டோகயிய்யவிட்டுவாழ்விடமதியினமனதா
யோ, ஏறையையிலங்கைக்கின்று தன்னை யெங்கனையோழியக்கொலைவனோ
சு, ஆழ்மாவலியை யாமணிவண்ணு சோலலினோந்தடம்பொங்கத்தம்பொ
ங்கோ [௭]

மனங்கொண்டேறும்மண்டோதரி முதலாவகயத் கண்ணினார்க
விறுப்பர், கனங்கொண்மென்முலைநோக்கமொழிந்து தஞ்சமே சிலதாப
தொன்று, புனங்கொண்மென்மயிலேச்சிறைவந்ததபுன்மையாளனெஞ்
சிற்புகவெய்த, அனங்கனன்னதிண்டோ ளெம்மிராமத் கஞ்சினோந்தட
ம்பொங்கத்தம்பொங்கோ (அ)

புரங்கள்முன்றுமோர்மாத் தினாப்போதிற் பொங்கெரிக்கினாகண்
டவனாமிற், சரங்களேகொடியாயடுகின்ற சாம்பவாணுட நிற்கத்தொழு
தோடி, இரங்குக்கொமக்கெந்தைபிராணையிலக்குவெங்கதிரோன்றன்சிறு
வா குரங்குக்காசேயெமமைக்கொல்லேற் கூறினோந்தடம் பொங்கத்த
ம்பொங்கோ. (க)

அங்கவானவர்க்கா குலத்திரவணியிலங்கையழித்தவன்றன்னைப்,
பொங்குமாயவலன் கலிகுநிற்புகன்ற பொங்கத்தங்கொண்டிவ்வுலகினி
ல், எங்கும்பாடி கின்றடுமின்றொண்டிரிம்மையேயிடரில்லையிறந்தால், த
தங்கு மூரண்டமே கண்டுகொண்டின் சாற்றினோந்தடம் பொங்கத்தம்
பொங்கோ. (உ)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-கூஉ-க்கு-பாகரம்-கூஉ

பு-வது, செய்துகொள்ளுமி.

இது விமேசுதா

கவிஞர் மீதும்.

வர்த்துவிட்டுக் கொடுத்தும் பணிசாஸனத்திற் குறாமம்
 சேசுதகநம்புசுத்திரிப்பாஷுந்நைத்தொழுதின்னோறும்
 வார்த்தைசபேசுமொருநம்புதல்வாஸாபாசுகொல்லாமே
 கூடத்தர்போலவருதின்னோறும் துறணிதாசமே.

5

எனப்பிரானேயெனையாள்வாயென்றென்றவற்றோடு
ஆழ்வாய்ப்பாட்டாற்றுகில்லாதிக்கிரகித்தழிச்சா
காமபிரபாசகத்திரிவாவந்ததேனாருளே
சேம்பவள்ளன்பட்டுப்போனாறுமணரிதாரமே.

2.

தேரவமாநாடு முக்கள்கோடா வெங்களி ராவணற்குச்
காலநாடு வந்தவா கண்டிக்கு முகில்போல்
நிலன்வாழ்ச்சுக்கிடையன்வாழ்வுவந்தவாழ்வென்று
கோலமா கவாடுகின்றோர்க்குமுமணி தூரமே

五

மணங்கன்: நா. துமலார் குமுலார் மாதர்களாத் தரத்தைப் புனர்நட்சிக் அதப்புன் அமயாளன் பொன்றவரிசிலையற் கணகிகளூண் ணயா ளியாண் டகாலனுக்கினையோன் குணங்கன்பாடியாடுகின்றேறுகுமுமணிதூரமே.

५५

வெளித் தந்தோர் மீது மனமேவெண்டோர் தானமெமக்கா க
இன்று தம்மினெனவுகளவா அனெம்பெருமா ள் தமர் கா ள்
நின்றுகாணிர் கண் காள் ரநீ ரொம்மைக்கொல்லா தே
சுன்றுபோலவாடுகின்றோருக்குமணிது. ரமே.

கல்விச் சமுத்திரம் மாற்றிவந்ததுகாவல்கடந்திலங்கை
ஆல்ஸ்ஸெய்தா ஹுக்கள்கோ மா னெம்மையமாக்களச் சது
வெல்லகிள்ளா தஞ்சிணைக்காண் வெங்கிதேரான் சிறுவா
கொல்லவேண்டாவா தென்னோந்துழம்ணிதூரமே.

GF

மாற்றமாவதிக் தனையோவம்மினரககருள்ளீர்
சிற்றநும்கேற்றீரவேண் புற்றசேகாகம்பேசாதே
ஆற்றல்சார்ந்ததெல்லிற்றிப்பேணுமனைவாழ்கவென்று
கூற்றமன் னர்காணவாடர்குழமணி தூரமே.

ஏ

௧௦௮

ஏற் று வி ன் றே ரு ம்

வாளையாளைப்பாடியபுதிதேதேவோடக்கொல்லார்.
 அவளவென்றவென்றியாளன்றன்நமர் கொல்லாமே
 கவளமொட்டிடபோத்திகாவலன்றன்றியவள்
 குவளவண்ணவாண்காணவாடர்குழமணிதூரமே.

௨௦

ஏதென்கேதந் தும்கீளரினிலேவெககளிசாவண்ணார்
 ஒழிப்போண்காகுகளெய்கதோழய்வதோர்காசனத்தால்
 குழிப்போந்தோழுகள்கேகாமாளுகோழைமேல்மின
 கடிக்குடையாடுகின்றேருககுழமணிதூரமே.

௨௧

வென்றதொல்லிந்தென்னிலங்கைவெஞ்சுமந்தன்றக்கர்
 குன்றமன்றாடியுய்க்குழமணிதூரத்தெக்
 கன்றிவெய்கின்றிவ்வேற்கைக்கலியனெலிமலை
 ஒன்றுமொன்றுவானத்தமுன்றுப்புகின்றிடுமினே.

௨௨

திருமங்கையாழ்வார் திருவாடி. ௧௮௪௪௪௪௪௪
 அ. ௧-திருநொழி-௧௧௧-௧௧௧-பாசரம்-௧௧. ௨.

-----*

சு-வ து, ச் ந் த ம ல ி

கண்ணவியையம்.

-----*

அறுசீர்க்கழிநெடிஆசிரியவிருத்தம்

சத்தமலர்க்குழந்தாழக்தானிகத்தோடித்தனியே
 வகென்முலைச்சுடந்தன்னவாங்கிநின்வாயின்மடுத்து
 நத்தன்பெறப்பெற்றம்கிணாகத்தான்னுமமுதே
 னந்தபெருமானையுண்ணாயென்னம்ஞ்செம்முண்ணாயே.

௨௩

வங்கமரிகடல்லண்னுமாமுகிலேயொக்குதம்மி
 செங்கவெடியதிருவேசெங்கமலம்புனாவாயா
 கொக்கைகசரத்திவ்வுன்னைக்கூலியுக்காணத்திருத்தேன்
 எங்கிருத்தாயர்களைடென்னினையாடுகின்றாயே.

௨௪

திருநெற்பொலிந்தவொழிவாசாயர்தம்பிள்ளைகளோடு
 தெருவிற்றினைக்கின்றகம்பிசெய்கின்றநீமைகள் கண்டிட்
 மிருகியென்கொக்கையிற்றிம்பாலோட்டைந்துபாய்த்துக்கின்ற
 மருவிக்குடக்காலிருத்துவாய்முலையுண்ணவீவாசாய்,

௨௫

பெரியதிருமொழி,

கடுந்

மக்கட்பெறுதவம்போலும்வைத்துவாழும்மடவார்
மக்கள்பிறர்கண் ணுக்கொக்கும்முதல்வாமசக்கனிநன்னாய்
செக்கரிளம்பிறைகண் ணைவாங்கிநின் அகயிற்றறுவன்
ஐக்கலைமேளிருந்தம்ம முவந்திணி துண்ணநீவா ராய்.

ச

ஹித் தகருங்குஞ்சினமந்தாமாமருதாநீடந்தாய்
வித்தகனேனிரையாதேவெண்ணெய்விழுங்கும்வீகிர் தா
னுத்தனைபோதன்றியென்றன்கொங்கைசுரந்திருக்கில்லா
உத்தமனையம்மமுண் ணாயுலகாந்தாயம்மமுண்ணாய்.

நி

பிள்ளைகள் செய்வனசெய்யாய்பேசிம்பெரி தும்வலியை
களன்மனத்திலுடையகாண வேதீமைகள்செய்தி
உள்ளமுருகியென்கொங்கையோட்டைந்துபாய்த்திடுகின்ற
பள்ளிக்ஞாபிப்புச்செய்யாதேபாலமுதுண்ணநீவா ராய்

சு

தன்மகனாகவன்பேய்ச்சிதான்முலையுண்ணக்கொடுக்க
வன்மகனாயவளாவிவாங்கிமுலையுண்டநம்பி
நன்மகளாய்மகளோடு நாளிலமங்கைமணாளா
என்மகளேயம்மமுண்ணாயென்னம்மஞ்சேமமுண்ணாயே.

எ

உத்தமடிகள்முனியருந்தைநாநென்கையிற்கோலால்
நொந்திடமோகவுக்கில்லேனுக்கள் தமானிரையெல்லாம்
வந்துபுகுதரும்போதுவானிடைத்தெய்வங்கள்காண
அந்தியம்போதங்குகில்லேஸாழிபக்கையனேவாராய்.

அ

பெற்றத்தலைவனென்கோமான்பேரருளாளன்மகலாய்
சுறறக்குறாக்கிளாகொவேசான்றியதொல்புகழாடா
கந்தினந்தோறும்மறித்துக்காணத்திரிந்தகனிறே
ஏற்றுக்கொள்ளம்முண்ணாதேயெம்பெருமானிருந்தாயே.

சு

இம்மையிடர்கெடவேண்டியேந்தெழிற்கோட்கலிகளறி
செம்மைப்பணுவனாகொண்டிசெங்கணையவன்றன்னை
அம்மமுண்ணென்றுரைக்கின்றபாடலிவையத்துமைத்தும்
மெய்மைமனத்துவைத்தேத்தவெண்ணெவராகலுமாமே.

ய

திருமகையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-சூச-க்கு-பாகரம்-சூசய.

கவிதை

பூங்கோதை

(11)-வினா பூங்கோதை

சப்பாணிப்பநாட.

கவித்காழினை

ஜகதேகைதாய்ச்சிவனாடவெண்ணையுச்சுணை
 ஆங்கவளார் துப்புனாட்கப்புவை யுண்
 டேநிமிருந் துரிஜுங்கியிசையாடும
 ஓங்கோ கவணை னேசப்பாணியொளியை வண்கோசப்பாணி. க

தாயர்மனங்களைத்தடிப்பதற் றியிடுநய்யுண்
 டேயொம்பிராக்களிருநிலத்தெக்காதம்
 ஆபரதகவழிகளையிந்த
 வாயவென்கொட்டாய்சப்பாணிமாண்வண்ணைகொட்டாய்சப்பாணி உ

தாமோருருட்டித்தயிடுவெய்விழுகிடெத்
 தாமோதவழுவெண்ணையச்சியர் தாமிருண்
 தாமோதரகையாலாக்கத்தக்கமுட்டிருத்த
 தாமோதரகொட்டாய்சப்பாணிகாமவாக்கண்ணைகொசப்பாணி. க

பெற்றார் களைசமுலப்பெருக்கையவிடத்
 துற்றொருவருமின்றியுலகினில்
 ம்ருகுமஞ்சப்பேய்மவஞ்சப்பெண்ணைஞ்சுண்ட
 கற்றாய்கொட்டாய்சப்பாணிகார்வண்ணைகொட்டாய்சப்பாணி.

கோக்கனதிண்ணைக்கொழுவன்வரக்கரப்
 பெய்ச்சிமுழையுண்டிள்ளைய்பெரியன்
 ஆய்ச்சியரப்பக்கருவரவர்க்காகச்
 சாற்றியோராய்ச்சுப்பாணிபடக்களையுக்கொட்டாய்சப்பாணி ௫

கேவலமன் துண்வயிருவயித்துத்து
 நானலப்பந்தருவன்கருவினைப்
 ஜுவலர்கீணமுடிக்கன்றன்போரோமே
 கேவலனைகொட்டாய்சப்பாணிகுடமாடிகொட்டாய்சப்பாணி. க

புள்ளினைவாய்பென்துபூங்குருத்தஞ்சாய்த்துத்
 துள்ளிவினையாடித்துவழிவெண்ணைய
 புள்ளிபகையாலையேமுழைகெருகும்
 புள்ளிப்பிராண்கொட்டாய்சப்பாணி பேய்முழையுண்டாளேசப்பாணி.

ஆயுழியிருநூழியாய்மத்து
மாயவலனைப்பெண்வந்தாழ்வைதரப்
பேயென்றகனைபடித்ததுநேருண்ட
மாயவனேகொட்டாய்ப்பாணிமாஸ்வண்ணனே கொட்டாய்ப்பாணி.

கள்ளகற்புநியாய்க்காலாத்கடத்தைத்
தன்னியுதைத்திட்டுதொயாய்வநவானை
மெள்ளத்தூடர்க்குத்தித்தாருநேருண்ட
வள்ளலேகொட்டாய்ப்பாணிமாஸ்வண்ணனே கொட்டாய்ப்பாணி.

காரார்புறங்கைக்கணிகந்திமங்கையர்கோன்
போராளனெஞ்சித்திரியாதிடக்கொண்ட
சேரளசெந்தாமரைக்கண்னாதண்டமுதாய்
தரளகொட்டாய்ப்பாணிபடமாப்பா கொட்டாய்ப்பாணி.

ய

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
ஆக-திருமொழி-கூடு க்து-பாகரம்-1100.

பா-வா து-எந்நா னுமீ.

()

மாயன்வெண்ணெயுண்டமாட்சிமை.

*

என்கிர்க்கறிநெறல்ஆசிரியவிருத்தம்.

என்காணுமீதொப்பதோர்மாயமுண்டேநரநாரணனுயலகத்தநா
ல், சிங்காமைவிரித்தலெனம்பெருமானதுவன்றியுஞ்செஞ்சுடருநிலனு
ம், பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும் நெருக்கிப்புகப்பொனமிட
தொக்களைபோ, தங்காங்கவன்காண்மினின் ருய்ச்சியராலனைவெண்ணெ
யுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

க

குன்றொன்றுமத்தாவரவாழ்வர்க்குரைமாகடலைக்கடைந்திட்டொ
ருகால், தின்றுண்டகொண்டோட்டிவன்கூனிமிரநினைத்தபெருமான
துவன்றியுமுன், நன்றுண்டதொல்கிர்மகக்கடலேழ்மலையேழுலகே
மொழியாமெம்மி, அன்றுண்டவன்காண்மினின் ருய்ச்சியராலனைவெ
ண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

உ

உனைத்திட்டெழுந்தமதுகையிடவர்களுலப்பில்லலியாரவர் பால்வ
யிரம், வினைத்திட்டகென்மெண்ணிவிண்ணேற்பாவவநாலொழித்தபெ
ருமானமுன்னுள்வனேந்திட்டவில்லாளிவல்லாளெயிற்றிமலையேழுலகே
னுடல்வள்ளுகிரால், அனைத்திட்டவன்காண்மினின் ருய்ச்சியராலனைவெ
ண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

கூட்டுத்திட்டம் யோர்சரண்டாவெலத்தாச்சா னுய்முரனுயவனோ
யுயிராற், பிளந்திட்டமரக்கருளசெய்துக்க பெருமான்நிருமால்விநி
ருலவாக, வளந்திட்டதொல்தீர் விறல்மாலையோமண்கொள்ளவஞ்சிக்
தொருமான்ருறளா, யளந்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சிய ராலனெ வெ
ண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

நீண்டாண்ருறளாய்கெடுவானளவு மறயார்படுமாற் துயராயவெல்
லாக், நீண்டாண்மனினந்தினையோசனெஞ்செலவுய்கதபிரானதுவன்றி
யுய்முற, வேண்டாண்மனமன்றமனென்றமனா விறவப்பெறுவாரலவொ
துலனேற், ஆண்டாண்வன்காண்மினின்றாய்ச்சியராலனெ வெண் ணெயுண்
டாப்புண்டிருந்தவனே,

பழித்திட்டவென்பபயன்பற்றறுத்துப்பனரித்தேத்தவல்லார் துய
ராயவெல்லார், ஒழித்திட்டவனாத்தனக்காக்கவல்லபெருமான்நிருமால்
துவன்றியுய்முறத்தெழித்திட்டெழுந்தேயெதீர் கின்றமன்னன்சினத்தோ
ளவையாரீரமுமமுயால, அழித்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால
னெவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே

படைத்திட்டதிவ்வையுய்முறன்னுட்பனரித்தேத்தவல்லார் துயரா
யவெல்லாதுடைத்திட்டவனாத்தனக்காக்க வென்னத்தெளியாவாக்கர்
திறல்பாயவியா, நிகுடைத்திட்டெழுந்தேயெதீர் பனையாவிலங்கல்புக
பயாய்ச்ச விறம்கட்டலை, அடைத்திட்டவன்காண் மினின்றாய்ச்சியரால
னெவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

கெறித்திட்டமென்கூடாழகன்னோரிநறையோடுஇனயவில வென்ன
வல்லேயகனே, இறுத்திட்டவளின்பமன்போடணைந்திட்டிளங் கொற்ற
வனுய்த்துளங்காதமுந்ரீர், செறித்திட்டிலங்கை யலங்கவாக்கன்செழுநீ
ன்முடிதோளோதோனதுணிய, அறுத்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சி
யராளனெ வெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே,

கரித்திட்டசென்கேழுநீப்பொக்கரிமாத்தொலையப்பிரியாதுசென்
றெய்திபெய்தா, கிரித்திட்டிலுக்கொண்டடக்காததன் வாயிருக்துசெய்
துகத்தபெருமான்முந்தாள், வரித்திட்டவிலலால்மாமேழுமெய்து மலை
போலுநலதொரியாக்கதிமுக, கரித்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியா
லனெவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே,

கின்றாய்முகப்புச்சிறிதினையான்வழிற்ற நிறைப்பானுறிப்பால் த
யிரெய், அன்றாய்ச்சிபர்வெண்ணெய்சிறுக்கியாலோடாப்புண்டிருந்த

பெருமானடியேல், நன்றாய் நொல்சீர் வயல்நந்தையர்கோன்களியருளு
விசெய்தமிழ்மாலையல்லார், என்னுனுமெய்தாரிடரின்ப மெய்தியுமை
யோர்க்குமடபாற்செலவெய்துவாரோ:

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-௧௬-க்குபா-௧௪-௨௪௩௦

—(*)—

எ-வ து, மபனமுடை.

ஆச்சியர் கண்ணனைக்குறித் துமுறையிடல்,

எழுதிர்க்கழிநெடித் துநிரியநிந்தம்

மானமுடைத் துக்களாய் குலமதனற்றிற் றீர்ப்புக்கள் தம்மை
ஊனமுடையன செய்யப்பெறா யென்றிரப்பனுகாக்கில்லேன்
நானுமுதாத்திலேனந்தன் பணிக் திலைவகைகாள் நானென்செய்கேன்
தானுமோர்களுளியுத்திறையகத் துத்தியிர் கடை கின்றாள் போலும். க

காலையெழுத்துகடைந்தவிடமோர் விற்கப்போகின் தோள்கண்டேபோ
னென், மாலே மறுக்குஞ்சித் தன்மகனல்லா மறந்துவதாருநிலை, மேலை
யகத் துந்காய்வந்துகாள் மின்கள்வெண்ணெய்யென்றிருந்த, பாலும்
பதின்குடக்கண்டி லேன்பா வியேனென்செய்கேனென்செய்கேனே. உ

செள்ளியவாசிறியான்கைகாளுநிமேலைத்தடாநிறைந்து, வெள்ளிமலை
பிறந்தா லொத்த வெண்ணெயைவாரிவிழுக்கியிட்டுத், தன்வணுறந்து கி
ன்னுள்வந்துகாண் மின்கள்கை யெல்லா நெய்யாகிது, பின்னே பரமன்றிவ
வேழுலகுக்கொள்ளும்பேதையேனென்செய்கேனென்செய்கேனே.

மன்னம்புலேல்கணல்லாள் முன்னம்பெற்றவனைவண்ண நன்மாமேனி
தன்னம்பிநாபியுமிக்குவளர்ந்ததவனிறைசெய்தறிவான் பொன்னம்பிபு
ள்ளுவன்கள்வமபொதியகார்போகின்றவாதவிழ்த்திடின்னம்பிநம்பியா
லாய்ச்சியர்க்குய்விடையென்செய்கேனென்செய்கேனே. ஈ

தற்கைபுகுத்திலன்நாநிங்கி நுத்திலேன்றோழிமாராருமில்லை
சந்தமலர்க்குமுலாள் தனியேவினையாடுமிடக்குறுகிப்
பந்தபறித்துக் துக்கில்பற்றிக்கீறிப்படிநன்படிநெய்யும்
நந்தன்மதலைக்கீழ்க்கென்கடலோர் நங்காயென்செய்கேனென்செய்கேனே.

மனமகன்கேள்வன்மலர்மங்கைநாயகன்நந்தன்பெற்றமகலை
ஆண்ணவிலைக்குமுலாநிஞ்சேரிக்கேயல்லுற்றன்வந்தபின்னைக்
கன்மலர்சேர்ந்துமுலைவந்துவிம்மிக்கமலச்செல்வாய்வெருப்ப [னே
மென்மகள்வண்ணமிருக்கின்ற வானக்காயென்செய்கேனென் செய்கே

௪௩௮

மொனமுடை

ஆரீசுந்கண் னுறுந் தித்திநுருக்கென்றாய் விழுவெடுப்பப்
பாசனாநல்லனபண்டி களாந்புகப்பெய்தவகனையெல்லாம்
பேரீசுந்கதலகொருநூ தவடிவநிலை யெனினமகளின் னுநகைய
மாயமகனையெல்ல முற்றாமலா ரியனா ததுண்டிருக்கான்போ லும். ௪௩

கேயத்ததயிரும்பெய்யும்பா னுமோரோர் குடந் துற்றிடுமென்
றாய் ரியர் கடையவழக்கவுநா னிதற்கெளியிவகை நங்காய்
சேர்த்துமேயலிவையெய்யபெறையென்றி ரபபனாரபபவிலேன்
பேய்ச் சிமுலையு னாடபின்னா யிப்பினினை யைப்பேசுவதஞ்சுவனே, ௪௪

நநிமவலியுமுடை யிந்நம்பி தற்க்கொழுதின்களில்
எடலாகண் ணியினுனாவாளர் கதியீரோடப்போ லேன்
கேடவர் பிறுமறு மார்பன்மிடர் ந் துதிருவடியால்மலேபேரல்
ஒநிடுநகடதனகச்சாடியபின்னா யுரப்புவதஞ்சுவனே. ௪௫

அஞ்சுவனொரல்லையவாத திடநகைகளா யிரநூழ்செய்யையப்
பஞ்சியிலெல்லடிப்பினினை களுண் கின் னுபாகந்தாண்டவயார்களை
கஞ்சன்கடியன்கறவெட்டுநா னிலென்னகவலத்தா துமில்லை [தே
கெஞ்சகதிருப்பன்செய்துவைத்தாய் நம்பியெய் செய்கேனென் செய்கே

அங்குணந்தினமாள் செய்கர்களோ நம்பியாய் மடமக்களைப்
பங்குயிரிடுகடந்தா னினின்றுர்கன்பின்னேசென்றொளித்திருந்
தங்கவர் பூந்திலெவாரிக்கொண் டிட்டரவேரிவடயாரிரப்ப
மலவாகல்லீர்வந்துகொள்மினென்று மரமேறிநிருந்தாயபோ லும், ௪௬

அச்சத்தினைத்தனையிலையிப்பிள்ளைக்காண்வையுஞ்சேவகமுடும்
உச்சியிலமுததிலவளர்க்கெடுத்தேனுககுனா கதிலென்றானின் னுபோய்ப்
பச்சிலைப்பூங்கடம்பேறிவிசைகொண் டிபாய்த்துபுகா யிரவாய்
நச்சயற்பொய்கையிலுகத்திசினுடுபிணங்கிவந்தாய்போ லும். ௪௭

தம்பாமல்லனலாண்வாமகனைத்தனியேநிள்முதான்செய்வரோ
எம்பெருமா னுன்னிப்பெற்றவயிறுடையெனினியான்செய்கேன்
அம்பரமேழுமதிருமிடி ருரலங்ககந்தசெங்கணுடை
வம்பவழிகா னத்தாமா லினிடையோடு பிணங்கிவந்தாய்போ லும், ௪௮

அன்னகடைமடவாய்ச்சிவாயிறடித்தஞ்சுவருவானாபேரல்
மன்னுகருக்களிற்றாருயிர்வவ்வியமைந்தனைமாகடக்குழ்
கன்னிநன்மாமதிள்மகையர்காவலன்காமருசீர்க்கலிகளறி
இன்னிசைமாவைகளேழுமவல்லவர்க்கேதுமிடரிடையே ௪௯

திமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

*

ஆக-திருமொழி-௬௪-க்கு-பாசரம் -௬௪௪.

அ- வது - கா திற்கடிப்பு

ஆயுச்சியினுட்பற்றிற்.

*

கவியிருக்கம்.

கா திற்கடிப்பிட்டுக்கலிங்கமுடித்துக்
கா துறந்தவண்ணத்துழாய்கொடணிந்து
போதுவதுகூப்பறமேவந்தனின்நீர்
எதுக்கிதுவென்னிதுவென்னிதுவென்னே (க)

துவராடையுமிக்கொருசெண்ணெய்ப்பிடி
கவராகமுடித்துக்கலிக்கச்சுக்கட்டிச்
சுவராகதடையுறமேவந்தனின்நீர்
இவராரிதுவென்னிதுவென்னிதுவென்னே (உ)

கருளக்கொடியொன்றுடைபிள்தனிப்பாஜிர்
உருளச்சுக்கடையுறுங்கிவிடிர்த்தீர்
மாருளக்கொடியொடவந்தில்லம்புருந்தீர்
இருளொக்கதுவென்னிதுவென்னிதுவென்னே (ங)

நாமம்பலவுமுடைநாசனநாம்பி
காமத்துளபமிகநாறிடுவென்றீர்
காமவெனனப்பாடிவந்தில்லம்புருந்தீர்
எமசதிதுவென்னிதுவென்னிதுவென்னே (ச)

கந்துக்குழல்தாழ்ச்சுருகையனைத்து
மற்றுமபலமாமணிபொன்கொடணிந்து
முற்றம்புருந்துமுறுவல்செய்தனின்நீர்
எற்றுக்கிதுவென்னிதுவென்னிதுவென்னே (ரு)

ஆனாயருமானையுமங்கொழியக்
கூனாயதோர்கொற்றவில்லொன்றுகையேந்திப்
போனாரிருந்தாரையுட்பார்த்துபட்டருந்தீர்
ஏனோர்கள்முன்னென்னிதுவென்னிதுவென்னே (க்)

மல்லேபொருத்திரதோள்மணவாரில்
ஆல்லேயறிந்தோம்துமனத்தின்கருததைச்
சொல்லாதொழியீர்சொன்னபோதினுவலரிர்
எல்லேயிதுவென்னிதுவென்னிதுவென்னே (எ)

புக்காடரவம்பிடித்தாட்டுப்புனிதீர்
இக்காலங்களையாமுமக்கேகொன்றுமல்லோந்

(۲)

பிறையாசனத்தாய்மலர் வாறொருகேபோய்க்
கூடிக்குறவையினை கோமளத்தின்ளாய்
தேடித்திருமாமகன்மணமகன்நிரப்ப
வழிவிதுவெண்ணிதுவெண்ணிதுவெண்ணு.

(५)

பி ஸ்விக்கரஸ்க்கண் ணையோடாகே தரப்பர்சி
எஸ்ஸிபெரோ ஸூதாடியாவுட்பற்றி நக்கைக்
கஸ்ஸிபெரோடாகே தரப்பர்சி கொள்ளுமா னை
கொல்லித் துதிப்பா ரைத் துக்கமிலோ .

(10)

திருமல்கைப்பாழ்வாள் திருவாழி. க. லோசரணம்.

கூட-திருமொழி-சொது-க்குபாகரம்-சொது.

மேலு - புகை நுகை.

தஞ்சாவூர் கல்வியாளர் சங்கம்

[illegible]

புள்ளொருவா டிஷன் ஸிருள்வந்த துதனோடா ஸவிலகை
ஒள்ளொரிமண டி.பு ஸ்ணப்பணரி ததலுக்காமதனை நினைந்தோ
கள்ளவிழ் கோதைகா தலுமென்கள்காரிகைமாதர்கருத்தும்
பிள்ளைதன்கையி ஸ்ண ஸோமெயா க்கப்பேசுவெந்நைபிராஸோ. (க)

மஹாநிஷாமலித் தகவல் தகவல்காழிமாஸ்சினிடயேழுமடர்ந்தாயர்
அநாறுந்நிகவானிநாகத் தவாண்மைகொலோவநியேனான் :
பிள்ளையிரகோகீங்கடல்வண்ணா, கீயிவள்ளதன்னைவினகோயில்
முள்ளிவெழுந்தமுந்நகையித்தேனும்முள்ளகவணைகவர்க்காயே. (உ)

ஆர்.மணிமா.புரிகக்கொடுப்பதற்குப்பாற்றையாற்றல்மிகுத்துக்
கொடுத்தலென்றதுகூடுதலுமுன்னகூடத்தின்கமித்திறத்தானே
கொடுத்தலென்றதுகூடுதலுமுன்னகூடத்தின்கமித்திறத்தானே
கொடுத்தலென்றதுகூடுதலுமுன்னகூடத்தின்கமித்திறத்தானே (க)

பல்கலைக்கழகம் இராமச்சந்திரன் பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில்
செயல்படும் வகையில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பெரியதிருமொழி.

நான்காம்

ஆல்வியக்கோசையணிநிறங்கொண்டவந்துமுன்னேநின்றபோகாய்
சொல்லிஎன்னமொழிவனையியுங்கள் தொண்டர் கைத்தண்டென்றவாதே

செருவழிபரதமன்னர் கண்மாளத்தேர்வலங்கொண்டவர் செல்லும்
அருவழிவானமகிப்படக்கண்டவாண்மைகொலோவறியேனான் [தோ
திருமொழிபெய்கள்தேமலர்க்கோதைச் சீர்மையைநினைந்தலையைந்
பெருவழிநாவற்களியினுமெளியளியளெனப்பேசுகின்றாயே. (டு)

அரக்கியராகம்புல்லெனவீரல்லாலணிமதிவிலங்கையர்கோனைச்
செருக்கழிச்சுமரப்பணியமுன்னின்றசேவகமோசெய்ததின்று
முருக்கிபழவாய்ச்சிமுன்கைவென்சங்கக்கொண்டமுன்னே நின்றபோ
காய். எருக்கிலைக்காகவெறிமழுபோச்செல்லெய்வெதந்தைபிரானே.

ஆழியந்திண்டேரரசர்வந்திறைஞ்சவலைகடலுலகமுன்னுண்டபா
ழியந்தோளா ராயிரம்வீழப்படைமழுப்பற்றியவலியோ, மழைமென்
னோக்கிமணியிறங்கொண்டவந்து முன்னேநின்றபோகாய், கோழிவெ
ண்முட்டைக்கென்செய்வதெந்தாய்குறுந்தடிநெடுக்கடல்வண்ண. (எ)

பெருந்தலைநாகம்புள்ளுவந்தேறவள்ளுநிராற்பிளந்தன்று
பெருந்தகைக்கிரங்கிவாலையமுனிந்தபெருமைகொலோசெய்ததின்று
பெருந்தடக்கண்ணிசரும் புதுகோதைபெருமையைநினைந்தலேபெரித்
கருங்கடல்கண்ணாகவுட்கொண்டநீராயிவளெனக்கருதுகின்றாயே. (அ)

நீரழல்வானாய்நெடுநிலக்காலாய்நின்றநின்னீர்மையைநினைந்தோ
சீர்கெழுகோதையென்னலதிலனென்றன்னதோர்தோற்றன்மைதா
பார்கெழுபவ்வத்தாரமுதனையபாவையைப்பாவஞ்செய்தேனாக் [தோ
காரமுதலோம்புமந்தனத்தோட்டமாகநின்மனத்துவைத்தாயே. (ஆ)

வேட்டத்தைக்கருதாதடியினோவணக்கிமெய்மைநின்றெம் பெருமானே
வாட்டிதற்அனையக்கையர் தலைவன்மனவேந்தலியன்வாயொலிகள் [த
தோட்டலர்பைநதார்ச்சுடர்முடியனைப்பழமொழியாற் பணிந்துரைத்
பாட்டிவைபாடப்பத்திமைபெருகிச்சித்தமுந்திருவொடுமிகுமே. (இ)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-கூக-க்கு-பாகரம்-கூக.

௩௬௪

புலகு திருத்தாய்,

பறவைகளை எதிர்த்துப் போன ஆந்திரியன்,

வெண்மையன்,

திருத்தாய்செம்போத்தே [சு] கோழிக் வெண்ணுமால்
 திருமாமகடன்கணவன் [சு] கோழிக் வெண்ணுமால் [சு]
 மருத்தாய்செம்புகழ்மாவனை வ. ஆழிவண்ணார்வரும் பொழுகாய்த்
 திருத்தாய்செம்போத்தே, (க) கோழிக் வெண்ணுமால் (சு)

கனாய்க்காகப்பிள்ளாய் காமற்கெண்கடவேன்
 கருமாமுநிலம்போனிறத்தன் கருமாமுநிலண்ணற்கல்லால்
 உனாய்ச்செம்புகழ் தமனைவா முமேலைக்கனோ கோத்துப்புருந்
 கனாய்க்காகப்பிள்ளாய் (உ) காமற்கெண்கடவேன். [தெய்வக்

கனாய்ப்பூங்குயிலே இங்கேபோதுங்கொலோ
 குளிர்ப்பாதிதெய்வகந்த [சு] வினவேன்றெடுக்கண்களிப்பக்
 மாவாய்ச்செம்போனிறத்தன் வர கொங்காச்சோலைக்குடந்தைக் கிட
 கனாய்ப்பூங்குயிலே, (ங) இங்கேபோதுங்கொலோ [தமால்

கொட்டாய்ப்பல்லிக்குட்டி இன்னொன்றறியேன்
 குடமாடியிலகளந்த அன்னையாழியோமும் [கோ
 மட்டார்ப்பூங்குறல்மாவனைவார்க் பொன்னார்சாங்கு முடையவழிக்
 கொட்டாய்ப்பல்லிக்குட்டி (ச) இன்னொன்றறியேன் (சு)

சொல்லாய்ப்பைக்கினியே தொண்டர்பாடுமினோ [ன்
 சுடராழிவலனுய்த்த [வாச் சுரும்பாப்பொழில்மங்கனாய் கோ
 மல்லார்தோள்வட வேங்கடவனை ஒண்டார்வேறகலிய னெனீமைலை
 சொல்லாய்ப்பைக்கினியே (ஊ) தொண்டர்பாடுமினோ. [ன்

திருமங்கையாழ்வார் திருவழிகளேசரணம்

ஆக-திருமொழி-நாக்கு-பாசரம்-தச.

பத்தாம்பத்து முற்றிற்று.

பதினொராய்தது

உ-வது, குன்றமொன்று

தலைவிரங்கல்

கவிச்சிந்தன

குன்றமொன்றெந்தேந்தினமனமு

அன்றுகாத்தவம்மானரக்ககா

வென்றவில்லியார்வீரமேகொலோ

தென்றல்வந்திதுவீசுமென்செய்கேன்,

(௧)

காருமலாப்பனிக்கடலுமன்னாவன்

காருமார்வமுங்கண்டதண்டயமா

சோருமா முகிற்றுளியிதுவெந்து

நரவாடைதாவிருமென்னையே

(௨)

சங்குமரையுந் தளருமேனிமேல்

திங்கள்வெங்கதிர்சிறுமென்செய்கேன்

பொங்குவெண்டிபுணரிவண்ணனார்

கொங்கலந்ததாங்குமென்னையே

(௩)

அங்கொராய்க்குலத்தான்வளர்ந்துசென்று

அங்கோர்தாயுருவாகிவந்தவள்

கொங்கைநஞ்சுண்டசோயின்மைகொலோ

திங்கள்வெங்கதிர்சிறுமின்றதே

(௪)

அங்கொராளரியாயுவுண்ணைபு

பங்கமாவிருகதுசெய்தவன்

மங்குல்மாமதிவாகுமேகொலோ

பொங்குமாகடல்புலம்புகின்றதே

(௫)

சென்றுவார்சிலைவளைத்திலங்கையை

வென்றவில்லியார்வீரமேகொலோ

முன்றிற்பெண்ணைமேல்மிளரிக்கூட்டகத்து

அன்றின்னிருரலடருமென்னையே

(௬)

பூவைவண்ணனார்புல்லின்மேல்வர

மேவிநின்றநான்கண்டதண்டமே

மீட்டிவந்தனில்லையம்புகோந்து
அதிகப்பலக்காகவெய்வதே.

(௭)

மாளினத்துநாய்வுருமென்னெஞ்சகம்
மாளினத்துநாய்வந்தென்னுட்புகக்
கோலவாடைபுந் கொண்டு வந்ததேவர்
ஆடுவந்தகாலரிதுகாவலே.

(௮)

கென்னையொண்கணுத்துடிலுமென்விறம்
பாண்டிபாண்டிபாண்டிபாண்டிபாண்டி
கொண்டிரிபாண்டிபாண்டிபாண்டிபாண்டி
பாண்டிபாண்டிபாண்டிபாண்டிபாண்டி.

(௯)

அன்றுபாரதக்காவர்துரனுயர்
சென்மையனைச்செய்கண்மாளின
மன்றிலாபுகல்மங்கைவாடகவி
கன்றிசொல்லல்லார்க்கல்லலிலையே.

(௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவழிகளேசரணம்.

ஆக திருமொழி-நாக-க்கு-பாகரம்-தவசு.

உவது, குன்றமெடுத்தது.

தலைவிவருந்தல்.

கலிவிருத்தம்.

குன்றமெடுத்ததுமறைக்கத்தினையாரொடும்
அன்றித்தூவையினைத்தமாலென்னையால்செய்தான்
முன்றித்தூவையினைத்தமாலென்னையால்செய்தான்
அன்றித்தூவையினைத்தமாலென்னையால்செய்தான்

(௧)

பூங்குருத்தொசித்தானையத்தரிமாச்செருத்து
ஆங்குலேழத்தின்கொம்புகொண்டவென்பேய்முலை
வாங்கியுண்டவன்வாயனிற்கவிவ்வாயன்வாய்
ஏங்குலேய்க்குமுலென்னோடாடுமினையே

(௨)

மல்லொடுகஞ்சனத்துஞ்சவென்றமணிவண்ணன்
அல்லிமலர்த்தன்னொழிய்தினையிடுந்தேனையே
எல்லியினமாருதம்வந்திடுமெனவனறியுந்
கொல்லெவல்லேற்றின்பணிபுககோயினமைசெய்யுமே.

(௩)

பொருத் துமாமா மேழுநெய்கட்புனிதனார்
திருத்துசேவடியென்மொத் துநினைதொறும்
கருந்தண்மரகடற்குஞ்சுலார் க்குமதுவன்றியும்
வருந்தவா னடையுமிழ்கந்தினியென்செயகேள்.

(ச)

அன்னை முனிவதுமன் றிலென் குரவீர் வதும்
மன்னுமறிகட லார்ப்பதும்வனை சோர்வதும்
பொன்னக்கலையஞ்சுலன்னென்னைடைப் பூங்குழம்
பின்னைமனாள் திறத் துமாயினபின்னை யே.

(ரு)

ஆழியுஞ்சங்குமுடையநக்களாடிகள் தாம்
பாழிமையானகனவிலநமைப்பகர் வித்தார்
கோழியுநா னுமொழியவையத் துயின்றது
கோழியுக்கின்றதில்லைக்கூரிருளாயித்தே.

(௩)

காமன்றனக்குமுறையல்லென்கடல்வண்ணனார்
மாமணவாளரெனக்குக்கா னுமதன்சொல்லில்
யாமங்கடோறெறிவிசுமென்பினக்கொக்கைகள்
மாமணவண்ணர் திறத்தவாய்வளர்கின்றவே.

(௪)

மஞ்சுறுமாநிருஞ் சோலைநின்றமனாள்னார்
நெஞ்சும்கிறைகொண்டுபோயினார் நினைக்கின்றலர்
வெஞ்சுடர்போய்வெடியாமலெவ்வீட ம்புக்கதோர்
நஞ்சுடலத் துயின்றா ள்நமக்கினிரல்லதே.

(௫)

காமன்களைக்கோ ரிலக்கமாய்கலத்தின்மிகு
பூமநுகோலநம்பென் னமசித்தித்திராதுபோய்த்
துமலர்நீர் கொடுதோழிநார்கொழுதேத்தினால்
காரமுதில்வண்ணனாக்கண்களாற்காணலாககொலோ.

(௬)

வென்றிவிடையுடனேமுடர்த்தவடிகளை
மன்றின்மலிபுகழ்மங்கைமன்களேன்றிசொல்
ஒன்றுநின்றவொன்பதுமுனாப்பவர் தங்கண்மேல்
என்றுநில்லாவினைபொன்றுஞ்சொல்லுலகிலே.

(௭)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௩௨-க்கு-பாசரம்-௩௨௪.

இதுவுமது.

கண்ணிருத்தம்

—*—

மண்ணிலங்குபாசகத்துக்கேவுந்தாமாவலியைப்
பொன்னிலங்குதினவிலவிலவையக் கூப்பொருகடல் குழ
பொன்னிலவகாழித்தகேவர்க்கிதுகாணி
மண்ணிலங்குசங்கோடெழில்கோற்றிருக்கேனே. (க)

இருந்தா மென்னுள்ளத்தினாவன்கரைசேர்
பாருக்காடகவிநறுககஞ்செய்ககெங்கு
பெருந்தாள்ளெடுமாலைபேர்ப்பாடியாழி
வருந்தாநென்கைகையொளிமன்னுமன்கேனே. (உ)

அன்னோசினையறிவன்மனாநான்று
முன்னோயுனாத்தமுனிவரிவ்வந்து
பொன்னோயவளைகவர்ந்துபோகார்மனம்புதல்
நென்னோயிவ்வென்னுமென்னாறியோமே. [க]

அறியோமேயென்றுநாக்கலாமேயெமக்கு
வெறியாற்பொழில்சூழியங்குட்கைமேனிச்
சிறியாநோர்சின்னாய்மென்னகடர்கிட
நிறியார்நறுவெண்ணெயுணமிகத்தார் தம்மையே. [ச]

தம்மையேநாளுமவணங்கிக்கொழுதொழுவார்க்குக்
தம்மையேயொக்கவருள்செய்வராதலால்
தம்மையேநாளுமவணங்கிக்கொழுதிநாளுகித்
தம்மையேபற்றாமனத்தென்றுகனவாதோமே. [ஞ]

வைத்தாரடியார்மனத்தினில்வையத்தின்பம்
உய்த்தாரொளியிசுந்திலோரடிவைத்தோரடிக்கும்
எய்த்தாறுமன்னென்றிமையோர்கொழுதேத்திக்
வகத்தாமனாருவிக்குக்கண்ணென்கண்ணையே [சு]

கண்ணன்மனத்துள்ளேதிக்கவுங்கைவனைகள்
என்னோகழன்றவிவைபென்னமாயங்கள்
பெண்ணோமபெண்மையோமநிற்கவவன்மேய
அண்ணன்மனையுமாதகமும்பாடோமே. [ஊ]

பாடோமேபெந்தைபெருமாளைப்பாடின
 றாடோமேயிரம்பேராளைப்பேர்நினைந்து
 ஞடோமேகுடிக்துழாயலங்கல்குடிநாக்
 கூடோமேகூடக்ஞறிப்பாடிவல்லெனஞ்சே

அ

நன்னெஞ்சேநம்பெருமானாமினிதமரு
 அன்னஞ்சேர்வானலணியாலிகைகொழுது
 முன்னஞ்சேர்வல்லினைகன்போகமுதில்வண்ணன்
 பொன்னஞ்சேர்சேவாடிமேற்போகணியப்பெற்றோமே

க

பேற்றாராயிரம்பேராளைப்பேர்பாடப்
 பெற்றாண்கணியனெய்யெய்தமிழ்மலை
 கற்றாரோழந்தலகாளவரிவைகேட்க
 உற்றார்குறுதுயரில்லையுலகக்கே

யி

நிருநங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகதிருமொழி-நா.க.க்கு-பாசரம்-நா.க.ச.

ச-வ-து-நி-வலயிடர்.

(*)

தசாவதாரங்களின்சிறப்பு.

எண்ணிக்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்:

நிலையிடமெங்குமின்றெடுவெள்ளமும்பர்வளநாடுமுடவிமையோர்
 தலையிடமற்றெமக்கோர்சுண்ணில்லையென்னவானாவெனன் னுமருளால்
 அலைகடல்நீர்துழம்பவகாடலோடியகல்வானுருஞ்சமுதுகில்
 மலைகளைபிதுகொள்ளவெருமினைமலைமறவாதிறைஞ்சென்மனனே

செருமிகவாளெயிற்றாவொன்றுசுற்றித் திசைமன்னுமவின் னுமு
 டனே,வெருவாவெள்ளைவெள்ளமுழுதுக்குழம்பவின்மையோர் கணின்
 னுகடையப்பருவகாயொன்றுநின்றமுதுகிற்பரந்து கழலகவிடந்துது
 கிலும், அருவகையன்ன தன்மையடலாகையான திருமால் கமக்கோரா
 ணே.

திருதிங்கள்பொங்குசுடரும்பருலகேழிஜேடுமுடனே
 மாதிரமண்கமத்துவருள் றுவின்றமலையாறுமேழுநிலும்
 பாதமர்சூழ்துளம்பிண்கமண்டலத்தினொருபாலெடுங்கவளர்ரோர்
 ஆதிமுனைமகிப்பரண்பழர்ததியதுநம்மையாஞ்ஞமரசே

ந

கனையாவிழுகோவாகமாலை யிருபாஸ்தயங்கலெரிகான் லிரண்டுதறுகண்
 ஆளவெழுவெம்மைபிக்குவாரியா கியன்றுபரிபோன் சினக்கள் விழ, வளை
 புழிராளிமொயம்பில் மருவோனதாக மதியா துசென்றொருகிராற், பின்
 வெழவிட்டருட்டமதுவையமுடுபெருநீரின்மும்மைபெரிதே ௪

வெந்திரல்வாணன்வேள்வியிடமெய்கியக்கோர் குறளாகி மெய்ம்மை
 யாணர், செத்தொழில்வேதநா வினமுனியா கிவையமடிமுன்றிரந்துபெ
 றினாம், அந்தர மீதுபோகிமகிநின் றிறைஞ்சுமலரோன்வணக்கவளர்சே
 ர், அக்கரமேழினாடுசெலவுய்த்தபாதமதுநம்மையா னுமாசே ௫

இருலைமன்னர் கம்மையிருநாலுமெட்டு மொருநாலுமொன்று முட்
 ணை, செருதுகருடுபோகிபவரா சேமக்கமழுவா ளில்வென்றதிறலோன்,
 பெருநிலமனைகமன்னர்மலர்மல்கைநா தர்புலமனைககேள்வர் புகழ்சேர்
 பெருநிலமுண்டிமிழ்த்தபெருவாயரா கிவர்நம்மையா ள்வர் பெரிதே ௬

இலைமளி பள்ளியெய்தி யேதுமாயமென்ன வினமாயமாண்பி னெழில்
 சேர், அலைமளிலேக்கணுளை யகல்விப்பதர்கோருருவாயமாணை யமையா
 க், கொலைமளிலெய்திவித்தகொடியோ ளிலங்கைபொடியாகவென்றியம
 ழுட், சிலை மலிசெஞ்சாக்கள்செலவுய்த்தநக்கண் திருமால்நமக்கோராணை

முன் னுலகங்களை முயிருண்மன் டியுண்ணமுதலோடுவிடுமறியாது
 என்னினுவத்தென்ன விமையோர் திசைப்பவெழில் வேதமுன்றிமறை
 யப், பின் னும்வானவர் க்கும்முனிவர் க்கும்நல்கியிருள் தீர்ந்திவ்வையமகி
 ழு, அன்னமதா யிருந்தக்கறநாலுரைத்தவதுநம்மையா னுமாசே. ௮

துணை சிலைமற்றெமக்கோருளதென்றிராதுதொழுமின்கள்கொணர்த
 லைய, உணமுலைமுன்கொடுத்தவுரலோளதா விபுகவுண்டுவெண்ணெய்ம
 ருவிப், பனை முலையாய்மாதருரலோடுகட்டவதனோடுமோடியுடல்சேர்
 இளைமருதிந்து விழுகடைகற்றதெற்றல்விளைபற்றறுக்கும்விதியே ௯

கொலெழுசெம்முகத்த களிற்றென்றுகொன்று கொடியோ ளிலங்
 கைபொடியாகச், சிலைசெழுசெஞ்சாக்கள் செலவுய்த்தநக்கள்திருமலை
 வேலைபுடைசூழ், கலிகெழுமாட விதிவயன்மக்கமன்னுகலிகன்றிசொ
 ளுளபணுவல், ஸூலிகெழுபாடல்பாடியுழல்கின்றதொண்டரவா ள்வரும்
 பருவகே. ௧௦

திருமங்கையாழ்வார்திரு வடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி-௪௪-க்கு.பாகரம் ௪௪௪.

(11) - வ ஆதிமாநாடாநாமம்

என்பெருமான் திருச்சாழல் அவதாரச் சிறப்புகளை

வினாவிடையாகக் கூறல்.

கொச்சகக்களிப்பா.

மாணமருமென்னேக்கிவைதேவியின்றிணையாக்
காணமருங்கல்லத் போய்காடுறைந்தான்காணேழி.
காணமருங்கல்லத் போய்காடுறைந்தபொன்னனழிகள்
வானவர் தஞ்சென்னிமலர்கண்டாய்சாழலே.

தந்தைதனைகழலத்தோன்றிப்போயாய்ப்பாடி
நந்தன்குலமதலையாய்வளர்ந்தான்காணேழி.
நந்தன்குலமதலையாய்வளர்ந்தான்குன்முகர்ற்குத்
தந்தைகாணெந்தைபெருமான் காண்சாழலே.

ஆழ்கடல்குழ்வையகத்தாசுப்போயாய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார்வைத்தயிருண்டான்காணேழி.
தாழ்குழலார்வைத்தயிருண்டபொன்மயிற்சிவ
வேழுலகுமுன்மீமிடமுடைத்தாற்சாழலே.

அழியாதார்க்காணுகிப்போயாய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டிகந்தாண்காணேழி.
உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டிகந்தபொன்வயிற்றுற்
கெறிநீருலகனைத்துமெய்தாகாற்சாழலே.

வண்ணக்கருங்குழலாய்ச்சியால்மொத்துண்டு
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றாற்கட்டுண்டான்காணேழி.
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றாற்கட்டுண்டான்கிலும்
எண்ணக்கரியனிமையோர்க்குஞ்சாழலே.

கனற்ப்பறைகலங்கக்கண்டவர் தங்கன்களிப்ப
மன்றின்பாக்காற்குத்தாடினான்காணேழி.
பன்றின்மாக்காற்குத்தாடினான்கிலும்
என்றுமரியனிமையோர்க்குஞ்சாழலே.

கோதைவேலவர்க்காய் மன்னகலங்குறிமொன்
தூதனாய்மன்னவனுற்சொல்லுண்டான்கணேழி.
தூதனாய்மன்னவனுற்சொல்லுண்டான்கிலும்
ஓதநீர்வையகமுன்மீழ்தாற்சாழலே.

-24-

கண்டாரிரிசந்தக்கூழியக்குறாநாருவாய்
 வாண்டாராணாவேனவிரிசில்லெண்ணிரந்தரங்காவேனாழ்
 வாண்டாராணாவேனவிரிசில்லெண்ணிரந்தரானுநிலும
 யிரண்டேழலுபுக்குமிக்காண்காண்சாழிசேலு.

Uin

கள்ளத் தால்மாவலிநையமுதலுமண் கொண்டளந்தான்
வெள்ளத்தால்வேங்குத்தா வென்பராற்காணோழ
வெள்ளத்தால்வேங்குத்தா கோலுங்ககிணர்
உள்ளத்தினுள்ளோயுளங்கண்டாய்சாறலே,

ה

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-திருமொழி-நாடு-க்கு-பாசுரம்-நாடு-சு-

— [*] —

சா-வ சூ-ன்மந்நி ஸ்ற

—[*]—

உலகை தேக்கிமாயனை வளங்குகளில்

அயலிர்க்கழிநெடிஸ் ஆசிரியவருத்தம்

[illegible]

நில்லாதபெருவெல்லமெடுவிசும்பின்யிதோழநிமிர்ந்தகாலம்
மல்லாண்டநிருக்கையாற்பட்டிண்டமகப்படுத்தகாலத்தன்று
எல்லாருமறியாதோகவம்மெருமாணுண்டிழந்தவெச்சிறேறவர்
அல்லாதார்தாமுளரேயவனருளேயுலகாவ்வதறியீர்களே.

2

சென்றிமேற்க்கன் னானும் சிறைமொழிவாய்காண்முகனும் சீண்டநாட்வாய்
ஒன்றைக்கைவெண்பகட்டினொருவனாய் முள்ளிட்டவமாதோடும்
சென்றிப்போர்க்கடலனாயன்விழுங்காமற்றான்விழுங்கியுய்யக்கொண்ட
கொற்றப்போரநிபாசஞ்ஞடம்பாவச்சிறுதொண்டர்கொடியவாதே, ந

பனிப்பரவாவதிகா க் தும்பப்பரவால்லம்மெடுங்கட...லேயானகாலம்
 இலககளை உலாவர் கழிவெய்வென் றுலகமேழினை யுமுழிவ்வாங்கி. முனித்
 தலைவன்முறந் கொளிசேர நிருவயிற்றில்லவக் தும்மை யுய்யக்கொண்ட
 கனிக்கவளாதிருநுருவகமொருவனை யிவகழல்வொழுமா கல்லிகளே

பாராநுங்காணுமேபரவாவாடும்கட...லேயானகாலம்
 ஆரானுவனுடைபுதிருவயிற்றிவெந்நகரலங்கிடந்ததுள்ளத்
 கோராதவணர்விலிருவருநியேவுலகநத்தவும்பர் கோமான்
 பேராளன்பேராவேர்தளையிரகவருமேபேசர்களே.

பேயிருக்குநெடுவெள்ளம்பெருவிகழ்ந்திதேடிப்பெருகுதலம்
 தாயிருக்கும்வண்ணமேயும்மைத்தன் வயிற்றிருந்தியுய்யக்கொண்டாந்
 போயிருக்கமற்றிநீகோர்புதுத்தெய்வங்கொண்டாடுந்தொண்டிப்பெற்ற
 தயிருக்கமனைவெள்ளீராட்டிதேரோமாட்டாத்தகவறத்தே

மண்ணுடும்கிண்னுடும்வானவருந்தானவருமற்றுமெல்லாம்
 உண்ணாகபெருவெள்ளமுண்ணுமற்றான்விழுங்கியுய்யக்கொண்ட
 கண்ணாளன்கண்ணமங்கைநகராளன்குழல்சூடியவனை யுள்ளத்
 தெண்ணாமலாதித்தையெண்ணாகபேடுகல்லாமினியவாதே

மறங்கிளர்ந்துகருங்கடல்பீரூர்துந் துபரந்தேறியண்டத்தப்பாந்
 புறங்கிளர்ந்தகாலத்துப்பொன்னுலகமேழினையுமுழிவ்வாங்கி
 அறங்கிளர்ந்ததிருவயிற்றில்லகம்படியின் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட
 நிறங்கிளர்ந்தகருஞ்சேரிநெடுந்தகையநிலையாதார்நீசர்தாமே

அண்டத்தின்முகடமுந்தவலைமுந்நீர்த்தினைத்தும்பவாவாவென்று
 தொண்டர்க்குமமரர்க்கும்முனிவர்க்குந்தானருளியுலகமேழும்
 உண்டொத்ததிருவயிற்றினகம்பகுயில்வத்தும்மையுய்யக்கொண்ட
 கொண்டற்கைமணிவண்ணன்றன்னகுடந்தகநதர்பாடியாடர்களே

தேவனாயுமகரையுத்திசைகளையுங்கடல்வையுமற்றுமுற்றும்
 யாவையுமொழியாமேயெயம்பெருமானுண்டுமிழந்ததன்துசொன்ன
 காவளரும்பொன்மணைககலிகன்நியாலிமாலைகற்றவல்லார்
 பூவளருத்திருமகளாலருள்பெற்றுப்பொன்னுலகிப்பொலிவர்தாமே

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருமொழி- ௪௯-க்கு-பாகுதம்-௪௯௪.

கண்ணோக்கானாக் கண்முதலியன பயனிலவெனல்.

கவிருத்தம்.

நீணுகஞ்சற்றிடுநெவனாநட்டாழ்கடலை
பேணுங்கடைந்சமுதங்கொண்டிகந்தபெய்மானைப்
பூணுமார்போப்புந்நுநும்பொன்மலையைக்
காணுமார் கண்ணென் றுக்கண் ணல்லகண்டாமே

து

நீர்வான்றாருநருவாய்நின்றிரந்துமாவழிமண்
தாளாலளயிட்டதக்கணைக்குமிக்கானை
கோளாதமாமணியைச்சொண்டர்க்கினியானைக்
கேளாச்செயிகள்செவியல்லகேட்டாமே,

உ

துயானைத் துயாமறையானைத்தென்னுலி
மேயானைமேலாருயிருண்டமுதுண்ட
வாயானைமலைவணக்கிபவன்பெருமை
பேசாதார்பேச்சென்றும்பேச்சல்லகேட்டாமே

க

கூடாவிடணியனைக்கூருகிரால்மார்பிடந்த
தோடாவடலியையும்பரர்கோமானைத்
தோடாநறுத்துழாய்மார்பனையார்வத்தால்
பாடாதார்பாட்டென்றும்பாட்டல்லகேட்டாமே

ச

மையார்கடலுமணிவளையுமாகிலும்
கெய்யார்குலையுங்காயாலும்போன்றிருண்ட
மெய்யானைமெய்யமலையானைச்சங்கேத்துங்
கையானைக்கைதொழாக்கையல்லகண்டாமே

டு

கள்ளார்துழயுக்கண்வளருக்கவினையும்
முள்ளார்முளரியுமம்பலுமுன்கண்டக்காத்
புள்ளாயோனோமுமால்புக்கிடந்தான்பொன்னழக்கென்
றுள்ளதாருள்ளத்தையுள்ளமாய்கொள்ளோமே

சு

கனையார்கடலுக்கருவினையுங்காயாலும்
அனையானையன்பினுலார்வத்தாலென்றும்
சுனையார்மலரிட்டுத்தொண்டராய்நின்று
நினையாதாரெஞ்சென்றெஞ்சல்லகண்டாமே

எ

வெறியார்களுக்கூந்தலாச்சியர்வைத்த
உறியார்நறுவெண் லொய்கா னாகந் துண்ட
சிறியா னைச்சேக்கெனெ டியா னைச்சிறந்
தறியாதா ரென்றுமறியாதார்க்குண்டாமே

அ

தேனெடுவெண்டா லுந்திருமா லிருஞ்சோலை
தானிடமாப்க்கொண்டா ள்நடமலர்க்குளணிக்காய்
ஆண்வினையேழுன்றடர் த்தார்க்காளா னா லல்லாதார்
மாவிடவல்லரென்மனத்தேவைத்தேனே

எ

மெய்ந் தின்றபாவமகலத்திருமாலைக்
கைந் தின்றவாழியா ன் குழங்கழல்சூழக்
கைந் தின்றவேற்கைக்கலியெனெலிமாலை
ஐயொன்றுடைந்துமிகைபாடிபாடுமினே

ய

திருமங்கையாழ்வார் திருவாழகனேசரணம்
ஆக-திருமொழி-௪௭-க்கு-பாகரம்-௪௭௪.

அ - வது மாற்றமுளவாகிலும்

நம்பியையேநீக்கியுய்யும்வகையருளெனல்

—)௮(*)௮(—

கலிவீருத்தம்.

மாற்றமுளவாகிலுஞ்சொல்லுவன்மக்கள்
தோற்றக்குழிதேற்றுவிப்பாய்கொலென்றின்னம்
ஆற்றங்ககைவாழ்மரம்போலஞ்சுகின்றேன்
நாற்றச்சுவையூற்றெலியாகியநம்பி,

எ

சேற்றமுளவாகிலுஞ்செப்புவன்மக்கள்
தோற்றக்குழிதோற்றிவிப்பாய்கொலன்றஞ்சிக்
காற்றத்திடைப்பற்றகலவர்மனப்போல்
ஆற்றத்துளங்காநிர்மனாழிவலவா,

உ

துங்கார்பிறவிக்கனின்னம்புகப்பெய்து
வாங்காயென்றுசின்தித்துகாளிதற்கஞ்சிப்
பாம்போடொருகூரையிலேபயின்றாப்போல்
தாங்காதுள்ளநள்ளொடுமென்றாமரைக்கண்ணா

ஈ

உருவார் பிழிக்கலின்வெப்புகப்பெய்து
 திரிவா பொன்னுதித்தியன்றதற்கஞ்சி
 இறுபாபெரிவொள்ளியினுள்ளொறுமபேபோல்
 உருகாநிற்குமென்னுள்ளமுதிமுதல்வா.

சா

கொள்ள முறையாகநிடுந்பைக்கழிஇன்
 தள்ளிப்புகப்பெய்துகொலென்றதற்கஞ்சி
 கொள்ளத்திறைபட்டபுகரியினமபோலே
 உள்ளத்துளங்காநிற்பறுதிமுதல்வா.

ரு

படைநின்றபைப்தாமனையோட ணிகீலம்
 மடைநின்றலுந்மலையலா ளேமனா
 விடையனே நிக்தமரமேயொத்திராமே
 உடையவதுளையொனக்குன்றனருளே.

சா

லேம்பின்புழுலேம்பன்றியுணனாகழியேன்
 கான்பின்னுமுன்சேவடியன்றியவேன்
 தேம்பலினந்திங்கட சிகறவிடுத்தையாய்
 பாம்பின்போப்பள்ளிதொண்டாய்பரஞ்சோதி.

எ

அணியாப்பொழிக்குறங்கககாப்பா
 னுணியேயலினிநின்னருளல்லதெனகரு
 மணியேமணிமாணிகமேமதுகுதா
 பணியாபொனக்குய்யும்வகைபரஞ்சோதி.

அ

கந்தாகககமுத்தாவகைநாளும்
 ளந்தாய்கொண்டாநாலர்க்கின்னருள்செய்வாய்
 சந்தோகாதலைவனேதாமனாக்கண்ணு
 அந்தோவடியேற்குளாயுன்னருளே

சா

குன்றமெடுத்தானிவாசாத்வன்றன்னே
 மன்றின்மலிபுகழ்மகைமன்கலிகன்றிசொல்
 ளுன்றுகின்றவொன்பதும்வல்லவாதம்மேல்
 என்னுமினையானசாரகில்லவே.

ய

திருமவையாழ்வார்திருவழகனேசாணம்.

ஆக- திருமொழி-அ-க்கு-பாகரம் துஅச

பெரியதிருமொழி-முதநிந்து

புரி

திருமங்கையாழ்வார்

திருவாய்மலர்க்கருளிய

மா

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

நிதியினை.

திருமாவிஞ்சோலைமுதலியதிருப்பதிகளில்

எழுந்தருளியளம்பெருமானவியையம்

—()—()—()—

அறுசேர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

நிதியினைப்பவளத்தானைநெறிமையால்நினைவவல்லார்
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக்காண்மெனனணிமாறும்
மதியினைமாலையாழ்த்நிவனங்கியென்மனத்துவந்த
நிதியினைக்கண்மிகொண்டதொண்டனேன்விடுகிலேனே.

(க)

காற்றினைப்புனலைத்தீயைக்கடிமதிளில்லக்கைசெற்ற
எற்றினையிமயமேயவெழில்மணித்திரனாயின்ப
ஆற்றினையமுத்தன்னையவுணனூறுயிரையுண்ட
கூற்றினைக்குணங்கொண்டுள்ளவகூறுகீர்கூடமோறே.

(உ)

பாயிரும்பரவைதன்னுட்பருவரைதிருத்திவானோர்க்
காயிருந்தமுதங்கொண்டவப்பனையெம்பிரானை
வேயிருஞ்சோலைகுழந்தையிரிகதிரியிரிசின்ற
மாயிழிஞ்சோலைமேயமைந்தனைவனங்கினேனே.

(உ)

கேட்கயானுற்றதுண்டுசேழலாயுலகங்கொண்ட
பூக்கெழுவண்ணனானாப்போதரக்கனவிற்கண்டு
வாக்கினுற்கருமந்தன்னுல்மனத்தினுந்நிரக்கைதன்னுல்
வேட்கைமீதுரவாங்கியிழுங்கினேற்கினியாவாறே.

(ச)

இரும்புநன்றுண்டகீர்போலெம்பெருமானுக்கென்றன்
அருமபெதலன்புபுக்கிட்டிமைபூண்டிய்த்துபோனேன்
வரும்புயல்வண்ணனானாமருவியென்மனத்துவைத்துக்
கரும்புனின்சாறுபோலப்பருகினேற்கினியாவாறே.

(ஊ)

மூலரில்முதல்வனாயவொருவனையுலகங்கொண்ட
சோலினைக்குடநகைமேயகுருமணித்திரனாயின்பப்
பாவினைப்பச்சைத்தேனைப்பைம்மொன்னையமரச்சென்னிப்
பூவினைப்புசுழந்தொண்டொன்சொல்லிப்புசுழவந்தாமே

(ஈ)

இம்மைமேயொறுமைதன்னை யொழுகுவிடாநின்று
மெய்ப்பொழையவுரித்தசோலையென்றிருவாங்கமேய
மெய்ப்பொழையகருமைதன்னைத்திருமலையொருமையானே
தன்மைபொழியாநின்றதன்னைமெய்சொன்னவாரே.

வாணிடைப்புயலெனலெவனாபீடப்பொசுமின்ற
தேவரிடைக்கருமென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா
வாணிடைப்புயலென்றதாற்றைக்கருமென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா
வாணிடைப்புயலென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா

(அ)

உள்ளமேயொழுகுமின்றதேவரிடைக்கருமென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா
வாணிடைப்புயலென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா
வாணிடைப்புயலென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா

(ஆ)

சிக்கமுஞ்சொன்னவநிலைதன்செய்கேன்றிவினையேன்
பக்திமைக்கருமென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா
வாணிடைப்புயலென்றதாற்றைத்திருவினாமறுவிவாழா

(இ)

கொண்டெல்லாம்பரவரின்கொண்டதொழுதபணியுமாறு
கண்டிதாண்டவரின்கொண்டதொழுதபணியுமாறு
கண்டிதாண்டவரின்கொண்டதொழுதபணியுமாறு

[மக]

ஆயினாயிரங்கமலைபழுத்துடம்பெச்சில்வாயாற்
வாயினாயிரங்கமலைபழுத்துடம்பெச்சில்வாயாற்
வாயினாயிரங்கமலைபழுத்துடம்பெச்சில்வாயாற்

[மஉ]

இரும்புநன்றென்றதேரும்பொதருக்கொள்கவென்றன்
அரும்பினிப்பாவமெல்லாமகன்றவென்னென்றிடுச்
சுருப்பம்சோலெழுந்தவரங்கமர்கோயில்கொண்ட
கரும்பின்க்கண்டுகொண்டென்றகண்ணினாகளிக்குமாரே

[மங]

காவினவென்றகண்ணர்க்கவியேகருகிராரும்
பாவினவென்றகண்ணர்க்கவியேகருகிராரும்
பாவினவென்றகண்ணர்க்கவியேகருகிராரும்

[மச]

முன்பொலாவிவரவண்ணன்றன்முதுமதினிலக்கமேவித்
தன்பிணுணமன்னவந்தாக்கடியினையெனியபென்றற்கு

என்பெலா முறுகியுட்டென் னினை நெஞ்செனெ னும்
அன்பிலார் ஞானநீர் கொண்டாட்டுவனாடியனேனே,

(௧௦)

மாயமா மாய்ச்செற்று மருநிறநடந்துவையம்
தாயமா பரவையெங்கத்தவரை திருந் திவா நேரர்
பேயுமாலெப்பிரா னுர்க்கென்னுடைச்சொற்கெனெ னும்
தாயமா மலைகொண்டு குட்டுவன் றொண்டனேனே.

(௧௧)

பேயினுற் பிறவீத்தார் பேருளா ன்பெருமைபேயி
ஏயினுநியந் துபேனொன்ப திவ்வுலகின்வண் ணம்
பேயினேனேசமாட் னேனேபேதை யேன்பிறவீத் தற்கு
ஆசையோபெரி துகொள்கவலைகடல்வண் ணர்பாலே

(௧௨)

இளப்பினையியக்கீக்கியிருந் துமுன்னிமையைச்சுட்டி
ஆளப்பிலைம்புலனகடக்கியன்பவர் க்கண் ணைவையு
துளக்கமிந்நிந்தையெய்துதோன்றனுஞ்சுடர் விட்டாங்கே
விளக்கினைவிதியிற்காண் பார்மெய்மையைக்காண் கிற்பாரே.

(௧௩)

பிண்டியார்மணடையேந்திப்பிறர்மனை திரிதந் துண்ணும்
உண்டியாள்சரபந் தீர்ததவொருவனாருலகமேத் தும்
கண்டியூராக் கம்மெய்யக்கச்சிபேர்மல்லைபென்று
மண்டினுறய்யில்லா ல்மற்றையா க்ருய்யலாமே.

(௧௪)

வானவர்தங்கள் கோணும்மலர் மிசையனும்நா னும்
தேமலஸ்தாவியேத துஞ்சேவடிச்செக்கண்மலை
மானவேந்தலியன் சொன்னவன் டமிம்மலைநாலைத் து
உணமதன்றிவல்லாரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே

(௧௫)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்
திருக்குறள்தாண்டகம் - முற்றிற்று.

ஆக-ப்ரபந்தம்-௨ - க்ரு-பாகரம் - தீர்ச்சு

—————(*)—————

திருமங்கையாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருநெடுநதாண்டகம்.

மின்னுருவாய்

என்சீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிறுத்தம்

மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்வினக்கொளியாய்முனை
த்தெழுந்திங்கள்நானாய்ப், பின்னுருவாய்ப்புன்னுருவியிண்புப்பி

நா. 210

திருமெழித்தாண்டகம்,

ல்லாப்பிறப்பியியா யிறப்பதற்கேயெண்ணுதென்னும், பொன்னுருவா
ய்மணியுருயிறப் பூதகமந்தாய்ப் புனலுருவாயன லுருவிற்ப்பிறிஞ்சோதி
சன்னுருவாயெண்ணுருவில்கின்றவென்றா, 24 னிர் புனாயுந் திருவடி ரென்
நாசேமெலவே. (க)

பாருரு வில்லீரொ ரிகா ல்கேசுப் புனா கிப்பல்லேறுசமயமுமாய்ப் பாந்
து வின்றா, பாருரு வில்லுபருமேயென்னிந்நவீனமடவந் தந்திருவுருவே
மெனா ணுமபோது, னுருருவம்பொண்ணுருவமொன் னுசெந்தியென்னுமா
கடலு ருவமொத் து வின்ற, னுருருவங்கண்டபோ தென்றாஞ்சோ திமுதின
ருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

திருவடி விற்கருநெடுமால்சேயனென்றுத்திளோளதக் கண்வளையுரு
பெருமாடாக் கருநீலமண்ணன்றனே, யொருவடிவத்தோருருவென்று
ணர்லா கா லுழிதோ, லுழிநின்றேத்தியல்லாற்கருவடிவிந் செங்கண்ண
வண்ணன்றனே க்கட்டுனா யேயா ரொருவர்கா ண்கிம்பாளே (ங)

இக்கிரற்குப்பிரமற்கும்முதல்வன்றனே யிருநிலங்காத்திரீர் விண்
பூதகமந்தாய்ச், செந்திறத்தமிழோசை டசொல்லா கித் திசைநான்ற
மாய்த்திங்கண்நாயுருகி, அந்தாத்திறேவர்க்கு மறியலாக வந்தணனையத்
தனார்மாட்டந்திவைத்த, மந்திரத்தைமந்திரத்தால்மறவா தென்றும்வாழ்
நியேல்வாழலாம்மடநெஞ்சமே. (ச)

ஒண்மிதியிற் புனலுருவியொருகா ல்நிற்பவொருகா லுங்காமருசீரவு
ணானுள்ளத, தென்மதியுங்கடந்தண்டி னுபோகியிருவிசுமபினாடுபோ
யெழுந்துமேலைத். தண்மதியுங்கதிரவனுந்தவிமலோடித்தாரகையின்பு
றத்தடவியப்பால்மிக்கு, மண்முழுதுமகப்படுத் துநின்றவெந்தைமலர்பு
னாயுத்திருவடியேவணங்கினேனே. (ஊ)

அலம்புருத்த நெடுந்தடக்கையமார்வேந்தனஞ் சிறைப்புட்டனிப்
பாகனவுணர்க்கென்றுஞ், சலம்புரித்தங்கருளில்லாத் தண்மையாயாளன்
ருணுக்கல்லொல்லாத்தந்தான்பாடி. நிலம்பரந்துவருக்கலுழிப் பெண்
னையீர்த்த நெடுவேய்கன்படுமுத்தமுத்தவுந்திப், புலம்பரந்துபொன்னி
னைக்கும் பாய்கையேலிப்பூக்கோவலுர் தொழுதும்போதுநெஞ்சே. கூ

பம்புடையவனாநெடுந்தோள்மன்னர் மாளவடிவாயமருவேந்தியுலகமா
ண்டு, வெற்புடையநெடுங்கடலுட்டனி வேலுய்த்தவேன்முதலாவென்
ருனார்விந்தைமேய, கம்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்டகடிபொழில்
குற்றெடுகதுதிக்கமலவேலிப், பொற்புடையமலையனாயன்பணியநின்ற
பூக்கோவலுர் தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (ஏ)

கீரகத்தாய்நெடுவனையினுற்றிமேலாய் நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்
யினைத்தகச்சி, ஊரகத்தாயொண்டுறைநீர்வெழுகாவுள்ளா யுள்ளுவா
ருள்ளத்தாயுலகமேத்தும், காரகத்தாய்கார் வானத்தாள்ளாய் கள்வரகம
ருள்ளத்தாயுலகமேத்தும்காரகத்தாய்கார்வானத்தாள்ளாய்களவாகாமரு
பூங்ளவிரியின் நென்பால்மண்ணு. பேரகத்தாய் பேராததென் னெஞ்சி
னுள்ளாய்பெருமானுனறிருவடிபேபேணி னீரவே (௮)

வங்கத்தால் மாணிவநதுத்து முக்கீர் மலையாய்மதிட்கட்டி பூராய்
பேராய், கொங்குத்தார் வளங்கொன்றையலங்கல், லார்பன் குலவனாயன்
மடப்பாவையிடப்பாற்கொண்டான், பங்கத்தாய்பாற்கட லார்பாரின்மே
லாய்பனியனையினுச்சியாய்ப்பவளவண்ணு, எங்குத்தாயெம்பெருமானு
ன்னையடிபேபேனியெனிக்கனமேபுழிசருகேவே (௯)

பொன்னுனய் பொழிலேழங்காவல்பூண்டபுழாநுயிசுந் வாயமொ
ண்டனென்னுன், என்னுனையென்னு யென்னிலல்லா லென்றறிவனே
றையேனுலகமேத்தும், தென்னுனய்வடவானுய்குடபாலா ளுய்குணபா
லமதயான யிமையோர்க்கென்றும், முன்னுனயின் னுனர் வனங்குஞ்
சோதிதிருமுழிக்காதானுய்முதலானுயே (௧௦)

பட்டுக்குமயர்த்திரங்கும்பாவைபேண்பணி நெடுங்கண் னீர்த
தும்பப்பள்ளி கொள்ளான், எட்டானைப்போதென்குடங்கா ளிருக்கில்
லானெம்பெருமான் திருவரங்க ரெங்கேயென்னும், மட்டுவிக்கிமணிவ
ண்டுமுரனுங்கடந்தல் மடமானையிதுசெய்கார் தம்மைமெய்யே, கட்டுவி
ச்சிசொல்லென்னச்சொன்னுள்ளங்காய் கடல்வண்ணரிது செய்தாரகாப்
பாராரே (௧௧)

நெஞ்சருகிக்கண்பணிப்பறிதஞ் சோரும்கொடிதாயிர்க்கு முண்ட
றியர் னுமக்கம்பேனான், நஞ்சரவிறுறியிலமர்ந்தநம்பி யென்னும்வம்பார்
பூம்வயலாலினைத்தாவென்னும், அஞ்சிறையப்புட் கொடியேயாடும்பா
மணியரங்கமாடுது மோதோழியென்னும், எஞ்சிறகிங்கீழடங்காப் பெ
ண்ணைப்பெற்றேனரிரு நிலத்தோர்பழிபடைத்தேனேபாவமே. (௧௨)

கல்லெடுத்துக்கல்மாரி ளாததாயென்றுத் காமருபூங்கச்சிபூரகத்தா
யென்றும், வில்லிதுத்துமெல்லியலதோள்கோய்த்தா என்றும் வெஃகா
விறுறியிலமர்ந்த வேந்தேயென்றும், மல்லடர்க்குதும்ல்லனாயன் தட்டா
யென்றும் மாகீண்டகைத்தலத்தென்மெத்தாவென்றும், சொல்லெடுத்
துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்றுத்துணைமுனைமேற்றானிசேரச்சோ
ர்கின்றானே. (௧௩)

முனைக்கதினாக்குறுக்குடியுள் முகிலுமொழுவுலகுக்கடங்கப்பா
ல்முரலாய்வின்ற, அனாபரியையாரமுதையரக்கமேய வந்தணனையச்ச

ஊர் சுற்றிநின்றையா னே, விளங்கொளியையமரகதத்தைத் திருக்கண்கா வில்
வெண்கா விறற்றியுமா லைப்பாடக்கேடடு, வளர்கதகுறம்பயன் பெற்றேன்
வருகுவென்று மாடகமிளியையக்கடப்பிலணங்கிவருளே [105]

கல்லுயர்ந்தநெடுமிகில்குழாச்சுமேய களிநென்றுங் கடற்கடந்தக
லியேயென்றுங், அல்லியாந்நீமலர்ப் பெய்க்கைப்பழனவே லியணியழு
ந்தாந்நின்றகத்தம்மா னென்றுங், சொல்லுயர்ந்தநெடுவினோ முலைமேற்
றாவிடதுமுற வல்லநகையிணையேகோ ண்மெனக்கு, மெல்லிரல்கள்கிவ
ப்பெய்தகதடவியாந்கேகெமன்மிளிபோல் மிகமிழந்துமென்பேதையே

கண்மேய்க்கினிதுகச்சகாளாயென்றுங்கடிபொழில்சூழ்கணபுர
த்தென்கலியேயென்றுங், மன்றமரக்கடத்தாடிமகிழ்ச்சா யென்றுமவட
திருவேங்கடவேயானந்தாவென்றுங், வென்றசுரர்க்குலங்கனைந்தவேந்தே
பென்றுங் விளிபொழில்சூழ்ச்சூழ்கதையுந்நின்றாயென்றுங், துன்றுகுழ
ங்கருநிமத்தென்றுணையேயென்றுநதுணோ முலை மேற்றுவிசேராச்சோர்
மின்னுளே. [106]

பொங்கார்மென்னிளங்கொண்கை பொன்னேபூப்பப் பொருகயற்க
ண்ணீரரும்பப்போந்துநின்று, செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப் பே
சுற்றியசரலுக்குடலுருகிச் சிந்தித்தாக்கே, கண்காலுந் தண்குடத்தை
நகரும்பாடித்தன் கோவாஞ்சாடியாடக்கேடடு, நஞ்சாய்நங்குடிக்கிது
யோநன்மைமெய்வநதைபூரும்பாவோள்களில்மிக் றுளே, [107]

கார்வண்ணன் திருமேலிகண் ணும்வாயுங் சைத்தலமுமடி யினையு
ங்கமலவண்ணம், பார்வண்ணமடமகைபத்தாந்நித்தர்பனிமலர் மேற்பா
வைக்குப்பாவஞ் செய்தேன், எர்வண்ணவென் பேதையென் சொற்கே
ளாளெம்பெருமான் திருவரங்கமென்கேயென்னும், நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்
கேபோவேவென்னுமிதுவன்னோகிறைவழிந்தார்நிக்குமாறே. [108]

முற்றாவனமுலையாள் பாணவமாயன்மொய்யலகத் துள்ளிருப்பா
ளஃதுங்கண்டு, மற்றாள் கனலிறைவழிந்தாளாவிடகின்றாளாணியரங்கமா
டுதுமோதழி மெண்ணம், பெற்றேன்வாய்ச் சொல்லிநையும் பேசக்கே
ளாபேர்பாடித் தண்குடந்தைநகரும்பாடிப், பொற்றாமரைக்கையநீராட
ப்போனாள், பொருவற்றாளென்மகனும்பொன்னுமஃதே. [109]

பேராளன்லாளக்கன்செல்லம்மாலத் தென்னிலங்கைமுன்மலங்
கச்செந்தியோலி, பேராளனுயிரத்தோள்வாணன்மாளப் பொருகடலை
யாணகடத்துபுத்தமிழ்ச், பாராளன்பாநிடந்து பாணயுண்பொருமிழ்ந்
துபாறந்துபாணயாண்ட, பேராளன்பேரோதுப்பெண்ணைமண்மேற்
பெருந்தகத்தென்னல்லார்பேசலாமே [110]

மைவண்ணந்துக்குஞ்சி குழல்பின்னாழமகரஞ்சேர் குழாழிருபா
 டிலுக்கியாட. எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையா யிககேயிருவராய்வந்தா
 டொன்முண்ணேகின்றார், கைவண்ணந்தாமசாவாய் கமலம்போ லுங்கண்
 னரிணையுமரவிர்த்தமடியும்கே ஆவ்வண்ணத்தவர் நிலைமைகண்டுநீதோ
 றியவரைநாந்தேவொன்றஞ்சிகேமே, (உக)

கைவனமொன்றராயாணம்மைநோக்கா ணணினுள்போலிஹையே
 கயக்கள்பின்னுஞ், செய்வளவிலென்மனமுங் கண்ணுமோடியெம்மெரு
 மான் றிருவடிக்கீழ்ணையவிப்பாற், கைவனையும்மேகலையுங்கா ணேன்கண்
 டேன்கனமகரகருழாயிரண்மெநான்குதோ ணுமெவ்வளவுண்டெய்பெ
 ருமான்கோயிலென்றேற்கி துவன்றோவெழிலாவிெயன்றார் தாமே (உஉ)

உள் ணுநுஞ்சிந்தைநோயெனக்கேதந்தென் னெளிவனையும்மாநிற
 முக்கொண்டாரிக்கே, தென் ணுநுமிளந்தெக்கின்மேறல்மாந்திச் சேலு
 க ணுந்திருவரக்கமம்முமொன்ற, கள் ணுநும்பைந்துழாய்மாயோனைக் கனவி
 டத்தில்யான்காண் பண்கண்டபோது, புள்ளுநுகள்வாரீபோகே லென்
 பனென்றலுபிதுநமக்கோர்புலவிதானே. (உ௩)

இருகையிற்சங்கிவைநிலலாவெல்லேபாவமிலங் கொலீநிர் பெரும்
 பெளவமண்டியுண்ட, பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பாவண்ணம் பெ
 ருந்தயத்தரருந்தவத்துமுனிவர்சூழ், ஒருகையிற்சங்கொருகை மன்றழி
 யேந்தியுலகுண்டபெருவாயரிக்கேவந்தென், பொருகயற்கண்ணி ரரும்
 பபுலவிதந்து புனலரக்கமுமொன்றுபோயினோ. (உ௪)

மின்னிலக்குதிருவுருவும் பெரியதோளுக்கரிமுனிந்தகைத்தலமு
 க்கண் ணும்வாயுத், தன்னலர்ந்தநறுத்துழாய்மலரின்கீழே தாழ்ந்திலங்கு
 மகரஞ்சேர்குழாயுக்காட்டி, யென்னலனுமென்னிஹைவு மென்னிந்தை
 யுமென்வனையுக்கொண்டென்னையாளுக்கொண்டு, பென்னலர்ந்தநறு
 ன்செருந்திப்பொழிலினுடே புனலரக்கமுமொன்றுபோயினோ. (உ௫)

கேமருவபொழிலிடத்து மலர்ந்தபோதத்தேனகனைவாய்மமித்து
 ன்பெடையும்நீயும், பூமருவியினிதமர்ந்துபொழிலிலர்ந்தவறுகாலகிறு
 வண்டேதொழுதேனுன்னை, ஆமருவிரீகாமேய்த்தவமரர்கோமானணி
 யழுந்தார். ின்றர்க்கின்மேசென்று, கீமருவியஞ்சாதே. கின் றுர்மாதாநி
 ன்னயந்தாொன்றி னையேயியமபிக்காணே. (உ௬)

செக்காலமடநாராயின்றேசென்றுதிருக்கண்ணபுரம் புக்கென்செ
 க்கண்மாலுக், கெக்காதலென்றுணைவர்க்குரைத்தியாகிவிதுவொப்பதெ

மக்கின்பயில்லைநாளும், பைன்காநநீதெல்லாமுனதேயாகப்பழனமீன்க
வாந்தூண்ணக்கருவண்மந்தால், இங்கேவந்தினிருந்துன்பெடையும் தீய
மிருகித்தினிவிதின்பமெய்தலாமே, (௨௭)

தென்னிலவகையரண்சிதறியவுணன்மாஸக் சென்றுலகமுன்றினை
யுத்திரித்தோர்கேரால், வென்னிலககுபாரகத்தைமாஸவூந்தவனாயுருவி
ஸ்மாமுற்றைத்தோழியெய்தன், பொன்னிலக்குமுலைக்குவட்டிற் பூட்டி
க்கொண்டு போகாமல்வல்லேன. யப்புவனியெய்தி, என்னிலங்க மெல்லா
ம்வந்தின்பமெய்தி யெப்பொழுதுவினைநதுருகியிருப்பன்னானே. (௨௮)

அன்றாயர்குலமாளுக்கனாயன்றன்னை யலைஉலைக்கடைந்தடைத்
தவம்மான்றனைக். குன்றாவலிபரக்கங்கோணையாகக் கொடுஞ்சிலைவா
யச்சரந்தாரந்துகுலங்களைந்து, வென்றனைக்குன்றெடுத்த கோளினுனை
விரிதிவாரீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும், சின்றனைத்தன்ருடந்தைக்கிட
ந்தமலை நெடியானையடிநாயேனினந்திட்டேனே. (௨௯)

மின்னுமாமழைதவமும்கேவண்ணுவின்னவார்தம்பெருமானே ய
ருளாயென்று, அன்னமா முனிவரோடமாரோத்த வருமறையைவெளிப்
பித்தவம்மான்றனை, மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன் மானவே
ற்பரகாலன்கலியன்சொன்ன, பன்னியதுற்றமிழ்பாலைவல்லார்தொல்லை
ப்பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. (௩௦)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

—*—

திருநெடுந்தாண்டகம்-முற்றிற்று.

பெரியதிருமொழி-பாசுரம்-௪௮௪

திருக்குறுந்தாண்டகம்-பாசுரம்-௨௮

திருநெடுந்தாண்டகம்-பாசுரம்-௩௮

ஆக-ப்ரபந்தம்-௩-க்கு-பாசுரம்-௧௧௩௪

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.